www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆုပြည့်စုံထွန်းစာပေမှ

လူငယ်များတိုးတက်စေရန်အတွက် ရည်ရွယ်၍ ထုတ်ဝေသော

ယနေ့ခေတ် လူငယ်များတွင် စဉ်းစားတွေးခေါ်သော အလေ့အကျင့် နည်းပါးနေပါသည်။ ဤစာအုပ် တွင် ပါရှိသော အမိုက်ဆုံးအကြံပြုချက်၊ အဆိုအမိန့်များက လက်တွေ့ဘဝအတွက် ဆင်ခြင်သုံးသပ် အတုယူ ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ အင်တာနက်ခေတ်ကြီးတွင် စာအများကြီးဖတ်ရန် အချိန်မရသူများအတွက် "နည်းနည်း ဖတ် များများတွေး" ခြင်းဖြင့် မိမိတို့၏အသိဉာဏ်များ တိုးပွားလာမည့် စာအုပ်များ ဖြစ်ပါသည်။

qualityph

သင်တို့၏အသက်အရွယ်များအတွက် ဖတ်မှတ်သင့်သည့် စာအုပ်ကောင်းများ

ဆုပြည့်စုံထွန်းအယ်ဒီတာအဖွဲ့က စီစဉ်သော အကြံပြုချက် (၅၀)

Quality စာအုပ်တိုက်မှ စီစဉ်သည်

Quality Publishing House

အမှတ်-၅၀၇/၅၁၂၊ ၂(ခ)ပထမထပ်၊
ကုန်သည်လမ်းနှင့် ဆိပ်ကမ်းသာလမ်းထောင့်
သရဖီကွန်ဒို၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း-၃၇၃၆၆၄၊ ၃၇၆၇၁၃

www.burmeseclassic.com

ချုပ်အောင်ဆန်း
နှစ်တစ်ရာပြည့်
အထိမ်းအမှတ်
စဉ်ထုတ်ထားပြီး
ရှာဖွေသူများအား
အထူးနှုန်းဖြင့်
င်းချပေးပါမည်

www.burmeseclassic.com

မထမဦးဆုံးသော ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အတ္ထုပ္ပတ္တိ ရုပ်ပြနှင့် ကာတွန်းစာအုပ်

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအတ္ထုပ္ပတ္တိရုပ်ပြ
တန်ဖိုး - ၅၀၀၀ ကျပ်

ဗိုလ်ချုပ်ဦးအောင်ဆန်း
တန်ဖိုး - ၂၀၀၀ ကျပ်

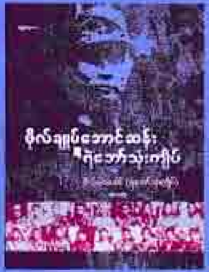

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် ရဲဘော်သုံးကျိပ်
တန်ဖိုး - ၅၀၀၀ ကျပ်

စစ်သားကြီးဗိုလ်တေဇ
Quality စာပေညီအစ်ကို
တန်ဖိုး - ၈၀၀၀ ကျပ်

ဗိုလ်တေဇ ဘဝကမ္ဘာ
Quality စာပေညီအစ်ကို
တန်ဖိုး - ၆၀၀၀ ကျပ်

အာဇာနည်ခေါင်းဆောင်ကြီးများ လုပ်ကြံမှု စီအိုင်ဒီ အခန်းကဏ္ဍ
တန်ဖိုး - ၁၀၀၀ ကျပ်

အောင်ဆန်း၏ အောင်ဆန်း
တန်ဖိုး - ၀၀၀၀ ကျပ်

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရာပြည့်
တန်ဖိုး - ၈၀၀၀ ကျပ်

Quality Publishing House
အမှတ် ၅၀၈/၅၁၂ (၂-ခ)လွှာ၊ ပထမထပ်၊
ကုန်သည်လမ်းနှင့် ဆိပ်ကမ်းသာလမ်းထောင့် (သရဖီကွန်ဒို)၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၃၈၃၃၆၆၅၊ ၃၈၆၈၃၃။

http://Quality.myanmaronlinesales.com
တိုက်မှ ထုတ်ဝေသော စာအုပ်များကို ကြည့်ရှုဝယ်ယူနိုင်ပါသည်။
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

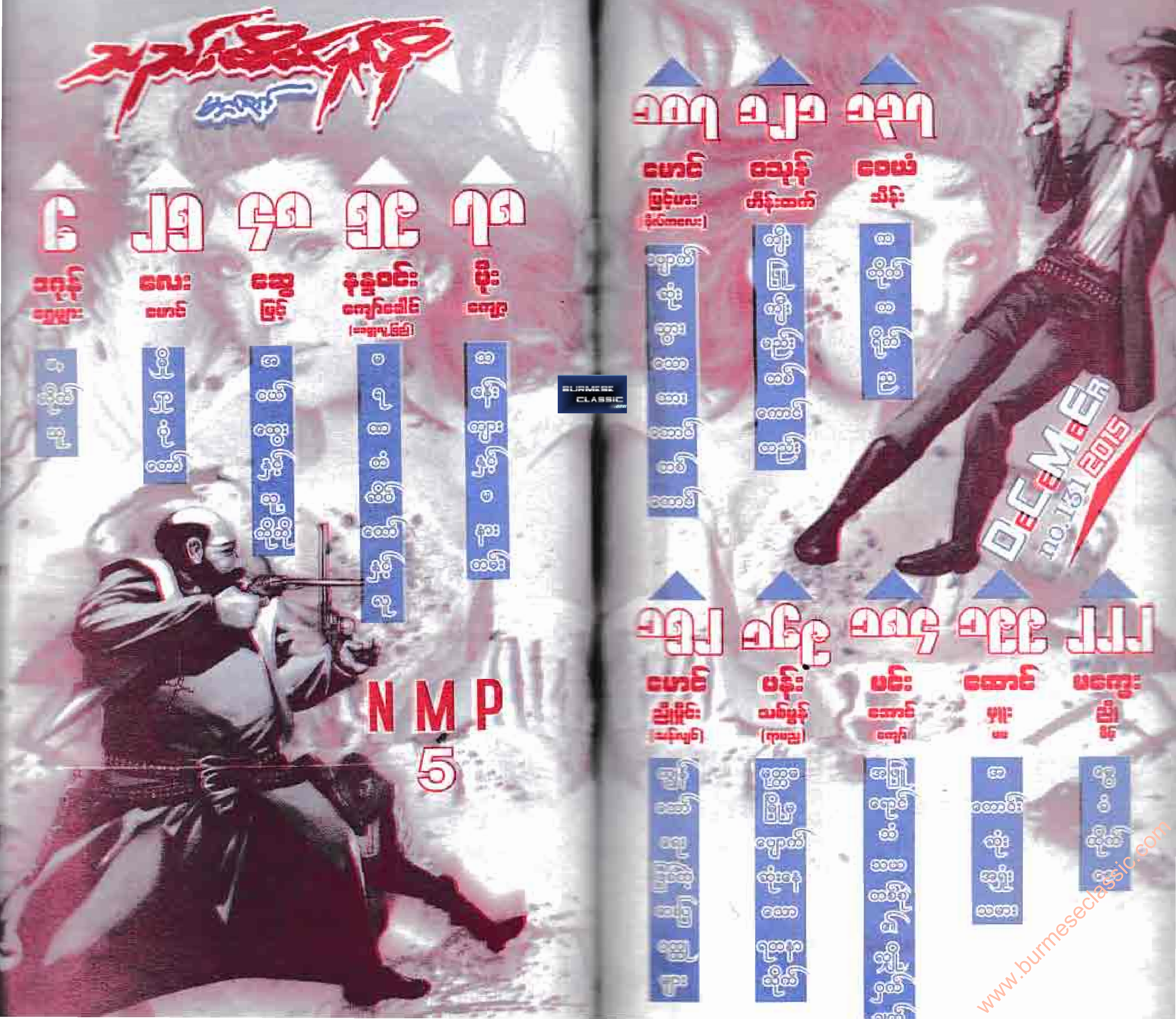

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အယ်ဒီတာချုပ်
ကိုမြင့်ထွန်း (Quality)
တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ
ဆောင့်မြင့်မောင် (ဝ၃ ၁၀၁၀၆၉၉၉)
အုပ်ချုပ်မှုအယ်ဒီတာ
မင်းမာချ
အယ်ဒီတာအဖွဲ့
ဉာဏ်ဝင်းဆက်
ပုံအဖွဲ့
ကိုစိုးသိန်း၊ ထွန်းထွန်းချစ်၊ မင်းထွန့်၊
နေမင်းပတ်၊ ဝေလင်း၊ သန်းထက်ဝင်း၊
ထွန်းထွန်း၊ ပြုံးဦး၊ ဖြိုးဖြိုးသင်း၊
ဝင်းဝင်းမာ၊ မြတ်နှင်းနွယ်၊ ကြည်ဝင်းမိုး၊
တင်မာစမ်းအိမ်ဖြူ၊ မီမီ

ထုတ်ဝေသူ
ဦးမြင့်ထွန်း (မြ-၀၀၅၂)
Quality Publishing House
အမှတ် - ၅၀၈/၅၁၂ (၂၈)လွှာ ပထမထပ်၊
ကုန်သည်လမ်းနှင့် ဆိပ်ကမ်းသာလမ်းထောင့်
(သရဖီကွန်ဒို) ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့
မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း
မင်းထွန့်
အတွင်းသရုပ်ဖော်
ကံကောင်း၊ အောင်စိုးမြင့်၊ အောင်နိုင်ပတ်၊
ကျော်စိုးညိုနီ၊ မောင်နေကြည်၊
ကောင်း၊ စိုးမြင့်လေး၊ လှုံလင်းအောင်(အင်းလျား)
မြတ်မင်းဟန်၊ ရန်နိုင်ဦး၊ ချစ်ပု၊ မေမှန်ပင်၊
ပေါ်ကာ၊ ဝိုင်းမော်
ကွန်ပျူတာနှင့် ဖောင်
Quality

ပုံနှိပ်သူ
ဖြိုးတော့ပုံနှိပ်တိုက်
ဒေါ်ယဉ်ယဉ်မွန်(၀၀၂၈၈)
စာအုပ်ချုပ်
တင်မေထွန်း
အုပ်ရေ-၅၀၀
တန်ဖိုး-၁၅၀၀
စာတည်းအဖွဲ့နှင့် ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ခန်း
အမှတ် - ၅၀၈/၅၁၂ (၂၈)လွှာ
ပထမထပ်၊ ကုန်သည်လမ်းနှင့်
ဆိပ်ကမ်းသာလမ်းထောင့်၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၃၈၃၆၆၀၊ ၃၈၀၈၃၃

BURMESE CLASSIC

NEXT MONTH PREVIEW

မာတိပုံဆရာ

ဒဂုန်ရှေ့များ

သစ်သူ့ နှင့် ချစ်သူ

နန္ဒသူ

ဓနုကြီး

မောင်ညိုမှိုင်း (သန်လျင်)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့သော်မိမိတို့နည်းနှင့်မိမိတို့ကြည့်လျှင်များစွာမဆိုးလှချေ။ အနောက်နိုင်ငံများတွင်အများအားဖြင့်မိန်းကလေးများသည် ငယ်စဉ်ကပင် ကြားဖူးနားဝ ဗဟုသုတများခြင်း၊ မိန်းမများကို နုနယ်သောအမျိုးအစားဟူ၍ အရေးနိုင်ငံများထက်အရေးပေးခြင်း၊ မိန်းကလေး သဓောဘ မတူဘဲအတင်းဗလက္ကာရပြုလုပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အရွယ်မရောက်မီ ဈက်ဆီးခြင်းကိုလည်းကောင်းများစွာရှုတ်ချခြင်း၊ အေးချမ်းသောရာသီဥတုအတွက်အရွယ်ရောက်ခဲ့ခြင်း စသည်တို့ကိုနောက်ခံ၍လွတ်လပ်သောဓလေ့ထုံးစံများပေါ်ပေါက်ခဲ့လေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံမှာမူ ပူအိုက်သောရာသီဥတုရှိလျှင် လိင်နှင့်ပတ်သက်သော ဆန္ဒသွေးသားများသည် နုနယ်သောအရွယ်ကလေးများကိုပင် တိုးတက်ထကြွလေအောင် ဖန်တီးလေရကား ဤအချက်နှင့်တကွ လူမျိုး၏ထုံးတမ်းစဉ်လာများကို ပေါင်းစပ်ကြည့်ရှုသောအခါကျွန်ုပ်တို့အမျိုးသမီးကလေးများအား စည်းကမ်းတကျ ချုပ်တည်းထားမှုသည်လည်း အပြစ်မဆိုသာချေ။ သို့သော်အပြစ်ဆိုရန်တစ်ချက်မှာမြန်မာနိုင်ငံရှိမိန်းကလေးများသည်ကျွန်ုပ် (စာရေးသူ) တွေ့ရသလောက် ရာခိုင်နှုန်း (၇၅) ခန့်တို့သည် လိင်နှင့်ပတ်သက်သောဗဟုသုတကို အရွယ်၏အမျိုးအစားအလိုက်သိရှိနားလည်ခြင်းမရှိကြသေးချေ။ ၎င်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဆိုင်ရာမိဘဆွေမျိုးများက နှုတ်ဖြင့် ညွှန်ကြားခြင်း၊ စနစ်ကျနစွာ ရေးသားထားသောစာအုပ်များကို ဖတ်ရှုခြင်းများသည်အကောင်းဆုံးဖြစ်ပေသည်။

ပညာဗဟုသုတနှင့် ပတ်သက်၍ရေးသားရမည်ဆိုသော် စာတတ်၍အကြားအမြင်ရှိသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကိုပိုးပန်းရရှိရန်ခက်သလောက်စာမတတ်၍ အကြားအမြင် ဗဟုသုတနည်းပါးသောမိန်းကလေးများကို လှည့်ပတ်ဖြားယောင်းရန်လွယ်ကူလေသည်။ စာကလည်းမတတ်ပြန်၊ ဆင်းရဲကလည်းဆင်းရဲပြန်ဆိုသောအခါ၌မူကား အမျိုးစိကလေးတစ်ယောက်ကိုရရန်နှင်းဆီပွင့်ကလေးတစ်ပွင့်ကို ခူးရသလောက်မခဲယဉ်းလှချေ။

ဓင်္ဂလာဒုံ လေယာဉ်ပျံကွင်းအနီး၌ မစန်းမြင့်ဆိုသူ မိန်းမပျိုကလေးတစ်ယောက်သည်ကူလီအလုပ်ဖြင့် အသက်မွေးမြူနေထိုင်ရပြီးလျှင် အသက်(၅၀)ကျော်ရှိမျက်မမြင်မိခင်ကြီးကိုလုပ်ကျွေးလျက်ရှိ၏။

ထိုအချိန်သည်ကား ဂျပန်များအုပ်စိုးလျက်ရှိသော ခေတ်ဖြစ်၍ ဂျပန်စစ်သားများ အထူးအားဖြင့် ဂျပန်စစ်ဗိုလ်များသည် မြန်မာမိန်းကလေး ဆင်းရဲသူကလေးများအား ဖျက်ဆီး၍နေသောအချိန်ဖြစ်၏။ မစန်းမြင့်သည် မိမိရရှိသော တစ်နေ့အတွက် ဆင့် (၁၄၀)ကိုမိခင်ကြီးအား ပေးအပ်ကာ သားအမိနှစ်ယောက်တို့မှာ ဆင်းရဲပြီပြင်စွာ နေထိုင်ခဲ့ရလေသည်။ မစန်းမြင့်တို့ကို အုပ်ချုပ်သော ကူလီခေါင်းမှာ အင်္ဂလိပ်စာတတ်လူရွယ်တစ်ယောက်ဖြစ်၍ ဂျပန်စစ်ဗိုလ်များနှင့်အရောတဝင်ပေါင်းသင်းဆက်ဆံနိုင်သူဖြစ်၏။ ၎င်း၏အမည်မှာမောင်စောမောင်ဖြစ်၍မောင်စောမောင်မှာ အင်္ဂလိပ်လက်ထက်တွင် ဆရာဝန်တစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့သော်လည်းမိမိကိုယ်ကို ဖာတ်မြှုပ်ကာ ဤကဲ့သို့ ငွေဝင်ကောင်းသောအလုပ်ကို လုပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ မောင်စောမောင်သည် ကူလီခေါင်းအလုပ်သာမက ဟင်းသီးဟင်းရွက်၊ အမဲ၊ သားငါးကို ကန်ထရိုက်ပေးသွင်းသောအလုပ်ကိုလည်း လုပ်သေး၏။ သို့ဖြစ်၍ မောင်စောမောင်မှာ ကူလီခေါင်းဟုပင် အမည်ခံသော်လည်း ကူလီတစ်ယောက် အပေါ်တွင် (၁၀)ဆင့်မျှခေါင်းပုံဖြတ်ခြင်းမှတစ်ပါး အခြားအလုပ်မရှိချေ။ သို့ဖြစ်လျှင် မောင်စောမောင်မှာဆေးကောင်းဝါးကောင်းရှာပါးလှသောဂျပန်ခေတ်ကြီးတွင် ဆရာဝန်အစားကူလီခေါင်းနှင့် ကန်ထရိုက်အလုပ်ကိုရွေးချယ်ခြင်းဖြစ်လေသည်။

ထိုအချိန်၌ အဝတ်အစားများ လွန်စွာရှားပါးသောအချိန်ဖြစ်ရာ မောင်စောမောင်သည် ဂျပန်စစ်ဗိုလ်နှင့် စစ်သားများထံမှ စစ်နှင့်ပတ်သက်သောအဝတ်အစားများကို ဈေးချောင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိတ်တဆိတ် ခိုး၍လည်းကောင်း အပြင်အပမှ ငွေရရှိပြန်သေး၏။ သို့ဖြစ်ရကား မောင်စော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်သည် ကုလီ၊ ကုလီမများအပေါ်တွင်ဩဇာညောင်းရုံမျှမက‌ငွေကိုလည်း ရေကဲ့သို့ သုံးစွဲနိုင်သူတစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်၊

စစ်၏အခွင့်အရေးကိုပိုင်သော စစ်ဗိုလ်များသာမဟုတ်၊ ငွေကို ဖောဖောသီသီ သုံးစွဲနိုင်သူများလည်း ဆင်းရဲသူမိန်းကလေးများအပေါ်တွင် မည်ကဲ့သို့ သဘောထားသည်ကို အောက်တွင် ရေးသားအံ့သော မစန်းမြင့်၏ စကားပြောဆိုပုံကို ထောက်ချင့်ခြင်းဖြင့် သိရှိနိုင်လေသည်၊

မစန်းမြင့်သည် သစ်ပင်ရိပ်တစ်ခုအောက်တွင်အသက် (၄၀) ခန့်ရှိမိန်းမကြီးတစ်ယောက်နှင့် တီးတိုးပြောဆိုလျက် ရှိကြ၏၊ မိန်းမကြီးမှာ လောက၏အကြောင်းကိုကောင်းစွာသိရှိနားလည်တန်နှင့် မစန်းမြင့်အား ရှေ့တစ်ခါခြောက်တစ်လှည့်၊ မြှောက်တစ်ခါ ပင့်တစ်လှည့်ဖြင့် ဖြားယောင်းသွေးဆောင်လျက်ရှိရာ မိန်းကလေးမှာ တစ်ခါတစ်ရံစိတ်အားထက်သန်သောမျက်နှာဖြင့်လည်းကောင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံလည်းကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်သောမျက်နှာဖြင့်လည်းကောင်း မိန်းမကြီး၏မျက်နှာကိုကြည့်ကာ တွေဝေစဉ်းစားလျက် ရှိလေ၏၊ မိန်းမကြီးသည် ဆေးပေါ့လိပ်ကို မီးညှိပြီးနောက် "စိတ်ကူးမလွဲပါနဲ့ အမြင့်ရယ်၊ ဒီလိုဟာမျိုးတွေ့ရတာ ညည်း ကံကောင်းတယ်မှတ်ပါ၊ ညည်းရုပ် ညည်းရည်နဲ့ တော်တော်ကြာ နကာမှုရာလက်ထဲ ကျွံခနဲပါသွားမယ် - နားလည်လား"

"အလို - ဘုရား - ဘုရား၊ ဒီသခင်ကြီးများတော့ စိတ်ကူးထဲတောင် မထည့်ဝံ့ပါဘူး - ဒေါ်ဒေါ်စိန်ရယ်"

"ညည်းကသာကြောက်နေ၊ ညည်းကိုမေးတာ နှစ်ခါရှိပြီ"

"အဟုတ်လား - အဒေါ်"

"အဟုတ်ပြောတာပေါ့အေ၊ ညည်းကိုငါကလိမ်ပြောရဦးမှာလား၊ ဒါကြောင့် မောင်စောမောင်လိုလူမျိုးကို ယူလိုက်ရင် ဂျပန်ရန်အေးရော မဟုတ်လား"

(ခေါင်းငုံ့လျက်) "ကျွန်မလည်း ဒီနှစ်မှအပျိုဖြစ်ပါတယ် - ဒေါ်ဒေါ်၊ ဘုရားကို စူးရပါစေရဲ့..."

"အို - ညည်း - ကျိန်နေစရာမလိုပါဘူး၊ ငါသိပါတယ်၊ နို့ပေမဲ့ - မှန်တာပြောရရင် ညည်းကြည့်ရတာ"

ဒေါ်စိန်သည် စကားကိုမဆက်ဘဲ မစန်းမြင့်၏ ကျစ်ကျစ်လျစ်လျစ်နှင့် အဖုအထစ်များ၊ ထွက်၍နေသောကိုယ်လုံးကိုသိမ်းကျုံး၍ကြည့်လိုက်ရာ ဒေါ်စိန်၏ကြည့်ရှုခြင်းမှာစကားပြောသည်ထက်ပင် အဓိပ္ပာယ်ပါလှပေ၏၊ မစန်းမြင့်မှာ မျက်နှာပေါက် အဆင်ပြေရုံမျှရှိ၍ မိန်းမချောတစ်ယောက်ဟု မဆိုလောက်ချေတာမှ ယောကျ်ားများ၏အလိုပြည့်ဝစေရန် ဆန္ဒမျက်စိဖြင့် ကြည့်ရှုက စွဲမက်လောက်သော ဣတ္ထိယအလှမျိုးကို ဆောင်လျက်ရှိသောရုပ်မျိုးဖြစ်လေသည်၊ ရင်အုံရင်သားများသည် အတွင်းအင်္ကျီကို အတင်းရုန်းကန်ထွက်တော့မည်ကဲ့သို့ရှိနေရာ ခါးအောက်သို့စွင့်စွင့်ကားကားကျဆင်း၍သွားသော တင်ပါးနှင့် ပေါင်တံများမှာလည်း အာရုံကိုဆွဲဆောင်စေနိုင်သောအနေအထားပေါ်ထွက်လျက်ရှိ၏၊ မစန်းမြင့်သည် ဒေါ်စိန်ပြောသောစကားများကိုပြန်၍မစုံနိုင်ဘဲ ရှေ့အင်္ကျီစကိုဆွဲလိုက်၏၊ ထဘီကို ပြင်၍ဝတ်လိုက်သေး၏၊ ဒေါ်စိန်က ဆက်၍ -

"ပြီးတော့ - ညည်းအမေကြီး မဟာ လို့ငွေ (၅၀) လောက်လည်း လိုချင်သေးတယ်ဆို"

"ဟုတ်ကဲ့"

"မောင်စောမောင်တို့က သည်လောက်ငွေများတော့ အပျော့ပေါ့အေ"

"အို - ဒါနဲ့ - ကိုစောမောင်မှာ မိန်းမနှစ်ယောက်တောင်ရှိတယ်ကြားပါလား၊ ဒီဟာ - ဟုတ်ရင်တော့ - ကျွန်မ သိပ်ကြောက်တာပဲ"

"ယောကျ်ားဆိုတာ ဒီလိုပေါ့အေ၊ အပျော်အပါး နည်းနည်းပါးပါးတော့ လိုက်ကြတာပေါ့၊ သူတို့က မယားဆိုတိုင်း ဟုတ်ရမှာတဲ့လား၊ ကိုယ်ချစ်တာသာပဓာနမဟုတ်ဘူးလား၊ ဒေါ်ဒေါ်ပြောတာ..."

"ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်"

"အေး - ဒါပဲလိုချင်တယ်၊ နက်ဖြန်စကားပြန်မယ်"

"မြန်ပဲ မြန်လွန်းလှတယ် - ဒေါ်ဒေါ်

www.burmeseclassic.com

"ဟဲ့-ဒီမှိုဆိုတာမြန်လေကောင်းလေပေါ့-အမြင့်ရဲ့၊ နက်ဖြန်ည-သူ ညည်းတို့အိမ်ကို အလည်လာလိမ့်မယ်"

မစန်းမြင့်သည် အဖြေမပေးဘဲ မျက်ရည်များကို အင်္ကျီလက်ရှားဖြင့် တို့၍နေ၏။

"ဒီလိုနဲ့-ကျွန်မဘဝ ဆုံးရတော့မှာလား-ဒေါ်ဒေါ်"

"အို-အမြင့်ကလဲ၊မဟုတ်တာတွေ ပြောနေပြန်ပါပြီ"

(ငိုသံပါနှင့်)"မြင့်-အခုလိုဖြစ်ရတာ ကိုမောင်လွင် မကောင်းလို့၊ သူ့ကို အားကိုးမိလို့ ဒီလိုဖြစ်ရတာ"

မစန်းမြင့်မှာ ယခင်က ရွာထဲတွင် အတော်အတန် မျိုးချစ်စိတ်ရှိသည်ဟု နာမည်ရသော မောင်လွင်ဆိုသူနှင့် ချစ်ကြိုက်ခဲ့ဖူးရာ ယခုအခါ၌ကား မောင်လွင်မှာ ဂျပန်ကင်ပေတိုင်များ လိုက်လံရှာဖွေလျက်ရှိသဖြင့် မည်သည့်အရပ်သို့ ရောက်နေသည်မသိချေ။ မောင်လွင်မှာ (၁၈)နှစ်မျှသာ ရှိသော်လည်း သတ္တိနှင့်ပြည့်စုံသူတစ်ယောက်ဖြစ်ရာ ကင်ပေတိုင်များလက်တွင်းမှ လက်တစ်လုံးခြားမျှ လွတ်၍သွားခဲ့၏။ မစန်းမြင့်နှင့် မောင်လွင်တို့မှာ သမီးရည်းစားဘဝသို့ ရောက်ခဲ့ပြီး နောက်(၂)ကြိမ်မျှ တွေ့ဆုံစကားပြောဆိုခဲ့ဖူးသော်လည်း မောင်လွင်သည် မစန်းမြင့်အပေါ်တွင် သာမန်မှေ့ဖက်နမ်းရှုပ်ခြင်းမှတစ်ပါး ကိုယ်ထိလက်ရောက် ကျူးလွန်စော်ကားခြင်းများ မရှိခဲ့ချေ။

ဒေါ်စိန်သည်စိတ်ဆိုးဟန်ပြလျက်-

"ညည်းမှာ ဒီအကောင်ကို ချည်းမျှော်နေ၊ ဒီအကြောင်းတွေများမာစတာကြီး သိသွားရင် ညည်းပါ ဒုက္ခရောက်မယ်-ကြားလား"

(မျက်နှာငယ်ကလေးနှင့်)

"ဒေါ်ဒေါ်ရို့-ပြောတာပေါ့-ဒေါ်ဒေါ်။ တခြားလူတော့ မသိပါစေနဲ့"

"ညည်းအကောင်က ဂျပန်တွေကို အင်မတန် အထင်အမြင်သေးတာအေ့၊ သူကအင်္ဂလိပ်များပြန်လာဦးမယ်ထင်လို့ ထင်ပါရဲ့၊ သခင်တွေနဲ့ပေါင်း၊ တပ်မတော်နဲ့ပေါင်းနဲ့ ငါက မဟုတ်ခါမှလွဲရော ဒီအကောင်ဟာ သူလျှိုထင်တယ်"

"သည်လောက်လည်း ဟုတ်မယ် မထင်ပါဘူး-ဒေါ်ဒေါ်ရယ်၊ ကိုလွင်ဟာ မျိုးချစ်စိတ်ရှိတာတော့ အမှန်ပဲ၊ နို့ပေမဲ့ သည့်လောက်တော့ စွမ်းမယ်မထင်ပါဘူး"

"ကိုင်း-ကိုင်း-ငါ-သွားစရာရှိသေးတယ်၊ နက်ဖြန်ညနော်"

ဘူလီခေါင်း မစိန် ထွက်သွားသောအခါ၌ကား မစန်းမြင့်မှာ မျက်ရည်စက်လက်နှင့် ကျန်ရစ်ရှာလေ၏။

❀❀

သို့ဖြစ်ရကား မစန်းမြင့်၏ဘဝမှာ နောက်တစ်နေ့ည၌ ဆုံးရှုံးရရှာလေ၏။ အရွယ်မရောက်တရောက် ဗိန်းကလေးအားဖျက်ဆီးသူသည်တစ်သက်ပတ်လုံး ကြည့်ရှုထောက်ပံ့၍ ထားမည်ဆိုကတော်ပါသေး၏။ သို့သော် မောင်စောဆောင်၏သွေးဆောင်ခြင်းများမှာ အနှစ်မရှိသော သွေးဆောင်ခြင်းမျှသာ ဖြစ်ရကားနောက်တစ်လခန့်ကြာရှိသောအခါများတောင်သည်ပန်းဝတ်ရည်ကိုစုပ်ယူ၍အတော်ဝဝလင်လင်ရှိသောအခါပန်းပွင့်ကိုတွယ်တာငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိဘဲထွက်ခွာပျံသန်းသွားဘိသကဲ့သို့ မစန်းမြင့်အား စစ်ဗိုလ် နကာမူရာ၏လက်သို့ ပေး အပ်လိုက်လေသည်၊ မစန်းမြင့်၏ ကံကြမ္မာမှာ ဤမျှနှင့် မဆုံးနိုင်သေးချေ။

အထက်ပါ အဖြစ်အပျက်များမှာ ဂျပန်လက်ထက်မှ အဖြစ်အပျက်များ ဖြစ်၍ ယခု အင်္ဂလိပ်လက်ထက်တွင် မည်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပျက်မည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ စောင့်ကြည့်ရန်သာ ရှိပေတော့ကြောင်း

ဖယ်ရာလမ်းရှိ (၃)ထပ်တိုက်တစ် တိုက်၏အောက်ထပ်တိုက်ခန်းတစ်ခုမှာ အကွက်အကွင်းကျသောနေရာတစ်ခု ဖြစ်သည့်အတိုင်း လက်ရှိနေထိုင်သော ဗိနပ်ချုပ်ဆိုင်ပိုင်ရှင် ကုလားအား ဆရာ ဝန်တစ်ယောက်ကဆလာမိငွေ(၃၀၀၀) မျှပေး၍ နေရာကို ဝယ်ယူပြီးလျှင် ဆေး ခန်းတစ်ခု ဖွင့်လှစ်လေ၏။

(၁၀)ရက်အတွင်း၌ပင် ‌ဟောင်း နွမ်းသောဗိနပ်ချုပ်ဆိုင်ကလေးမှာ ဆေး အဖြူများသုတ်၍ထားသော ဆေးဆိုင် တစ်ဆိုင်အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲခဲ့ပြီးလျှင် ပြောင်လက်တောက်ပသော ပုလင်းခ ဘူး၊ ဖန်ခွက်မှစ၍ ဆေးနှင့်ပတ်သက်

www.burmeseclassic.com

သည့် အသုံးအဆောင်များ။ စားပွဲ၊ စီရို၊ ကုလားထိုင် စသော အိမ်ထောင်မှု ပစ္စည်းများဖြင့် ပြည့်နှက်လျက်ရှိ၏။ ဆရာဝန်၏ စဉ်းစားခန်းကလေး အပြင် (၁၂)ပေ၊ (၉)ပေမျှ ကျယ်ဝန်းသော ခွဲစိတ်ခန်းကလေးတစ်ခုကိုလည်း နောက်ခန်း၌ထားရှိလေ၏။ ဆရာဝန်မကလေးတစ်ယောက်၊ ဆေးရောင်းသော စာရေးကလေးတစ်ယောက်၊ ဒရဝမ်တစ်ယောက်၊ မင်းစေတစ်ယောက်မှစ၍ သားနားစွာ ထားနိုင်သဖြင့်အတော်ပင် ခမ်းနားသော ဆေးတိုက်အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲလာခဲ့လေသည်။ တိုက်ရှေ့တွင် ကားကြေးဝါ ဆိုင်းဘုတ်ပေါ်တွင် ဒေါက်တာစောမောင်ဟု တွေ့ရှိရ၏။ ၎င်းမှာ ဂျပန်ခေတ်က ဓာတ်မြှုပ်ခဲ့သူ ကျွန်ုပ်တို့၏ မိတ်ဆွေ မောင်စောမောင်ပင် ဖြစ်လေသည်။

(၁)လကျော်၊ (၂)လနီးပါးမျှ ကြာရှိသောအခါ ဆေးခန်းကလေးမှာ ဆေးဝယ်လာသူများ။ ခွဲစိတ်မည့် လူမမာများဖြင့် ပြည့်နှက်ပြီးလျှင် ဆေးဆိုင်ခမ်းနားသလောက် စည်ကား၍လာခဲ့၏။ ဆရာဝန် ဦးစောမောင်မှာ ဓားခုတ်၊ လုံထိုးစသော ရုတ်တရက် သွေးထွက်သံယိုမှုများတွင်အခွဲအစိတ်၊အဖြတ်အတောက် ကျင်လည်ကြောင်းဖြင့် အတော်ပင် ကျော်ကြား၍လာခဲ့၏။ သို့ဖြစ်ရကား အသက်ပင် ငယ်သော်လည်း ဆရာဝန် ဦးစောမောင်ဟူသော အမည်မှာ လူကုံထံရပ်ကွက်များတွင် အတော်ပင် ထင်ရှား၍ လာခဲ့ပေသည်။

ဦးစောမောင်မှာ အောက်ခန်း၌ ဆေးဆိုင်ဖွင့်ပြီးလျှင် အပေါ်ခန်းတွင် အစေခံတစ်ယောက်၊ ထမင်းချက်သမား တစ်ယောက်နှင့် ထိုအခါက နေထိုင်ခဲ့၏။ သားမယားကို အတည်အကျ မယူဘဲ အပျော်အပါးလိုက်စားခြင်းဖြင့်သာ မိမိ၏ဘဝကို တင်းတိမ်ရောင့်ရဲခဲ့သူ ဖြစ်ရကား ၎င်း၏ ဝင်ငွေမှာ မနည်းလှသော်လည်း ရှာဖွေရရှိသောငွေတို့မှာ မစုဆောင်းမိဘဲ ထိုလမ်းသို့ တသွင်သွင် စီးဆင်းလျက် ရှိကုန်၏။

တစ်ညသ၌ ဆရာဝန် ဦးစောမောင်သည် ဘရွတ်ကင်းလမ်းမှ ကြည်ကြည်ဆိုသူ မိန်းမတစ်ယောက်အိမ်သို့ (၉) နာရီတွင်သွား၍ တွေ့ဆုံရန် အချိန်း

ချက်ရှိသဖြင့် ည (၈)နာရီမှပင် ရေမိုး ချိုးလျှင်အဝတ်အစားများကိုလဲလှယ် ချက် ရှိလေ၏။ ရေမွှေးပုလင်းမှ တစ် ဝေါ်နီးပါးမျှကုန်အောင်ရေမွှေးကိုဆွတ် သော် ဆံပင်ကို ဆီမွှေးများ လိမ်းပြီးမှ တော့(၈)မက်တစ်ဖြင့် အကြိမ်ကြိမ်ပွတ် သပ်၏။ မျက်နှာကို ပထမ ပေါင်ဒါလိမ်း ၍ ပြင်ဖြင့် ပွတ်သပ်လိမ်းခြယ်ပြီးလျှင် သင်္ဒါကို မသိမသာရိုက်ပြီးနောက် ကိုယ်လုံးပေါ်မှန်ရှေ့တွင်အခေါက်ခေါက် လှောက်ကာ ရှေ့လက်ပတ်နာရီကို (၃) ကြိမ်ထက်မနည်း ကြည့်မိ၏။

(၈)နာရီခွဲတွင် အိမ်ကထွက်တော့ ညီဟု ပြောင်ချိုပေါ်တွင် တင်၍ထား သော ငွေလက်ကိုင်ရိုးတပ်ထားသည့် တုတ်ကောက်ကို လှမ်း၍ယူလိုက်သည် နှင့်တစ်ပြိုင်နက် တိုက်ရှေ့တွင် ကားတစ် စီးဆိုက်၍လာပြီးလျှင် တံခါးခေါက်သံကို ကြားရသည်နှင့် ဦးစောမောင်သည်တစ် ချက်မျှ "တောက်" ခေါက်လိုက်ပြီးနောက် အချိန်မရှိမှ ဘာကိစ္စများလဲ မသိပါဘူး တွယ် "ဟော့ - တံခါးဖွင့်လိုက်စမ်း" ဟု အစေခံကို လှမ်း၍ပြောလိုက်၏။ အစေခံ သည်တံခါးကိုဖွင့်၍ပေးလိုက်ရာ ခါးကုန်း

သောကုလားအဘိုးကြီးတစ်ယောက် သည်တောင်ဝှေးကိုထောက်ကာ အခန်း တွင်းသို့ ဝင်လာလေ၏။ ကုလားကြီးမှာ မုတ်ဆိတ်နှင့် ဆံပင်များ ဖွတ်ဖွတ်ဖြူ လျက် ကြေးအလိမ်းလိမ်း ကပ်၍နေ သော ခေါင်းပေါင်းကြီးကိုလည်း ပေါင်း၍ ထားသော၏၊ ၎င်းသည် ဆရာဝန် ဦးစော မောင်အား အရိုအသေပေးပြီးနောက် -

"ဒေါက်တာဆပ်" -

(ဟိန္ဒူဘာသာဖြင့်) "ထိုင်ပါခင်ဗျား ထိုင်ပါ။ ဘာကိစ္စရှိပါလဲ"

"ကျွန်တော့်မိန်းမ နည်းနည်းမားထိ သွားလို့၊ ဆရာဝန်ကြီးဆီ ပြေးလာခဲ့ပါ တယ် ခင်ဗျား၊ တစ်ဆိတ်လောက် လိုက် ခဲ့ပါ"

"အချိန်မရှိဘူးဗျား၊ (၉)နာရီတောင် ထိုးတော့မယ်။ ပြီးတော့ - လူတစ် ယောက်နဲ့တွေ့ဖို့ ချိန်းထားတာလည်း ရှိတယ်။ ကျုပ် - အဝတ်လဲထားတာ ကြည့်ပါ့လား"

"သိပ်ပြီး အားနာပါတယ် ခင်ဗျား။ နို့ပေမဲ့ - နည်းနည်းစိုးရိမ်တဲ့အတွက် ကားငှားပြီး ဆရာကြီးဆီ ချက်ချင်းလာခဲ့ တာပါ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဝတ်ကိုလှန်သည်နှင့်
တစ်ပြိုင်နက်ဦးစောမောင်မှာ
သေနတ်ထိမှန်လိုက်ဘိသကဲ့သို့
လက်ထဲမှ သားရေအိတ်ပင်
ကျွမ်းပေါ်သို့လွတ်၍ကျသွား၏။
ကြောင်းမှာကား ဗိန်းမ၏ဗိုက်နေရာမှ
များသည် ဗိုက်ပေါ်တွင် စုပုံလျက်
ရှိနေသည်ကို တွေ့မြင်ရသော
ကြောင့်ပေတည်း။

"ခက်တာပဲဗျာ - သိပ်ခက်တာပဲ၊ သွားစရာ၊ လာစရာရှိမှဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ပေါက်လာပြီ၊ မျှော်နေရင်ဖြင့် မလာကြဘူး"

"စိတ်မဆိုးပါနဲ့ - ဆပ်၊ ကျွန်တော် ငွေရှိသလောက် ဆရာကြီးကို ကန်တော့ပါမယ်"

"ခင်ဗျား - ဘယ်လောက်ပေးမှာလဲ"

ကုလားအဘိုးကြီးသည် ခါးကြားထဲတွင် လိပ်၍ထားသော လက်ကိုင်ပဝါ ယောင်းတစ်ထည်ကို ဖြေလိုက်ရာ စက္ကူလိပ်ကလေးတစ်လိပ် ကျလာလေ၏။ အဘိုးကြီးသည် စက္ကူလိပ်ကို ဖြန့်၍ ငွေစက္ကူ(၁၀၀)တန် (၃)ရွက်ကိုစားပွဲပေါ်သို့ တင်လိုက်လေ၏။

"ကျွန်တော် သူဌေးမဟုတ်ပါဘူး ခင်ဗျာ၊ ကိစ္စက ကျွန်တော် အင်မတန်ချစ်တဲ့မိန်းမရဲ့ကိစ္စမို့ပေးရခြင်းဖြစ်ပါတယ်၊ ဒီငွေဟာ ကျွန်တော့်မှာ ရှိစုမဲ့စုပါပဲ"

ဦးစောမောင်သည် ငွေဝင်ကောင်းသော်လည်း အစဉ်မပြတ် ငွေလိုလျက်ရှိသူတစ်ယောက်ဖြစ်သဖြင့် အလွန်ဆုံး နာရီဝက်ခန့်မျှလုပ်ရမည့်လွယ်ကူသော အလုပ်တစ်ခုအတွက် ငွေ(၃၀၀)မှာ ကောင်းသော ဆရာဝန်များသာ ရသော အခိုးစားနားဖြစ်ကြောင်း သိရှိ၏။ ထိုနေ့ မှာလဆန်း(၁)ရက်နေ့ရှိပြီဖြစ်သော်လည်း အိမ်လခ (၂၅၀)ကိုမပေးရသေးချေ။ ထို့ မြင်ကြည့်ကြည့်က မရမက ပူဆာလျက်ရှိသော လက်ပတ်နာရီကလေးမှာလည်း (၁၅၀)ပေး၍ဝယ်ရဦးမည်ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ကြည့်ကြည့်ထံ (၁)နာရီခန့်နောက်ကျခြင်းအတွက် အရေးမကြီးလှချေ။

ဤအကြောင်းများကို စဉ်းစားမိသောအခါ ဦးစောမောင်လည်း ကုလားအဘိုးကြီးနောက်သို့လိုက်ပါရန် စိတ်ကို ခိုင်းဖြတ်လိုက်လေ၏။

"လူမမာက ဘယ်မှာလဲ"

"(၁၉)လမ်းမှာပါဗျာ"

"ကောင်းလေ - လိုက်ရတာပေါ့။ ကျုပ်တို့တော့ ကားနဲ့ပို့ရမယ်နော်"

"စိတ်ချပါ - ဆပ်၊ ပြန်ပို့ပါ့မယ်"

ထိုအခါဦးစောမောင်လည်းအခစေခံအား အောက်ထပ် ဆေးတိုက် တံခါးကို ခွင့်စေ၍မိမိအလိုရှိသောဆေးနှင့်ပစ္စည်းများကို ခေါ်ဆောင်သားရေအိတ်၌ထည့်ပြီးနောက် ကုလားကြီး၏ ကားပေါ်သို့ တက်လေ၏။ ကားမောင်းသမားနှင့် စပယ်ယာတစ်ယောက်သည် ရှေ့မှထိုင်၍ကုလားအဘိုးကြီးနှင့်ဦးစောမောင်မှာ နောက်ခုံမှထိုင်၍ ကုလားအဘိုးကြီးနှင့် ဦးစောမောင်မှာနောက်ခုံမှထိုင်ပြီးလျှင် ကားကလေးသည် မောင်ဂိုမာရီလမ်း တစ်လျှောက် အနောက်ဘက်သို့ ပြေးလွှားလာခဲ့ပြီးလျှင် လမ်းမတော်သို့ ရောက်သောအခါ ဒါလဟိုစီဘက်သို့ ကွေ့၍အရှိန်ပြင်းစွာဖြင့်မောင်းသွားလေ၏။

ဂိဂ်

(၁၈)လမ်းထိပ်သို့ ရောက်သောအခါကားကလေးသည်လက်ယာဘက်သို့လှည့်၍လမ်းကြားထဲသို့ဝင်သွားလေ၏။ ထိုနေ့သည်ကား လရောင်တင်းမဲ့သော ညတစ်ညဖြစ်သည့်အပြင် မိုးမဲ့ ကလေးများ တဖြောက်ဖြောက် ကျ... သဖြင့်လမ်းပေါ်၌ရှင်းအနီးပတ်ဝန်းကျင် ၌ လူသွားလူလာ ပြတ်စဲလျက် ရှိ...

www.burmeseclassic.com

သည်၊ ကားသည် လေးထပ်တိုက်တစ်လုံး အရှေ့တွင် ရပ်ပြီးနောက် ကုလားအဘိုးကြီးသည် ရှေးဦးစွာ ကားပေါ်မှ ဆင်းပြီးလျှင် ကားတံခါးကိုကျင်လည်စွာ ဖွင့်ပေးလေ၏၊ ကုလားတစ်ယောက်သည်လက်ဆွဲမှန်အိမ်တစ်လုံးဖြင့် တိုက်ပေါ်မှ ဆင်းလာပြီးလျှင် မှန်အိမ်ကုလားကြီးအား ကြိုဆို လေသည်၊ ထိုအခါ၌ ကားကလေးသည် လျင်မြန်စွာ ထွက်၍ သွားသဖြင့် ဦးစောမောင်က -

"ဘယ့်နှယ်လဲဗျာ၊ ကားကို ပြန်လွှတ်လိုက်ပြီလား"

"ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ (၁၅)မိနစ်အတွင်း ပြန်လာပါလိမ့်မယ်၊ တိုက်ပေါ်သာ ကြွပါ"

လက်ဆွဲမှန်အိမ်နှင့် ကုလားသည် ဆေးသားရေအိတ်ကို ဦးစောမောင်လက်မှ လှမ်းယူပြီးလျှင် ရှေ့မှလမ်းပြ၍ အပေါ်ဆုံးထပ်သို့ လှေကားမှတက်သွားလေရာ ဆရာဝန် ဦးစောမောင်နှင့် ကုလားကြီးသည် ၎င်းနောက်မှ လိုက်ပါသွားကြလေ၏၊

အပေါ်ထပ်၌ကား အိမ်ရှေ့ဧည့်ခန်းသည်ပေ(၂၀)ပတ်လည်ခန့်ကျယ်ဝန်း၍ ရေနံဆီလာသာမှန်အိမ်ကလေးတစ်လုံးသာ ထွန်းလင်းလျက်ရှိ၏၊ စားပွဲဝိုင်းတစ်ခုအနီး၌ သစ်သားကုလားထိုင်အကြမ်းတစ်လုံးရှိရာ စားပွဲပေါ်၌ကား (၂)ပေခန့်မြင့်သော သံဖြူကျည်တောက်ကြီး (၂)ခုကို တင်ထား၏၊ သံဖြူကျည်တောက်များမှာ လုံးပတ်ထွာဆိုင်ခန့်မျှရှိ၍ အဖုံးဖြင့် ကျနစွာပိတ်ထားလေသည်၊ ဦးစောမောင်သည် ကုလားထိုင်ပေါ်၌ထိုင်ပြီးလျှင် အိမ်၏ အခြေအနေကို မသိမသာ အကဲခတ်လျက်ရှိ၏၊ အိမ်အမိုးနှင့် နံရံများ၌ ပင့်ကူအိမ်နှင့်ပင့်ကူမြွေးများလည်းကောင်း၊ ဖုန်အလိမ်းလိမ်း ကပ်၍နေသော ကြမ်းပြင်ကိုလည်းကောင်း တွေ့မြင်ရသောအခါ ဦးစောမောင်သည် အနည်းငယ် သင်္ကာမကင်းဖြစ်၍လာ၏၊

ကုလားကြီးသည် ဦးစောမောင် သင်္ကာမကင်းရှိသည်ကိုရိပ်မိသည့်ဟန်ဖြင့် "ဒီအိမ်က ကျွန်တော်တို့ ဒီကနေ့မှ ပြောင်းလာတယ်ဗျ၊ ပြီးတော့ - အိမ်ကဟောင်းနေတာကြာလို့ အတော်ပျက်စီးနေ[illegible]သည်အပေါ်တတ်မီးကလည်း [illegible]သေးတော့လင်းလင်းကျင်းကျင်း [illegible]ဘူး၊ ဆရာကြီးကိုတောင် သိပ် [illegible]ရကောင်းနေပြီ"

"အို - သည့်အတွက် ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ [illegible]မှာလဲ - ခင်ဗျားမိန်းမ လူနာ"

"ရှိပါတယ် ခင်ဗျာ - ရှိပါတယ်၊ [illegible]တွင်းခန်းထဲမှာပါ၊ ဆရာသာအထဲကြွ[illegible]ကျွန်တော်တော့ ခေါ်ထွးသံရဲရဲ မကြည့်[illegible] ခင်ဗျာ"

"ဘယ်လောက်များ၊ များလို့လဲ၊ [illegible]လည်း ဘာသံမျှ မကြားပါကလား" [illegible]

"အိပ်ပျော်များ နေသလား မပြော [illegible]တတ်ပါဘူး ခင်ဗျာ၊ ဆရာ - လာလေ"

"ကုလားကြီးသည်လက်ဆွဲမှန်အိမ်ကို ဆွဲပြီးလျှင် ခန်းဆီးတစ်ခုကိုမ၍ အတွင်းခန်းသို့ဝင်သွားရာ ဦးစောမောင်သည်၊ နောက်မှ ပါသွားလေ၏၊ အခန်းတွင်း၌ကား ဗျာတစ်ချပ်ပေါ်တွင် မိန်းမတစ်ယောက်၏ ပုံသည် မလှုပ်မယှက် စန့်စန့်ရန့်ရန့် အိပ်လျက်ရှိရာ ဒူးဆစ်မှ မျက်နှာကို ဖုံးသည့်တိုင်အောင် ပိတ်စတစ်ခုဖြင့်အုပ်၍ထား၏၊ မည်းနက်သော ဆံပင်တို့မှာ ဆံစမှစ၍ နံဘေးသို့ဖြန့်ကျဲ၍ကျနေ၏၊ ဦးစောမောင်အဝတ်ကို မလှန်ဝံ့သကဲ့သို့ ခပ်ရွံ့ရွံ့ရှိနေလေရာ ကုလားအဘိုးကြီးလည်း ဟိန္ဒူစတံနီဘာသာဖြင့် "အားမနာပါနဲ့ - ဆရာဝန်ကြီး - ကြည့်သာကြည့်ပါ" ဟုပြောသဖြင့် ဦးစောမောင်သည် တုန်ယင်သော လက်များဖြင့် အဝတ်ကို လှန်လိုက်လေ၏၊

အဝတ်ကို လှန်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ဦးစောမောင်မှာ သေနတ်ထိမှန်လိုက်ဘိသကဲ့သို့ လက်ထဲမှ သားရေအိတ်ပင်ကြမ်းပေါ်သို့လွှတ်၍ကျသွား၏၊ အကြောင်းမူကား မိန်းမ၏ဗိုက်နေရာမှ အူများသည်ဗိုက်ပေါ်တွင်စုပုံလျက်ရှိနေသည်ကို တွေ့မြင်ရသောကြောင့်ပေတည်း။ ထိုခဏ၌ နောက်မှ ပြင်းစွာရယ်မောလိုက်သံတစ်ခုကို ကြားရသဖြင့် ဦးစောမောင်သည် နောက်သို့ လှည့်၍ ကြည့်လိုက်ရာ ခါးကုန်းသော ကုလား

www.burmeseclassic.com

အဘိုးကြီးသည် ၎င်း၏ မှတ်ဆိတ်နှင့် ဆံပင်မြှေးများကိုဖြတ်၍ ရှလိုက်သည်ကို တွေ့မြင်ရလေ၏။ ထိုအခါ ကုလား၏ မျက်နှာ မဟုတ်တော့ဘဲ အသက် (၂၀)ကျော်ခန့်ရှိ အသားညိုညို၊ မြန်မာလူမျိုး လူငယ်တစ်ယောက်သည် မိမိအားမထိ လေးစားရှိသော မျက်နှာဖြင့် ဟက်ဟက် ပက်ပက် ရယ်မောလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရလေသည်၊

"ဘာလဲ - မင်းကငါ့ကိုပမာမခန့်နဲ့၊ ဒီအလောင်းကြီးပြရအောင် ဘာ အစီပွာယ်နဲ့ ခေါ်လာတာလဲ"

"ဘာအစီပွာယ်ဆိုတာ မကြာခင် ခင်ဗျားသိမှာပေါ့၊ ဒီမှာ - မျက်နှာကို ကြည့်စမ်းပါဦး"

ထို ထူးဆန်းသောသူငယ်သည် မျက်နှာအထိအုပ်၍နေသောအလောင်းမှ အဝတ်ကိုခွာ၍ ရှလိုက်ပြီးလျှင် မှန်အိမ်မီးရောင်ကို မျက်နှာအနီးသို့ ကပ်၍ ပြလေ၏၊

"အလိုလေး - ဘုရား - ဘုရား"

"ဟဲ - ဟဲ - ဟဲ - ဒါ - ဘယ်သူလဲ မှတ်မိသေးရဲ့လား"

"အလို - မစန်းမြင့်ပါလား"

"ဟဲ - ဟဲ - မှတ်မိသေးတယ်နော်၊ မှတ်မိမှာပေါ့လေ၊ တစ်လလောက်ပေါင်းပြီးမှ နကာမူရာလက် အပ်လိုက်တာပဲ၊ ဘယ့်နှယ်ဗျာ - သူများသားသမီးကို ကိုယ်အတည်အကျမပေါင်းချင်ရင် ဘာပြုလို့ အစကယူရသလဲ၊ ကလေးစိတ် မပျောက်တပျောက်လေးကို နှုးနပ်ပြီး မရ,ရအောင်လည်း ယူသေးရဲ့၊ အားရတော့မှ စစ်ပိုလ်ကိုဂျပန်ငွေ (၁၀၀၀၀)နဲ့ ရောင်းစားတာများ တော်ရော့သလား ဗျာ"

"ခင်ဗျား ဘယ်သူလဲ"

"မောင်လွှင်လေ - ကျုပ်တို့ အလုပ်ကိစ္စတွေ ပြီးတော့မှ ပြန်လာရတယ်၊ လာတော့လည်း စန်းမြင့်ဟာ ဂျပန်တွေ ပြေးပြီးတဲ့နောက် ရစရာမရှိအောင် ပျက်စီးနေပြီဗျ"

"ဒါ - ကျုပ်အပြစ် မဟုတ်ပါဘူး"

"အောင်မယ် - ဒါ - ခင်ဗျားအပြစ် မဟုတ်သေးဘူးလား၊ ထွီ - ဗမာလူမျိုး ဖြစ်ပြီး ကိုယ့်အမျိုး ကိုယ်ချက် ကိုယ့် မယား ကိုယ်ရောင်းစားတာများ အပြစ် မဟုတ်သေးဘူးတဲ့၊ ကိုင်း - လာ - လာ အမြင်ခန်းကို"

မောင်လွှင်ဆိုသူသည် အရောင်း အဝယ် အလုပ်ကိစ္စတစ်ခုအတွက် ဘောဘောပြောနေဘိသကဲ့သို့ အေးဆေး သွေးဘာ အမူအရာလည်း ရှိပေ၏၊

"ကိုင်း - ထိုင်စမ်း ကုလားထိုင်ပေါ် မှာအဲ - ဟုတ်ပြီ"

၎င်းကိုယ်တိုင်မှာ စားပွဲပေါ်တွင် ခင်ပါးလွှဲ ထိုင်လိုက်လေ၏၊ ဆရာဝန် ဦးတာမောင်၏မျက်စိမှာ စိတ်ဆိုးခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ လက်တုံ့ပြန်လိုခြင်း၊ အစရှိသောလက္ခဏာများဖြင့် ပြည့်လျက်ရှိ၏၊

"ခင်ဗျားဟာ ဆရာဝန် - တိုင်းပြည် ကိုကာယ်တင်နိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်၊ ဗမာမကလေးတွေကို ဂျပန်ဖျက်ဆီးခဲ့ တာတောင် ခင်ဗျားက စောင့်ရှောက်ဖို့ ဝတ္တရားကို မပြောနဲ့ဦး - ဂျပန်ကိုလည်း အစွန်ဆက်တယ်၊ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် လည်း ဖျက်ဆီးတယ်၊ ဘာဆင်ခြေပေး လိုသေးသလဲ"

တစ်လလောက်ပေါင်းပြီးမှ
နကာမူရာလက်အပ်လိုက်တာပဲ။
ဘယ့်နှယ်ဗျာ–သူများသားသမီးကို
ကိုယ်အတည်အကျမပေါင်းချင်ရင်
ဘာပြုလို့အစကယူရသလဲ။
ကလေးစိတ်မပျောက်တပျောက်လေး
ကိုနှုးနပ်ပြီးမရ,ရအောင်လည်း
ယူသေးရဲ့။ အားရတော့မှစစ်ပိုလ်ကို
ဂျပန်ငွေ(၁၀၀၀၀)နဲ့ရောင်းစားတာ
များတော်ရော့သလားဗျာ။

www.burmeseclassic.com

ဦးစောမောင်သည် တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်၍မပြောတော့ဘဲ အံသွားများကို ကြိတ်ကာ ရှိနေလေ၏။

"ခင်ဗျားမှာ ဘာအကြောင်းမျှ ထုချေစရာ မရှိဘူး။ ခင်ဗျားအကြောင်းလည်း ကျုပ်က အကုန်သိပြီးပြီ။ ဒီတော့ ခင်ဗျားကို စီရင်ချက်ချဖို့သာ လိုတော့တယ်။ ဟိုအခန်းထဲက တစ်ယောက်တော့ စီရင်ချက်ချပြီးပြီ။ ခြော် - တစ်ခု သတိပေးလိုက်ရဦးမယ်၊ ခင်ဗျားမှာ ဘာလက်နက်မျှမပါဘဲနဲ့၊ ကျုပ်ကိုတော့ ခုခံမယ်များ မကြံနဲ့ ..."

မောင်လွင်သည် အိတ်ထဲမှ ဒန်ရောင်ခြောက်လုံးပြူးသေနတ်ကလေးကို ထုတ်၍ပြပြီးနောက် အိတ်ထဲသို့ ပြန်၍ထည့်ထားလိုက်၏။

"ခင်ဗျားကိုစီရင်ချက်ချမယ် - ကြားလား"

ဆရာဝန်ဦးစောမောင်မှာ မျက်နှာ၌ သွေးမရှိသကဲ့သို့ ဖြူဖပ်ဖြူရော်ဖြစ်၍ သွားပြီးလျှင် ကြက်သီးများထ၍ သွားလေ၏။ မိမိဝင်ခဲ့သော အခန်းတံခါးကို တစ်ချက်မျှလှမ်း၍ကြည့်လိုက်သေး၏။

"တံခါးကို သော့နဲ့ ခတ်ထားပြီးပြီ ဆရာကြီး။ စိတ်သာချ လွတ်ဖို့များတော့ စိတ်မကူးလေနဲ့ ..."

ထိုအခါ၌ကား ဆရာဝန် ဦးစောမောင်မှာ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ လွတ်တော့မည်မဟုတ်ကြောင်း သိသည်နှင့် ကုလားထိုင်ပေါ်မှ ဆင်းပြီးလျှင် မောင်လွင်အား အမျိုးမျိုး တောင်းပန်လေ၏။ သို့သော် မောင်လွင်မှာ တစ်စုံတစ်ခုကို ပြုလုပ်ရန် သန္နိဋ္ဌာန် ချပြီး ဖြစ်သည့်အတိုင်း ဦးစောမောင်၏ တောင်းပန်ချက်များမှာ ကျောက်တိုင်ကဲ့သို့သော မောင်လွင်၏ အဓိဋ္ဌာန်ကို လှုပ်ရှားခြင်းစေငှာ မတတ်နိုင်ချေ။

"အင်း - တော်လည်း တော်တဲ့လူကွယ်။ ကိုယ်သေရမှာတော့ တယ်ကြောက်တယ်။ ခင်ဗျားဟာ ဘယ်လောက် ယုတ်ညံ့သလဲ၊ ကိုယ့်အတွက်ဆိုတာ ထားပါဦး။ ကူလီမကလေး (၂၀)ထက် မနည်းဂျပန်ကိုပွဲစော်ဖူးတယ်။ အဲဒီအထဲက (၂)ယောက်ဟာ ကိုယ်ဝန်ရှိပြီး [...]ချောက်ကွဲမခံချင်လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် [...]သေရှာတယ်၊ ဒီအထဲမှာ မစန်းမြင့် [...]နောက်ဆုံးပဲ၊ သူဟာ ကျုပ်ရည်းစား၊ [...]ချစ်၊ ကျုပ်အသည်း။ အခု - သေ[...] ခင်ဗျားဟာ ကျုပ်အသည်းကို ကွဲ[...]အောင်လုပ်တဲ့လူ၊ သည်တော့ - ကျုပ်[...]စားသေသလို ခင်ဗျားသေရမယ်၊ [...]သော်ခင်ဗျားကိုကျုပ်မတရားမသတ်[...]ဘူး။ ခင်ဗျားမှာ မျှော်လင့်ချက်တစ်ခု [...]တော့ရတယ်၊ ခင်ဗျားကို ကျုပ် ဓားနဲ့[...]ည်း မသတ်ဘူး၊ သေနတ်နဲ့လည်း [...]သတ်ဘူး၊ ခင်ဗျားအကုသိုလ်ကံက [...]ခင်ဗျားကို စီရင်လိမ့်မယ်၊ ဟောဒီမှာ [...]ကြည့်စမ်း။ သံဖြူကျည်တောက် (၂)ခု။ [...]ခင်ဗျား သဘောကျတဲ့ကျည်တောက် [...]ကိုရွေးပြီး ညာဘက်လက်နဲ့ နှိုက်ပေ[...]တော့ -"

"အလို လေး - ဘုရား - ဘုရား၊ [...]ကျုပ်နှိုက်ရမယ်၊ အထဲမှာ ဘာများရှိ[...]သလဲဗျာ"

"ထွေထွေထူးထူး မရှိပါဘူး။ ကျည်တောက်တစ်ခုမှာ မြွေဟောက်ထည့်ထားတယ်၊ မြွေမပါတဲ့ ကျည်တောက် နှိုက်မိရင်တော့ ခင်ဗျားကံကောင်းတာပဲ၊ ခင်ဗျားအိမ်ကို ပြန်နိုင်တယ်၊ ကျုပ်က လူတစ်ယောက်ကိုသတ်ပေမယ့်အရှုံး မလုပ်ဘူး။ လွတ်ပေါက်တစ်ခုတော့ပေး ထားတယ်၊ ကိုင်း - ကိုင်း အချိန်မရှိဘူး။ နှိုက်ပေတော့ ..."

မောင်လွင်သည် (၆)လုံးပြူးသေနတ်ဖြင့် ဆရာဝန် ဦးစောမောင်၏ နားထင်ကို တေ့၍ ထားလေ၏။ ထိုအခါ၌ကား ဦးစောမောင်မှာ အစွမ်းကုန် တုန်လှုပ်လျက် ရှိနေခဲ့ပြီးဖြစ်၍ဖောချွေးများ ပြန်ပြီးလျှင် ကျည်တောက်အဖုံးကို ဖွင့်သောလက်များမှာ တဆတ်ဆတ် တုန်လျက်ရှိလေ၏။

ဦးစောမောင်သည် တစ်ခဏမျှ တွေဝေ၍နေပြီးနောက် ကျည်တောက် တစ်ခုကို ရွေးပြီးလျှင် အတွင်းသို့ လက်ဖြင့် နှိုက်လိုက်လေ၏။

ထိုခဏ၌ "အောင်မယ်လေး ခင်ဗျ သေပါပြီ" ဟုငယ်သံပါအောင် တစ်ချက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှုအောင်လိုက်ပြီးလျှင်ကြမ်းပေါ်သို့လဲကျသွားလေ၏။

မောင်လွင်သည် အလောင်း (၂) လောင်းကိုထားခဲ့ပြီးလျှင် မိမိ၏ခြေရာ၊ လက်ရာများကို ဖျောက်ပြီးနောက် အခန်းတံခါးကို အပြင်မှ သော့ခတ်၍ ဆင်းသွားလေသတည်း။

နောက် (၂)ရက်မျှကြာသောအခါ ဆရာဝန်ဦးစောမောင်၏အလောင်းနှင့် မစန်းမြင့်၏အလောင်းကို (၁၈)လမ်းရှိ လေးထပ်တိုက်တစ်တိုက်အပေါ်ဆုံးထပ် လူမနေသော အခန်းအတွင်း၌ ထူးဆန်းစွာ တွေ့ရကြောင်းနှင့် သတင်းစာများတွင် ပါလာ၊ တွေ့မြင်ရလေသတည်း။

➤ အုန်းမြွေများ

ခရီးထွက်ယတြာ

- တနင်္ဂနွေသားသမီး ခရီးထွက်လျှင် လက်ကို နံ့သာသုတ်၍ သွားပါ။
- တနင်္လာသားသမီး ခရီးထွက်လျှင် သစ်ပင်ကြီးကို ရှိခိုး၍သွားပါ။
- အင်္ဂါသားသမီး ခရီးထွက်လျှင် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ပြီးမှ ထ၍ သွားပါ။
- ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး ခရီးထွက်လျှင် လက်ကို ထုံးသုတ်၍သွားပါ။
- ကြာသပတေးသားသမီး ခရီးထွက်လျှင် အရှေ့ဘက်ကို မျက်နှာပြု၍ ရှိခိုးပြီး သွားပါ။
- သောကြာသားသမီး ခရီးထွက်လျှင် တစ်စုံတစ်ခု အကြောင်းပြု၍ နောက်ပြန်ပြီး လှည့်ကြည့်ဟာစ်အောင်၍ သွားပါ။
- စနေသားသမီး ခရီးထွက်လျှင် အထက်ရှင်ဥပဂုတ်မနှိမ့်မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍ သွားပါ။

www.burmeseclassic.com

အရသာထူးကဲပြီး ရှားပါးအဖိုးတန် ဟုသည့် မှိုတစ်မျိုး ရရှိအောင် အသက်စွန့်၍ ရှာဖွေရပုံကို ဖတ်ရှုရပါမည် --

ကျေးရွာကလေးမှလှမ်းမျှော်ကြည့်လျှင် တောင်နှင့်မြောက်တန်းနေသည့် ဖဲခူးရိုးမတောင်တန်းကြီးကို မှိုင်းမှိုင်းညို့ညို့လှမ်းမြင်တွေ့နေသည်။

ဖောင်ကြီးတာဆုံမှ ရိုးမကြီးဘက်ကိုဆင်းပြီး "ဝါးချောင်း"အမည်ရှိတောင်ကျရေတို့ စီးဆင်းသည့် ချောင်းရိုးအတိုင်း သဲသောင်ပြင်ထက်လမ်းလျှောက်ခဲ့ကြရင်း(၇)မိုင်ခန့်အရောက် ဘယ်ဘက်ကိုခွဲထွက်တာ သွားလိုက်လျှင် တောလမ်းအတိုင်း(၃)မိုင်ခန့်အတွင်းထိုရွာကလေးဆီသို့ ရောက်ရှိနိုင်သည်။ (ယခုအခါ ထိုနေရာသည် နိုင်ငံတော်က လှည်းကူးရေလှောင်တမံကြီးတည်ဆောက်လိုက်သည့်အတွက် သွားလာလို့မရတော့ပါ။)

ထိုနေရာသည် မိုးကာလ ရိုးမကြီးအတွင်းသို့ ရွာချလိုက်သောမိုးရေတို့ စုပေါင်းကာအထက်မှအောက်ကိုစီးဆင်းသောတောင်ကျရေတို့စီးဆင်းသည့်ထို ချောင်းကြီးသည်ယခုလိုတပေါင်းတန်ခူးနွေကာလအချိန်တွင် စီးဆင်းရန် မိုးရေတို့မရှိတော့သဖြင့်ချောင်းကောကြီးအဖြစ်တည်ရှိကာ ထိုချောင်းရိုးတစ်လျှောက်သဲသောင်ပြင်ကြီးအဖြစ် တည်ရှိကျန်ခဲ့သဖြင့် ရိုးမကြီးအတွင်းပိုင်းမှ ဖောင်ကြီးတာဆုံရောက်သည့်တိုင် မြွေကြီးတစ်ကောင် ခွေခေါက်တွန့်လိမ်အိပ်စက်နေသည့်အလားအထင်အရှားတွေမြင်နေရသည်။ ဟိုအချိန်က ထိုချောင်းရိုးကမ်းစပ်များတွင်ကျော၊ လျှို၊ ချောက်ကမ်းပါးခင်တန်းနှင့် ရွာသိမ်ရွာငယ်တို့ ရှိနေကြသည့်အထဲမှ ရွာကလေးတစ်ရွာပင် ဖြစ်သည်။

ထိုကျေးရွာတွင်ကျွန်တော်၏လက်ခံတည်းခိုရာ(?)တည်ညှိမှုဆိုးလုပ်ငန်းဖြင့်ဘဝကိုရပ်တည်နေသော "စိုးဝေနှင့် ဆုမွန်ဦး" ဆိုသည့်ဇနီးမောင်နှံရှိသလိုခင်ပွန်းဖြစ်သူ စိုးဝေက သားကောင်တွေကို ထောင်ချောက်အမျိုးမျိုးထင်ကာဖမ်းဆီးပြီးအမဲလိုက်ခြင်းလုပ်ငန်းကိုလည်းလုပ်ကာ ဇနီးဖြစ်သူ ဆုမွန်ဦးကတော့ မှိုရှာ၊ မျှစ်ချိုး၊ ပုတတ်စာတူး၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်နူးတာ ချောင်းရှာရင်း တစ်ဖက်တစ်လမ်းက ဝင်ငွေကို ရှာပြီး မိသားစုဘဝကို ရပ်တည်နေကြသူများ ဖြစ်သည်။

အထူးသဖြင့်ကျေးရွာသည်ရိုးမကြီးအတွင်းပိုင်းကျကျနေရာတွင်တည်ရှိသည့်အတွက် မိသားစုတိုင်း၏ အိမ်ထောင်ဦးစီးတို့က သစ်၊ ဝါး၊ ထင်း၊ မီးသွေးဖုတ်၊ လှေတိုက်၊ သစ်ခွဲ၊ ကြိမ်ခုတ် စသည့်လုပ်ငန်းတွေကို လုပ်ကိုင်ကြသလို ဇနီးသားသမီးတို့က မှိုရှာ၊ သမြေရွက်ခူး၊ တောင်ထန်းခုတ်၊ လက်မဲ၊ စလူ၊ နေး၊ သက်ကယ်ခိုပ်၊ ဓားရှာငါးရှာလုပ်ငန်းတို့ဖြင့် ကြုံရာကျပန်းလုပ်ကိုင်ကာ ဘဝကို ရပ်တည်နေကြသည်။ တောနက်ရာဖြစ်သလို သားကောင်ပေါများရာလည်း ဖြစ်သည့်အတွက် အိမ်သူဇနီးမယားများ တောတွင်းကိုဝင်ကြသည့်အခါအန္တရာယ်တွေ့လျှင် ခုခံကာကွယ်နိုင်ရန်အတွက် ဓား၊ လှံ၊ လက်နက်များ ကိုင်ဆောင်သွားကြပြီး တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အသက်ပေး ကာကွယ်ကြရန် ကတိကဝတ်ပြုကာ တောထဲသို့ ဝင်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုကဲ့သို့တောတိုးကာ ဟင်းစားရှာဖွေကြသည့် မိန်းမအုပ်စုထဲတွင် ခေါင်းဆောင်လုပ်သူက "ဆုမွန်ဦး"ဖြစ်သည်။ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ စိုးဝေက မုဆိုးတစ်ဦးဖြစ်သည့်အတွက် ဖက်ရဲလက်ရဲရှိသလိုတောအတွေ့အကြုံလည်း အတော်အတန် သိရှိထားသူမို့ခေါင်းဆောင်အဖြစ်တင်ထားကြဟန်ထင်၏။

ယခုလဲ သူတို့အုပ်စု တောထဲရှိ ရှာထွက်ဖို့ပြင်ဆင်နေကြခြင်းဖြစ်ပေသည်။ သို့သော်လဲလူကမစုံသေး။အိမ်ကိုပြန်ပြီးလိုအပ်သည့်ပစ္စည်းများကို ယူနေကြသည့်အမျိုးသမီးတွေကိုစောင့်ရင်း ရက်လိဝ်တိုက်ကို မီးရှို့ဖွာရှိုက်နေသည့် "ခင်မြကြွယ်"က -

www.burmeseclassic.com

"ဟဲ့ - ဆုမွန်ဦး - ငါဒီနေ့မှတ်ပြောင်း လိုရမည်ရယူခဲ့တယ်ဟဲ့"

"ဟုတ်လား - ကောင်းတာပေါ့၊ ဒါနဲ့ ညည်းက ပြောင်းကိုတောင် မှတ်တတ် နေပြီလား"

"အေး - ငါ့ယောကျ်ားသင်ပေးလို့ မှတ်တတ်နေပြီတော့"

"အလိုတော် - ညည်းယောကျ်ားက နင့်ကို ပြောင်းမှတ်နည်း သင်ပေးတယ် ဟုတ်လား"

ဆုမွန်ဦးက ခင်မြကြွယ်ကိုလှမ်းမေး လိုက်ရင်း မျက်နှာက စပ်ဖြဲဖြဲလုပ်နေသည် ကို စိုက်ကြည့်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ သော ခင်မြကြွယ်က -

"ညည်းက ဘာလို့ပြုံးပြီး ကျုပ်မျက် နှာကို စိုက်ကြည့်နေရတာလဲ၊ ကောင်းမ နော် ကောင်းမ - ငါမပြောလိုက်ချင်တော့ ဘူး - ဟင်း"

ထိုသို့ အငေါ်တူး မျက်စောင်းရိုတ် လိုက်စဉ် ဆုမွန်ဦးက -

"ညည်းအတွေးမလွဲပါနဲ့ဟယ်၊ နင့် ယောကျ်ား သိန်းဝင်းအကြောင်း ငါသိပါ တယ်၊ ပြောင်းမှတ်တယ်ဆိုတော့ ဘယ် လိုပြောင်းမျိုးကို မှတ်တယ်ဆိုတာကို သိ ချင်လို့ပါ"

"ပြောင်းပဲဟာယ် ဘယ်လိုပြောင်းကို မှတ်ရမှာလဲ၊ ငါ့ယောကျ်ားမှတ်နိုင်းတဲ့ ပြောင်းကို မှတ်တာပေါ့"

"အေးလေဟယ် - ညည်းယောကျ်ား က ညည်းကို ဘယ်လိုပြောင်းကို အမှတ် နိုင်းတာလဲဆိုတာ မေးတာပါဟဲ့"

"ဝါးပြောင်းဟဲ့ - ဝါးပြောင်း၊ တကကတဲ့ အရစ်က ရှည်ကို ရှည်တယ်"

ခင်မြကြွယ် စိတ်တိုသွားမှန်းကို သိ လိုက်ရသည့် ဆုမွန်ဦးက ပြုံးရင်းက -

"ဒီလိုပါဟယ် - အတွေးမချော်ပါနဲ့၊ ညည်းယောကျ်ားက ပြောင်းမှတ်တာကို ပဲ သင်ပေးတော့ ညည်းကလည်း မှတ် တာလောက်ပဲသိမှာကိုးအေ့၊ ကျုပ်က မုဆိုးမယားဆိုတော့ သိတယ်လေ၊ ဒါကြောင့် - ဘယ်လိုပြောင်းလဲ မေးတာ ပေါ့၊ ဝါးပြောင်းကို မှတ်တယ်ဆိုတော့ ပြောင်းအရှည် ဘယ်နတောင်ရှိလဲဆို တာ သိချင်လို့ပါ"

ဆုမွန်ဦး ပြောလိုက်သည့်စကား ကြောင့် ခင်မြကြွယ်က အတန်ငယ်ငြိမ် စားလိုက်ပြီး -

"ငါ့အရပ်ထက် နှစ်တောင်လောက် ရှည်မယ်ဟဲ့၊ ဝါးရိုးကိုင်းတွေအကြားမှာ အရိပ်မိုနေတဲ့ချုံးကိုတော့ မှတ်လို့ ကျ

သယ်အေ့၊ ဟိုမှာကြည့်ပါလား၊ ထောင် ထားတာ"

ခင်မြကြွယ်ကတဲရှေ့ဒန့်သလွန်ပင် အကိုင်းတွင် မေးကပ်ထောင်ထားသော ပြောင်းတံလက်ညှိုးထိုးပြလိုက်သည်ကို ကြည့်ရင်း -

"ဟို ဟာမတွေ မလာသေးခင် ညည်းကို ဗဟုသုတအဖြစ် မှတ်ပြောင်း အကြောင်းကို သိထားလို့ ပြောပြမယ်၊ ထောင်ပြီး မှတ်ထား၊ တော်ကြာ ကိုယ်စီးတဲ့မြင်းကိုတောင် အထီးမှန်း အမနှန်း မသိဘူးဆိုရင် လူကြားလို့မှ ကောင်းဖြစ်နေမယ်၊

ခု - နင်ယူလာတဲ့ဝါးမှတ်ပြောင်းက အရည်ခုနစ်တောင်ရှိတယ်၊ ပြောင်းတံ ထိပ်ကြီး အမှတ်လေ့ကျင့်နေတဲ့သူဟာ ခုနစ်တောင်အရှည်ရှိတဲ့ပြောင်းတံ နဲ့ကျင့်ပြီးအမှတ်ကျင့်ရတယ်၊ အဲဒီပြောင်း ကျွမ်းကျင်စွာမှတ်တတ်တော့မှ နောက် အဆင့် (၈)တောင်ကို မှတ်ရတယ်၊ ပြောင်းတစ်တောင်စီတိုးသွားရင်း ကောင်အဆင့်လိုမှတ်နိုင်တဲ့အခါမှ အဆင့်ထိ ရောက်တော့တာ ပေါ့ဟယ်"

သူတို့နှစ်ဦး ထိုကဲ့သို့ပြောဆိုနေ ကြစဉ် မှိုနတ်ရန် အတူသွားကြမည့် မိန်းကလေး(၃)ဦး လိုအပ်သည့်ပစ္စည်း ကိုယ်စီယူဆောင်လျက် ရောက်ရှိလာ ကြသည်၊

ဆုမွန်ဦး ခေါင်းဆောင်လျက် ခင်မြ ကြွယ်၊ နောက်ထပ်ရောက်လာသည့် မြမြအေး၊ ထားဉသုံနှင့်အချိုကြီးမော်မော် တို့ငါးဦးသားတောင်းများကိုရွက်၊ ကျော ပိုးအိတ်လွယ်ကာ ဓား၊ လှံ၊ မှတ်ပြောင်း ကိုယ်စီကိုင်ကာ ရွာလမ်းအတိုင်း လျှောက်ရင်း ရွာထိပ်စင်တန်းမှ တော လမ်းအတိုင်း လျှောက်လှမ်းခဲ့ကြပေ သည်၊

အတန်လှမ်းရာဆီသို့ရောက်တော့ ချောင်းကူးတံတားကိုကျော်ကာ လှည်း လမ်းကြောင်းမှတစ်ဆင့် ရှိုးမအတွင်း တောထူရာဘက်ဆီသို့အရှင်းရှင်းနောက် ပြောင်ကျိုးဝယ်၍ သီချင်းသံ တညံညံဖြင့် မှိုရှိနိုင်မည့်နေရာဆီသို့ သွားနေကြရင်း က မုဆိုးမ ထားဉသုံက -

"မော်မော်ရေ - တစ်မြန်နေ့ကငါ့ဆီ ကို တင်ထွန်းကြီး လာသွားတယ်ဟ"

"ဟုတ်လား - သူက ညည်းဆီကို ဘာလာလုပ်တာလဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ချေမှိုလိုချင်လို့တဲ့ဟဲ့၊ တောထဲသွားလို့ရရင် သူ့ကို ရောင်းပါတဲ့၊ ပေါက်ဈေးထက် ပိုပေးပါ့မယ်တဲ့လေ"

"ဝါ့ဆီကိုလဲ လာသွားသေးတယ်လေ"

"ဟုတ်လား၊ ဘာပြောသွားသေးလဲ"

"သူ့ဆရာ ရန်ကုန်မှဆိုးအဖွဲ့ လာမယ်တဲ့၊ ချေမှိုကိုပေါင်းပြီး ဧည့်ခံဖို့အတွက် သူ့ကို ရောင်းပါဆိုပြီး မှာသွားတာပဲဟ"

သူတို့နှစ်ဦး ပြောနေစဉ် မြမြအေးတလဲ -

"အဲဒီ ကိုတင်ထွန်းဆိုတဲ့လူကြီး ငါ့ဆီကိုလဲရောက်လာသေးတယ်တော့၊ ချေမှိုကိစ္စနဲ့ပဲ"

"ဘယ် လို လုပ် ကျွေးမှာမို့ လို့ ဒီလောက် လူပေါင်းစုံ လိုက်မှာနေရတာလဲတော်"

"အဲဒါတော့မသိဘူးလေ၊ သူပြောတဲ့ဂျိုမှိုဆိုတာကိုပဲ ရအောင်ရှာပါဦး"

အမှန်တော့ - သူမတို့အဖွဲ့မှိုရှာသွားနေခြင်းသည် မှတ်သားထားကြသည့် မှိုကျင်းမဟုတ်သည့်အတွက် သစ်တောထူထပ်ရာဆီသို့ရောက်ပါမှအလျှဉ်းသင့်သလို ဝန်းကျင်ကို လှည့်ခွဲ၍ဖြစ်စေ၊ နှစ်ဖွဲ့ခွဲ၍ဖြစ်စေ ရှာကြရန်ပင်၊ အရေးကြုံပါကလည်း ဟစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး တစ်ဖွဲ့နှင့်တစ်ဖွဲ့ အကူအညီပေးနိုင်ရန် တစ်ခေါ်စာလောက်ဝေးသည့်နေရာဆီထိ အုပ်စုခွဲကာ တောတိုးရှာဖွေကြရမည့်အနေအထားဖြစ်ပေသည်၊

တကယ်တော့ - ဖတောထဲတွင် နေထိုင်ကြသူများတွင် မှိုနှင့်ပတ်သက်ပြီး (ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်ချက်) ဟောတတ်ကြသူများဖြစ်ကြသည်၊ ယခုရိုးမကြီးအတွင်း နေရာအနှံ့တောတိုးကာ လုပ်ကိုင်ရှာဖွေစားသောက်နေကြသူများအဖို့ တောတိုးကြရင်းက မှိုကျင်းတို့ကိုရှာဖွေတွေ့ရှိထားကြသူများချည်းဖြစ်သည်၊ ထိုသို့ ကိုယ်ရှာဖွေတွေ့ရှိ မှတ်သားထားကြသော မှိုကျင်းများကိုမည်သူ့ကိုမှဖွင့်မပြောဘဲ တစ်ယောက်တည်းသာ လျှို့ဝှက်ထားပြီး မှတ်သားထားလေ့ရှိကြ သည်၊ မှိုဆိုသည်က မိမိမှတ်သားထားသည့်အချိန် တစ်နှစ်တင်းတင်းပြည့်သည့်နေ့တွင် ထပ်မံပေါက်ထွက်လာတတ်ကြသည်ကို တောသူတောင်သားတိုင်းက သိရှိထားကြသည့်အတွက် သတ်မှတ်ရက်ပြည့်လျှင် ထိုသို့လျှို့ဝှက်မှတ်သားထားသည့် မှိုကျင်းဆီကိုမည်သည့်အဖော်ကိုမှမခေါ် ပဲတိတ်တဆိတ်လာရောက်တူးဖော်ကြ

ကြသည်၊ ရှားပါးသည့်အချိန်ပြန်ရောင်းချင်ရေးကောင်းရကြသည်၊ အခြားသူများကို မှတ်ထားသည့် မှိုကျင်းရှိရာကို ညွှန်ပြောပြလိုက်ပါက ထိုသူက ကိုယ့်အရင်တူးယူသွားတတ်ကြသည်ဖြစ်သည့်အတွက်ကြောင့်ပင်၊

အမှန်တော့ - ရိုးမကြီးအတွင်းမှ တွေ့တတ်ရှိကြသော အဖိုးတန်သယံဇာတများတွေ့ထဲတွင် ယခု သူမတို့အဖွဲ့ဝင်များ လိုက်ရှာဖွေကြသည့် မှိုဆိုသောအရာလည်း ပါသည်၊ သို့သော် မှိုအမျိုးအစားချင်းတော့ မတူကြ၊

သည်ရိုးမကြီးအတွင်းသဘာဝပေါက်ကြသည့်မှိုများသည် မိုးကာလအဦးဆုံးအတွက်တောင်ပို့မှိုနှင့်ငှက်မှိုမှိုတို့ပေါက်ကြသည်၊ မိုးလယ်ပိုင်းကာလတွင် မှိုအန်းနက်၊ ဝါးရုံမှို၊ ဆန်ကွဲမှို၊ မှိုအဝ၊ မှိုဥ၊ များစွာသောမှိုများ ထွက်ကြသည့် အပြင် အခြားသော စားလို့မကောင်း (အဆိပ်အတောက်) ဖြစ်သည့် အရောင်အဆင်းအမျိုးမျိုး အရွယ်အစားမျိုးစုံတို့ သိန်းချီပေါက်ကြသည်၊ အရွယ်အစားပုံသဏ္ဌာန်မျိုးစုံဖြစ်ကြသည်၊

ထိုကဲ့သို့ရိုးမကြီးအတွင်းထွက်သော မှိုမျိုးစုံတို့သည် သစ်တောထူထပ်ရာလည်းဖြစ်၊ အောက်ခြေရှင်းလင်းသည့် မြေသားထက်တွင် သဘာဝအရ ပေါက်ကြသည်၊ မြက်ထူရာနှင့် ကျောက်သားဆန်သောမြေသားနှင့် ကျောက်တောင်တို့တွင်မပေါက်၊ သို့အတွက် သူမတို့အုပ်စု သစ်တောထူထပ်ရာအတွင်းပိုင်းဆီသို့ဦးတည်ကာ သွားပြီး ရှာဖွေကြရမည်ဖြစ်ပေသည်၊ တောတွင်းဆီသို့ ရောက်ပြန်တော့လည်း ဝန်းကျင်အနှံ့ မြေသားပြင်သည် ဂရုတစိုက် လိုက်လံရှာဖွေကြည့်ရှုကြရပြန်သေးသည်၊

အုပ်စု ရှာဖွေကြမည့် ချေမှို(ဂျိုမှို)ဆိုသည်က အရောင်အဆင်းက နီညိုရောင် ငှက်မှိုမှို၊ တောင်ပို့မှိုကဲ့သို့ နေရာအနှံ့လည်း မပေါက်ကြ၊ သစ်တောထူထူတို့ အရိပ်အောက်မြေပြောင်ပြောင်တွင်သာ ပေါက်သည်၊ မှိုသားက မာကြောပြီး (အသားဟင်းကို စားရသလို) စေးစေးပိုင်ပိုင်ရှိသည်၊ အလွန်ရှားပါးပြီး လူကြိုက်များသလို တန်ဖိုးလည်း ကြီးသည်၊

*မှိုသားအရောင်အဆင်းက နီညို*ရောင်ဆိုသော်လည်း အချို့သောနေရာတို့တွင် (အနီ၊ အဝါ၊ အညို) စသည့်ပြင်း အရောင်ကွဲပြီး တွေ့တတ်ကြရသော်လည်း အရသာမှာ အတူတူပင်ဖြစ်သည်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှိုင်းပွင့်က မကြီး၊ သိပ်လည်း မငယ်၊ ခပ်လတ်လတ်အရွယ်အစားဖြစ်သည်။ ရွှေသတ္တုဝါကောင်၏အရောင်အဆင်းနှင့်တူသည့်အတွက်ရွှေ(ကျွဲ)မှိုဟုတောသူတောင်သားတွေက ခေါ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

တဖြည်းဖြည်း သူမတို့(၅)ဦးသားတောတိုးကာ လျှောက်လှမ်းခဲ့ကြရင်း တစ်နေရာဆီ ရောက်လာကြသည်။ တောမှာ အမြဲစိမ်းတောမျိုးဖြစ်သည့်အတွက် သစ်ပင်ကြီးငယ်တို့အပြင် ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းတို့ မျိုးစုံသလို ဝါးရုံတောကြီးများ ပြန့်ပြန့်ပြောပြော ပေါက်နေကြသည်။ ချုံနွယ်ပင်များကပင်မြင့်ကြီးတွေကိုရစ်ပတ်သွယ်သိုင်းထားပြီးပင်စောက်၊ တုံ့ကော်၊ သပွတ်သိန်း၊ ဆူးရစ်၊ ဒိုးနွယ်၊ သစ်အယ်(မြွေနီ)၊မကျီးညွယ၊ ဆူးပုပ်ရိုင်းနှင့် ကင်ပွန်းရိုင်း စသည့်အပင်များနှင့်ပိန်းမှိုအုံ့ဆိုင်းကာ နေရောင်ပင်မတိုးနိုင်အောင် မည်းမှောင်ပိတ်ဆည်းနေသည်။

ဖြတ်သန်းသွားနေကြသည့်လမ်းကြားတောင်ကြားလျှိုကြီးများတွင်ကပ်ပေါက်နေသော သစ်ပင်ကြီးတို့မှာ ခပ်စောင်းစောင်းပေါက်နေကြသည်။ အတန်ကြာကြာ လျှောက်လှမ်းခဲ့ကြပြီးသောအခါ တောင်တစ်လုံး၏ထိပ်ပိုင်းဆီတွင် မြက်ရိုင်းပင်များသာဖုံးလွှမ်းနေပြီးဆက်လက်လှမ်းခဲ့ကြရာတောင်ခေါင်းတုံးတစ်ခုဆီသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြသည်။ ထိုတောင်ထိပ်ဆီသို့သွားရာလမ်းကြောင်းတွင်သစ်ပင်တို့ခပ်ကျဲကျဲပေါက်နေသည်ကိုလဲ သတိပြုလိုက်မိကြသည်။ ထိုနေရာဆီမှတောင်ဆင်းလမ်းအတိုင်း ဆက်လက်ဆင်းခဲ့ကြရာ ညာဘက်မြစ်းဆင်ခြေလျှောလမ်းအဆုံး၏ ရှေ့တွင် ခပ်မြေပြေ ခပ်နိမ့်နိမ့်တောင်ကုန်းလေးတစ်ခုကိုလှမ်းမြင်တွေ့လိုက်ကြရသည်။ ဟိုနေရာတွင် ကျောက်တုံးကျောက်ခဲများရှိနေပြီး ချုံပင်များနှင့်မြက်ရိုင်းပင်တို့က ကျောက်တုံးများကို ဖုံးအုပ်နေကြပြီး ကုန်းထိပ်တွင် "မုဆိုးလက်ဆုပ်ပင်"ကြီးထီးထီးမားမား ပေါက်နေသည့်အောက်တွင် မြေပြင်ထက် အရိုးကို စိုက်လျက်အရွက်ကို ဖွင့်ထားသည့်ထီးနီကြီးတစ်လက်ကို သူမတို့(၅)ယောက်သားလှမ်းမြင်တွေ့လိုက်ကြရပေသည်။

"[illegible]-တို့အဝင်ကြီးအောက်မြေ[illegible]ကြီးတစ်လက် ဘယ်သူလာ[illegible]ထောင်ထားသလဲမသိဘူးကြည့်[illegible]ကြပါဦး"

[illegible]မှုန်ဦးဆိုသည့်အမျိုးသမီးက [illegible]တက်စခြေလှမ်းကို ရပ်တန့်ရင်း [illegible]ဦးထိုးပြလျက် ပြောလိုက်သည့် [illegible]တ် သူတို့ကလည်း ရပ်တန့်ကာ [illegible]ကြီးအောက်တွင် ထူးထူးခြားခြား [illegible]တွင်စိုက်ထားသည့်ထီးနီကြီးကို [illegible]ကြည့်လိုက်ရင်းမြမြအေးက -

"အေး-ဟုတ်တယ်ဟ၊ရှေ့ကိုဆက်[illegible]ကြနဲ့ဦး။ ဘာမှန်းညာမှန်းမသိ၊ [illegible]ကြာ-အန္တရာယ်နဲ့တိုးနေဦးမယ်၊ [illegible]တဲ့လက်နက်တွေ အသင့်ပြင်[illegible]တို့သပွတ်သိမ်ချုံပင်ကြီး အောက်[illegible]ပြီး စောင့်ကြည့်လိုက်ကြရအောင်"

မြမြအေးပြောလိုက်သည့်စကား[illegible]င့်သူတို့အားလုံးလက်နက်တွေကို [illegible]င့်ကိုင်ဆောင်ပြီး သပွတ်သိမ်ချုံ[illegible]ပင်ကြီးအောက် ပြေးဝင်လိုက်ကြ[illegible]။ ဆုမှုန်ဦးဆိုသည့် မုဆိုးဖနီးက [illegible]တ်သိမ်ချုံနွယ်ပင်အောက်အရွက်[illegible]အကြိုအကြားမှ ကိုက်တစ်ရာသာရှိ မုဆိုးလက်ဆုပ်ပင်ကြီးအောက် မြေပြောင်ပြောင်တွင် မြေပြင်ထက် ထီးထီးကြီးဖြစ်နေသည့်ဘုန်းတော်ကြီးတွေဆောင်းသည့် ထီးနီတစ်ရောင်းကိုဖွင့်ကာ မြေပြင်တွင် ထိုးစိုက်ထောင်ထားသည့်အရာကြီးကို အသေအချာကြည့်လိုက်ရင်းဖြစ်နိုင်သည့်အရာတို့ကိုလိုက်လံတွေးတောနေချိန် ခင်မြကြွယ်က -

"ဟဲ့-မုဆိုးမယား-ဘာကြီးလည်းဆိုတာ ပြောပါဦးဟဲ့-တကတဲမှပဲ"

လိုက်ပါလာကြသည့်အမျိုးသမီး(၄)ဦးသည် ရိုးရိုးသာမန်အရပ်သူများသာ ဖြစ်ကြသည်။ သို့အတွက် တောထဲကိုဝင်ပြီး မုတ်သားထားသောမှိုကျင်းတို့ရှာ၊ မျှစ်မြေရိုးသာ လုပ်ခဲ့ကြဖူးပေမယ့်ယခုလိုတောနက်ကြီးအတွင်းသို့ စွန့်စွန့်စားစား တောတိုးကာ ရှာဖွေကြသူများမဟုတ်သဖြင့် ထိုမြင်တွေ့နေရသည့်အခြင်းအရာကို သိကြမည်မဟုတ်၊ မိမိကသာ မုဆိုးတစ်ဦး၏ မယားဖြစ်သည့်အတွက် လင်တော်မောင် ရိုးစေ(တကလေး)နဲ့အတူ သားတောင်တွေကိုလိုက်လံပစ်ခတ်ခြင်း၊ ထောင်ချောက်အမျိုးမျိုးကိုထောင်ခြင်းစသည့်လုပ်ငန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွေကို လုပ်ကိုင်ခဲ့ဖူးသူဖြစ်သဖြင့် သူတို့တွေထက်စာလျှင် အတွေ့အကြုံ ပိုပြီးသိရှိထားသူဖြစ်သည့်အတွက် သူတို့အမေးကိုပြန်ဖြေနေလျှင်လည်းအကြောင်းထူးမှာမဟုတ်သည့်အတွက် ပြန်မဖြေမနေတော့၊ သို့အတွက် လေသံတိုးတိုးနှင့် -

"ငြိမ်ငြိမ်လေးနေကြပြီး အသေအချာကြည့်ကြစမ်း၊ ဘာဖြစ်နိုင်သလဲဆိုတာကို -"

ဆုမွန်ဦး ပြောလိုက်သည့်အတွက် အထန်လှမ်းရာဆီတွင် တွေ့မြင်နေရသည့် ထီးနီကြီးကို စူးစိုက်ကြည့်ကြရင်းကိုယ့်အတွေးနှင့်ကိုယ်အဖြေရှာနေလိုက်ကြသလို သူမကိုယ်တိုင်ကလဲ နီးစပ်ရာအဖြေကို တွေးတောရှာကြံနေလိုက်သည်၊ ထိုအချိန် -

"ဝင်ထရိန်း - ဝင်ထရိန်း"

သူတို့ဝင်ရောက်ပုန်းအောင်းနေကြသည့် သပွတ်သိမ်ချုံနွယ်ပင်ကြီးထက်ဆီမှ အသီးမှည့်တွေကို စားသောက်နေကြသည့်ငှက်ငှားတို့ကနွားသိုးကြီးတွေ တွန်သံမျိုးဖြင့်အော်မြည်ဟစ်ကြွေးလိုက်သံက ဘာဖြစ်မည်မှန်းကိုမသိ၍ စူးစိုက်ကြည့်ကာ အဖြေရှာနေကြသော သူမတို့တစ်သိုက်အား ထိတ်လန့်စိုးရွံ့အောင် ခြောက်လှန့်လိုက်သလိုပင်၊ သို့အတွက် ကြက်သီး တဖြန်းဖြန်း ထသွားသည်ထိတိုင်ဖြစ်သွားကြပေသည်၊ ထိုစဉ် မော်မော်ဆိုသည့်ကလေးမက -

"ဒါဟာထီးကိုစိုက်ထောင်ထားတာတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူးဟဲ့"

သူမ လှမ်းပြောလိုက်သည့်စကားကြောင့် ထားဥသုံက -

"ဘယ်လိုကြောင့်လဲဟဲ့ - မိမော်ရဲ့"

"ငါအသေအချာကြည့်တော့ ဘုန်းတော်ကြီးတောင်တဲ့ထီးကြီးနဲ့တော့ဆင်တယ်ဟဲ့၊ ဒါပေမဲ့ - ထီးရွက်ကို အသေအချာကြည့်တော့လက်နှစ်လုံးလောက်တူနေတယ်ဟ၊ မြေမှာ စိုက်ဝင်နေတဲ့လက်ကိုင်ရိုးကလဲ သခေါ်ဘပင်လုံးပတ်လောက် ရှိနေတယ်၊ ထီးရွက်ရဲ့အောက်ခံသားက ဖြူနေတာတော့၊ နောက်ပြီး ထီးရိုးအလယ်လောက်မှာ ထမင်းပန်းကန်ပြားတစ်ချပ်စာလောက်ရှိတဲ့ အဲဒီ့ထီးပုံစံမျိုးတစ်လက်၊ အဲဒီ့ဟာကတော့ အဖြူရောင်လေ မမြင်ကြဘူးလား"

မော်မော်ပြန်ပြောလိုက်သည့်စကားကို အားလုံးက ကြားလိုက်ရသည်၊ ဆုမွန်ဦးတစ်ယောက်အတွေးနယ်ချဲ့နေခိုက်၊ မော်မော်ပြောလိုက်သည့်စကားကြောင့် သူမ ဦးခေါင်းထဲတွင် အသိတစ်ခု ထလင်းလက်လာသည်၊ မဆယ်ကျော်ခန့်က အဘဆရာကြီးဦးညိုမှိုင်းပြောလိုက်သည့်စကားကိုပင်၊

တစ်နေ့ အဘဆေးဆရာကြီးဦးညိုမှိုင်း သူတို့လင်မယားဆီ ရောက်လာပြီး ပြောသည့်စကားက -

"ဟာ - အဘဆရာကြီး - ထူးထူးခြားခြား ကျွန်မတို့အိမ်ကို ကြွလာတယ် ဆိုင်ခိုရှင့်၊ ဘာကိစ္စများရှိလို့ပါလဲ၊ ကျွန်မတို့ဘာအကူအညီပေးရမလဲ အမိန့်ရှိပါဦး"

အဘဆရာကြီး ဦးညိုမှိုင်းဆိုသူက အသက်ကြီးသူတော့ မဟုတ်သေး၊ ရှိလှမှ အသက်ဆုံး (၄၀)သာသာ၊ တိုင်းရင်းဆေး ဆေးဆရာကြီးတစ်ဦး၊ သို့သော် ဆေးသောလဲကုသည်၊ အလွန်ဆေးလိုက်သည့်ယောဂကိုလဲနိုင်နင်းစွာကုသနိုင်သူဖြစ်သော ကြောင့် ရှာနီးချုပ်စဝ်နှင့် ဓောင်ကြီး၊ မြို့မင်းတုန်း၊ ဥတို၊ ရေနက်ကြီးကျေးရွာများနှင့် လှည်းကူးမြို့နယ်တစ်ကြောထိတိုင် နာမည်ကြီးနေသူ၊ လူက မြိုမြိုနန၊ ရွှေကိုင်းမျက်မှန်နှင့် ထာဝစဉ်ပုဆိုးကွက်တုံးဝတ်ပြီး ယောဂီရောင်တိုက်ပုံကိုဝတ်ကာ ထိပ်က ပြောင်ပြောင်၊ ငယ်ထိပ်တွင် ဆံပင်မရှိဘဲ ပြောင်နေသည်၊ နှစ်ဖက်သောနားထင်ဘက်ရှိ အမွေးများကိုငယ်ထိပ်ပြောင်ပြောင်ပေါ်ဆွဲတင်ဖုံးအုပ်ထားပြီး မျက်မှန်ထူထူကြီးကို သားရေကြိုးနှင့်ဆွဲကာ အမြဲတပ်ထားရသူ၊ သမားသက်ရင့်သလို ဆေးဘက်လည်းလိုက်သည့်အမြင်ပယောဂကိုလည်းနိုင်နင်းသူ၊ တပည့်တပန်းများအပေါ်လည်း စေတနာထားသူ၊ ငွေကြေးတို့ အစိကမထားပဲ မည်သည့်ရွာမှ မည်သည့်အချိန်မဆို လာရောက်ပင့်ဆောင်ပါက ငြင်းဆိုခြင်းမရှိတဲ့ လိုက်လံကုသပေးသူတစ်ဦးဖြစ်သည်၊

"အေးကွဲ့ - စာကလေးနဲ့ ဆုမွန်ဦးရဲ့ ငါလိုချင်တဲ့ပစ္စည်းလေးတွေ နင်တို့ဆီမှာရှိတော့လည်း နင်တို့လင်မယားဆီ အရောက်လာခဲ့ရတာပေါ့ကွဲ့"

ထိုကဲ့သို့ဆရာကြီးပြောလိုက်သည့်စကားကြောင့် စိုးဝေက -

www.burmeseclassic.com

"ဒါနဲ့ ဆရာကြီးရယ် - ကျွန်တော့် နာမည်က စိုးဝေပါ။ စာကလေးဆိုတဲ့ နာမည်က ဘယ်သူပြောလို့ သိနေတာတုံး ဟင်"

"ဟိုကောင်တွေလေကွာ - သူတို့ ပြောလို့ ငါသိတာပေါ့"

"ဟုတ်ကဲ့ - ဘယ်ကောင်တွေပါလဲ၊ အမိန့်ရှိပါဦး - ဆရာကြီးရဲ့"

"ဟ - ဘယ်ကောင်တွေရှိရမှာတုံး။ ထန်းပင်ကုန်းက သိန်းဝင်း၊ ကလီတော်က လေးမောင်၊ ဝါးရောင်းက တင်ထွန်း၊ စံပြုတာ မြတ်မင်းဟန်တို့ ပြောလို့ပေါ့"

ဆရာကြီး ပြောလိုက်သည့် ထိုနာမည်တွေကို ကြားလိုက်တော့ စိုးဝေ မလှုပ်တော့၊ ဆရာကြီး ခေါ်လိုက်သည့် စာကလေးဆိုသည့်နာမည်ကို အလိုလိုလက်ခံသွားပေသည်။

"ထားပါတော့ - အဘရယ်၊ ကျွန်တော်တို့ အဘကို ဘာအကူအညီပေးရမယ်ဆိုတာသာ အမိန့်ရှိပါ၊ တတ်နိုင်သလောက် အကူအညီပေးပါ့မယ်၊ အမိန့်သာရှိပါ"

"အိမ်း - အိမ်း - သာဓုပါကွယ်၊ သာဓု သာဓု - ဘုန်းကြီးပါစေ၊ သက်တော်ရာကျော်ရှည်ပါစေ၊ ဒီလင်ဒီမယားအိုအောင်မင်းအောင်ပေါင်းရပါစေ၊ ဒီလိုပေ့ါ၊ အကူအညီက နစ်ရတောင်းရမှာကွ၊ အဲဒီ့နှစ်မျိုးစလုံးကလဲ မင်းတို့လို မုဆိုးတွေမှသာ ကူညီနိုင်မှာကိုးကွ နော"

"ဟုတ်ကဲ့ - အဘ ဦးညိုမှိုင်း၊ မိန့်သာ မိန့်ပါ၊ သားတို့ ကူညီပါ့မယ်"

"ပထမ တစ်မျိုးက ဖြူဆိုတဲ့ အကောင်ကွ၊ နောက်တစ်မျိုးက မို့လေ ကွာ"

ထိုသို့ သူလိုအပ်ချက်ပစ္စည်းကို ပြောပြလိုက်သဖြင့် မုဆိုးစိုးဝေ (စာကလေး) က -

"ဖြူဆိုတဲ့အကောင်ကိုတော့ တစ်ပတ်လောက် စောင့်ရမယ် - အဘ၊ မို့ကတော့ပေါပါတယ်၊ ရွာမှာမို့နတ်တဲ့သူတွေ ရှိနေတာပဲ၊ သူတို့ကိုမှာလဲ ရတာပဲအဘရယ်"

"ဟဲ့ကောင် စာကလေးရဲ့ - အဲဒါကို နင်ပြောမှ ငါသိရမှာမဟုတ်ပဲ၊ ငါလိုချင်တဲ့မို့က အဲဒီလိုမို့မျိုးမဟုတ်ဘူး"

"အဘကလဲဗျာ - နာမည်ရှိရဲ့သားနဲ့ နာမည်ကို ခေါ်ပါဗျ၊ ဒါနဲ့ - အဘလိုချင်တဲ့မို့က ဘယ်လိုမို့မျိုးလဲ ဟင်"

"မို့အုန်းနက်ကွ - မို့အုန်းနက်ဆိုတဲ့ [illegible]"

"မို့အုန်းနက် - ဟုတ်လား - အဘ၊ [illegible]တောင်မကြားဖူးဘူး။ မမြင်လဲမမြင် [illegible] ဘယ်လိုမို့မျိုးလဲ ဟင်၊ နောက်ပြီး [illegible]ယ်လိုရောဂါအတွက် သုံးမှာလဲ အဘ"

"အေး - ပြောပြရတာပေါ့၊ ဖြူဆိုတဲ့ [illegible]ကောင်ကိုတော့ အစာအိမ်ကိုထုတ်၊ [illegible]ခြောက်လှန်း၊ အမှုန့်ကြိတ်ပြီး ကျွေးဖို့ [illegible]"

"ဟုတ်လား - အဘ၊ အဲဒီ့ကိုကျွေး[illegible] ဘယ်လိုရောဂါတွေ ပျောက်သလဲ [illegible] - အဘ"

"အင်း - ရန်ကုန်က ငါ့လူနာဝင်းနိုင် [illegible]အကောင် အစာမစားပဲ တရှောင် [illegible]ဖြစ်ပြီး မစားနိုင်၊ မအိပ်နိုင်တဲ့ [illegible]ခွဲနေတာ၊ ငါ့ကို လာပင့်တို့လိုက် [illegible]ကြည့်လိုက်တော့ ဇွာနာလျှာနာ [illegible]ခွဲနေတာကိုးကွ၊ ဒါကြောင့် - သူ့[illegible]ကို ကုဖို့ပေါ့နော"

"[illegible]အဘ - ကျွန်တော်ကြားဖူးတာ [illegible]တစ်ကောင်၊ နွားတစ်ကောင်ဆိုတဲ့ [illegible]၊ ဖြူတစ်ကောင်ရဲ့အစာအိမ် [illegible]ခြောက်လှန်း၊ အမှုန့်ကြိတ်ပြီးအစာနဲ့ ရောကျွေးရင် ကျွဲတို့၊ နွားတို့မှာ ဖြစ်နေတဲ့ ဇွာနာလျှာနာ ပျောက်တယ်ဆိုတာကိုပဲ၊ ခု - အဘက လူကို ကျွေးမှာဆိုတော့"

"အေးပေါ့ကွာ - ခေတ်ကြီးကိုက ငါတို့ငယ်ငယ်တုန်းကလို ထိမိုက်ရှနာမိလို့ သွေးထွက်သံယိုဖြစ်ရင် မြေကြီးက ဖုန်ကိုယူပြီး အနာကို သိပ်လို့ရတဲ့ခေတ်ကြီး မဟုတ်တော့ဘူးလေကွာ၊ ခုခေတ်က ပါတီစုံဒီမိုကရေစီခေတ်ကွ၊ အရင်က ကျွဲနဲ့နွားတွေမှာဖြစ်တဲ့ရောဂါ လူမှာ မဖြစ်ရဘူးလို့ ဘယ်သူပြောထားလို့လဲ၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကလည်း အဲဒီလိုသတ်မှတ်ထားလို့လား၊ အမြင်ကျယ်စမ်းပါကွာ၊ ဒီမိုကရေစီခေတ်ကွ၊ ဒီမိုကရေစီခေတ်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ - အဘ၊ ခေတ်ရှင်းတော့ ဟိုအရင်ကျွဲတွေ၊ နွားတွေမှာဖြစ်တဲ့ရောဂါဟာ ဒီခေတ်မှာ လူတွေဘက်ရောက်လာတာတောင် ကျွန်တော် မသိလိုက်ဘူး။ အတော် - နောက်ကျနေပြီပဲလေ။

ဒါနဲ့ - မို့ဆိုတာက ဘယ်လိုမို့မျိုးလဲ၊ စောစောက အဘပြောခဲ့တဲ့ မို့အုန်းနက်ဆိုတာ သူက ဘာရောဂါကိုကုမှာလဲ ဟင်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဲဒီမှိုကို ငန်းမြွေကြီးတွေ အလွန်ကြိုက်ပြီး မှိုပွင့်တဲ့နေရာဆီကို ရောက်လာတတ်ကြတယ်။ အဲဒီမှိုပွင့် အနားကို ရောက်လာတတ်ကြတဲ့ တောတွင်းသတ္တဝါကိုဖြစ်စေ၊ လူသားမှုသိုးကိုဖြစ်စေ မှိုပွင့်ကို အန္တရာယ်ပေးမယ်အထင်နဲ့ တိုက်ခိုက်ရန်လုပ်၊ မောင်းထုတ်တတ်ကြတယ်ကွ။ ■

"အဲဒီလူနာက ငါ့လက်ရင်းတပည့်ပါပဲ၊ သူ့နာမည်က သိန်း ဝင်းလို့ခေါ်တယ်လေ၊ သူဖြစ်တဲ့ရောဂါ က စာတော်စကားနဲ့ပြောရရင် (ဂေါက်) ရောဂါလို့ ခေါ်တာပေါ့၊ သွေးတိုး၊ နလုံး ၊၊ ဆီးချို၊ အသည်းရောင်အသားဝါနဲ့ ယှဉ်ဖြစ်တာဆိုတော့ ခု-မင်းကို ရှာခိုင်းဘဲ့မှိုအုန်းနက်ဆိုတာ တိုရမှ ကုသလို့ရမှာမို့ပါ။

စောစောက မင်းပြောခဲ့သလိုမကြားဖူး၊ မမြင်ဖူးဘူးဆိုတာလည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ မင်းလိုကောင်မျိုးမပြောနဲ့၊ တော်ရုံမုဆိုးဆို မကြားဖူးသလို မြင်လည်း မမြင်ဖူးကြဘူးလေ၊ ဒါပေမဲ့ - ရှားရှားပါးပါးလည်းဖြစ်၊ အလွန်အစွမ်းထက်ပြီး ဆေးဘက်လည်း ဝင်တဲ့မှိုဆိုတော့ မင်းက ရိုးမမုဆိုးကြီး အမည်မခံရသေးပေမဲ့ တောအနံ့ တောင်အနံ့ သွားလာနေတဲ့ မင်းကလွဲပြီး တော်ရုံလူ ရှာလို့လည်း ရမှာမဟုတ်တဲ့မှိုမျိုးကိုးကွ။

အလွန်လည်းရှားတယ်၊ အန္တရာယ်လည်း များတယ်ကွ၊ သူ့အပွင့်က ဘုန်းတော်ကြီးတွေဆောင်းတဲ့ထီးလောက်ကြီးတယ်၊ အဝေးက လှမ်းမြင်ရရင် ထီးကြီးတစ်လက်ကိုမြေပြင်မှာ စိုက်ထောင်ထားသလိုပဲ၊ တစ်ပွင့်တည်းရယ်၊ အများဆုံး နှစ်ပွင့်ကနေ သုံးပွင့် အများဆုံးပဲ၊ ဒါပေမဲ့ - အကြီးဆုံးက တစ်ပွင့်တည်း၊ နောက်တစ်ပွင့်က သေးပြီး ပန်းကန်ပြားတစ်ချပ်စာလောက်ပဲ ကြီးမယ်၊ နောက်ဆုံးအပွင့်က လက်ဖက်ရည်သောက်ပန်းကန်လုံးလောက်ရှိပြီး တဖြည်းဖြည်း သေးသွားတယ်၊ အရောင်ကတော့ အနီရောင် လည်း ရှိတယ်၊ အဖြူရောင်လည်း ရှိတယ်၊

မှိုပွင့်ရဲ့အသားက ထူပြီး စားလို့အင်မတန်ကောင်းတယ်၊ ချေမှိုထက် ပိုပြီး ကောင်းတယ်၊ ဆေးဖက်လည်းဝင်တယ်၊ အနံ့ဒိုးလည်း အလွန်ကြီးတယ်၊ လူသူအရောက်အပေါက်နည်းတဲ့ တောကြီးတွေထဲမှာသာ တွေ့ရတတ်တယ်၊

အဲဒီမှိုကို တွေ့ရပြန်တော့လဲ ခူးလို့မလွယ်၊ အထူးသဖြင့် အဲဒီမှိုကို ငန်းမြွေကြီးတွေ အလွန်ကြိုက်ပြီး မှိုပွင့်တဲ့နေရာဆီကို ရောက်လာတတ်ကြတယ်၊ အဲဒီမှိုပွင့်အနားကို ရောက်လာတတ်ကြတဲ့ တောတွင်းသတ္တဝါကိုဖြစ်စေ လူသားမှုဆိုးကိုဖြစ်စေ မှိုပွင့်ကို အန္တရာယ်ပေးမယ်အထင်နဲ့ တိုက်ခိုက်ရန်လုပ် မောင်းထုတ်တတ်ကြတယ်ကွ၊ သတိထားပေါ့ကွာ"

အထူးသဖြင့် အဲဒီမှိုပွင့်တဲ့နေရာမျိုးမှာ ငန်းတောင်း၊ ငန်းလက်ပတ်၊ ငန်းတော်ကျား၊ ငန်းသံကွင်းစွပ်၊ ငန်းဦးကွက်၊ ငန်းပြဿဒ်ဆိုတဲ့ အဆိပ်ပြင်းပြီး ကြီးမားတဲ့ မြွေကြီးတွေရှိနေပြီး အနီးကိုရောက်လာသူတွေကို ရန်လုပ်တတ်ကြတယ်ကွ၊

အတွေ့အကြုံများတဲ့ရိုးမမုဆိုးကြီးတွေကတော့ အဲဒီမှိုပွင့်ကြီးကိုတွေ့ရင် အနီးမှာ ငန်းမြွေကြီးတွေ ရှိ၊ မရှိကို ဦးစွာ မြွေစွတ်ကြောင်းကို အရင်ရှာကြတယ်၊ အချို့တွေက အနံ့ခံရှူးစမ်းကြတယ်၊ မင်းတို့သိကြတဲ့ အတိုင်းပဲလေ - ငန်းမြွေ ပေါ်းကြီးနဲ့ ပေါ်းအုံးမြွေမျိုးဆိုတဲ့အကောင်မျိုးတွေက ကြီးလာလေ၊ သူတို့အနံ့တညီစို့စို့ ပုပ်အဲ့အဲ့အနံ့က ပိုထွက်လေကိုးကွဲ၊

"ဟုတ်ကဲ့ - အဘ၊ ဒီလောက် အန္တရာယ်များနေမှတော့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး မှိုကို ခူးခဲ့ရမှာလဲ"

"တစ်ပွင့်လုံးရရင်တော့ ပိုပြီးကောင်းတာပေါ့၊ မရလည်းဆေးဖော်ဖို့အတွက် နည်းနည်းဖဲ့ပြီးယူလာခဲ့ပေးပါကွာ၊ ကြာမီ ရောတော့မယ့် သိန်းဝင်းအသက်ကို ကယ်လို့ရတာပေါ့၊ ကုဒိုလ်လည်း ရမီ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တယ်၊ ရခဲ့မယ်ဆိုရင် ထိုက်ထိုက်တန်တန် ကျေးဇူးပြုပါမယ်နော် - ဒါပါပဲ၊ ကိုင်း ငါသွားတော့မယ်"

အမှတ်မထင် ဆေးဆရာကြီး ဦးညိုမှိုင်းအိမ်ကို ရောက်လာပြီး ထိုမှို့ပွင့်ကြီးအကြောင်း ပြောသွားသည့်စကားတွေကို အမှတ်ရလိုက်သည်။ သို့အတွက် ချုံတောကြီးအတွင်း ငြိမ်ကုပ်၍ မှို့ပွင့်ကြီးကိုကြည့်လျက် ကိုယ့်အမြင်နှင့် ကိုယ်တွေးနေကြသော အဖွဲ့သားတို့အား ပြောပြတော့မည့်အလုပ် မဆိုးလက်ဆုပ်ပင်ကြီး ဟိုမှာဘက်ဝါးရုံတောကြီးဘက်ဆီမှ-

"ဟု - ကိကိ၊ ဟု - ကိကိ၊ ဟု-ကိကိ"

တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည်ကြားမှ ရစ်ဖကြီးတစ်ကောင်၏ တထိတ်တလန့် အော်ဟစ်သံနှင့်အတူ ဝါးရွက်ခြောက်တွေကိုနင်းကာ ပြေးလွှားသံကို ပါ ကြားလိုက်သည်။ လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ဝါးရုံတောကြီးဘေးမှ ပြေးလွှားထိုးထွက်လာသည့် ရစ်ဖကြီးကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည့်အချိန်၊ ပြေးလာသည့်ရစ်ကြီး နောက်ဘက်ဆီမှ -

"အိန် - အိန် - အိန် - အိန်"

တအိန်အိန်အသံကိုပြုကာ ပြေးလွှားလာနေကြသည့်အကောင်များကို တွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့် အားလုံး မျက်လုံးပြူးနေ စဉ် ထားဥသုံ့က -

"ဘာအော်သံလဲ၊ မြမြအေး - ဘာကောင်တွေတုံးဟဲ့"

ထိုအချိန် ဆုမွန်ဦးအသံက အရေးတကြီး ထွက်ပေါ်လာသည်က -

"ဟိုအပင်ကြီးပေါ် အမြန်တက်ကြ အားလုံးတက်နော် - အန္တရာယ်ရှိတယ်"

ထိုအချိန် ဝါးရုံတောကြီးဘေးမှ တထိတ်တလန့် ပြေးလွှားထိုးထွက်လာသည့်ရစ်ဖကြီးမှာ ဝါးရုံတောအစပ်ဆီသို့ အရောက်ရှေ့ဆက် ပြေးလွှားရန်လမ်း မရှိတော့သည့်အတွက် လျှိုအောက်ကို ဆင်းပြေးကာ အောက်ပိုင်းဆီ ရောက်ပြန်တော့လဲ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများ ရှုပ်ထွေးပိတ်ဆီးနေသည့်ကြား ထိုးဝင်ပျောက်ကွယ်သွားသည်ကို တွေ့လိုက်ကြရသည်။ ထိုအချိန် သူမတို့(၅)ဦးသား ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ "စတ္တသုန်းပင်ကြီး"၏ ဘေးထွက်ကိုင်းများကို ဆွဲစိကာ တက်ရောက်လိုက်ပြီး အခြားသောအကိုင်းတို့မှတစ်ဆင့် အမြင့်ဆုံး ဘေးထွက်ကိုင်းတွေကို ခွထိုင်နေရာယူလိုက်ကြပြီးနောက် ဆက်တွဲဖြစ်ပေါ်လာမည့်အခြေအနေကို ရင်တထိတ်ထိတ်နှင့် ငုံ့လင့်စောင့်စားကြည့်နေလိုက်ကြပေသည်။

တအိန်အိန်နှင့် အော်မြည်ကြရင်း ပြေးလွှား၍လိုက်လာကြသည့်အသံများ တဖြည်းဖြည်း နီးလာတော့ လည်း အကောင်တွေကို မမြင်တွေ့ကြရသေး။ ထိုအချိန် မြင်ကွင်းကိုက်တစ်ရာကျော်ကျော် ဝါးရုံတောကြီးအစပ်ဆီသို့ အရှိန် (၁၀)ခန့်ရှိ ဆတ်ကြီးတစ်ကောင် ပြေးလာနေသည်ကို သူမတို့ မြင်တွေ့လိုက်ကြရပြန်ပေသည်။

ဆတ်ဖားကြီးဖြစ်သော်လည်း ဦးချိုများသည်မှာ လက်နှစ်သစ်ခန့်အရှည်ရှိ နှံသစ်ပေါက်တောက်လေးနှင့် စောစော ခုန်စကြီး ပြေးဆင်းသွားသည့်လမ်းကြောင်းအတိုင်း ဆင်းသွားရာ လျှိုအောက်ရောက်တော့ ချုံနွယ်များကြောင့် ပြေးလမ်းပိတ်နေသည့်အတွက် နောက်ထပ်ထွက်သည့်ဦးချိုမှာ ကာဆီးထားချုံတောအကြားဖြတ်သန်းထိုးဖွေ ရှိပိတ်ပွတ်တိုက်သည့်ဒဏ်ကို မခံနိုင်သည့်အတွက် ဆင်းလာခဲ့သည့် လျှိုအထက်ပိုင်းဆီသို့ ပြန်ပြေးအတက်၊ သူ လမ်းကြောင်းအတိုင်း နောက်က လိုက်လာကြသည့်တောခွေး(၄)ကောင်ကို တွေ့လိုက်ရ၍ ရှေ့ကို ဆက်မတက်တော့ပဲ လျှိုအောက်ကိုပြန်ဆင်းပြေးရန် လိုက်လာသည့်တောခွေး (၄)ကောင်အနက် (၃)ကောင်က သူ့ကို ပန်းတက်လိုက်ပြီး ရုတ်ခြည်း နောက်ကိုပြန်လှည့်ကာ ပြေးလမ်းကို ပိတ်လိုက်သည်။ ဆတ်ကြီးမှာ ဦးချိုချထားသည်မှ တောခွေးတွေကို ရှေ့ကာ ဖောက်ထွက်ဖို့ အခက်တွေ့နေစဉ် နောက်ထပ်ရောက်လာသည့်တောခွေး (၃)ကောင်က စက်ကူလိုက်လာကြသည်ကို တွေ့လိုက်ရပြန်သည်။

တောခွေးဆိုသည့်အကောင်မျိုးကား ယခုလို သစ်တောထူထပ်ရာ တောအုပ်များအတွင်း အုပ်စုနှင့်နေကာ နေ့ရောညပါ အမဲလိုက်ပြီး စားသောက်နေထိုင်ကြသည့်အကောင်မျိုး ဖြစ်ပေသည်။

တောခွေးသည် ခေါင်းနှင့်ကိုယ် အရှည်သုံးတောင်ခန့်ရှိပြီး အမြီးက တစ်တောင့်ထွာခန့်ရှည်ကြသည်။ ပိသသာ ၂၀)ခန့်ရှိပြီး ထိုထက်ပိုကြီးတာလည်း ရှိသည်။ အရောင်အဆင်းမှာ နီညိုရောင်

www.burmeseclassic.com

အမြီးက ညိုနက်၊ မပေါင်တတ် မအူတတ်၊ အမဲလိုက်လျှင် တအိန်အိန်ညည်းညူသံနှင့် အမြီးထောင် အမဲလိုက်ကြသည်။ သန်မာထွားကျိုင်းပြီး အလွန်ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သည့် အကောင်မျိုးဖြစ်သည်။

သူတို့ အမဲလိုက်ကြရာတွင် ကျား၊ ကျားသစ်၊ ဝံနှင့် တောဆင်ရိုင်းတို့ပါမိုလ်မထား။ လိုက်လံတိုက်ခိုက် စားသောက်ပစ်ကြသည်။ အကောင်ကြီးများ (ဒိုမင်း ရှင့်ရော်သောအကောင်၊ ဒဏ်ရာအနာတရဖြစ်သည့်) အကောင်တို့ကို အုပ်စုခွဲကာ စားသောက်ပစ်ကြသည်၊ သစ်ပင်ထက်ကိုတက်ပြီး ရှောင်ပုန်းနိုင်ကြသည့် "ကျားသစ်၊ ဝံ" လိုအကောင်များကို လွှင်နှင့်ပြန်များရှိရာဆီသို့ အုပ်စုနှင့် ခြောက်လှန့်မောင်းထုတ်ပြီး ထိုနေရာဆီ ရောက်တော့မှ ကိုက်ခဲစားသောက်ပစ်ကြသလို သစ်ပင်မတက်တတ်သော ကျားလို အကောင်မျိုးကိုတော့ တွေ့သည့်နေရာတွင် တိုက်ခိုက်စားသောက်ပစ်ကြသည်။ ၎င်းတို့တွင် ချွန်ထက်ပြတ်ရှသောသွားစွယ်များနှင့် သွားများရှိကြပြီး အလွန်ရက်စက်သည့်အကောင်မျိုး။

သူတို့သေသးများ မျက်စိအတွင်း ဝင်ပါက လွန်စွာလောင်စပ်သည့်အတွက် ရှေ့ကို ဆက်မပြေးနိုင်၊ ထိုအချိန် သူတို့ အစာဖြစ်ပေတော့သည်။ ထိုစဉ် -

"ဗျော - ဝေါ - ရှဲရှဲရှဲ - ဗွီး - ဖျိုး"

ဆတ်ကြီးပြေးထွက်လာရာလမ်းဆီမှ နောက်ထပ်တောခွေးတွေ လိုက်လာပြီး မှုးညှပ်ဗိတ် ရှေ့နောက်၊ ဘယ်ညာကိုက်တော့မည့်အဖြစ်ကို သစ်ပင်ထက်ရှိအမျိုးသမီးတစ်သိုက်ကအသက်ပင်ပြင်းပြင်းမရှူဝံ့ဘဲ စူးစိုက်ကြည့်နေစဉ် ဝါးရုံတောကြီးဘက်ဆီမှ နောက်ထပ် "တဗျောဗျောတရှဲရှဲတဖျိုးဖျိုး" အသံများကိုထပ်မံကြားလိုက်ရသလို ဆတ်ကြီးကို ကိုက်ခဲစားသောက်ကြတော့မည့်တောခွေးများကလည်း ထိုအသံကြီးကို ကြားလိုက်ကြဟန်ထင့်၊ သို့အတွက် မကိုက်ခဲကြသေးပဲ အသံကြားရာဆီသို့ ခေါင်းထောင်ကာ ကြည့်လိုက်ကြစဉ် မြေပြင်ထက် ဝါးရွက်ခြောက်တို့အပေါ်မှ တွားသွားရင်း လိုက်လာသည့်မြွေကြီးတစ်ကောင်ကို တအံ့တသြ တွေ့မြင်လိုက်ကြရပေတော့သည်။

"ဟာ - ကြီးလိုက်တဲ့အကောင်ကြီး ... မြွေကြီးပါလိမ့်"

မော်မော့်ထံမှ တအံ့တသြထွက်လာ ... သည့်အသံကြောင့် ဆုမွန်ဦးက စကား ... ပြောဘဲ ငြိမ်ငြိမ်လေး နေကြရန် အချက် ... ပြလိုက်သည်။ အားလုံးက ကြောက် ... ကြောက်နှင့် ငြိမ်သက်သွားကြသည်။ ... တ်လည်း ဟုတ်ပေသည်။ နောက်က ... ထွက်လာသည့်မြွေကြီးကား စပ်သေး ... ဟုတ်။ အရှည်က (၁၂) တောင် ... တ်ရှိပြီး လုံးပတ်က ပေါင်လုံးခန့်၊ ... လုံးအစုံက ဇန်ဝေါ်လီလုံးသာသာ၊ ... ယ်ကြီးတွေက လက်တစ်ဆစ်ခန့် ... ထိုးကားကာ ငေါ်ထွက်နေသည်။ သူ့ ... ဆတ်နှင့် ခွေးတွေကို တွေ့လိုက် ... ခွင့် -

"ရှူး - ဖျိုး ဖျိုး ဖျိုး"

သူ၏ တစ်ဝက်နီးပါး ရှေ့ပိုင်းကိုယ် ... ကို ဖြားဆန်ကောလောက်နီးပါးရှိ ... ရှည်ဝိုင်းဝိုင်း ပါးပျဉ်းခွက်ကြီးကို ... ကြွတ်ပြီး သူ့လမ်းကို ပိတ်ဆို့ထား ... သည့် တောခွေးတို့ကို ဦးခေါင်းထောင် ... မာန်ဖီနေသည့်အတွက် ခွေးတွေက ဆတ်ကြီးဘက်မှ မြွေကြီးဘက်ဆီသို့ ဦးတည်သွားသည်၊ တောခွေးများက မြွေကြီးကို ဝိုင်းလိုက်ပြီး တဟဲဟဲ မာန်ဖီသံကိုပြုနေစဉ် ဆတ်ကြီးမှာ လာရာလမ်းဘက် ပြေးဝင်ပျောက်ကွယ်သွားပေသည်။

မာန်ထနေသောမြွေကြီးမှာ ရှည်ဝိုင်းဝိုင်းခွက်ထားသော ဦးခေါင်းပိုင်းကို သူ့ခန္ဓာကိုယ်တစ်ဝက်ခန့် ထောင်ပြီး သူ့ကို ဝိုင်းထားသည့် တောခွေးတွေကို မာန်ဖီရင်း၊ လုပ်နေသလို ခွေးတွေကလဲ သူ၏ရှေ့နောက်ဘယ်ညာဝိုင်းရင်းအလစ်ကိုဝင်ရောက်ကိုက်ခဲဖို့ရှောင်းမြောင်းနေစဉ် မြွေကြီးက အမြီးပိုင်းကို မြေတွင် ရိုက်ခွကာ ပေါက်ချရန်အတွက် တဖြည်းဖြည်း ဆန့်ထုတ်နေသည်နှင့်အတူ မြင်းထန်စွာမာန်ထနေသည်၊ မြွေကြီးမှာ ငန်းလင်းကြီးတစ်ကောင် ဖြစ်ဖို့များသလို အဆိပ်လည်း ပြင်းပုံရ သည်ကို ခင်မြကြွယ်က တွေးနေမိသည်၊ မြင်ကွင်းတာ မလှပေ၊ မြွေကြီးဦးခေါင်းပိုင်း တသွင်သွင် ပြောင်းသောလှုပ်ရှားမှုနှင့်အတူ ပါးပျဉ်းခွက်ကြီးအပြင် မည်းနက်သောလျှာနှစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခွကဝေါ်ထွက်နေသည့်အစွယ်တို့ကြားမှ ဖြူတစ်ဖြူတစ်၊ ရဲရဲတောက်နေသည့် မျက်လုံးအစုံနှင့် ခွေခေါက်ထားသည့် အမြီးပိုင်းအပုံကြီး အပေါ်မှာ မာန်ထကာ သူ့ကိုဝိုင်းထားသည့်တောခွေးတွေထဲမှ ဘယ်အကောင်ကို စတင်သုတ်သင်ရမည်ကိုအလစ်အငိုက်စောင့်နေဟန်၊ သူ့ အမူအရာက ယခုလို သူ့လို မြေခွေးဘုရင်ကို မလေးမစားလုပ်နေကြသည့်အတွက်ခံပြင်းဒေါသထွက်နေသည့်ပုံ၊ သို့အတွက် တောခွေးများကလည်း မြေကြီးသဘော ထားကိုသိပုံရသည်။ အလွန်ဒေါသထွက် နေသည်မို့ မထိမခိုက်လုပ်လို့မရဆိုတာ လဲသိနေပုံရသည်၊ ထိုသို့လုပ်မိပါက သူ့ အစွယ်များတွင် အသက်ပေးလိုက်ကြရ မည်ကိုလဲ သိရှိနေကြသည့်အသွင်။

သို့အတွက် မြေကြီးကို ရှေ့မှာ အယောင်ပြသည့်အကောင်က ပြသလို နောက်ပိုင်းတွင် ခွေခေါက်ထားသည့် အမြီးကိုလစ်လျှင်လစ်သလိုဝင်ခဲနေကြ သည့်အကောင်က ခဲနေကြသည်။

ဆုမွန်ဦးတစ်ယောက် တောခွေး အုပ်နှင့် မြေကြီးလက်ရှိအခြေအနေကို ကြည့်နေရင်း စိတ်တွင်းက တွေးဆမိ လိုက်သည်က မြေကြီးမှာ တောခွေးတို့ နောက် လိုက်လာခြင်းဖြစ်ဟန်မတူ၊ မို့ပွင့်ကြီးရှိရာဆီသို့ လာခဲ့ရင်းက မမျှော် လင့်ပဲ ယခုလိုတောခွေးအုပ်နှင့်တိုးကာ ဝိုင်းပတ်ရန်ရှာခြင်း ခံလိုက်ရဟန်တူ သည်ဟု တွေးတောရင်း တောတွင်း တိုက်ပွဲကို အသာစောင့်ကြည့်နေလိုက် သည်။

တိုက်ပွဲစလိုက်သည်နှင့် တိုက်စစ် ကိုစတင်ဖွင့်လိုက်သူက ငနီးမြေကြီးပင်။ သူ၏နောက်ကျောဆီမှ အမြီးပိုင်းကို အဓိကထားတိုက်ဖို့ပြင်ဟန်ထင့်။ တော ခွေး(၄)ကောင်က မြေကြီး၏ နောက် ကျောမှဖြစ်ပြီး ကျန်(၃)ကောင်က ရှေ့ တွင်ဖြန့်လျက် တဟဲဟဲ မာန်ဖီရန်စောင် ကာ ကိုက်မည်ဟန်ရေးကို ပြနေစဉ် နောက်ပိုင်းခွေး(၄)ကောင်က အမြီးပိုင်း ကို ပြေးဝင်ထိုးဟပ်ကိုက်ခဲဖို့ အနီးကို

ိုးလိုက်၊ ငိုက်ခနဲ ပါးပျဉ်းခွက်ကြီးက နောက်ပိုင်းကို ထိုးကျလာလိုက်၊ ခွေးက လိမ့်ရှောင်လိုက်၊ လွဲချော်သွားလိုက်ဖြစ် နေသည်။ ကြာတော့ ငနီးမြေကြီးက မြေ ပြင်တွင်းစိုက်ဝင်သွားသည့် သူ့အစွယ် ကြီးကို ခေါင်းထောင်ကာ ဆွဲထုတ်လိုက် ဘေးကို လိမ့်ရှောင်သွားသည့် တော ခွေးအား ထပ်မံပေါက်ဖို့အားထုတ်လိုက် သော်လည်း နောက်ကျသွားခဲ့ပေပြီ။

တောခွေးကိုနောက်ပြန်လှမ်းပေါက် သည့် အောက်ကို ငိုက်ကျသွား သည့် ဦးခေါင်းပိုင်းကို ရှေ့တွင်ရှိသော ခွေး(၃)ကောင်က အလစ်အငိုက် စောင့်နေဟန်ထင့်၊ ဦးခေါင်းနောက် နှင့်မြေပြင်ကိုငိုက်ခနဲအကျခွေးတွေ လျှပ်တစ်ပြက်ပြေးဝင်ကာ မြေကြီး လယ်ထိုင်ရင်း ပါးပျဉ်းခွက်ကြီးကို ချွန်ထက်ပြတ်ရှသောသွားများဖြင့် ခဲကာ အသားတွေကို ဆွဲဖဲ့ခြင်း ရသည့်အတွက်ကိုယ်လုံးကြီးကို ရှန်းကန်နေစဉ်ရရှိသည့်အခွင့် ကိုအကွက်ကျကျအသုံးချတိုက် တတ်သောကျန်ခွေး(၄)ကောင်

ကငနီးမြေ၏ကိုယ်ထည်အနံ့ကိုပြေးဝင် ကိုက်ခဲ ဆွဲဖြဲလိုက်ကြသည့်အတွက် အချိန်တိုအတွင်း၊ ငနီးမြေကြီးမှာ တော ခွေးတို့၏အစာ ဖြစ်သွားသည်ကို အံ့ဩ ဖွယ် သူမတို့ တွေ့မြင်လိုက်ကြရပေ သည်။

ထိုတောတွင်းတိုက်ပွဲကို သစ်ပင် ထက်မှ ရင်တထိတ်ထိတ်ဖြင့် ကြည့်နေ ကြသော အမျိုးသမီးခေါင်းဆောင် ဆုမွန်ဦးက ထိုဖြစ်ရပ်ကိုကြည့်ရင်း ဝမ်း သာနေမိသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆို သော် သူလိုချင်သော "မို့အုန်းနက်ပွင့်" ကြီးကိုတစ်ပွင့်လုံးရတော့မည်ဖြစ်သည့် အတွက်ကြောင့်ပင်။ သွေးသံရဲရဲနှင့် ငနီးမြေကြီးအသားတွေကို ကိုက်ဖြဲ ဆွဲ ဖြဲစားသောက်နေကြသည့်တောခွေးတို့ က မြေပြင်ထက်တွင် ငွါးငွါးစွင့်စွင့်ရှိနေ သည့်မို့ပွင့်ကြီးကို သူတို့အစာမဟုတ် သည့်အတွက် စားရကောင်းမှန်းလည်း မသိ၊ မြေသားကိုမက်မက်စက်စက် စား နေကြသည့်ခွေးတွေကိုကြည့်ရင်း-

"ခင်မြကြွယ် - တောခွေးတွေကို များပြောင်းနဲ့မှတ်စမ်း"

www.burmeseclassic.com

"မြားတွေနဲ့မှတ်တော့ ခွေးတွေက ငါတို့ကို ရန်လုပ်မှာပေါ့ဟဲ့"

"နင်ကလဲ - တောခွေးတွေက သစ်ပင်ပေါ်တက်နေတဲ့ ငါတို့ကို ရန်မလုပ်ပါဘူး။ မှတ်သာ မှတ်စမ်းပါဟဲ့၊ အဲဒါမှ ငါတို့ ပြန်လို့ရမှာပေါ့"

"အေး - ဒီလိုဆိုဘယ်နေရာကိုမှတ်ရမှာလဲ၊ အဆိပ်မပါလို့ မသေဘူးနဲ့ တူတယ်ဟ"

"လည်တိုင်ကိုမှတ်၊ မသေပေမဲ့ သူတို့ကို လှန့်ထုတ်သလိုမျိုးပေါ့"

ခင်မြကြွယ်က မှတ်ပြောင်းရင်း အတွင်းမြားတံထည့်ကာ တောခွေးတွေဆီသို့ တစ်ချောင်းပြီးတစ်ချောင်း မှတ်နေသည်။ မြားတံတို့မှာ မြွေသားကို စားနေကြသော ခွေးတို့၏လည်တိုင်ရင်းကို တစ်ချောင်းပြီးတစ်ချောင်း စိုက်ဝင်ခြင်း ခံလိုက်ရသည့်အတွက် မြားတံလာရာ သစ်ပင်ထက်ဆီ မော့ကြည့်ပြီး ရန်သူကို ရှာကြရင်းမှ ဆင့်ကာဆင့်ကာ မြားတံတွေ စိုက်ဝင်ခြင်းကို ခံနေရရှာသည့်အတွက် ကြောက်လန့်လာဟန်ထင့်၊ အတန်ကြာတော့ စားလက်စအစာကို လွှတ်ပြီး လာရာလမ်းအတိုင်း ဦးဗွာပြေးထွက်သွားသော တောခွေးနောက်ဆီသို့ ကျန်အကောင်များပါ ပြေးလိုက်သွားကြသည်ကိုကြည့်ရင်း ဝမ်းသာပီတိဖြစ်နေသူတို့ကတော့ မိုးရွာမှဆိုးမများပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

တောခွေးများ မြားတန်းလန်းဖြင့် ပြန်လည်ပြေးထွက်သွားကြပြီး အတန်ကြာတော့ သူမတို့အဖွဲ့ သစ်ပင်ထက်မှ ဆင်းကာ မှိုပွင့်ကြီးရှိရာဆီကိုသွားလိုက်ကြပြီး အရင်းမှ လှီးဖြတ်ကာ ခွဲစိတ်ပြီး ကျောပိုးအိတ်နှင့် ပုဆိုးများနှင့် ထုပ်ပိုးကာ ရွာဘက်ဆီသို့ ပြန်ခဲ့ကြပေသည်။

"မိမော်နဲ့ ထားဥသုံ - နင်တို့ကို တင်ထွန်းကြီးက ချေမှုန်းမှာတယ်ဆို"

"အေးလေ - ဘာပြုလို့တုံး - ဆုမွန်ရဲ့"

"ရန်ကုန်သားမှဆိုးတွေ ချေမှုန်းလောက်စားဖူးတာဟဲ့၊ ခု - ငါတို့ရလာတဲ့ မှိုကိုပေါင်းပြီးကျွေးကြည့်စမ်း။ စားပြီးရင် နောက်ရနေ့စ်ရက်လောက်လေရှည်တက်ရင် တောင် အလွန်မွှေးတဲ့ အဲဒီမှိုနံ့က မပျောက်ဘူးတဲ့"

နို့အုန်းနက်ကို အရှာနိုင်းပြီး ရခဲ့ပါချင်ထိုက်ထိုက်တန်တန် ပေးပါမည်ဆိုသည့် တိုင်းရင်းမြန်မာဆေးဆရာကြီး သော ဦးညိုမှိုင်းဆီသို့ ခပ်သွက်သွက် လျှောက်လှမ်းခဲ့ကြပေတော့သည်။

ဩော် - အနူရာယ်လက်တစ်တမ်း အတွင်းမှ ရှားပါးပြီး ဆေးဖက်ဝင်တန်ဖိုးကြီးသည့် မှိုပွင့်ကြီးကို သူမတို့ ဘယ်လိုများရခဲ့သည်ကို အဘဆရာကြီးများ သိလိုက်ပါလျှင်။

➤ ဆေးပေးဆောင်

အနားကပ်သည့်အာစီအာမ်

လင်မယားနှစ်ယောက် တစ်အိမ်ထဲနေပြီး တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် စိတ်သဘောချင်း မတိုက်ဆိုင်၍ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အနားအကာပ်ခံဘဲ ခပ်ခွာခွာနေကြပါက "နားကပ်" ကို ရေစိမ်တိုက်ပါ။

မှတ်ချက် - နားကပ်ကို ရေစိမ်တိုက်ရလေလျှင် သောက်ရေအိုးတွင် သေအောင် နားကပ်တစ်ရုံကို စိမ်ထားလိုက်ပါ။ သောက်သည့်ရေထဲတွင် နားကပ်ရေစိမ်ရေဓာတ်သည် ပါရှိသွားမည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

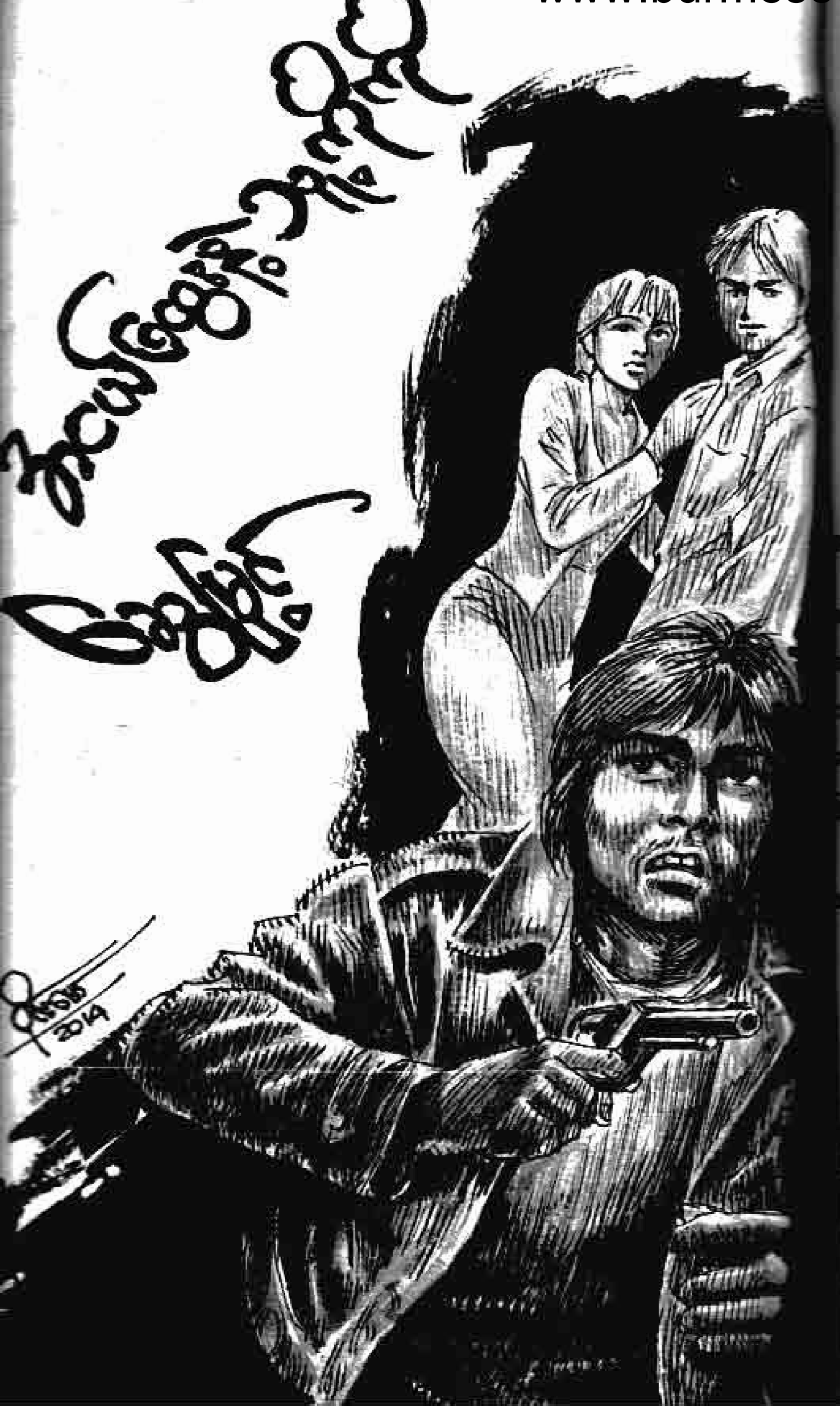

ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်၍
ဖွင့်ဟထားသည့်စာအုပ်ကို ပြည်သူ့ရဲ့ဆီသို့
အသက်ကို ဖမ်းမထားဘဲ ရအောင်
ပေးအပ်ပုံကို ရေးဖွဲ့ထားခြင်းဖြစ်သည့် ..

အချင်း

...ခတ်သည့် အစန်းတွင်းမှထွက်ရန် ...သွက်တံခါးနစ်ဖက်ကိုတွန်းလိုက် ...ည်း အပြင်ဘက်သို့ ရောက်ခဲ့သည့် ...ဦး သူ့နားထဲတွင် အသံတစ်သံက ...ထင်ရှိုက်ခတ်နေဆဲပင်။

"သုံးလ၊ နောက်ထပ်သုံးလ၊ သုံးလ ...ချက်ပေါင်းကိုးဆယ်"

✿✿

မြို့နယ်တစ်နေရာရှိ "စံပယ်မွှန် ဇုည့် ...သော" သည် ပစ္စက္ခကာလတွင် အထီး ...ဖြစ်နေသည်။

အခုတဆိုလျှင် ဤနေရာဒေသ ...ည်ရှေ့တွက်ရာဖြစ်သောကြောင့် များ ပန်းခတ်မျှ စည်ကားသည်၊ သို့ရာတွင် ယခုတော့ တောင်ကုန်းများပင်လျှင် ကွယ်ပျောက်နေလေပြီ၊ အစပထမတွင် တောင်ကုန်းများမှ မြေကြီးကို တူးဆွဲထုတ်၍ ရွှေကျင်ကြသည်။

အတော်အတန်မြင့်မားသောတောင်ကုန်းများသည် များအုံသဖွယ် အခေါင်းပေါက်များအနံ့အပြားဖြစ်ပေါ်လာသည်၊ မြေတူး၍ ရွှေကျင်ကြသူတွေ ဒုနှင့်ဒေး၊ ကြိုတင်စရံငွေပေး၍ရွှေကျင် သူများကို ချုပ်ကိုင်ကြသော ရွှေကုန်သည်များထဲတွင် နင်းမောင်မောင်က ငွေအရှင်ဆုံး။

ဒါတွင်မကသေး၊ သူမှာ ဥပဓိရုပ်တလည်း အပြတ်သားနားသည်၊ စကားအပြောအဆိုကလည်း ကျေ...ဆစ်ရှပ်ပင်လျှင် ခေါင်းညိတ်စေနိုင်သည်၊ သူ့တွင်

www.burmeseclassic.com

လက်မရှဲ့တပည့်တပန်း၊ အာဏာပါး တွက်သားတွေက မနည်း။ ရွှေလုပ်ငန်းကြီးတစ်ခုလုံး စနေ်းသိမ်းသည်အထိ မင်းမူနိုင်ခဲ့သည်။

❀ ❀

အောင်ဇော်ဇော်သည် ညီမအငယ်လေးကို အသက်ထက်ပို၍ တန်ဖိုးထားသည်၊ မိဘနှစ်ပါးစလုံးတောင်ပေါ်ဒေသမှအပြန်၊ ကားတစ်စင်းလုံးချောက်ထဲကျ၍ ခရီးသည်အားလုံး၊ ဒရိုင်ဘာ၊ စပယ်ယာနှင့် လောကကြီးထဲမှအပြီးတိုင်ထွက်ခွာသွားကြသည်။

ထိုစဉ်အခါက အောင်ဇော်ဇော်သည် ကျောင်းပြီးခါစ အိမ်သို့ပြန်ရောက်ချိန်တွင် သတင်းဆိုးကြားလိုက်ရသည်။ ထိုအခါကျမှ သူ့တွင် နလုံးရောဂါ ဖြစ်နေကြောင်းသိလိုက်ရပြီး အရှိန်မီသက်သာသည်အထိ ကုသခဲ့ရသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ လောကကြီးအလယ်တွင် မျက်နှာငယ်ငယ်နှင့် တစ်ယောက်တည်း နေခဲ့ရရှာမည့်ညီမလေး အငယ်လေးကြောင့် အောင်ဇော်ဇော် ဆက်လက် အသက်ရှင်သန်ခဲ့ရသည်။

အစ်ကိုနှင့်ညီမ ချစ်လိုက်ကြသည်မှာ အသည်းပေါက်မတတ်၊ စင်စစ်အားဖြင့် အောင်ဇော်ဇော်သည် ညီမအငယ်လေးအပေါ်တွင် အစ်ကိုအဖြစ်နှင့်သာမက ဖခင်တစ်ယောက်အဖြစ်နှင့်လည်း သံယောဇဉ်တွယ်သူဖြစ်သည်၊ ညီမအတွက်ဆိုလျှင် အသက်ပေးရန် ဝန်မလေးသူ။

မိဘ၏အမွေအနှစ်များထဲတွင်တစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ်သော စပယ်မွှန်မြို့ကြီးထဲတွင် (အခြေအနေအရ) တည်းခိုရိပ်သာအဖြစ် ဖန်တီးလိုက်ရသည်။

ရွှေကျင်သူ၊ ရွှေဝယ်သူ၊ လက်စားရွှေပွဲစား၊ ရွှေကုန်သည်တို့ ခြေချင်းလိမ်နေကြချိန်တွင်အောင်ဇော်ဇော်က သူတို့မြို့ပိုင်းထဲတွင် တဲတန်းလျား(၆) ခန်းတွဲနှစ်လုံးဆောက်၍ ဧည့်ရိပ်သာ (၁၂)ခန်းဖြစ်သွားသည်။

သူတို့မောင်နှမသည် စပယ်မွှန်စံအိမ်ကြီးဖြစ်သော နှစ်ထပ်တိုက်ခံအိမ်အပေါ်ထပ်တွင် နေသည်၊ အောက်ထပ်တွင် မိဘများလက်ထက်ကတည်းက ရှက်ရေးပြုတ်ရေး၊ အိမ်တောင်ထိန်းသိမ်းရေးနှင့် ဝေယျာဝစ္စဆောင်ရွက်ရန် ဒေါ်ကြီး

...င် ရှိသည်၊ ဒေါ်ကြီးတင်က ရိုးသား၍ ...စွာရှိသည်။

အောင်ဇော်ဇော်သည် တည်းခိုရိပ်...သာမှ ဝင်ငွေများများစားစားရရှိသော်...ည်း လိုအပ်သောပစ္စည်းပစ္စယများအတွက် မကြာခဏ မြို့ကြီးပြကြီးသို့ ...သွားရောက်၍ဝယ်ယူခဲ့ရသည်၊ နှစ်ရက်...န်သည်၊ သုံးလေးရက်တန်သည် ခရီး...ထွက်ရသည်။

ထိုအခါ အငယ်လေးကို ဒေါ်ကြီး...င်နှင့် ထားခဲ့ရသည်။

❀ ❀

ရွှေစခန်းသိမ်းပြီးများမကြာမီအချိန်...ကာလတွင်ကြမ္မာရှိုင်းကအစ်ကိုနှင့်ညီမ...အကြားရုတ်တရက်ဝင်လာသည်၊မလိမ်...မိုးလိမ္မာအငယ်လေးသဝမှာမချော်လင့်...သဲအချစ်မြားစိုက်ခဲ့ပြီးအမိုက်မယာစ်မှု၍...အသည်းတွင် စူးဝင်ခဲ့လေသည်။

ချစ်သူကိုယုံစားကာ အစ်ကိုရင်ကို...တန်လျက် အလွန်တရာနက်ရှိုင်း...သော အချစ်နယ်ထဲသို့ ဆင်းသွားလေ...သည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ အောင်ဇော်ဇော်၏ နလုံးရောဂါက တစ်စတစ်စ ဖိစီးလေသည်။

အငယ်လေးနှင့်ပတ်သက်၍ သူ လက်လှမ်းမီသမျှ ဖေးမြန်းစုံစမ်းခဲ့သော်လည်း သတင်းအစအန ဘာမျှမရရှိခဲ့။

လမှ နှစ်သို့ ကူးပြောင်းခဲ့ပြီးသောအခါတွင် အငယ်လေး အမြင်မှန်ရလာသည်၊ သူမ၏ချစ်သူသည်မင်းသားခေါင်းစွပ်ပြုတ်ကာ ဘီလူးဇာတိရုပ် ပေါ်လာခဲ့သည်။

ထိုအချိန်မှစ၍နင်းမောင်မောင်နှင့်သူ့လက်မရှဲ့အပေါင်းပါတို့၏ ဥပဒေမဲ့၊ မသမာသောခုစရိုက်လုပ်ငန်း ကျူးလွန်မှုများ စသည်တို့ကို အငယ်လေး (တိတိကျကျ) မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည်။

ထိုမှတ်တမ်းစာအုပ်ကို အစ်ကိုဖြစ်သူထံကိုအရောက်ပို့ပြီးနောက် သူမဘဝနိဂုံးကမ္ဘာ အပြီးသတ်ခဲ့လေတော့သည်။

ရင်ထုမနာကြေကွဲရသူအောင်ဇော်ဇော်နှင့် သူ့ညီမအငယ်လေးအကြောင်းကြားရသူတိုင်းက စိတ်ထိခိုက်ကြသည်။ အတွင်းသိအချို့က -

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"နှင်းမောင်မောင်နဲ့ ရင်ဆိုင်ရင် မှား လိမ့်မယ် - ကိုအောင်။ လူဆိုးလူမိုက်ဆို တာ ဘဝနိဂုံး မလှပါဘူး။ သူ့အကုသိုလ် ဆိုးကျိုးကို ခံသွားရမှာပါ"

ဟူ၍ ဖျောင်းဖျနစ်သိမ့်ကြသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ အောင်ဇော်ဇော် သည် သူ့ငယ်ပေါင်းမိတ်ဆွေ ရဲအရာရှိ တင်ကိုကိုနှင့် သွားတွေ့သည်။

"ဘယ်နှယ့်လဲ - ကိုအောင်၊ မလာ စဖူး အလာထူးလှချည်လား။ ဘာများ အကူအညီပေးရမလဲ"

တင်ကိုကိုက လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲမေး သည်။

"မင်းရဲ့အကူအညီ လိုနေတာတော့ အမှန်ပဲ - သူငယ်ချင်း။ ငါ သိချင်တာက ဒုစရိုက်သမားတစ်ယောက်ရဲ့ မှုးယစ် ဆေးဝါးတွေ ဖြန့်ချိရောင်းချတာတွေကို တိတိကျကျ အထောက်အထား ခိုင်ခိုင် မာမာနဲ့ သတင်းရရင် ဖြစ်ဒဏ် ဘယ် လောက်အထိ ခံရမလဲ။ ရှင်းရှင်းပြောရ ရင် ထောင် ဘယ်လောက်ကျနိုင်မလဲ"

"ဒါကတော့ အထောက်အထား ခိုင်မာရင် ထောင်ဒဏ်ငါးနှစ်၊ ခြောက်နှစ် လောက်တော့ ..."

တင်ကိုကိုက ခန့်မှန်းချက် ပြောပြ သည်။

"ဒီလောက်နဲ့တော့ - ငါ မကျေနပ် သေးဘူး - သူငယ်ချင်း"

"မင်းမေးခွန်းရဲ့နောက်ကွယ်မှာ ဘာအဓိပ္ပာယ်တွေ ရှိသလဲ ကိုအောင်"

"နောက်တော့ သိရမှာပေါ့ကွ၊ တစ် နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်မှာ မင်းကိုငါရှင်းမယ်၊ အချိန်အတိအကျလာခဲ့ဖို့ မမေ့နဲ့ကွာ"

"စိတ်ချ - ငါကတိပေးတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဘာအတွက်လဲ"

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မင်းပေးထားတဲ့ ကတိကို မဖျက်နဲ့ - ဟုတ်လား"

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် အောင်ဇော်ဇော် သည် တင်ကိုကို၏မျက်မှောက်မှ ထွက် ခွာသွားလေတော့သည်။

လူကြီးလူကောင်း အရေခြုံထားသူ နှင်းမောင်မောင်သည် မမျှော်လင့်ပဲ ရရှိ လာသော စာတစ်စောင်ကို ဖောက်ဖတ် ပြီး မျက်နှာကြီးတစ်ခုလုံး ညိုမှိုင်းသွား သည်။

ဆိုစာထဲတွင် မိမိ၏ မှုးယစ်ဆေးဝါး [illegible] ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းများအကြောင်း [illegible] (အချက်အလက်) အထောက် [illegible] ပြည့်စုံစွာ မှတ်တမ်းပြုစုထား [illegible] အုပ်နှင့်ပတ်သက်၍ ဆွေးနွေး [illegible] ညှိစနေနေ့ညနေ ငါးနာရီတိတိ [illegible] မွန်စံအိမ်ကြီးရှိရာသို့ မပျက် [illegible] လာရောက်ရန် ချိန်းဆိုချက် ရေး [illegible] သည်။

[illegible] ကြာနေ့ ည(၉)နာရီ။

[illegible] ယ်မွန်စံအိမ်ရှိရာ ခြံဝိုင်းထဲသို့ [illegible] တစ်စီး မောင်းဝင်လာသည်။

[illegible] ပေါ်တွင် ပါလာသူနှစ်ယောက် [illegible] ယောက်က ဆင်း၍ စံအိမ်ထဲသို့ [illegible] သည်။

[illegible] ပေါ်တွင် ပါလာသူနှစ်ယောက် [illegible] ယောက်ကဆင်း၍စံအိမ်ထဲသို့ [illegible] သည်။ ဧည့်ခန်းတွင်းရှိကျွန်းလှေ [illegible] အတိုင်း အပေါ်ထပ်သို့ တက်လာ [illegible] အခန်းတံခါး ခေါက်လိုက် [illegible]

"တွန်းဝင်ခဲ့လေ၊ ကာလနဲ့ထိုးမထား ပါဘူး"

အောင်ဇော်ဇော်က ဇိတ်ခေါ်လိုက် သည်။

အခန်းတံခါးပွင့်၍ တံခါးပေါက်ဝ တွင် တုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင် ထွားထွားကြိုင်း ကြိုင်းလူတစ်ယောက် ခြေနှစ်ဖက်ရဲ့ကား ၍ ရပ်နေသည်။

"မင်းက ဘယ်သူလဲ - ဘာကိစ္စလဲ"

"ဆရာကြီးနှင်းမောင်မောင်က လွှတ်လိုက်လို့လာတာ"

"လက်စသတ်တော့ - နှင်းမောင် မောင်ရဲ့လက်မရှုံ့ပါးကွက်သားကိုး။ တဲ့ သူက ဘာပြောနိုင်းလိုက်လဲ"

"မနက်ဖြန် စနေနေ့မှာ ချိန်းထားတဲ့ အချိန်အတိုင်း ဆရာကြီးနှင်းမောင်မောင် တိတိကျကျ လာခဲ့မယ်တဲ့"

"ဒါပဲလား"

"ဆရာကြီးရောက်လာတဲ့အခါ သူ လိုချင်နေတဲ့ပစ္စည်းတစ်ခုကို အလွယ် တကူပေးလိုက်စေချင်တယ်လို့မှာလိုက် တယ်"

"မပေးရင်ကော့ကွာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကိုယ့်လူ - အသက်ရှည်ရှည်နေချင်သေးရင် ဆရာကြီးမှာတဲ့အတိုင်း လိုက်နာရုံပဲ၊ ဒါမှမဟုတ်ရင် တမလွန်ဘဝကို ဖြတ်လမ်းကပို့ဖို့ ကျုပ် တာဝန်ယူရလိမ့်မယ်"

လက်မရှိ့ပါးကွက်သား၏စကားကြောင့် အောင်ဇော်ဇော်က အူလှိုက်သည်းလှိုက် ရယ်မောပစ်လိုက်သည်။

"ဘာကြောင်တာလဲ - ကိုယ့်လူ ရူးသွားပြီလား"

"မင်းရဲပြက်လုံးကရယ်စရာကောင်းလွန်းလို့ပေါ့ကွာ"

"ကျုပ်ပြောတာမယုံရင် စမ်းကြည့်ပေါ့ကွာ၊ ကိုယ့်လူ - ဘယ်လောက်ကြာကြာ ရယ်နိုင်မလဲဆိုတာ ကြည့်ရသေးတာပေါ့"

"ကဲ - မင်းပြောစရာ ဘာများကျန်သေးလဲ"

"တစ်ခွန်းထပ်ပြောမယ်၊ ဆရာကြီးနှင်းမောင်မောင်နဲ့ တွေ့ရင်တော့ လေးလေးစားစား ဆက်ဆံဖို့ မမေ့ပါနဲ့၊ ဒါပါပဲ သွားမယ်"

နောက်ဆုံးသတိပေးစကားပြောပြီးနောက် ထိုသူပြန်ထွက်သွားသည်၊ မကြာမီခြံဝိုင်းတွင်းမှဝီလီဂျစ်မောင်းထွက်သွားလေတော့သည်။

ရှိန်းဆိုထားသော စနေနေ့၊

ညနေငါးနာရီထိုးရန် တစ်မိနစ်အလိုစံပယ်မွှန်ခြံဝိုင်းတွင်းသို့ ဆလွန်းကားတစ်စီးမောင်းဝင်လာကာ စံအိမ်ရှေ့တွင် ရပ်လိုက်သည်၊

ကားပေါ်တွင်နှင်းမောင်မောင်တစ်ယောက်တည်း မောင်းလာသည်၊ သူ့ကိုယ်သူ ယုံကြည်စိတ်ချမှုအပြည့်နှင့် ကားပေါ်မှ ဆင်းသည်၊ ဖွင့်ထားသော အောက်ထပ်တံခါးမကြီးမှ ရဲရဲတင်းတင်းဝင်သည်၊ အောက်ထပ်တစ်ခုလုံးနှင့် ခြံထဲရှိ တည်းခိုဆောင်အားလုံး မည်သူမှမရှိ၊ ပကတိ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည်၊

အပေါ်ထပ်သို့ ကျွန်းလှေခါးကြီးမှ နှင်းမောင်မောင် တက်သွားသည်၊

"မင်း အချိန်မှန်သားပဲ - နှင်းမောင်မောင်"

အစန်းတွင်းမှ အောင်ဇော်ဇော်က စကားသံနှင့်အတူထွက်လာသည်၊ လှေခါးထိပ်တွင် နှစ်ယောက်စလုံးက ခြေနှစ်လှမ်းစာအကွာ၌ မျက်နှာချင်းဆိုင် ရပ်မိကြသည်၊

"ငါ့အသက်ထက် ပိုပြီးတန်ဖိုးထားရတဲ့ မလေးအငယ်တွေ သေရတာမင်းတာဝန်အရှိဆုံး မဟုတ်လား - နှင်းမောင်မောင်"

"အပိုတွေ ပြောမနေနဲ့ဗျာ၊ အဲဒီအငယ်တွေရဲ့မှတ်တမ်းစာအုပ် ဘယ်လောက်လိုချင်သလဲ - ဒါပဲ - ပြော"

"ဒီ - ငွေမယက်ဘူးကွ၊ အငယ်တွေအတွက် မင်းအသက်နဲ့ ပေးဆပ်ရစေမယ်"

အောင်ဇော်ဇော်ကပြတ်သားတင်းမာစွာပြောသည်၊

"ငွေမယက်ရင် ကျည်ဆန်ပဲယူပေတော့"

နှင်းမောင်မောင်သည် သူ၏လယ်သာဂျာကင်အိတ်ထဲတွင် အသင့်ဆောင်ထားသော ပစ္စတိုတစ်လက်ကို ထုတ်၍ အောင်ဇော်ဇော်၏ရင်ဘတ်သို့ ထိုးချိန်လိုက်သည်၊

အောင်ဇော်ဇော်က ခေတ္တမျှနားစွင့်လိုက်သည်၊ သူ၏နားထဲတွင် ရှူးဗိနပ်ခွာသံအချို့ကြားလာရပြီ၊

နှင်းမောင်မောင်၏
ပစ္စတိုသေနတ်ထဲမှ ပြောင်းရစ်အတိုင်း
လှည့်ထွက်လာသော ကျည်ထိပ်ဖူး
သည်အောင်ဇော်ဇော်၏ကျောကို
ထွင်းဖောက်၍ရင်ဘတ်ကို
ဖွင့်သွားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မင်းက မူးယစ်ဆေးဝိုးသွင်းဖြန့်ရှိတာပဲ တတ်တဲ့ကောင် မဟုတ်လား။ လူမသတ်ရဲပါဘူးကွာ။ မင်းရဲ့လက်မရှိပါး ကွက်သားကို ခေါ်မလာဘူးလား"

အောင်ဖော်ဇော်က ဆွပေးလိုက်သည်။

"လူသတ်တာ ဘယ်လောက်ခက်လို့လဲဗျာ။ သေနတ်မောင်းကွင်းထဲက လက်ညှိုးလေးကို ကွေးညွှစ်လိုက်ရုံပါပဲ။ တဲ - ဘယ်မလဲမှတ်တမ်းစာအုပ်၊ မြန်မြန်ပေးစမ်းဗျာ - အချိန်ဆွဲမနေနဲ့"

နင်းမောင်မောင်က အလောတကြီး စိတ်လိုက်မာန်ပါတောင်းသည်။

"ဟော့ဒီမှာ မှတ်တမ်းစာအုပ် - တွေ့လား။ ငါ အခု ရဲစခန်းကို သွားပေးမလို့"

အောင်ဖော်ဇော်က ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် နင်းမောင်မောင်ကို ကျောခိုင်း၍ လှေကားထိပ်အပေါ်ဆုံးအထစ်သို့ ခြေတစ်လှမ်း ဆင်းသည်။

"အဲဒီစာအုပ် ရဲစခန်းတော့ အရောက်မခံနိုင်ဘူးကွ"

နင်းမောင်မောင်၏ ပစ္စတိုသေနတ်ထဲမှ ပြောင်းရစ်အတိုင်း လှည့်ထွက်လာသော ကျည်ထိပ်ဖူးသည် အောင်ဖော်ဇော်၏ကျောကို ထွင်းဖောက်၍ ရင်ဘတ်ကို ပွင့်သွားသည်။

လှေခါးထိပ်မှ ဒလိမ့်ခေါက်ကွေးကျလာသည်ကို ရှောင်တိမ်းရင်း ပြေးတက်သွားသူမှာ ရဲအရာရှိ တင်ကိုကို ဖြစ်သည်။

အောင်ဖော်ဇော်သည် လှေခါး အောက်ဆုံးထစ်တွင် ခွေခွေလေးပုံလျက်သား ကျနေရာမှ သူ့နားထဲ၌ သေနတ်သံ နှစ်ချက် ကြားလိုက်ရသည်။ သူသည် နောက်ဆုံးထွက်သက်မရောက်မီ နှုတ်ခမ်းထောင့်တစ်ဖက် တွန့်လျက် ကျေနပ်စွာ ပြုံးလိုက်မိသေးသည်။

သူ၏အမြင်အာရုံထဲတွင် အပေါ်ထပ်မှ တင်ကိုကို ဆင်းလာသည်ကို တွေ့လိုက်ရပြီး သူ၏အကြားအာရုံထဲတွင် လုံးဝတိတ်ဆိတ်သွားသည်မှာ သုသာန်တစ်စပြင်အလား မှတ်ထင်ရသည်။ အမြင်အာရုံတစ်ခုလုံး မှောင်အတိကျသွားသည်။ သူ ဘာမှမကြား၊ ဘာမှမမြင်၊ ခံစားမှုဟူ၍ လုံးဝမရှိတော့။

"သူ - ငါ့ဆီမှာ ချက်ကင်လာလုပ်တော့ ငါ အမှန်အတိုင်းပြောလိုက်မိသေးတယ်။ သူ ကြိုတင်ပြင်ဆင်စရာရှိရင် စီစဉ်နိုင်အောင်ပေါ့ကွာ။ အခု သူ သေတဲ့နေ့ဟာ ငါ မှတ်ချက်ပေးလိုက်တဲ့အတိုင်း နက်ပေါင်းကိုးဆယ်ပြည့်တဲ့နေ့ပဲကွာ"

ဒေါက်တာထွန်းကိုကို (နှလုံးရောဂါ ပါရဂူ) က သေသွားခဲ့သော သူတို့၏ သူငယ်ချင်း အောင်ဖော်ဇော်၏အကြောင်းကို စိတ်မကောင်းစွာ ရှင်းပြသည်။

ဒေါက်တာထွန်းကိုကို၏ ဆေးခန်းတွင် မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်နေသူ ရဲအရာရှိ တင်ကိုကိုသည် (တစ်စုံတစ်ရာ) လေးနက်စွာတွေးရင်း သက်ပြင်းမောတစ်ချက် ချလိုက်လေသည်။

➤ ရွှေမြင့်

လင်မယားမကွဲရန် အစီအမံ

လင်ဖြစ်သူကသော်လည်းကောင်း၊ မယားဖြစ်သူကသော်လည်းကောင်း စိတ်အခန့်မသင့်၍ မကြာခဏ စကားများရန်ဖြစ်၍ လင်မယား မကွဲလိုလျှင် လင်နှင့်မယား ၏ ဇာတာနှစ်ခုကို ပူးကပ်၍ သိမ်ဝင်ပြီးသား ဘုန်းကြီးခါးပန်းကြိုးအဟောင်းနှင့် ပူးတွဲကာ ချည်နှောင်ထားလိုက်ပါ။ လင်မယားအဆင်ပြေပါလိမ့်မည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒဂုန်ရွှေမျှား

စိတ်၊ စိညာဉ်၊

လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိခင်ဝမ်းမှ မွေးမွေးချင်း သွားစွယ်ပါလာသော ကလေးတစ်ယောက်ကို ဘီလူးဝင်စားသည်ဆိုကာ . .

ကျွန်ုပ်

စာရေးသူသည် စာရေးဆရာတစ်ယောက်မဖြစ်မီကာလက ရုပ်ရှင်ဗီဒီယို ဇာတ်လမ်းဇာတ်ညွှန်းများရေးသားခဲ့သူဖြစ်၏။

ဒါရိုက်တာအဖြစ်လည်း ဗီဒီယိုကားခေါင်းများစွာကို အနုပညာကြေးယူ၍ လက်စားဒါရိုက်တာအဖြစ် ရိုက်ကူးခဲ့သူလည်း ဖြစ်ပေ၏။

ထိုအချိန်ထိုကာလက ကျွန်ုပ်စာရေးသူသည် "မရဏာတံဆိပ်တော်နှင့်လူ" ဟူသည့်သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ဆန်ဆန် ဆေးပညာ ပညာပေးဗီဒီယိုဇာတ်ကားတစ်ကားကိုနန်းခေါင်ဗီဒီယိုထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိရေးပိုင်ရှင်သရုပ်ဆောင်မင်းသမီးမေထွေးခေါင်နှင့် မေနန်းခေါင်တို့၏ဖခင် IDEA မြင့်ဦးဟုခေါ်သည့် ကျွန်ုပ် စာရေးသူ၏ မိတ်ဆွေကြီးအား ရိုက်ကူးပေးခဲ့ဖူး၏။

ဤသို့ကျွန်ုပ်စာရေးသူအားကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေလည်းဖြစ်၊ သူငယ်ချင်းဟုလည်း ပြောဆို၍ရသောစာရေးဆရာအသံမင်းသား နိုင်လင်းမှ ဤသို့ ပြောခဲ့ဖူး၏။

အနုပညာချစ်တဲ့အနုပညာကိုခံစားတဲ့ဗီဒီယိုကြည့်ပရိသတ်တွေကိုမှိုင်းတိုက်တဲ့အပျော်ကြည့်အခွေအမျိုးအစားတွေ ရိုက်ကူးပြီး လူသားတို့ ဦးနှောက်နှင့် အသိတရားကိုလွှဲမှားစေမည့်မှိုင်းတိုက် ဗီဒီယိုဇာတ်ကားမျိုး ရိုက်ကူးပြီး မပြသင့်ကြောင်း ပြောဆိုဖူးခဲ့လေ၏။

ကျွန်ုပ်စာရေးသူမှာ ဤအချိန်ကာလ က မရဏာတံဆိပ်တော်နှင့်လူ အမည်ရှိ …ဒီယိုဇာတ်ကားကိုမောင်မြန်မာအောင် …နိုင်၊ သဇ္ဇီ၊ မေနန်းခေါင်လား၊ မေထွေး …ခေါင်လား မမှတ်မိသော အနုပညာရှင် …များဖြင့် ထောက်ကြံ့တောရကျောင်း …စ်ကျောင်းတွင် တည်းခို၍ရိုက်ကူးနေ …ဖြစ်၏။

အသံမင်းသား နိုင်လင်းကို ဖြေရှင်း …ပေးခဲ့ပါ၏။ ကျွန်ုပ် စာရေးသူ ရိုက် …သော ဗီဒီယိုဇာတ်ကားသည်အပျော် …ကြည့်ပေတ်ကြောင်း၊ ဆေးပညာ ဗဟု …ပေးဇာတ်ကားအမျိုးအစားဖြစ် …ကြောင်း ပြောဆိုခဲ့ပါ၏။

ကျွန်ုပ်သူငယ်ချင်းနိုင်လင်းကျေနပ် …၏ …ကျေနပ်၏ ကျွန်ုပ် မသိ၊ ကျွန်ုပ် စာ …သိသည်ကားစာဖတ်သူပရိသတ် …သင့်၏ဟုထင်၍ကျွန်ုပ်သည်ဤ …ကို အပန်းတကြီး တစ်ခုတ်တစ်ရ …ခြင်းသည်ဆေးပညာဗဟုသုတ …စာဖတ်သူပရိသတ်ကြီးတစ်ရပ်လုံး …သင့်သော အကြောင်းအရာဟု ယုံ …၍ ရေးသားလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါ …ကြောင်းဝန်ခံရင်း …။

✿✿✿

မရဏာတံဆိပ်တော်နှင့်လူ

အချိန်ကာလကား တော်လှန်ရေးကောင်စီအစိုးရ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်း ဦးဆောင်သော စစ်တပ်အုပ်ချုပ်ရေးသည် အရပ်သားအစိုးရအသွင်ပြောင်းကာ မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝှမ်းလုံးအား အုပ်ချုပ်ထား၏။

မြန်မာနိုင်ငံ အောက်ပိုင်းဒေသ ရောဝတီတိုင်းသည် လွန်စွာမြစ်ချောင်းပေါများ၍လူတို့သည်လည်းလွန်စွာမှဝင်ရိုးသားကြ၏။

ထိုလွန်စွာရိုးသားကြသောလူတို့နေထိုင်ရာ ရွာကြီးလေးရွာဖြစ်သော ခနဲ့ချ ရေကောင်း၊ မုန်ကင်း၊ သီလဝအစရှိသော ရွာကလေးလေးရွာသည်ခနဲ့ချရွာသမိုင်းသုသာန်ကြီးကိုဗဟိုပြု၍ရွာတည်ထားလေ၏။ အင်္ဂလိပ်အုပ်ချုပ်စဉ်ကာလတလည်း၊ နယ်ချဲ့အစိုးရ၏ ဖိနှိပ်ချုပ်ခြယ်ကုပ်သွေးစုပ်ခြင်းကို ခံစားခဲ့ရ၏။

တစ်ဖန်ဂျပန်ဝင်လာပြန်တော့လည်း ဂျပန်၏ ပါးရိုက်နားရိုက် လက်သည်းခွံနွာဖြင့် အမျိုးမျိုးသော စော်ကားဗိုလ်ကျခြင်းကို ခေါင်းငုံ့ခံခဲ့ရပြန်၏။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ဦးဆောင်သောရဲဘော်သုံးကျိပ်တို့မှာဂျပန်ကိုမြန်မာ့တော်လှန်တိုက်ခိုက်ပြီးနှလုံးသွေးခြ

www.burmeseclassic.com

ကျခဲ့သောအခါမှ လွတ်လပ်ရေး ရခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

ခန်းခရွာကလေးသည် တောသူတောင်သား လယ်သမားအများစုနှင့် တံငါသည်မိသားစုများ အများဆုံးမှီတင်း နေထိုင်သော ရွာငယ်လေးတစ်ရွာဖြစ်၏။ ရွာသူရွာသားတို့မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များပီပီ လှူဒါန်းစွာရိုးသားကြ၏။

ထိုရွာလေးတွင် ကိုဒေါင်း၊ မမယ်ခ အမည်ရှိသော တံငါသည်လင်မယားသည် တံငါသည်လုပ်ငန်းကို အမှီပြု၍ နေထိုင်၏။ ကိုဒေါင်းသည် အလွန်ရိုး၏။ မမယ်ခသည်ရိုးလွန်း၍အ,သည်ဟုပင် ဆိုရမလို ဖြစ်၏။

မမယ်ခသည် မွေးခါနီး ဖွားခါနီး နေ့စေ့လစေ့ ကိုယ်ဝန်ကြီး ဆောင်ထား၏။ အရပ်လက်သည်အဘွားကြီးဒေါ်စောကို ကိုယ်ဝန်အပ်ထား၏။ ဒေါ်စောသည် ချစ်တောက် ချစ်တောက် အလွန်နိုင်သလို ရှေးရိုးစွဲ အယူအဆ အလွန်ကြီးမားသူ လည်းဖြစ်၏။

ထိုနေ့က ပြာသိုလကွယ်ညဖြစ်၍ လွန်စွာမှောင်မိုက်နေ၏။

ထိုနေ့ညမှာပင် ခန်းခရွာလေးနေ မမယ်ခ ကလေးမွေးရန် ဗိုက်နာလေ၏။ မမယ်ခ၏ လင်သားဖြစ်သူ ကိုဒေါင်းမှာ ရွာဖျားမှာနေသူအရပ်လက်သည်အဘွားကြီး ဒေါ်စောကို အပြေးသွား၍ခေါ်၏။ ဒေါ်စောမှာ ချစ်တောက် ချစ်တောက် ပြော၍ ကိုဒေါင်းနှင့်အတူ လွယ်အိတ်အသေးလေးလွယ်ကာ လိုက်ပါလာ၏။

ထိုအချိန်တွင် မမယ်ခမှာ ဗိုက်နာလွန်း၍ အော်ဟစ်၍ပင်နေ၏။ တောင်မြောက်သေးသေးယ်ညာမှာ မိန်းမအချို့ လာရောက်ဖေးမ,ကြ၏။

ထိုအချိန်မှာပင် အရပ်လက်သည် အဘွားကြီး ဒေါ်စော ရောက်လာ၏။

ဒေါ်စော ရောက်ရောက်ချင်းပင် မမယ်ခမှာရေမြွာပေါက်၏။ ရေမြွာပေါက်ပြီး မကြာမတင်မှာပင် မမယ်ခ မွေး၏။ ယောက်ျားလေးဖြစ်၏။ ချစ်တောက်ချစ်တောက် လွန်စွာပြောသောလက်သည် အဘွားကြီး ဒေါ်စောမှာ မမယ်ခ၏ မွေးလာသော ကလေးငယ်ကိုကြည့်၍ လွန်စွာထိတ်လန့်သွား၏။ ထိုဒေါ်စောနှင့်အတူ မမယ်ခကလေးမွေးသည်ကိုအကူအညီပေးရန် ရောက်လာကြကုန်သော အမျိုးသမီး သုံးလေးယောက်တို့သည်လည်း ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ကြကုန်၏။

အကြောင်းမှာမမယ်ခမွေးလာသော ကလေးငယ်မှာ မွေးစအရွယ်ကတည်းက သွားဖုံးတွင် အစွယ်လေးနှစ်ချောင်း[illegible]သည်ကို မြင်တွေ့သွားကြပြီး [illegible]ကြောက်ရွံ့သွားကြခြင်းဖြစ်၏။

အရပ်လက်သည် အဘွားကြီး ဒေါ်[illegible]မှာအစွယ်နှင့်မွေးလာသောကလေး[illegible]ကြည့်၍ ဖခင်ကိုဒေါင်းကိုခေါ်ကာပြ[illegible]ဘီလူးလေးမွေးလာခြင်းဖြစ်ကြောင်း [illegible]တော့၏။ ဖခင်ကိုဒေါင်းမှာ တဝါးဝါး [illegible]သောကလေးငယ်၏ပါးစပ်ပေါက်မှ [illegible]ယ်လေးနှစ်ချောင်းကိုမြင်၏။ သို့သော် [illegible]သောချစ်ခြင်းကြောင့် အပြစ်ဟု [illegible]မြင်ချေ။ ကလေးမွေးဖွားခဲ့သူမမယ်ခ [illegible]မောပန်းပင်ပန်းမှုကြောင့် မှိန်း၍နေ[illegible]၏။ လင်သားဖြစ်သူ ကိုဒေါင်းနှင့် အရပ်လက်သည်အဘွားကြီးဒေါ်စောတို့ [illegible]ပြောဆိုနေသည့်စကားများကိုမကြားနိုင်[illegible]ချေ။

သို့သော်ကိုဒေါင်း၊ မမယ်ခတို့ဘေး [illegible]ယ်ညာမှမမယ်ခကလေးမွေးသည်ကို [illegible]ရောက်ကူညီကြသောမိန်းမသုံး [illegible]ယောက်မှာ ရင်းတို့အိမ်များသို့အသီး [illegible]ပြန်ကာ မယ်ခကလေးမွေးသည်မှာ [illegible]လူးကလေးဖြစ်ကြောင်း၊ အစွယ်လေး [illegible]ချောင်းမှာ ပါးစပ်ပေါက်တွင် ပြူးပြူး [illegible]ပါလာကြောင်း၊ တို့တစ်ရွာလုံးကိုစား [illegible]ရိုင်ရကြောင်း ပြောဆိုကြလေ၏။

ထိုအချိန်တွင် ကိုဒေါင်းနှင့် အရပ်[illegible]က်သည်မကြီးဒေါ်စောတို့နှစ်ယောက်မှာအကြိတ်အနယ်အချေအတင်စကားများနေကြ၏။

အစွယ်နှင့်ကလေးကိုဒီရွာမှာမထားသင့်၊ ရွာလူကြီးနှင့်တိုင်ပင်၍ရှင်းပစ်သင့်ရင် ရှင်းပစ်သင့်ကြောင်း ပြောဆိုကြလေ၏။

ဘီလူးဆိုတာ တစ်ရွာလုံးကို ဒုက္ခပေးနိုင်ကြောင်း အချေအတင်၊ အငြင်းအခုံ ဖြစ်နေလေ၏။

သို့သော် ကိုဒေါင်းမှာ ရင်သွေးကို ထိ၍မရှိအောင်နာကာ ရင်သွေးဘက်မှ ခုခံကာကွယ်ပြောဆို၏။

ဤသို့ဖြင့်မယ်ခဘီလူးကလေးမွေးတယ်၊ အစွယ်လေးနှစ်ချောင်းနဲ့ဟူသော သတင်းသည် ခန်းခတစ်ရွာလုံးပြန့်ကားသွားလေတော့၏။

ခန်းခရွာလူကြီး ဦးဘမှန်ကိုယ်တိုင်ပင် ကြားသွားလေ၏။ ဦးဘမှန်မှာ အများအကျိုးဆောင်ဖို့ ရွာလူကြီးလုပ်ထား အများအန္တရာယ်ဖြစ်မယ်၊ အများကိုဒုက္ခပေးမယ်ဆိုရင် ဘမှန် ထိပ်ဆုံးက ရှင်းမယ်ဆိုသောလူစားဖြစ်၏။ အမှန်အမှားကို ဓမ္မဓိဋ္ဌာန်ကျကျ သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်နိုင်သော အရည်အချင်းမရှိပေမဲ့ ရွာအကျိုးကို လိုလားသူ၊ အများအတွက် [illegible]သစ်စွန့်စားရဲသူဟူသောဂုဏ်[illegible]ဖြင့် ခန်းခရွာ၏ ရွာလူကြီးဖြစ်[illegible]င်းပင် ဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

မယ်ခမာစီးတွင်းထဲမှာပင်ရင်ခွေး ဖြစ်သူ၏ အစွယ်လေးနှစ်ချောင်းနှင့် ဘီလူးကလေး မိမိဝမ်းဗိုက်တွင်းမှ မွေးဖွားလာသည်ကို ကြားသိသွား၏။ လင်သားဖြစ်သူ ကိုဒေါင်းနှင့်အတူ သားဟူသောချစ်ခြင်းဖြင့် သားဘက်မှ ခုခံကာ ကွယ်ပြောဆို၏။

တစ်ရွာလုံးမှလည်းဘီလူးလေးဟု ပြော၏။

ဤတွင်ပင်ပဋိပက္ခအသွင် ဆောင်တော့၏။

ထိုနေ့ကပြာသိုလဆုတ်နှစ်ရက်နေ့ ဖြစ်၏။

ခန်းခရွာ၏ ယောက်ျား လေးငါး ခြောက်ယောက်သည် တုတ်၊ ဓားများ ကိုင်ဆောင်၍ ကိုဒေါင်း၊ မယ်လှ အိမ်ရှေ့ဝန်းကျင် ရောက်လာကြ၏။

"ကိုဒေါင်း - ခင်ဗျားသား ဘီလူး ပေါက်စလေးကိုစွ ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ"

"ကျုပ်သား ဘီလူးမဟုတ်ဘူးဗျ"

"ဘီလူးမို့လို့မွေးကတည်းက အစွယ် ပေါက်လာတာပေါ့ဗျ"

ကိုဒေါင်း၏ဇနီးမယ်လှမှာမွေးဖွားလာသောရင်ခွေးကို နို့ချိုတိုက်ကျွေးရင်းရင်တသိမ့်သိမ့်ခုန်စွာလင်သားနှင့်ခန်းခရွာသားများ ပြောဆိုကြသည်ကို နားထောင်၏။

"ခင်ဗျားသား ဘီလူးပေါက်စလေးကို သတ်ပစ်လိုက်ပါ - ကိုဒေါင်း"

ကိုဒေါင်းမှာ သူ့အိမ်ရှေ့တွင် တုတ်၊ ဓား၊ လက်နက်များ ကိုင်ဆောင်သူတို့မှ ပြောဆိုခြင်းမဟုတ်၍ အိမ်၏ မြောက်ဘက်ဖျားမှလာသော အသံဖြစ်နေ၍ လှည့်၍ကြည့်လိုက်သောအခါ ခန်းခရွာလူကြီး ဦးဘမှန်ကိုယ်တိုင် ဖြစ်နေသည်ကိုမြင်တွေ့လိုက်ကာ လွန်စွာအံ့ဩသွားလေ၏။

"ကျုပ် - ကျုပ်သားကို မသတ်ပါရစေနဲ့ - သူကြီး"

"ဘီလူးပေါက်စလေးကိုမသတ်လို့ ကျုပ်ရွာမှာ အန္တရာယ်တစ်ခုခုဖြစ်ရင် ခင်ဗျား တာဝန်ယူမလား - ကိုဒေါင်း"

ကိုဒေါင်း ပဲ့ဘာသို့သော စကားကိုမှ ခပ်ဟဟ မပြောနိုင်တော့ချေ။

"သတ်ပစ်လိုက်ပါ - ကိုဒေါင်းရယ်၊ ရွာမှ အန္တရာယ်ကြီးတယ်ဗျ"

"ဟုတ်တယ် - သတ်ပစ်ပါ"

"မသတ်ပါရစေနဲ့ - သူကြီးရယ်၊ ကျွန်မသားလေးကို ကျွန်မတို့ မသတ်ပါရစေနဲ့ရှင်"

ကိုဒေါင်း၏ဇနီးမယ်လှမှာရင်ခွင်တွင်းမှာ နို့ချိုစို့နေသောသားငယ်ကို ပွေ့ဖက်ကာ ငိုယို၍ သူကြီးမင်း ဦးဘမှန်နှင့် လက်နက်များကိုင်ဆောင်ထားကြသည့် ရွာသူရွာသားများရှေ့မှောက်ရောက်နေကာပြီး မျက်ရည်လည်ရွဲဖြင့် တောင်းပန်ရှာ၏။

ခန်းခရွာလူကြီးမှာသူ့အနီးသို့ရောက်လာသော မယ်လှ၏ ရင်ခွင်တွင်းမှ ကလေးငယ်၏ဦးခေါင်းကို ဆွဲယူလှန်ကြည့်လိုက်ရာ ကလေးငယ်မှာ ပါးစပ်ဟ၍သွားပြီးအစွယ်လေးနှစ်ချောင်းကိုထင်းထင်းကြီးမြင်တွေ့သွားကာမျက်လုံးပြူးသွားလေတော့၏။

"ကိုဒေါင်းနဲ့ မယ်လှ၊ နင်တို့ရဲ့သားဟာ လူမဟုတ်ဘူး။ ဘီလူးဆိုတာ အများပြောတာ ငါ မယုံဘူး။ အခု - ငါ့မျက်စိနဲ့ အပ်အပ်မြင်မှငါယုံတယ်။ နင်တို့ကလေးကို သတ်ပစ်လိုက်ပါ"

မယ်လှမှာခန်းခရွာ၏အကြီးအကဲသူကြီးမင်းကိုယ်တိုင်မှ အမိန့်ပေးပြောဆိုလာ၍သားကိုမသတ်လိုသည့်အတွက် အိမ်အတွင်းသို့ချာခနဲလှည့်၍ထွက်ပြေးသွား၏။

လင်သားဖြစ်သူကိုဒေါင်းမှာသူကြီးဦးဆောင်သော ရွာသူရွာသားအားလုံးတို့ကို ဓားတစ်ချောင်းကို တင်းတင်းရင်းရင်း ဆုပ်ကိုင်၍အိမ်ခြံဝမှ စောင့်၏။

အခ်ိပ္ပာယ်မှာ ရှင်းရှင်းကြီး ပေါ်၏။

သူ့သား၊ သူ့မယားကိုထိလျှင် သူကိုယ်တိုင် သူကြီးဦးဆောင်သည့် ရွာသူရွာသားအားလုံးတို့ကို ဓားဖြင့် ရှင်းမည်ဆိုသော အဓိပ္ပာယ် ရှင်းရှင်းကြီး ပေါ်လွင်နေ၏။

ထိုအချိန်မှာပင်မယ်ခမာသားငယ်ကိုရင်ဝယ်ပိုက်၊ ပုဆိုးမည်းပြာလေးတစ်ထည်ခေါင်းမှာခြုံကာသစ်ပင်ကြီးသစ်ပင်ကြားမှာ ထွက်ပြေးသွားလေတော့၏။

သူကြီးလည်း မသိ၊ ရွာသူ ရွာသားအားလုံးလည်း မသိ။

ယုတ်စွအဆုံး လင်သားဖြစ်သူ ကိုဒေါင်းပင်လျှင် မသိ၊ မသိ။

သူကြီးဦးဆောင်သောရွာသူရွာသားတို့မှာ ဘီလူးမွေးသောလင်မယားကို သူကြီး၏ဩဇာအာဏာကိုဖီဆန်သူများ အဖြစ် အပြစ်ပေးရန် သူကြီးအမိန့်ကို စောင့်စားနေ၏။

"ဒီမှာ - ကိုဒေါင်း - ခင်ဗျားသားကို ကျုပ်လက်ကို အပ်မလား၊ မအပ်ဘူးလား"

ကိုဒေါင်းမှာ ခွေးကိုမြင်လျှင် မရှိအောင် နာတတ်သည့်မြန်မာလူမျိုးကြီး

www.burmeseclassic.com

တစ်ယောက်ပီပီ တစ်ခွန်းတည်းသော စကားကို မစဉ်းစားဘဲ ပြော၏။

"ကျုပ်သားကို မအပ်နိုင်ဘူး၊ ကျုပ်သေမှ သားကို သတ်လို့ရမယ်"

ရှင်း၏။ ဝါကျတို၏။ သို့သော် ပြတ်သား၏။

သူကြီးမှာ ဒုတိယအကြိမ် ထပ်မံပြီးတို့ ခေါင်းကို စကားပြောမည်ပြု၏၊ ကိုခေါင်းမှ စကားပြောခွင့် မပြုတော့၊

"သူကြီး - ကျုပ်ကိုရှည်ရှည်ဝေးဝေး ဘာမှပြောမနေနဲ့၊ ခင်ဗျားတို့အားလုံးလာရာလမ်းကို လှည့်ပြန်ချင်ပြန်၊ မပြန်ရင်ကျုပ်အသက်ကိုကျုပ်ခန္ဓာကိုယ်က နှုတ်ယူနိုင်မှ ကျုပ်သားကို သတ်လို့ရမယ်"

သူကြီးမှာ သူ့အမိန့်ကို ပြတ်ပြတ်သားသားဖီဆန်ပုံသူမျိုးကိုခန်းစလို့ရွာမျိုးမဆိုထားနှင့် ရေကောင်း၊ မှန်ကင်း၊ သီလဝအစရှိသည့် ရွာနီးချုပ်စပ်ရွာများပင်လျှင်မရှိလေ၍ကိုခေါင်းကိုလွှန်စွာအံ့ဩသွားသလို လွှန်စွာမှလည်း ဒေါသထွက်သွားလေ၏။

သူကြီးဦးဘမှန်မှာ သူ၏ လက်စွဲတော် ရွာခံလူမိုက်ငမိုးနှင့် မဲကြီးကိုကိုခေါင်းအား စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး တိုက်ခိုက်ရန် အချက်ပေးလိုက်၏။

ငမဲနှင့်မိုးကြီးမှာ ကိုခေါင်းအားတစ်ချက်ကြည့်ကာမဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်သလို သူတို့နှစ်ယောက်မှာလည်း ဆောင်ဓားတစ်ချောင်းစီကိုင်၍ ကိုခေါင်းအား ဘယ်ညာတစ်ယောက်စီ ဝိုင်းလိုက်၏။ ရွာသူရွာသားအားလုံးတို့မှာလည်း ကိုခေါင်းအားပတ်၍ဝိုင်းထားလေ၏။

"ကျား..."

ငမဲမှာမာန်သွင်းအော်ဟစ်သံပေး၍ ကိုခေါင်း၏ညာမှ ဟန်ပြခြောက်လန့်၍ ဝင်၏။ ကိုခေါင်းမှာ ငမိုး၏ ဓားအယောင်ပြဝင်လာသည်ကို ခေါင်းငုံ့ရှောင်ကာညာခြေဖြင့် ငမဲ၏ရင်ဝကိုအားမာန်အပြည့် ဆောင့်တိုက်ပစ်၏။

ငမဲ မရှိမဆန့်စံစား၍ နောက်သို့လွန်ကာ ပစ်ကျသွား၏။

မိုးကြီးမှာငမဲခံလိုက်ရသည်ကိုတွေ့မြင်ကာ သတိကြီးစွာထား၍ ခေါင်းကိုရင်ဆိုင်၏။ ရွာသားသုံးယောက်မှာလည်း လှံတစ်ချောင်း၊ ရဲတင်းတစ်ချောင်းစီကိုင်၍ အားမာန်အပြည့်ဖြင့် ခေါင်းကို ရင်ဆိုင်ရန် မိုးကြီးနှင့်အတူ တိုက်ပွဲအတွင်းဝင်လာ၏။

ခေါင်းမှာ ရန်သူလေးယောက်ကိုလှည့်ပတ်ကြည့်၍တိုက်ကွက်ရှာ၏။ ထိုအချိန်မှာပင် ခန်းစရွာသားလူစွာ တစ်[illegible]တ်မှ ကျားဟူသော မာန်အပြည့်[illegible]၍ ခေါင်းကို ပန်းကုံးပြတ်ပိုက်၍[illegible] ခေါင်းမှ ငုံကာ ရှောင်၏။ ပြန်[illegible]တွင် ခန်းစဒုတိယလူစွာမှာ လှံ[illegible]ချောင်းဖြင့် တဲ့တိုး ထိုးစိုက်၏။ [illegible]မှာဟန်ချက်ပျက်နေစဉ်ရင်ဝကို[illegible]သော လှံချက်ကို မရှောင်နိုင်ဘဲ[illegible]တျာကုန်းသို့လှံချက်ထိုးဖောက်[illegible]၏။

"အား"

[illegible]ိုခေါင်း၏စူးစူးဝါးဝါးအော်သံကြီး[illegible]ခန်းရွာတစ်ဝိုက် ဆူညံပွက်၏။

[illegible]ိုအချိန်မှာပင် သူကြီး၏ လက်စွဲ[illegible]လူမိုက်မိုးကြီးဓားချက်က ကိုခေါင်း[illegible]ိုင်ကို ပြတ်ထွက်သွားမတတ်[illegible] ကိုခေါင်း လဲကျသေဆုံးသွား[illegible]၏။

[illegible]ဤအဖြစ်အပျက်ကြောင့် ဆိုင်ရာ[illegible]နှင့် ရဲစခန်းသို့ သူကြီး၏ အရှိန်[illegible]ကြီးအပေါင်းအသင်းအခင်အား[illegible]ပြီးဆုံးခဲ့၏။

[illegible]ငယ်ကို ရင်ဝယ်ပိုက်၍ ထွက်[illegible]ခဲ့သော မယ်မယ်မှာလည်း ခန်းစ[illegible]ချောင်းကြီးသို့ ရောက်ရှိသွားပြီး[illegible]ကြီးအဘမှန်းနှင့် ဆုံတွေ့ကာ[illegible]ဆန်လှသော အဘမှန်း၏ကူညီစောင့်ရှောက်မှုကြောင့် ဘီလူးပေါက်စလေးဟု အများခေါ်သောကလေးကို လူမသိ သူမသိ တိတ်တဆိတ် နို့တိုက်မွေးမြူနိုင်ခဲ့လေ၏။

ဘီလူးပေါက်စလေးဟု အများကြောက်ရွံ့ကြသော အစွယ်ရှင်ကလေးငယ်ကို အဘမှန်းမှ မောင်တာနော်ဟု အမည်သညာမှည့်ခေါ်ကာတိတ်တဆိတ်မွေးမြူထားခဲ့လေ၏။

မောင်တာနော်လေးနှင့် ဒေါ်မယ်မတို့ကံကောင်းချင်းအကြောင်းတစ်ခုမှာ ဂျပန်ခေတ်၊ ဗုံးခိုကျင်းတစ်ခု ရှိခဲ့လေ၍ ထိုမြေအောက်ဗုံးကျင်းမှာ ခန်းစသုသာန်ဇရပ်ပျက်ကြီး၏ အောက်ခြေတွင် တည်ရှိနေလေသည့်အတွက် မြေအောက်ဗုံးကျင်းကြီးမှာ တာနော်၏ နေထိုင်မှီခိုရာဖြစ်ခဲ့လေ၏။ မည်သူမျှ မသိရှိကြချေ။

ဤအဖြစ်အပျက်တို့ ဖြစ်ပျက်ပြီးအနှစ် (၂၀) ကျော်ခန့်ကြာမြင့်လာသောအခါ...။

ခန်းချရွာလူကြီးသမီး မြရင်မနှင့်သမက်ဖြစ်သူ ဦးအောင်ကျော်တို့မွေးဖွားလာသော မြစပယ်သည် ခန်းစရွာ၏အချောအလှထိပ်တန်း[illegible]ချောင်းဝင်ဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြို့ကြီးပြကြီးသို့ပင် ကျောင်းသွားနေနိုင်သော တစ်ဦးတည်းသော ခန်းခရွာ၏ အပျိုချောတစ်ဦးလည်း ဖြစ်၏။

ခန်းခသူကြီး ဦးဘမှန်ပင် အသက်အရွယ်မှာ အိုမင်းရင့်ရော်၍ ဇရာထောင်းခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။

မြေးမ မြစပယ်ကိုလည်း မိဘနှစ်ပါးမှ ချစ်သလို အဘိုးဖြစ်သူ သူကြီးဟောင်းကြီး ဦးဘမှန်ကလည်း ပုံ၍ချစ်လေ၏။

ထို အချိန် အခါ၏ တစ် ရ သော လကွယ်ညမတိုင်မီ ညနေ နေဝင်ခါနီး အချိန်ဖြစ်၏။

မှောင်စပျိုးနေပြီဖြစ်သော်လည်း အလင်းကား လုံးလုံးမပျောက်သေးချေ။

ထိုအချိန်မှာပင် မြစပယ်မှာ အဖော်နှစ်ဦးနှင့်အတူ လှည်းကြုံလိုက်လာရာ လှည်းကြုံမှာ မုန်ကင်းရွာတွင်သာ လှည်းခရီးကုန်ဆုံးလေ၍ အဖော်နှစ်ယောက်နှင့်အတူ ခန်းခရွာသုသာန်သို့ဖြတ်၍ပြန်လာကြလေ၏။

အဖော်နှစ်ယောက်မှာ ခန်းခရွာသူ စမ်းစမ်းမော်နှင့် ခန်းခရွာသား မြို့တွင် ကျောင်းသွားနေသော အောင်ကြီးတို့နှစ်ယောက် ဖြစ်၏။

အချိန်မှာ အင်္ဂလိပ်စက်နာရီဖြင့်ဆိုသော် ညခုနစ်နာရီခန့်ရှိပြီဖြစ်၏။

ခန်းခသုသာန်သချိုင်းသို့ဖြတ်၍ပြန်လာသော မြစပယ်တို့အုပ်စုမှာ သချိုင်းတွင်း လူ့ခေသအလောင်းအချို့ကို တူးယက်ဖော်ကာ စားသောက်တတ်သည့် သချိုင်းတောခွေး လေးငါးကောင်သည် ပဇာသို့သောအရာကိုမြင်တွေ့လေသည် မသိ၊ သံရှည်ဆွဲ၍အူ၊ အူဟူသော အူသံကြီးများပြုနေကြလေ၏၊ မြစပယ်တို့သုံးယောက်မှာ ခွေးအူသံကြီးများကြောင့် အသည်းတုန် အူတုန်ဖြစ်ကာ ခြေလှမ်းကို သွက်သွက်လှမ်းရင်း ခန်းခသုသာန်တွင်း နယ်နိမိတ်မှကျော်ရန် ကြိုးစားကြ၏။

ထိုအချိန်တွင် သချိုင်းအုပ်ဂူတစ်ခု၏ဘေးမှ မည်းမည်းမည်းမည်းဖြင့် လူလား သရဲတစ္ဆေလားမသိသော သက်ရှိသတ္တဝါ တစ်ကောင်သည်မြစပယ်တို့သုံးယောက်ကို မြင်တွေ့သွားလေ၏။

ထိုသုံးယောက်ထဲတွင်မှ ဆံပင်ရှည်ရှည်၊ အရပ်မြင့်မြင့်၊ သွယ်သွယ်လျလျနှင့် လှပချောမောလေသော မြစပယ်ကို မြင်သွားကာ စူးစိုက်ကြည့်၏၊ မကောင်းဆိုးဝါးကောင်ကြီး၏ဘဝတွင် တစ်ကြိမ်မှ မမြင်ဘူး၊ မတွေ့ဘူးသော အလှပိုင်ရှင်မျိုး ဖြစ်လေ၍ကြည့်မဝ၊ ရှုမဝ ဖြစ်နေ၏၊ ထို မိန်းကလေးသွားရာလမ်းအတိုင်း အုတ်ဂူများ အကာအကွယ်ယူကာ လိုက်၍ ချောင်းကြည့်၏။

မြစပယ်၊အောင်ကြီးနှင့်စမ်းစမ်းမော် [illegible]သုံးယောက်မှာ လဆုတ်ဆယ်ရက် [illegible]သော်လည်း ထွက်ပြူစ ကြယ်ရောင် [illegible]င်းမှုန်မှုန်ဖြင့် အုတ်ဂူသုံးလေးလုံး [illegible] လမ်းဗုန်ဗုန်လေးကြားမှဖြတ်စဉ် [illegible]ရှည်ရှည် အစွယ်နှစ်ချောင်းဖွေး [illegible]နှင့် လူလား၊ သရဲတစ္ဆေကြီးလား [illegible]နိုင်သည့် သချိုင်းနာနာဘာဝကြီး [illegible]ဆိုတွေ့မြင်ကာ အောင်ကြီးနှင့် [illegible]မ်းမော်တို့နှစ်ယောက် ကြောက်ရွံ့ [illegible]ဟစ်ရင်းထွက်ပြေးသွားကြလေ [illegible]

မြစပယ်မှာမူ မိမိကို အဝိကစိုက်၍ [illegible]တာ မြုံးပြုသည်လား၊ ဖြဲခြောက် [illegible]လားမသိဘဲ လွန်စွာကြောက်စရာ [illegible]သော အစွယ်ကြီးနှင့် မကောင်း [illegible]ကြီးအား တွေ့မြင်ကာ ကြည့်ရင်း [illegible]ရင်းပြေးလွှားဖို့ပင် သတိမရနိုင်ဘဲ [illegible]ကြောက်လွန်ကာ မေ့လဲကျသွားလေ [illegible]

[illegible]စွယ်နှစ်ချောင်းနှင့်မကောင်းဆိုး [illegible]ကောင်ကြီးမှာ လွန်စွာလှပလေသော [illegible]တလေးမိန်းမပျိုအား မမြင်ဘူး၊ [illegible]လေ၍ မေ့မြောနေသောမြစပယ် [illegible]င်းရဲရဲ ပါးဖွေးဖွေးလေးများကို [illegible]၏၊ ကိုင်ကြည့်၏၊ သဘောကျ [illegible]

မြစပယ်မှာလည်း သတိအစဉ်မှာ ခန္ဓာကိုယ်တွင် ကပ်ငြိခြင်းမရှိနေသော်လည်း သူမ၏အလှတရားကာမူ မေ့နေစဉ်မှာပင် လှမြဲပမြဲပင်ရှိ၏၊ မကောင်းဆိုးဝါးကောင်ကြီးမှာ မြစပယ်၏ပါးဖောင်းဖောင်းလေးအား မွှေးကြည့်မိ၏၊ နမ်း၍မဝ ဖြစ်ကာ ထပ်ခါထပ်ခါ နမ်းမိ၏။

ဤမှာပင် မြစပယ်ကို တစိမ့်စိမ့် ကြည့်၍ "အချစ်" ဟူသော တပ်မက်ခြင်းသည် မကောင်းဆိုးဝါးကောင်ကြီး၏ရင်မှာ တွယ်ငြိခဲ့လေတော့၏။

ထိုအချိန်မှာပင် ခန်းခရွာဘက်ဆီမှ မီးတုတ်တဝင်းဝင်း၊ လူသံတဆူဆူဖြင့် ရှာည့်ပွက်စွာ လာကြကုန်သော လူသံသံများကို မကောင်းဆိုးဝါးကောင်ကြီး ကြားပြီး မြစပယ်ကို တပ်မက်စွာ တစ်ချက်ကြည့်ကာ အုတ်ဂူများကြားသို့ တိုးဝင်ပျောက်ကွယ်လေ၏။

ထို အချိန်မှာပင် လဲကျနေသော မြစပယ်အနီးသို့ မြစပယ်၏မိဘနှစ်ပါးနှင့် ရွာသူရွာသားအများတို့ ရောက်လာကြသည်၊ သမီးအချောအလှလေးမှာ သချိုင်းအလယ်တွင် သတိမေ့လဲကျနေသည်ကို တွေ့ကာ လွန်စွာစိုးရိမ်စွာဖြင့် ရွာသို့ ပြေး သယ်သွားကြလေသည်။

မီးတုတ်တဝင်းဝင်း လူအုပ်ကြီးတစ်အုပ် သတိမေ့လဲကျနေသည့် မိန်းကလေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ယောက်ကိုတွေ့ကာသဘောပေါက်နားလည်သွားသူကတော့ သချိုင်းစောင့်ကြီး သုဘရာဇာ အဘမုန်းပင် ဖြစ်၏။

"တာနော"

"ဗျာ"

အမှန်တော့ မြစပယ်နှင့် ဆုံတွေ့ခဲ့သည့်သရဲတစ္ဆေမကောင်းဆိုးဝါးကောင်ကြီးမှာ ဓနုးစရွာသားကိုခေါင်းနှင့်မယ်စတို့မှ မွေးဖွားခဲ့ပြီး သုဘရာဇာကြီး အဘမုန်းထံ လာရောက်အပ်နှံခဲ့သည့်အရွယ်နှစ်ချောင်းမွေးကတည်းကပါလာခဲ့သော ဘီလူးဟုအမည်တပ်ခဲ့ကြသည့်ကလေးငယ်ပင်ဖြစ်၏။ နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ကျော်ခန့် ကြာမြင့်ခဲ့လေ၍ အရွယ်ရောက်ကာလူ့လောကအတွင်း ရူးစမ်းချင်စိတ်အပြည့်ဖြင့် ထွက်လာချိန်မှာပင် ဓနုးစရွာသူ အလှထိပ်ထားမလေး မြစပယ်နှင့် ဆုံတွေ့ကာ အထက်ပါအဖြစ်အပျက်များ ဖြစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

"မင်း ဓနုးစရွာသူမိန်းကလေးကို ဘာသွားလုပ်သလဲ"

"ဘာ - ဘာမှ မလုပ် - မလုပ်ဘူး"

တာနောမှာအရုပ်ဆိုးအကျည်းတန်၍မကောင်းဆိုးဝါးတစ္ဆေသရဲကြီးအသွင်ဆောင်နေသလိုသူ၏ကွဲအက်အက်နှင့် အလွန်ညြသောအသံကြီးဖြင့် ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ပြော၏။

"ဘာမှမလုပ်ဘဲမိန်းကလေးကဘာဖြစ်လို့ မေ့လဲကျနေရတာလဲ၊ မှန်မှန်ပြော"

"လှ - လှလို့ - မ - မမြင် - မမြင်ဘူးလို့"

"ခက်တာပဲ - တာနောရယ်၊ ညကြီးမိုးချုပ် မင်းရုပ်ကြီး မြင်တွေ့သွားမှတော့ ဟိုက လန့်ပြီး မေ့သွားမှာပေါ့ကွ၊ ဒုက္ခပါပဲကွာ"

ထိုနေ့ညမှစ၍ ရင်မှာ အချစ်ဗြောင့်ရူးခြင်းခံခဲ့ရလေသောတာနောမှာသချိုင်းကုန်းမြေမှ ခဏခဏပျောက်၏။

သချိုင်းကုန်းမြေမှတာနောပျောက်သောညများတွင် ဓနုးစတစ်ရွာလုံး ခွေးများအူ၏၊ ဆူ၏၊ ခွေးအူသံ ဆူသံများမှာ မြစပယ်တို့နေသော အိမ်ကြီးဝန်းကျင်တွင် တိတ်၏။

❀❀❀

တစ်ညတွင် ဖြစ်၏။

ဓနုးစရွာကာလသားတစ်စုလျှောက်ပြန်သံပေးခြေအေးဝမ်းရောင်ဖြင့်မြစပယ်တို့အိမ်ကြီးဝန်းကျင်တွင် လမ်းသလားနေကြ၏။

နွေညဖြစ်သော်လည်းလပြည့်ဝန်းကြီးကောင်းကင်ထက်မှာပြည့်ပြည့်ဝန်းဝန်းသာနေလေ၍ ဓနုးစတစ်ရွာလုံး လရောင်ကြောင့် လွန်စွာရှုန်းလက်နေ၏။ ရွာသူရွာသားတို့မှာ ...ဆိုက်သောနွေညမို့မအိပ်နိုင်ကြ...

ထိုအချိန်တွင် ကာလသားသုံး...ကိမှာရွာလမ်းမကြီးမှထွက်၍အပေါ်...ညဘ်ဆိုကာ ချုံဝပ်တွင် တောထိုင်၏။

ဤတွင်မြစပယ်အားစွဲမက်စိတ်ဖြင့်...ယ်အိမ်သို့တောချုံများအားကိုးဖြင့်...သောတာနောနှင့်အပေါ်သွားတော...သောကာလသားတို့ဆုံတွေ့ကြ၏။ ...ရွာကာလသားမှာ တာနောကိုမြင်...သည်နှင့် လွန်စွာရှည်သောဆံပင်...များနှင့်မျက်နှာကိုမလုံ့တလုံ့ဖုံးအုပ်...ဒေါ်သအသွင် ဆောင်နေသည့်...နောကို မြင်တွေ့သွားကာ တာနော...ညီး ဓနုးစရွာလူငယ်ကို မြင်သည်...ဒေါ်သမျက်နှာဖြင့် အစွယ်ကြီးနှစ်...ချောင်းကို မြင်သွားလေအောင် သူ၏...ကြီးအား ဖြဲ၍ပြလိုက်လေ၏။

ဤသို့ ဓနုးစရွာလူငယ်မှာ လွန်စွာ...တ်လန့်သောအသံနက်ကြီးဖြင့် ...အော်၏။

"အား"

အဖော်လူငယ် သုံးယောက်တို့မှာ ...သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ၏ကြောက်ခမန်း...လိလိ အော်ဟစ်သံကြီးကြောင့် တောထိုင်နေသောသူငယ်ချင်းထံအပြေးသွား၏။ တောထိုင်နေသော သူငယ်ချင်းဖြစ်သူထံရောက်သောအခါလွန်စွာကြောက်ရွံ့ဖွယ် အဖြစ်အပျက်ကြီးတစ်ခုကို ထိတ်လန့်ဖွယ် မြင်တွေ့သွားပြီး အော်ကြီးဟစ်ကျယ်အသံကြီးများဖြင့် ဟစ်အော်ကာ ထွက်ပြေးသွားကြလေ၏။

ဓနုးစလူငယ်တို့မြင်တွေ့လိုက်သည့် မြင်ကွင်းမှာ သူတို့သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ အောင်ဗလအား မကောင်းဆိုးကြီးတစ်ကောင်မှသွေးများတစက်စက်ကျအောင် လည်ကုပ်အားကိုက်ဖောက်၍သွေးအားကိုက်စုပ်နေခြင်း ဖြစ်လေ၏။

ဓနုးစရွာသားအောင်ဗလမှာလည်း တစ်ကိုယ်လုံး တဆတ်ဆတ် တုန်ယင်နေသလို သွေးတို့မှာလည်း ပန်း၍ထွက်၏၊ စီး၍ပင် ကျ၏။

ရွာလူကြီးနှင့် ရွာသူရွာသားများ ရောက်လာကြသောအခါတွင် ကား အောင်ဗလ သွေးစုပ်ခံရသော ဒဏ်ရာကြီးဖြင့်လဲကျနေလေသည်၊ အောင်ဗလကို မေးမြန်းသောအခါ သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ကြီးဟုသာ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်စွာ ပြောလေ၏။

ထိုနေ့မှစကာ ရွာလူကြီးသမီး မြစပယ်နှင့် ဆုံခဲ့သော မကောင်းဆိုးဝါး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကောင်ကြီးနှင့် ရင်းအောင်ဗလ၏လည်
တိုင်သွေးကို ကိုက်ဖောက်သွေးစုပ်သွား
သော သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ကြီးသည်အတု
တူသာဖြစ်နိုင်ကြောင်း ခန်းချွာသူရွာ
သားအပေါင်းတို့မှာ ထင်ကြေးပေးပြော
ဆိုကြလေ၏။

ထိုညမှာပင်စကာ ခန်းချွာသည်
လကွယ်ညဖြစ်စေ၊ လဆုတ်ညဖြစ်စေ
လွန်စွာကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ကာ တထိတ်
ထိတ်တလန့်လန့်ဖြင့် ကျိုးလန့်တစားဖြစ်
နေလေ၏။

ထိုအချိန် ထိုကာလမှာပင် ခန်းချွာ
သား ကျေးလက်ကျန်းမာရေးမှူးလေး
မောင်မျိုးထိုက်နှင့် မြစပယ်တို့နှစ်ယောက်
သည် လူငယ်ချင်းမေတ္တာမျှမှု လူကြီးချင်း
သဘောတူ ကျေနပ်မှုကြောင့် လက်ထပ်
ပေးစားရန် စီစဉ်နေကြ၏။

လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲကိုလည်း မင်္ဂလာ
သတို့သမီးအိမ်၌ပင် ကျင်းပပြုလုပ်ရန်
မတ္တာပ်ကန္တားပင် ထိုးပြီးဖြစ်၏။

ရွာသူရွာသားတို့မှာ ခန်းချွာတွင်း
ဖြစ်စေ၊ ရွာပြင်ဖြစ်စေ တစ်ဦးတည်း တစ်
ယောက်တည်း သွားခြင်းလာခြင်းမရှိကြ
ဘဲ သုံးလေးဦးသာ စု၍သွားလာခြင်းပြုရဲ
ကြ၏။

ထိုမင်္ဂလာပွဲမှ အဆိုတော်ရုပ်ရှင်မင်
သားတွံတေးသိန်းတန်အမည်ရှိ အဆို
ကျော်တစ်ယောက်၏ မင်္ဂလာတေးသီချင်
များသည်လည်းကောင်း၊ ဓာတ်ပြားအဆို
ကျော် ဟသ်ာတထွန်းရင်နှင့် မာမာအေ
တို့၏ ချွေပြမျိုးပြတေးသီချင်းများသည်
လည်းကောင်း၊ လော်စပီကာကြီးဖြင့်
တောရွာလေ့အတိုင်း စုနစ်ရွာကြားရှ
ရွာကြားကုတ္တိုပင်ခွကြားတင်ကာဖွင့်နေ
လေ၏။

မင်္ဂလာပွဲသာ ကျင်းပနေခြင်းဖြစ်
သော်လည်း မကောင်းဆိုးဝါးသွေးစုပ်ဖုတ်
ကောင်ကြီး၏အန္တရာယ်ကိုမှ ခန်းချော
ရွာလုံး အထူးသတိထားနေသလို သွေး
စုပ်ဖုတ်ကောင်ကြီး၏အန္တရာယ်နှင့် ကြ
တွေ့ပါက အထူးသတိထားကြရန်နှင့် ေ
ပေါင်းကာကွယ်ကြရန် ပြောဆိုတိုင်ပင်
ထားကြလေ၏။

ရွာလူကြီးကိုယ်တိုင်လည်း ခန်း
တစ်ရွာလုံးကို သတိပေးဆော်သြထား
လေ၏။

လတစ်ခြမ်းပဲ့လေးအား တိမ်ညို
မည်းတို့ ဖုံးအုပ်ခံလိုက်ရ၍ ကမ္ဘာမြေပြ
သည်လည်း စတ္တစက ညိုညိုမှည်းသွား
လေသည်။

ထိုအကာလ ညအချိန်မှာပင် ကျ
ပင်ဖွေးဖွေး၊ ကိုင်းပင်စိမ်းစိမ်းများကြား

ကောင်းဆိုးဝါးသတ္တဝါမည်းမည်းကြီး
ည် အသံချဲ့စက်ဖွင့်ရာ မင်္ဂလာဆောင်
သို့ တိုးတိုးငွေ့ငွေ့ဖြင့် ချောင်းကြည့်ချောင်
ချောင်းချကြည့်လိုက်၊ သစ်ပင်ကြီး
ပင်များကြားမှ ရှေ့သို့တိုး၍လာလိုက်
ာ၍နေပေရာ မင်္ဂလာဆောင်အသံ
က်ဖွင့်ထားရာ အိမ်နောက်ဖေးသို့
က်ရှိနေလေ၏။

ထိုမကောင်းဆိုးဝါးကောင်ကြီး
ည် အသံချဲ့စက်ဖွင့်ထားရာ မင်္ဂလာ
င်အိမ်နောက်ဘက်သို့ရောက်သော်
လေးမျက်နှာသို့ တစ်ချက်ကြည့်
ပြီးသော် မင်္ဂလာဆောင်အိမ်ကြီး၏
ဘေးပေါက်သို့ သဲသဲမဲမဲဖြင့် တစ်
စိုက်ကြည့်ကာသာ နေ၏။

ထိုအချိန်မှာပင် တိမ်ညိုမည်းတို့ ဖုံး
ခြင်းခံလိုက်ရသော ငွေလစန္ဒာတစ်
လေးသည် အဖော့ရှာကောင်းကင်
ခွင် တိမ်ညိုမည်းတို့ကြားမှ ရဲရဲဝံ့ဝံ့
ထွက်လာခဲ့လေ၏။

လတစ်ခြမ်းပဲ့လေး ထွက်လာချိန်
မင်္ဂလာဆောင်အိမ်မှ သတို့သမီး
မြစပယ်မှာလည်း အဖော်အမျိုး
နှစ်ယောက် နှင့် အတူ အိမ်ကြီး
က်ဘက်ရှိ ရေအိမ်သာသို့ ထွက်
ည်တို့ မြင်တွေ့လိုက်ကာ သတ္တဝါ
ကောင်ကြီးသည် သူ၏ခန္ဓာက

ကိုယ်အတ္တဘောကြီး ကွယ်ဝှက်ထားရာ
သရက်ပင်စည်ကြီးနှစ်ပင်ကြားမှ အသာ
အယာ ထွက်လိုက်လေတော့၏။

မြစပယ်နှင့် အဖော်မိန်းမပျိုနှစ်
ယောက်တို့မှာလည်း တစ်ယောက်သော
မိန်းမပျိုရေအိမ်သာသို့ဝင်ရောက်နေစိုက်
အဖော်မိန်းမပျိုတစ်ယောက်နှင့်မြစပယ်
တို့နှစ်ယောက်တည်း ရှိနေစဉ် မကောင်း
ဆိုးဝါးကြီးမှာ သစ်ပင်အကွယ်မှ အသာ
အယာထွက်ခဲ့သော်လည်း မြစပယ်တို့
အနားရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် တစ်
ဟုန်ထိုးပြေးဝင်ကာ မြစပယ်အား ချုပ်
ကိုင်လိုက်သလို အဖော်မိန်းမပျိုအားလည်း
သူ၏လက်ဝါးကြမ်းကြမ်းကြီးဖြင့် နား
ထင်စပ်ကို ပိတ်၍အားကုန်ရိုက်ချလိုက်
ရာ အဖော်မိန်းမပျိုမှာ အော်ပင်အော်နိုင်
ခြင်းမရှိဘဲ မြေပြင်သို့ ပုံ၍လဲကျလေ၏။

မြစပယ်မှာလည်း သူ့ကိုချုပ်ကိုင်ဖမ်း
ဆီးလိုက်သောသတ္တဝါကြီးမှာ အဖော်
မိန်းမပျိုအား ရိုက်ချလိုက်ပြီးသည်နှင့် သူ့
ဘက်ကို လှည့်လိုက်သည်ကို တွေ့မြင်
လိုက်ကာ ခန်းချွာသူသာန်တွင် သူမနှင့်
ဆုံတွေ့ခဲ့ဖူးသော မကောင်းဆိုးဝါးကောင်
ကြီးမှန်း ဖြတ်ခြည်းတွေးထင်ပြီး လွန်စွာ
ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်သွားကာ မကောင်း
ဆိုးဝါးကောင်ကြီး ချုပ်ကိုင်ထားရာဘက်
သို့ လဲကျသွားလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ကြီးမှာမူ အဘမုန်းဘက်ကို တစ်ချက်ငဲ့စောင်းကြည့်လိုက်ပြီး မြစပယ်ဘက်ကို ပြန်လှည့်၍ကြည့်ကာ ပြုံးလိုက်၏။ သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ကြီး၏ အပြုံးသည်ပင်လွန်စွာ ကြောက်စရာကောင်းလှလေ၏ဟု မြစပယ် တွေးထင်မိ၏။

လဲကျသွားသည့်မြစပယ်ကိုလည်း သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ကြီးဟု တစ်ရွာလုံး ထင်မှတ်ထားသည့် မိစ္ဆာကောင်ကြီးမှာ အသာအယာပင် ပွေ့ယူချီမ၍လိုက်ပြီး လာရာလမ်းသို့ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားလေတော့၏။

ရေအိမ်သာဝင်နေသည့်မြစပယ်၏ အဖော်မိန်းမပျိုမှာလည်း ရေအိမ်သာမှ ထွက်ထွက်ချင်းပင် လဲကျကာ သတိမေ့နေသည့် သူ၏တစ်ရွာတည်းအတူနေ မြေဖုန်းမှာ လဲကျမေ့မြောနေသလို ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင်လည်း လူမည်းမည်းကြီးမှသတို့သမီးလောင်းမြစပယ်ကို ပွေ့ခေါ် သွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၍ မင်္ဂလာမဏ္ဍပ် အတွင်းသို့ အော်၍ ပြေးဝင်သွားလေတော့၏။

သတို့သားလောင်းဖြစ်သူကျေးလက် ကျွန်းမာရေးမှူးလေး မောင်မျိုးထိုက်မှာလည်း သူ၏ဇနီးလောင်း မြစပယ်ကို သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ကြီး ဖမ်းခေါ်သွားသည်ကို သိရှိကာ လူငယ်အားကောင်းမောင်းသန်များကိုစုစည်း၍မြစပယ်အား ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားသည့် ရွာလမ်း အနောက်မှ ခန်းစရွာသုသာန်ဘက်သို့ လိုက်ကြလေတော့၏။

သွေးစုပ်ကောင်ကြီးမှာမြစပယ်ကို ချီပွေ့၍ သုတ်သုတ်သွားသော်လည်း မြစပယ်၏ခန္ဓာကိုယ်အလေးချိန်ကြောင့် ခရီးမတွင်လှချေ။

ကျန်းမာရေးမှူးလေးမောင်မျိုးထိုက် ...သည်းလူကိုနှစ်အုပ်ခွဲ၍တစ်အုပ်စုကို ...သုသာန်သချိုင်းသို့ လိုက်စေပြီး ...ဦးဆောင်သောလူအုပ်စုမှာသွေးစုပ် ...တ်ကောင်ကြီး မြစပယ်ကို ချီပွေ့သွား ...လမ်းဟုထင်မှတ်ရသောလမ်းအတိုင်း ...ပ်သွက်သွက်လိုက်၏။

သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ကြီးမှာမြစပယ် ကိုချီပွေ့သွားရ၍ ခင်တန်းလျှို ကျောက် ...ရစ်တောင်ကုန်းလေး အောက်ခြေ ...ချုံတွေ့လေးတွင် ခတ္တရပ်နားလိုက်စဉ် ...ပင် မီးတုတ်အချို့နှင့် လူအချို့ ဤမှာ ...ဘက်သို့ လာနေလေသည်ကို တွေ့မြင် ...ာမြစပယ်ကို ထပ်မံချီပွေ့၍ ဂူသချိုင်း ...နိုးမြေအောက်လိုဏ်ဂူသို့အရောက်လှမ်း ...တော့၏။

သို့သော် သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ကြီး ...နောက်မှ လူအချို့မီးတုတ်ကြီးများဖြင့် ...လာနေသလို ခန်းစသုသာန်ဘက်မှလည်း ...မီးတုတ်ကြီးများဖြင့် ၎င်းဘက်သို့လာနေ ...သည်ကို မြင်တွေ့လေတော့၏။

မကြာမတင်မှာပင် မီးတုတ်အုပ်စု ...နှစ်အုပ်စုကြားတွင် မြစပယ်ကို ချီပွေ့၍ ...အားမားကြီးရပ်ကာ ဒေါသမာန်ဟုန်ပြင်း ...စွာ ထွက်နေသည့် သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင် ...ကြီးကို မြင်တွေ့လိုက်ရသလို သွေးစုပ် ဖုတ်ကောင်ကြီး ချီပွေ့ထားသောမြစပယ် မှာလည်း သတိအစဉ် သူမ၏ခန္ဓာကိုယ် တွင် ပြန်လည်တွယ်ကပ်လိုက်၍ သတိ ရသွားလေတော့၏။

မြစပယ်သတိရသွားသည်ကိုသွေး စုပ်ဖုတ်ကောင်ကြီး မသိသေးချေ။

မြစပယ်မှာ သူမ၏ အနောက်နှင့် အရှေ့တွင်လည်း မီးတုတ်များနှင့် ရွာသူ ရွာသားအများကို မြင်တွေ့လိုက်ရသလို ဖခင်ဖြစ်သူမှာ နှစ်လုံးပြူးသေနတ်ကြီးကို ကိုင်ဆောင်ကာ ခန်းစသုသာန်ဘက်မှ လာနေသည်ကို တွေ့ မြင်လိုက်ရသလို သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ကြီး၏ အနောက် ဖက်တွင်လည်း ခင်ပွန်းလောင်းကျန်းမာ ရေးမှူးလေး မောင်မျိုးထိုက် ဦးဆောင် လာနေကြသည်ကို မြင်တွေ့သွားကာ အားတက်သွားမိလေ၏။

သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ကြီးမှာလည်း ရန်သူများ နှစ်ဖက်မှဝိုင်း၍လာနေသည် ကို မြင်တွေ့သွားကာ အနောက်ဘက် လှည့်၍ကြည့်ကာ ဒေါသထွက်၏။ တစ်ဖန် အရှေ့ဘက် ပြန်၍လှည့်ကြည့်ကာ ဒေါသထွက်ပြန်၏။

မြစပယ်မှာသွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ကြီး ဒေါသထွက်နေသည်ကို အနီးကပ်နေ ကာ သိနေသူမို့ လွန်စွာလည်းကြောက် ရွံ့နေလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအချိန်မှာပင် မြစပယ်၏ အဖေ နှစ်လုံးပြူးကိုင်ဆောင်လာသူ သူကြီးနှင့် မြစပယ်၏ ခင်ပွန်းလောင်းတို့နှစ်ဦး ဦးဆောင်လာသူလူအုပ်ကြီးမှာမြစပယ်ကို ပွေ့ချီထားသော သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ကြီးကို အနီးကပ်ဝိုင်းထားလိုက်တော့၏။

မြစပယ်၏ ဖွေးဖခင်ကြီးမှာ နှစ်လုံးပြူးသေနတ်ကြီးအား ကိုင်ဆောင်၍ပစ်ခတ်ရန် ချိန်ရွယ်ထားသော်လည်း သမီးဖြစ်သူကိုထိမှန်မည်စိုးရိမ်၍ပစ်ခတ်ခြင်း မပြုချေ။

သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ကြီးမှာ ပွေ့၍ချီမ.ထားသောမြစပယ်ကို ငုံ့၍ကြည့်လိုက်၏။ မြစပယ်မှာ ကြောက်ရွံ့သည့်ကြားမှ မျက်ရည်စတွေ ကျဆင်းနေ၍ သွေးစုပ်ကောင်ကြီးမှာ မြစပယ်ကို မြင်တွေ့သွားကာ မည်သို့ခံစားသွားလေသည်မသိ၊ မြစပယ်အား မြေပြင်သို့ အသာအယာပင်၊ ပွေ့ချီလျက်မှ ချထားလိုက်လေတော့၏။

သို့သော် သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ကြီး၏မျက်ဝန်း၌မူ မျက်ရည်စတွေဝေ့သီနေသည်ကို မြစပယ် မြင်လိုက်ရချေတော့၏။

ခန်းစရှာသူ အပျိုချော မြစပယ်ပင် မည်သို့နားလည်ရမှန်း မသိတော့ချေ။

သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ကြီးကိုပစ်ခတ်ရန် အခွင့်သာသွားပြီဖြစ်သော ခန်းစရှာသူကြီးမှာ နှစ်လုံးပြူးသေနတ်ကြီး၏ မောင်းခလုတ်ကိုဆွဲရန်အသက်ကိုတစ်ဝရှူသွင်းလိုက်ကာသွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ကြီး၏ရင်အုံတည့်တည့်ကို ချိန်ရွယ်ကာ ပစ်ခတ်လိုက်လေတော့၏။

"ဒိုင်း - ဒိုင်း"

သေနတ်သံ နှစ်ချက်ဆင့်ကာ ဆင့်ကာထွက်ပေါ်လာပြီးသွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ကြီး၏ရင်အုံနှစ်ဖက်စလုံးကိုပြင်းထန်စွာ ထိမှန်သွားပြီး သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ကြီးမှာ မြစပယ်၏အနီးသို့ ပစ်၍ လဲကျလေတော့၏။

ထိုအချိန်တွင်ခန်းစသချိုင်းမှ သုသာရာဇာကြီး အဘမှန်း အပြေးအလွှားရောက်လာလေတော့၏။ အသံနက်ကြီးဖြင့်လည်း ဟစ်၍ခေါ်လိုက်လေ၏။

"တာနော"

ရှာသားများနှင့် ရှာသူကြီးမှာ ခန်းစရှာသချိုင်းစောင့်ကြီး အဘမှန်း မည်သူ့ကို ဟစ်၍ခေါ်ကာ အပြေးအလွှား လာလေသည်ကို မသိ၍ ငေးကြောင်ကြည့်နေကြလေ၏။

သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ကြီးမှာမူအဘမှန်းဘက်ကို တစ်ချက်ငဲ့စောင်းကြည့်လိုက်ပြီး မြစပယ်ဘက်ကို ပြန်လှည့်၍ ကြည့်ကာ ပြုံးလိုက်၏။ သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ကြီး၏အပြုံးသည်ပင် လွန်စွာ ကြောက်စရာကောင်းလှလေ၏ဟု မြစပယ် တွေးထင်မိ၏။ သွေးစုပ်ကောင်ကြီး၏အပြုံးသည် ကြာရှည်မခံပါချေ။ ခဏဟူသည့် အချိန်အတွင်းမှာပင် [illegible]ကြားများဆွဲကာ မြစပယ်ကို ကြည့်[illegible] အသက်ထွက်သွားလေ၏။

"ဖြစ်ရလေ တာနောရယ်။ မင်းဘဝ [illegible]ဒီလိုဘဝမျိုးနဲ့ ဘဝနိဂုံးချုပ်ရလေခြင်း [illegible]"

"ဦးမှန်း - ဒီသွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ကြီး [illegible]များနဲ့ သိလို့လားဗျ"

ခန်းစရှာသချိုင်းစောင့်ကြီးအဘမှန်း [illegible]သူ့ကို မေးလိုက်သည့် ရှာသူကြီးကို [illegible]ကြည့်လိုက်ပြီး ဖြေ၏။

"သိပ်သိတာပေါ့ - သူကြီးရယ်။ [illegible]ဟာ ခင်ဗျားတို့တစ်ရွာလုံးထင် [illegible]လို မကောင်းဆိုးဝါးကောင်ကြီး [illegible]မဟုတ်ဘူး။ သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင် ကြီးလည်းမဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ လူသားစစ် [illegible]စ်သောက်ပါ"

ခန်းစရှာသချိုင်းစောင့်ကြီး အဘ [illegible]ရှာသူမယ်ခ ရောက်လာပြီး ဤကလေးကို ခန်းစရှာသူရှာသားများနှင့် ရှာသူကြီးကိုယ်တိုင်မှပါးစပ်တွင်အစွယ် ကလေးများ မွေးကတည်းက ပါလာ၍ ဘီလူးလေးဟု ယိုးစွပ်ကာ သတ်ဖြတ်ဖို့ ကြိုးစားသည့်အတွက် ထွက်ပြေးလာခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဤကလေး၏ မိခင်မယ်ခသည်လည်းကလေးတစ်နှစ်သားကျော်ကျော်မှာ သူ့ စောင့်ရှောက်ထားသည့်ကြားထဲမှ သေဆုံးသွားကြောင်း။ အကယ်တန္တုဆိုသော် ဤကလေးက ဘီလူးကလေးမဟုတ်ကြောင်း၊ လူသား စစ်စစ်တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း။ ချစ်တတ်၊ ကြင်နာတတ်၊ မြတ်နိုးခုံမင်တတ်သည့်လူသားအသည်းနှလုံးပိုင်ရှင်ဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုပြလိုက်လေတော့သတည်း။

ဤသို့ စာရေးသူပြောလို့ တင်ပြလိုသည့်(KALCI YAN.J)ခေါ်ထုံးကျောက် ဓာတ်လွန်ကဲပြီး မွေးဖွားလာကြသော ကလေးအမျိုးမှာ သွားပေါက်စ (သို့မဟုတ်) အစွယ်ပေါက်စလေးများ မွေးဖွားလာစဉ် ပါရှိလာတတ်ကြောင်းပင် ဖြစ်၏။

➤ နန္ဒဝင်းကျော်[illegible]
(ဧရာလှုပြည်)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သမန်းကျားနှင့်မြနှားတမ်း

မိုးဓာကျ

ဒုက္ခရိုက်သင့်
သမုန်းကျားသရုပ်ဝင်နှင့်
များစွာသောဘေးဥပဒ်တို့နှင့်
ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံရတော့မည်..

ချင်းတောင်တန်းကြီးကို —

ကျော်လာသော နေရောင်ခြည်များကို
မမြင်ရမီကပင် သူ့ အိမ်ထဲက ထွက်လာသည်၊
အနီးဝန်းကျင်တွင် ထောင်ထားသော
ထောင်ချောက်များကို သူ လိုက်ကြည့်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ့ကိုယ်ပေါ်တွင်လေးနှင့်မြားအပြင် တူမီးသေနတ်တစ်လက်လည်းပါသည်။ လေးနှင့်တန်သော သားကောင်ငှက် တိရစ္ဆာန်များကိုလေးနှင့်ပစ်ဖမ်း၍တူမီး နှင့်တန်သောသားကောင်များကို တူမီး နှင့် ပစ်ဖမ်းရန်ဖြစ်သည်။

ချင်းအမျိုးသားကြီး မုဆိုးမနားတမ်း ဤသို့ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုလာ သည်မှာ နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကြာလှပြီ။ ဤနယ် တစ်ဝိုက်တွင် သူကား နာမည်ကြီးသိက္ခာရ မုဆိုးကျော်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူသာ မဟုတ်၊ သူ့အဖေလည်း မုဆိုး။ သူ့အဘိုး လည်း မုဆိုး၊ သူ့အဘီးလည်း မုဆိုးဖြစ် သဖြင့် မုဆိုးမျိုးဟု နာမည်ကြီးသူဖြစ် သည်။

နံနက်ထတွင် တောင်ရောက်သွား ဖြတ်ရင်းလမ်းတွင်ကြုံကြိုက်သောသေ နေ့စေ့သောတောတိရစ္ဆာန်ကြီးငယ်များ ကိုလည်းအသက်ဗိုဒ်နချွေပစ်ကာအသား တင်းလျာရောင်းစားသော မုဆိုးသော နတ္ထိုရ်ကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း မနားတမ်းဆို သည်မှာ သူတို့ နယ်တစ်ဝိုက်၌ ဟိုးဟိုး ကျော်နေသူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

သည်ရက်ပိုင်းအတွင်းမှာတော့ မုဆိုးကျော်ကြီး မနားတမ်းစိတ်အတော် ညစ်နေသည်။ အိမ်ရှေ့တွင် လှူရိပ်လှ ယောင်မြင်သည်နှင့် "လာပြန်ပြီတစ် ယောက်" ဟု စိတ်ထဲက ရေရွတ်မိကာ မျက်စိမျက်နှာ ပျက်သွားတတ်သည်။

အကြောင်းမှာကန်ပက်လက်နှင့်နီး သောခေါ်နှစ်မ်ခေါ်ဝိတိုရိယတောင်ဘက် မှ နယ်ကျွံလာသော ကျားဆိုးကြီးတစ် ကောင်သည် သူတို့နယ်တစ်ဝိုက်၊ ရွာနီး ချုပ်စပ်တစ်ဝိုက်တွင် အလွန်သောင်း ကျန်းနေသဖြင့် ဖြစ်သည်။

တစ်နေ့တစ်မျိုးထိုကျားဆိုးသတင်း ကိုလည်း နေ့စဉ်လိုလို ကြားနေရသည်၊ ဘယ်ရွာက ဘယ်သူ့နွားနောက်ကိုကိုက် သွားပြန်ပြီ၊ ဘယ်ရွာက ဘယ်သူ့ဝက် တွေကိုဝင်ဆွဲသွားပြန်ပြီနှင့်ကျားဆိုးကြီး သတင်းမှာတစ်ပတ်အတွင်းဒုတ်အော် သောင်းတင်းဖြစ်လာနေသည်။

ထိုသို့ ဒုတ်အော်သောင်းတင်းဖြစ် လာပြီး နွားဆွဲ၊ ဝက်ဆွဲခံရသူများသည် မိုးလင်းသည်နှင့် သူ့ဆီ ရောက်လာကြ သည်။ အကြောင်းခြင်းရာကို တိုင်တန်း ကြသည်။ တစ်ယောက်စ၊ နှစ်ယောက်စ လာတိုင်ကြတုန်းကမူ -

"ဟာ - နွားနောက်တွေ၊ ဝက်တွေ [illegible]ဆွဲတာ မဆန်းပါဘူးကွာ၊ ကျား [illegible]ည်း အသက်နဲ့ဆိုတော့ သူ့အစာ သူ [illegible]စားတာပဲ၊ သူ့ဝမ်း သူကျောင်းတာပဲ။ [illegible]တို့ပစ္စည်းတွေပဲ မင်းတို့ လုံလုံခြုံခြုံ [illegible]ကြရမှာပေါ့။ နေ့စဉ်သတိဖြတ်ပြီး [illegible]သက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုနေတာပဲ၊ [illegible]န်းပါဘူး"

ဟု လွယ်လွယ်ပင် ပြောလိုက်သည်။

လူမုဆိုးနှင့် တောမုဆိုးကျားတို့ [illegible]ည်တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးသစ္စာရှိကြရသည်။ [illegible]ခေါ်သေးသမျှ၊ တစ်နည်းဆိုရသော် [illegible]ဦးကိုတစ်ဦးရန်မရှာသေးသမျှမသတ် [illegible]င်းဟုလည်း မုဆိုးများ၏ ရှေးထုံးစံ [illegible]သော ရှိထားသည်၊ ထို့ကြောင့်လည်း "[illegible]းလည်း အသက်နဲ့ပဲကွ၊ သူ့အစာ [illegible]ရှာစားတာပဲ" ဟု ပေါ့ပေါ့ပင် ပြော [illegible]မိသည်။

သို့သော်ရွာသူရွာသား၊ နယ်သူနယ် [illegible]တွေက သူ့ကိုမကျေနပ်ကြ၊ "မုဆိုး [illegible]ကြီးလုပ်နေပြီးသည်ကျားကိုတောင် [illegible]ရဲဘူး၊ မသတ်ရဲဘူး" ဟု အပြစ်တင် [illegible]ကြသည်။

ဤသို့ အပြစ်တင်လာကြသည်ကို [illegible]မနားတမ်း လုံးဝဂရုမစိုက်၊ ပြုံးပြုံး သာ နေခဲ့၏။ သူ့ခံယူချက်မှာ မုဆိုးချင်း "တောမုဆိုးနှင့် လူမုဆိုးတို့သည် သစ္စာ ရှိကြရမည်" ဟူသော ရှေးရှေးချင်းမုဆိုး ကျော်ကြီးများ၏လက်သုံးစကားကိုသာ သိက္ခာကာမတစ်ရလို ပညတ်ချက်တစ် ရပ်လို ကျင့်သုံးနေခဲ့သည်။

သည်လိုနှင့် ဝိတိုရိယတောင်ကြော ဘက်မှဆင်းလာသည်ဆိုသောကျားဆိုး ကြီးသည်နွားနောက်တွေကိုတစ်နေ့တစ် ကောင်ကျလည်းကောင်း၊ ဝက်တွေကို တစ်နေ့တစ်ကောင်ကျလည်းကောင်း တစ်ရွာမဟုတ်၊ တစ်ရွာတွင်နေ့စဉ်လိုလို ကိုက်သတ်လျက်ရှိသည်။

ထိုသို့ သူတို့ နွားနောက်တွေ၊ ဝက် တွေဆို အကိုက်ခံရတိုင်း မနားတမ်းဆီ ကို တစ်ရွာမဟုတ်၊ တစ်ရွာက အတိုင်း အတာ ရောက်လာကြသည်၊ ကြာတော့ မနားတမ်း စိတ်ညစ်လာလေသည်။ သူ ကား ကျားဆိုသော တောမုဆိုးကို တစ် ကောင် တစ်မြီးမှ သတ်ဖူးသူလည်း မဟုတ်ပေ၊ ထို့ကြောင့် ကျားသတ်ရမှာ ဝန်လေးနေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်နေ့ မနက်မှာတော့ ကျားဆိုးကြီး၏ပယောဂသည် သူ့ဆီကိုပြသနာတစ်ခုလို ရောက်လာသည်။ သူသည် ခါတိုင်းနေ့တွေလိုပင် ညနေက ထောင်ထားခဲ့သော ထောင်ချောက်များကို ကြည့်ရန် သားကောင်မိနေလျှင်ဖြုတ်ယူရန် ဝေလီဝေလင်းအချိန်ကပင် အိမ်က ထွက်လာသည်။

ဆင်သေကုန်းအထက်နားရောက်သောအခါဝက်သေတစ်ကောင်ကိုပိုးလိုးပတ်လက်တွေ့ရသည်။ ရောဂါဘယကြောင့် သေသွားသောဝက်လားဟုကြည့်သောအခါ ဝက်ကြီး၏ လည်ပင်းလည်ကုပ်တွင် ဒဏ်ရာအနာတရကို တွေ့ရသည်။သေသေချာချာကြည့်သောအခါကျားကိုက်ခံရ၍သေသောဝက်မှန်းသိလိုက်ရသည်။

ဝက်မှာတောဝက်မဟုတ်။ရွာသူရွာသားတွေ မွေးထားသောအိမ်မွေးဝက်၊ လက်တစ်ဖက်တွင် "ခမည်း" ပေးထားသောအဝတ်နီတစ်စပတ်ချည်ထားသည်ကိုလည်း မြင်ရသည်။ ဝက်ရှင်မှာ ဘယ်ရွာကမှန်းမသိ၊ သူတို့ရှင်းရွာဆိုသည်မှာလည်း ဟိုတောင်ကြားဆယ်အိမ်၊ သည်တောင်ကြား ငါးအိမ်ဖြစ်ရာ ဘယ်လိုမှ မခန့်မှန်းတတ်။ တစ်ခုသေချာသည်မှာ သူတို့ရွာက ဝက်မဟုတ်သည်မှာတော့ အမှန်ပင်၊ သူတို့ရွာက ဝက်ဆိုလျှင် ည က ရွာထဲ ကျားဝင်ဆွဲသဖြင့် တစ်ရွာလုံး အုတ်အော်သောင်းတင်းဖြစ်ကြသံကို ကြားမိမည် (သို့မဟုတ်) သူ့ကို လာတိုင်ကြမည်။ ညက သူတို့ရွာတွင် ဘာသံမှ မကြားရ၊ ခါတိုင်းလိုပင် ငြိမ်ငြိမ်သက်သက် အေးအေးဆေးဆေးပင်။

သူ့မိန်းမက "စောစောစီးစီးပါလား" ဟုပြောရာ သူက "စောဆို -ငါ-မှ သောင်းကျန်းနေတဲ့ မုဆိုးကျားက ဒီနေ့ငါ့ကို ဝက်တစ်ကောင်ကိုကပ်ပြီး မိတ်ခွဲသွားလို့ကွ" ဟုမိန်းမကို နောက်ထားခဲ့သည်။

ဝက်သေကြီးမှာ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်ဖြစ်သည့်အပြင် ကျားဆိုးကြီးသည် ဝက်ကို ကိုက်စားမသွား။ သေွးသောက်ရုံသောက်ကာ သည်အတိုင်း ပစ်ထားခဲ့သည်။ ဤသည်မှာ လူသံကြားရသဖြင့် ဝက်ပိုင်ရှင်တို့က လုံထမ်းလိုက်လာကြသဖြင့် စားချိန်မရဘဲ ပစ်ထားခဲ့ရသလို နောက်လိုက်ရန် စိတ်ဆန္ဒစောနေ၍ လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ဤရာသီမှာ ကျားများ မိတ်လိုက်သည့်သောရာသီဖြစ်လေရာ ကျားမကောင်ကို မိတ်စိတ်နှင့် လိုက်နေတတ်သော မုဆိုးကျားကြီးများသည် သူတို့ကိုက်သတ်သွားသောသားကောင်ကို သွေးသာ စုပ်ပြီး ထမန်းကတန်းသောက်ပြီး ကျားမနောက် လိုက်သွားလေ့ရှိကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဆင်သေကုန်းနားတွင် ကျားဆွဲသွား၍ ပစ်ထားခဲ့သော ပုံသကူဝက်သေကြီးကို ထမ်းယူလာပြီး သူ့မိန်းမလက်ထဲ အပ်ထားခဲ့သည်။

သူကမူ တောထဲ တစ်ခေါက်ပြန်သွား၍ ထောင်ချောက်များကိုကြည့်ရန် ပြန်သွား၏။ ထိုအချိန်မှာပင်ရွာ၌ပြသနာ အကြီးအကျယ် တက်နေလေပြီ။ မနားတမ်း မိန်းမသည် သူလာပို့ထားခဲ့သော ဝက်ကို ပေါ်ပြီး ပေးကမ်း၊ ရောင်းချ၊ ရောင်း ရာ အိမ်ဝက်သား၊ ရွာဝက်သားမှန်းသိသောလူတိုင်းက "အိမ်မှာ ဝက်ပေါ်သလား" ဟု မေးကြ၏။

"တောဝက်သားထင်လို့ ဝယ်မိပါသည်၊ အိမ်ဝက်သားပဲ၊ အဆီပျဉ်ကြီးကများပါဘိနဲ့၊ နင်တို့မုဆိုးအိမ်မှာ ဝက်မွေးထားတာလည်း တို့မတွေ့မိပါလား။ ဘယ်ကဝက်လဲ" ဟု လျှာရှည်တတ်သော မိန်းမကြီးအချို့က မေးလားစမ်းလားလုပ်လာကြပြန်သည်။

ထိုအခါ သူ့ဇနီးသည် မုဆိုးကျော်ကြီးကို ဂုဏ်တင်လိုသော မနားတမ်း မိန်းမက စကားရှုန်းပြီး "တောဝက်လား အိမ်ဝက်လားဆိုတာ ကျုပ်လည်း မသိပါဘူးတော်၊ မနားတမ်းကတော့ သူ့ကို သူ့မိတ်ဆွေကြီးကျားက ဒီမနက် ဝက်တစ်ကောင် ကိုက်လာပေးသွားတယ် ပြောပြီး စောစောစီးစီး လာပို့ထားခဲ့တာပဲ" ဟု ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားစွာ ပြော၏။

ဤမှာတင် ယခု ရှာနီးချုပ်စပ်တစ်ဝိုက်တွင်သောင်းကျန်းနေသောကျားကြီးမှာမနားတမ်းမွေးထားသော (သို့မဟုတ်) မနား၊တမ်း နတ်တိုက်ထားသောကျားဖြစ်ရမည်။ ယခင်ယခင်နေ့တွေက ရွေ့တွေ၊ဆိတ်တွေ၊တောဝက်တွေမှာလည်း မနားတမ်း၊ထောင်ချောက်တွင်မိ၍ရသော တိရစ္ဆာန်တွေမဟုတ်။ ကျားဆိုးကြီးကိုက်သတ်ပေးသော သားကောင်များပင်ဖြစ်ရမည်၊ ထို့ကြောင့် ဤရွာထဲသို့လည်း ကိုက်နေသောကျားဆိုးကြီးကို မနား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တမ်း မသတ်ပဲ မွေးထားသည်ဟု ကောလာဟလတွေ တစ်ရွာလုံး ပျံ့နှံ့ကုန်တော့သည်။

မနားတမ်း ဤမနက်က သူ့မိန်းမအားအပြောင်အပြက် ပြောထားခဲ့သောစကားသည် သူ့ရှုံးသူ့ပတ်ဖြစ်သွားလေပြီ။ ထိုအထဲ ဝက်သားဝယ်စား၊ ချေငှားစားမိသောမိန်းမတွေကလည်း "ဒီဝက်သားဟာ ထူးခြားတယ်လို့တော့ ထင်မိသား။ ခါတိုင်းဝက်သားတွေလို သွေးရဲရဲ သံရဲရဲမဟုတ်ပဲ ဖြူဖပ်ဖြူရော်ကြီး၊ ခုကွဲပဲ။ ဒီဝက်သားစားမိလို့ ကျုပ်တို့အိမ်သားတွေ တစ်ခုခုဖြစ်ရင်တော့ ကျုပ်ကတောင်ပိုင်ကြီးတက်တိုင်မှာ" ဟု စပ်စပ်ကြဲမိန်းမတစ်ယောက်က ရွာမှာ အော်ကြီးဟစ်ကျယ် လုပ်နေပြန်သည်။

ထိုမိန်းမစကားကြောင့် မနားတမ်းတို့အိမ်က ဝက်သားကိုဝယ်စား၊ ချေငှားစားမိကြသော လူတွေမှာလည်း ဖျားမလား၊ နာမလား၊ ဝမ်းသွားမလားနှင့် တထိတ်ထိတ်ဖြစ်ကုန်ကြတော့သည်။ ထိုဝက်သားကို စားမိ၍ တစ်ခုခု ရောဂါဘယဖြစ်လျှင်တော့ တောင်ပိုင်မကတောင်မင်းကြီးကိုပင် တက်တိုင်ကြရ တော့မည်ဟု စုရုံးစုရုံးနှင့် တိုင်ပင်သူတွေကလည်း တိုင်ပင်နေကြသည်။

ဤကျားဆိုးကြီးအပေါ်၌ မနားတမ်း၏ဩဇာမှာ အလွန်ကြောက်လန့်စရာကောင်းနေပြီ။ ဤကျားဆိုးကြီးကို မနားတမ်းသည် သူ့ဖခင်ဘိုးဘိတို့ဆီက ရထားလိုက်သော မှဆိုးပညာနှင့် နတ်တိုက်နိုင်းထားနေလေပြီ။ ထို့ကြောင့်လည်း ဟိုရွာသည်ရွာက မည်သူလာတိုင်တိုင် မနားတမ်းက "ကျားလဲ အသက်နဲ့ပဲ သူ့ဝမ်းသူကျောင်းနေတာပဲ" ဟု ပြုံးပြုံးလေး ပြောနေခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

ဤကျားဆိုးသည် သူကိုက်သတ်သော သားကောင်များကို တစ်ဖဲ့တစ်ကိုက်ပင် မစားဘဲ မနားတမ်းကို ဆက်သနေလေပြီဟု တစ်ရွာလုံး ယုံကြည်နေသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် ကံဆိုးရှင်သော မနားတမ်းအတွက် ကြိုဟ်ဆိုးတစ်ခု ထပ်ဝင်လာပြန်သည်။

ဤကျားဆိုးမှာ မနားတမ်းမွေးထားသော နတ်ကျား၊ သရဲသဘက် ဝင်စီးနေသော ကျားဘီလူးကြီးဟု အနီးဝန်းကျင်ရွာများရှိ မုဆိုးများကပင် လူပြောသူပြောနှင့် သံသယဝင်နေကြချိန်မှာ မနားတမ်း ...ကိုနေ့ခင်းကြောင်တောင် ကျားဆိုး ...ရောက်လာပြီး ခြံထဲက ဝက်တစ် ...င်ကိုဝင်ဆွဲသွားပြန်၏။ တစ်ရွာလုံး ...ဗျာတ်ချွတ်ညံသွားသည်။ သို့သော် ...တမ်း နတ်တိုက်ထားသော ကျားဟူ ...အစွဲအလမ်းကြောင့် ခါတိုင်းလိုဓား ...နှံ့ဆွဲ ယောကျ်ားရင့်မာကြီး ဘယ် ...တောင်းမောင်းသန်တွေကမှ ရွာပြင် ...နောက်ကို မလိုက်ရဲကြတော့ပေ။

...ကျားကြီးကိုမြင်သူတွေကထင်ထင် ...ရှားမြင်လိုက်ရပါသည်ဟု ဆို၏။ ရွာထဲဝင်ပြီး ဝက်လာဆွဲသွားသော ကျားမှာ ကျားခေါင်းနှင့် လူကိုယ်ဖြစ်နေသည်။ ကျားပေါ်တွင် သရဲသဘက် အဖြူတစ်ကောင် စီးပါလာသည်။ သမန်းကျားဖြစ်နေပြီ။ နောက်ဆိုလျှင် ဤသမန်းကျားသည် ရွာထဲဝင်ပြီး လူတွေကိုပင် ကိုက်တော့မည်ဟု တောပြောတောင်ပြော ပြောသူကလည်း ပြောလာကြပြန်သည်။

သမန်းကျားနှင့် ပတ်သက်သော ပုံပြင်ပမာကလည်း သူတို့ဆီတွင် လူတိုင်း လိုလိုကြားဖူးထားကြသည်။ သမန်းကျား

ဒုနှစ်ရက်လွန်မြောက်သောအခါ ထိုသူမှာလည်း တကယ်ကျားဖြစ်သွားသည်။ သို့သော် ထိုလူကဖြစ်သွားသော သမန်းကျားသည် မိန်းမကို စိတ်နာတာ မိန်းမနှင့်တကွ သူ့အမျိုးတွေကိုပါ ညတိုင်းလာ၍ တစ်ညတစ်ယောက်စီ ကိုက်သတ်နေသဖြင့် ထိုရွာလည်း ပျက်သွားသည်။

www.burmeseclassic.com

ပညာကို သင်ယူထားသော လူတစ်ယောက်သည် သူတို့ဆီ၌ ရှိခဲ့ဖူးသည်။ တစ်နေ့တွင်ထိုသူ၏မိန်းမက ဟင်းမရှိဟုသည်း၏။ ထိုအခါ သမန်းကျားပညာကို တတ်ထားသော သူဇယာကျားက "ငါ ဟင်းစားသွားရှာမယ်။ မိန်းမ၊ ဘာမှမပူနဲ့။ ဒါပေမဲ့ - ဒီကိစ္စကို မင်းဘယ်သူမှ မပြောရဘူး" ဟုပြောကာ အကျိုလုံချည်တွေကို ချွတ်ပြီး သူ့မိန်းမကို ပေး၏။ "ငါ သားကောင်ကိုက်ပြီး ပြန်လာတဲ့အခါ ကျားအဖြစ်နဲ့လာမယ်၊ ဒါပေမဲ့ - မကြောက်နဲ့၊ ဝါက ကျားအဖြစ်နဲ့ အိမ်ရှေ့မှာ သားကောင်ကိုက်ပြီးလာရပ်နေတဲ့အခါမင်းဒီငါ့အကျီလုံချည်ထုပ်နဲ့ ငါ့ကို ထိအောင်ပစ်၊ ငါ့အကျီလုံချည်ထုပ် ငါ့ကို ထိတာနဲ့ ငါလူပြန်ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်" ဟု မိန်းမကို မှာကြားထားခဲ့ပြီး တောထဲကို သားကောင်ရှာထွက်သွားသည်။

ညနေရောက်သောအခါသူမှာထားခဲ့သည့်အတိုင်းသူဇယာကျားကျားသည် ချေတစ်ကောင်ကို ကိုက်ချီလာသည်။ အိမ်ရှေ့တွင် ကျားကြီးတစ်ကောင်က ချေတစ်ကောင်ကိုကိုက်ချီပြီး လာရပ်နေသည်ကိုမြင်သောအခါမိန်းမလုပ်သူမှာ သူဇယာကျား မှာထားခဲ့သည်ကိုလည်း ရုတ်တရက် သတိမရတော့ပဲ "ကျားကြီး ကျားကြီး" ဟုလန့်အော်လိုက်သောအခါ ရွာသားကြီးများ ဓားလှံကိုယ်စီနှင့် ထွက်လိုက်ကြသဖြင့် ကျားကြီးမှာတောထဲဝင်ထွက်ပြေးသွားရသည်ဆို၏။

စုနစ်ရက်လွန်မြောက်သောအခါ ထိုသူမှာလည်း တကယ်ကျားဖြစ်သွားသည်။ သို့သော် ထိုလူကဖြစ်သွားသော သမန်းကျားသည် မိန်းမကို စိတ်နာကာ မိန်းမနှင့်တကွ သူ့အမျိုးတွေကိုပါညတိုင်းလာ၍တစ်ညတစ်ယောက်စီကိုက်သတ်နေသဖြင့် ထိုရွာလည်း ပျက်သွားသည်။

ထိုပုံပြင်နှင့်ပတ်သက်၍ သူတို့ဆီ၌ စကားပုံတစ်ခု ကျန်ခဲ့သည်။ ကျွန်ကိုယ်လျှင် တစ်ဖက်ကန်းသည်။ သားသမီးကိုယ်လျှင် နှစ်ဖက်ကန်းသည်။ မိန်းမကိုယ်လျှင် စုံလုံးကန်း(ကိုယ်လုံးဆုံး)သည်ဟူ၏။

သူတို့သမုတ်လိုက်ကြသောသမန်းကျား၊ မနားတမ်း၏ နတ်တိုက်မွေးထားသော ကျားဘီလူး၊ ကျားသရဲ၊ ကျားသဘက်ကြောင့်မိန်းမသူများနှင့်ကလေးသူငယ်များမှာ ရွာထဲ၊ အိမ်ထဲနေနေကြရ[illegible]ကိုဝင်လုံခြုံမှုမရှိသလို ထင်နေကြ[illegible]ဟင်းရွက်ခူး၊ ထင်းခွေရေခပ်၊ စမ်း[illegible]ထဲကို ရေကောက် သွားကြရာ၌ [illegible]နားတမ်းကျားနှင့်များ တွေ့ရလ[illegible]ဟု ယခင်ကလို ရဲရဲတင်းတင်း[illegible]ခဲ့ မလာရဲဖြစ်ကုန်ကြ၏။ ထိုအခါ [illegible]မိန်းမနှင့်မနားတမ်း၏ကလေး[illegible]လည်း စကားဟက်ဟက်ပက်[illegible] မပြောဝံ့ကြပဲ မျက်စောင်းထိုးလာ[illegible]သည်၊ မခေါ်ရဲ၊ မပြောရဲ ဖြစ်လာကြ[illegible]

ရွာနီးပါးနားရှိမုဆိုးများကလည်း -

"သူမွေးထားတဲ့ကျားသရဲကိုသူက [illegible] ဘယ်တော့သတ်မှာမဟုတ်ဘူး၊ [illegible]သတ်ကြမှဖြစ်တော့မယ်။ ဒီအတိုင်း [illegible]နေရင်ကျုပ်တို့လည်းမုဆိုးသိက္ခာ [illegible]တော့မယ်။ အဲဒီတော့ - တို့အထဲမှာ [illegible]သတ်ဖူးတဲ့မုဆိုးလည်းရှိတာပဲ။ ကဲ [illegible]ကိုသတ်သောကြလဲ"

[illegible] ရွာသုံးလေးရွာမှ မုဆိုးများ ဝိုင်း[illegible]ကြသည်။

သူတို့ထဲတွင် နွားနောက်ကို ကိုက်[illegible]သောကျားကို သုတ်ကိုင်းထောင်[illegible]သတ်ဖူးသော မုဆိုးတစ်ယောက်နှင့် "[illegible]တ်ခုတ်" ထောင်သတ်ဖူးသော မုဆိုးတစ်ယောက်လည်း ပါသည်။ "တတ်ခုတ်" ဆိုသည်မှာ ဝါးချွန်ဆူးများနှင့် ဝါးလုံးများကို ကြိမ်ကွတ်ကာ ဆူးတပ်ထောင်ရသော ကိရိယာတစ်မျိုး ဖြစ်သည်။

ဟက်ခုတ်မှာ အနံ့တစ်လံ၊ အလျားနှစ်လံနီးပါးရှည်သော ဆူးတပ်ခုတ်ဖြစ်သည်။ ကျားကိုက်သွားသော နွားသေဝက်သေကို ငုတ်ရိုက်ချည်ကာ ထိုနွားသေဝက်သေပေါ်၌ ခလုတ်နှင့် ထောင်ရသောခုတ်ဖြစ်သည်။ ဟက်ခုတ်ကို နွားသေဝက်သေပေါ်များပေါ်မှ အလေးတုံးတင်ခလုတ်နှင့် ထောင်ရသည်။ နွားသေကို ကျားလာဆွဲသည်နှင့် ခလုတ်ပြုတ်ကာ အပေါ်က ဖိကျလာ၏။ တက်ခုတ်တွင် ဝါးချွန်ဆူးတွေ တပ်ထားသဖြင့် ဟက်ခုတ်အလေးနှင့်ဖိလိုက်သောအခါ ကျားတစ်ကိုယ်လုံးကို ဆူးချွန်တွေဖောက်၍သေသောကျားသတ်နည်းဖြစ်သည်။ (ဤနည်းကို တချို့အရပ်၌ "ဗိ" ထောင်ခြင်းဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။)

ကျားကို ငှက်ထောင်သလို သုတ်ကိုင်းနှင့်လည်း ထောင်ကြသည်လည်း ရှိသည်။ ဤနည်းမှာ ကျားကို ချက်ချင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သေစေနိုင်သောနည်း မဟုတ်ပေ၊ ကျား နှင့်လူတို့ အားပြိုင်ကြရသည့်နည်းဖြစ် ၏။ ကျားကိုက်ပြီး ပစ်ထားခဲ့သော၊ စားပြီး ချန်ထားခဲ့သော သားကောင်နားတွင် လူကြီးလက်မောင်းလုံးလောက်ရှိသော သစ်တစ်ပင်ကိုဦးစွာရှာရသည်။ ထိုသစ် ပင်မှာ ဖြောင့်ဖြူး၍ ဖူးတွဲသောသစ်ပင် ဖြစ်ရမည်။ ကျွတ်ဆတ်သောသစ်ပင် မဖြစ်ရ၊ လူသုံးလေးယောက်ကွေးညွတ် လာအောင် ဆွဲညွတ်သော်လည်း ကျိုး မကျသောသစ်ပင် ဖြစ်ရမည်။ ထိုသစ် ပင်ကိုကျားကိုင်းထောင်ရန်ကိုင်းတံလုပ် ရ၏။

ထိုကိုင်းတံများတွင် ကျားမိလျှင် ပြုတ်မကျနိုင်အောင် ကိုင်းကြိုးကို ရည် ရသည်။ ကိုင်းကြိုးအပေါ်တစ်ဝကို ရည် ပြီးလျှင် အလုံးက လူကြီးလက်ကောက် ဝတ်လောက်၊ အရှည်ကတံတောင်ကျော် လောက်ရှိသော သစ်သားကိုအလယ် ၌ ဆုံးလျှောက်အပေါက် ဖောက်၍ ကိုင်း ကြိုးထဲ ဖိုက်စွပ်သလို စွပ်ထည့်ရသည်။ ဤသို့လုပ်ရသည်မှာ ကိုင်း၌ကျားမိလျှင် ကျားက ကိုင်းကြိုးကို ကိုက်ပါက ကြိုးကို မထိအောင် အကာအကွယ်စွပ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုအရာကိုသူတို့ဝေါဟာရနှင့် "တောင့်"ဟုခေါ်သည်။

ထို"တောင့်"မှာ ကိုင်း၌ကျားမိလျှင် ကိုင်းကြိုးကိုကာကွယ်နိုင်သလို ကျားရှုန်း တိုင်းအပေါ်တက်သွားလိုက်၊ အောက်ကို ကျလာလိုက်နှင့် မိနေသောကျားလက် ကို သွင်သွင်ကျိုးသွားအောင် အပေါ်က ဆောင့်ဆောင့်ထောင်းလိမ့်မည်။ ကိုင်း ကြိုးတွင်ထို"တောင့်"ကို ထည့်ပြီးသော အခါကိုင်းတံကိုလူသုံးလေးယောက်က ဝိုင်းဆွဲကုတ်ညွတ်ပြီး ကြိုးအောက်ခြေ "ကိုင်းသီး"ကို အရှိန်အဆနှင့်ကိုင်းကြိုး တွင် ရည်ကြရသည်။

ထို"ကိုင်းသီး"မှာအပေါ်က ဆွဲညွတ် ကုတ်ထားသော ကိုင်းတံ၏ဆွဲအားကို ခံနိုင်အောင် လက်ညှိုးလောက်ရှိသော လက်နှစ်ဆစ်လောက်ရှည်သောသစ်မာ သားကိုင်းသီးလုံးကိုသုံးရသည်။ ထိုကိုင်း သီးကို "ကိုင်းကုတ်"ဟုခေါ်သော "ကိုင်း ကျင်း"နားတွင် ငုတ်ရိုက်စိုက်ထားသည့် "ကိုင်းကုတ်"တွင်ကန့်လန့်တစ်ရသည်။ "ကိုင်းကုတ်"မှာလည်း ကိုင်းတံ၏ ဆွဲ အားကို ခံနိုင်အောင် မြေတွင် နက်နက် ရိုက်သွင်းထားသော "ကိုင်းကုတ်"ဖြစ် သည်။ ကိုင်းကုတ်တွင် ကိုင်းသီးလေလုတ် သင်ထားပြီးလျှင် လူက ကိုင်းတံကို ဆွဲ ကုတ်ညွတ်စရာမလိုတော့ပေ။ ကိုင်းသီး ကို ကိုင်းကုတ်တွင် ချိတ်ထားပြီးဖြစ် သဖြင့် ကိုင်းတံက အလိုလို ကွေးညွတ် နေသည်။

ထိုအခါ ကျားနင်းလျှင် သို့မဟုတ် ကျားလာပြီး နွားသေ၊ ဝက်သေကို ဆွဲ လျှင်အလွယ်တကူကိုင်းသီးလေလုတ်မောင်း ပြုတ်ထွက်သွားအောင် "ကိုင်းကျင်း" အောက်ကိုတစ်ထွာခန့်အနက်တူးထား ရ၏။ ထိုကိုင်းကျင်းပတ်ပတ်လည်ကို ကိုင်းကြိုးအောက်စနှင့် ကွင်းလျှော ထောင်ထားရသည်။ ထိုကိုင်းကျင်းပေါ်၌ လည်း ကျားလာနင်းလျှင်၊ လက်ထောက် လျှင်အလွယ်တကူကျွံကျအောင် ခနော် နီ ခနော်နဲ့ ဝါးပြားလေး သုံးလေးပြားကို သင်ထား၏။ ပြီးတော့မှ ကျားလာနင်း လျှင် ကိုင်းပြုတ်၊ မပြုတ် နှစ်ခါသုံးခါ စမ်း သပ်ကြည့်ကြသည်။

ဝါရင့်မုဆိုး၊ ကျားကိုင်းထောင်နေ ကျ မုဆိုးတို့ ထိုသို့ကျားကိုင်းထောင်နေ ကြသည့်နောက်လူတွေက အသေကောင် ကို ကျားကိုင်းမရှိသောဘက်မှ ကျားဝင် မဆွဲနိုင်အောင် အကာအရံလုပ်ကြရ သည်။ ထိုအကာအရံသစ်လုံးတွေမှာ လည်း လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် မြေက ပေါက်နေသော သစ်ပင်နှင့်တူအောင် အခက်အလက်တွေကို မရှတ်ဖြတ်၊ မသင်သတ်ပဲ ထားရ၏။

ကျားကိုင်းကို ထိုသို့ ထောင်ကြပြီး စိတ်ချရပြီးဆိုသောအခါ ကိုင်းတံများ၌ နွားခေလောက်တစ်လုံးကို ဆွဲရသည်။ ထိုနွားခေလောက်မှာ ကိုင်း၌ ကျားမိလျှင် ကျားရုန်းတိုင်း လူတွေကို ချောင်ချောင် ချွင်ချွင်မြည်၍အသိပေးပေမည်။ ထိုအခါ ရွာသားကြီးများသည် လှံကိုယ်စီ၊ စီးတုတ် မီးရှူးကိုယ်စီနှင့် ကျားကိုသတ်ရန် ပြေး လိုက်လာကြပေလိမ့်မည်။ လူတွေအနား ကို ရောက်လာသည်နှင့် ကိုင်းမိနေသော ကျားက လူတွေကို ခုန်အုပ်ကိုက်သတ် ရန် မာန်ဖီ၍ရှေ့ကိုတိုးလာမည်။ သို့သော် သူ့လက်တစ်ဖက်မှာ ကိုင်းကြိုးမိ၍ ကိုင်း တံဆွဲထားသောကြောင့် ကျန်လက်တစ် ဖက်ခြေနှစ်ဖက်နှင့်သာ မြေပြင်ကိုတုတ် ဖြစ်၍ လူတွေ ရှေ့တိုးလိုက်သော်လည်း ကျားဆွဲအား ကုန်သွားသောအခါ ကိုင်း တံက ကျားကို တစ်ခါပြန်ဆွဲသွားသဖြင့်

www.burmeseclassic.com

ကျားမှာ လက်တစ်ဖက်မြောက်လျက် ခွတ်တိုက်ပြန်ပါသွားတတ်သည်။

ဤသို့ဖြင့် ကျားက ပြန်ဆွဲလိုက်၊ တိုင်းတံက ကျားကိုပြန်ဆွဲယူသွားလိုက်နှင့်ကျားနှင့်တိုင်းတံတို့သူတစ်ပြန်၊ ကိုယ်တစ်ပြန် အကြိမ်ကြိမ် ဆွဲနေကြရိန်တွင် လူတွေက ကျားအမောနှင့် ကျားဟာ တွက်ကိုကြည့်၍လုံ့နှင့်အလစ်ဝင်ထိုးပြီး သတ်ကြရသည်။

ဤနည်းမှာ သူတို့ဆီက ကျားကို သတ်ကိုင်းထောင်၍ဖမ်းသတ်ကြသော နည်းဖြစ်သည်။

နောက်တစ်နည်းမှာဤနည်းထက် လွယ်သလိုမပင်မပန်းပဲကျားကိုအသေသတ်သော "ဗိ" ခုတ်ထောင်နည်းဖြစ်သည်။ ထိုနည်းမှာ ကျားကိုက်ပစ်ထားခဲ့သော (သို့မဟုတ်) ကျားစား၍ကျန်နေခဲ့သောသားကောင်ပေါ်ကို အုပ်မိုးဗိသတ်နိုင်သော "ဗိ" ခုတ်ကို ထောင်ကြသည်။ ထို "ဗိ" ခုတ်မှာ ဝါးကပ်ပြားပမာဏရှိ၏။ ဝါးလုံးများကို ကြိမ်နှင့်ကွပ်၍လည်းကောင်း၊ (သို့မဟုတ်) ပျဉ်ပြားကြီးကြီးကိုလည်းကောင်း အသုံးပြုကြသည်။

ထိုဝါးလုံးတွင် ပျဉ်ပြားအောက်တွင် ဝါးချွန်သံဆူးတွေကို တစ်ထွာတစ်မိုက်ခွာ၍ စိုက်ရသည်။ ထိုသို့စိုက်ပြီးလျှင် အသေကောင်နှင့်ကပ်လျက်ထိုသစ်ပြား ဝါးကပ်ကို မောင်းဆင်ရသည်။ အသေကောင်ကိုကျားလာစားသည်နှင့်အသေကောင်ပေါ် မောင်းဆင်ထားသော နင်းကြိမ်းကို ကျားလာနင်းသည်နှင့် ဝါးကပ်သစ်ပြားက မောင်းပြန်ပြီး ကျားရော အသေကောင်ပါ အပေါ်က ဗိအုပ်မည်။ ထိုအခါဝါးကပ်နှင့်သစ်ပြားအောက်တွင် တပ်ထားသောဆူးချွန်တွေကဖောက်ပြီး ကျားကလည်း အသေကောင်ပေါ်ဗိပြားကာ တစ်ချည်တည်းနှင့်သေသောနည်းဖြစ်သည်။

သို့သော် မနားတမ်းမွေးထားသော နတ်တိုက်ကျားကို မုဆိုးများမှာ ဤနည်းတွေနှင့်ထောင်ဖမ်းသတ်၍မရ။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် မနားတမ်းကျားမှာ သားကောင်ကိုကိုက်သတ်ပြီး သွေးသောက်သွားသည်။ သူကိုက်သတ်ထားခဲ့သော အသေကောင်ဆီ နောက်တစ်ခါ လာမစားသဖြင့်ဖြစ်၏။

ထိုအခါ မနားတမ်းကျားကို သတ်ဖြတ်ရန် တိုင်ပင်ကြသော ရွာမုဆိုးများမှာကြံရာမရဖြစ်ကုန်ကြသည်။ ကြာလျှင် သူတို့၏ရွာထဲရှိ အိမ်မွေးဝက်တွေမှာ [illegible]ပြတ်ပြုန်းကုန်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့[illegible]တွေမှာလည်း အကာအရံ ရွာစည်းရိုး[illegible] ရှိကြသည်မဟုတ်။ ကျားက မည်[illegible]ရွာကိုလာမည်၊ မည်သည့်နေရာက [illegible]ည်ကိုလည်း မခန့်မှန်းတတ်ကြ။ ရွာ[illegible]တောထဲ၌ ရှိနေသဖြင့် အရပ်ရှစ်မျက်[illegible]ည်သည့်တောကမဆို မနားတမ်း[illegible]ဝင်လာနိုင်သည်။

ဤလို အစက်အခဲများကြောင့် [illegible]တမ်း၏ကျားကို မသတ်နိုင်ကြ။ [illegible]ဆုံးမှာ မနားတမ်းကျားကို မနား[illegible]ကိုယ်တိုင်ကို သွားသတ်ခိုင်းတော့[illegible]တော့မည်။ ထိုသို့သတ်ခိုင်းကြမည် [illegible]လည်း သာမန်သူလိုငါလိုလူက [illegible]ရမည်မဟုတ်။ သူကိုယ်တိုင်က [illegible]သောကျားနှင့် အကြောင်းအမျိုး[illegible]သာ သူ့ကျားမဟုတ်ပါဘူး။ ကျားကို [illegible]လုပ်ပြီး လူကမွေး၍ရမည်နည်း။ [illegible]တားတွေ သူ့ကိုလာမပြောကြနှင့် [illegible]အော်အငေါက်သာ ခံကြရမည်။

[illegible]ည်တော့ မနားတမ်းကို နိုင်နိုင် [illegible]တစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုပြောခိုင်းမှ [illegible]တော့မည်ဟု ရွာနီးချင်းမုဆိုးများ [illegible]သော တောင်မင်းကို သွားတိုင်ကြရလေသည်။ တောင်မင်းဆိုသည်မှာ သူတို့ တစ်နယ်လုံးကို အဂ်လိပ်အစိုးရက အုပ်ချုပ်ခိုင်းထားသူဖြစ်၏။ သူတို့နယ်တစ်ဝိုက်တွင် မည်သည့်အရေးကိစ္စမဆို တောင်မင်းကြီးက အမိန့်ချလိုက်လျှင် မဖြစ်မနေ လုပ်ကြရသည်။ မလုပ်လျှင် တောင်မင်းကိုယ်တိုင် သူ့အမိန့်ကိုဖီဆန်သူ၊ မလိုက်နာသူကို သေသည်အထိ အပြစ်ပေးနိုင်သည်။

တောင်ယာကိုင်းခင်းသူဟာဝှါဟာ၊ သူနွားငါ့နွား လူကြ၊ အရှင်စံကြသည့် ကိစ္စမှာလည်း မနားတမ်းကျားကို မနားတမ်းကိုယ်တိုင် သတ်ပေးပါရန် တောင်မင်းကြီးအား သွားတိုင်ကြရသောအခြေအနေကို ဆိုက်ရောက်သွားလေသည်။ သို့သော် မနားတမ်းကို ကြောက်၍ တောင်မင်းကြီးဆီ လျှိုလျှိုဝှက်ဝှက်သာ တိုင်တောကြရလေသည်။

ဤသည်ကို မနားတမ်းကမူ ဘာမှ မသိလိုက်ပေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခါတိုင်းနေ့များလိုပင် မနားတမ်းသည် ထောင်ချောက် ဗိသွားထောင်၍ ညနေ၌အိမ်ပြန်လာသည်။ အိမ်ပေါ်တွင် မျက်နှာစိမ်းတစ်ယောက်ကို အစန့်သား တွေ့ရ၏။ သောင်းကျန်းနေသော ဗိတိုရိယကျားနှင့်ပတ်သက်ကာရောက်လာသူဟု မနားတမ်းက မထင်မိ၊ ပွဲတစ်ခုခု ပြုလုပ်လိုသဖြင့် သူ့ထံ၌အမဲသားကောင်ရလိုကြောင်း ကြိုတင်လာပြောသူဟုသာ လောလောဆယ် ထင်မိလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် ညွှန်သည်၏မျက်နှာကို တစ်ချက် အကဲခတ်ကြည့်သည်၊ ညွှန်သည်ကလည်း သူ့ကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ပင် အကဲခတ်စိုက်ကြည့်နေ၏၊ ညွှန်သည်၏မျက်နှာမှာ သားကောင်ကိစ္စနှင့် လာသူလို မျက်နှာမျိုးမဟုတ်၊ မျက်နှာကြောကတင်းလှသည်၊ ထို့ကြောင့် သူသည် ညွှန်သည်ထိုင်နေရာအိမ်ရှေ့က မတက်ပဲ အိမ်နောက်ဘက်က တက်လာသည်။

သူ့မိန်းမသည် မီးဖိုထဲ၌ ညွှန်သည် အတွက် ချက်ပြုတ်ကြော်လှော်နေ၏။

"ပဓံနုး – ဘယ်ကညွှန်သည်လဲ၊ မင်းတို့အမျိုးလား"

ဟု မေးလိုက်၏၊ သူ့မိန်းမက –

"ငါ့အမျိုးမဟုတ်၊ ရှင့်ညွှန်သည် ပြောတာပဲ" ဟု ဆို၏။

"ငါ့ညွှန်သည်"

သူလည်း တစ်ခါမှ မမြင်ဘူးသော သူ့ညွှန်သည်ဆိုသဖြင့် မနားတမ်းမှာ အံ့သြရပြန်သည်။

"ဘယ်ရွာကတဲ့လဲ၊ ငါလည်း မသိပါလား – ဘာကိစ္စတဲ့လဲ"

"ငါလည်း မသိဘူး၊ ရှင်လာမှ ကိစ္စကို ပြောလို့ရမယ်ပြောတယ်"

"ဟေ – ဘယ်လိုလည်းဟ၊ နင်က မမေးဘူးလား"

"မအော်ပါနဲ့၊ တိုးတိုးပြောပါ၊ မေးတာပေါ့၊ ရှင်နဲ့တွေ့ဖို့ လာတာလို့ပဲပြောတယ်"

မနားတမ်းမိန်းမက တီးတိုးပြောရန် ပါးစပ်ကလည်းပြော၊ အပြင်ကိုမျက်စပစ်ပြီး သင်္ကေတလည်း လုပ်ပြ၏။

မနားတမ်းအိမ်ရှေ့ထွက်လာသည်။ ညွှန်သည်ကို တစ်ချက်ကြည့်ပြီး –

"ညွှန်သည်က ဘယ်ကပါလိမ့်"

"ငါ တောင်မင်းရွာက ..."

မနားတမ်းကို ဘာကြောင့်မှန်းမသိ ညွှန်သည်ကလည်း ခပ်ရှုံ့ရှုံ့ပြော၏။

"ဘာကိစ္စပါလိမ့်"

ညွှန်သည်အနားတွင် ထိုင်လိုက်ရင်း မနားတမ်းက မေးလိုက်၏။

"မင်းကိုတောင်မင်းကအခေါ်လွှတ်လို့ မင်းကို လာခေါ်တာ"

"ဗျာ"

တောင်မင်းခေါ်ခိုင်းသည်ဆိုသဖြင့် မနားတမ်း စိတ်ထဲ ထိတ်သွားသည်။

"ဘာကိစ္စနဲ့များ အခေါ်လွှတ်ပါလိမ့်"

မဝံ့မရဲမေးမိလိုက်၏။

"ငါ ဘယ်သိမလဲ၊ ငါ့တာဝန်က မောက်ဖြန်ညနေ တောင်မင်းဆီ မင်းကို အရောက်ခေါ်လာဖို့ပဲ၊ မင်းမနားတမ်းဆို"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ ဘာကိစ္စလဲဆိုတာ မပြောနိုင်ဘူးလား"

"ငါက တောင်မင်းကြီးမှမဟုတ်တာ ဘယ်သိမလဲ"

မနားတမ်း သဘောပေါက်လိုက်ပြီ။ တောင်မင်းကြီး စေတမန်ဆိုသူများမှာ သိလျှင်လည်း ပြောမည်မဟုတ်၊ သူတို့မှာ ထုံးစံအရ နှုတ်လုံရသည်။ မည်သည့် ကိစ္စအတွက်ခေါ်ခေါ် တောင်မင်း၏ စေတမန်များမှာ ဆွေမျိုးတစ်ယောက် သောက်ကိုသတ်ရန်လာခေါ်သည်ကိုပင်

ပြောတတ်ကြမည့်သူမဟုတ်၊ မည်သူမဆိုတောင်မင်းဆီရောက်မှတောင်မင်း ပါးစပ်က ဖွင့်ပြောမှ သူ့ကို ဘာ့ကြောင့်ခေါ်သည်ကို သိကြရသည်။

သည်လိုနှင့်မနားတမ်းက ထိုသူကို သူ့အား တောင်မင်းခေါ်သည့်ကိစ္စကို မမေးတော့ပဲထမင်းဗိုင်း၌လည်းကောင်း၊ ညအတူ ယှဉ်အိပ်နေကြရာ၌လည်းကောင်း၊ တခြားယာကိစ္စ၊ ရာသီဥတုကိစ္စ၊ သားကောင်ကိစ္စ၊ တောင်ယာစပါးကိစ္စ တို့ကိုသာ ပြောနေကြရသည်။

ထိုသို့ပြောနေကြရာ၌လည်း မနားတမ်းကိစ္စကိုစေတမန်ကတစ်စွန်းတစ်စ လေးပင် ဟ,မလာပေ။

မနားတမ်းမှာတော့ မည်သည့်ကိစ္စ မှန်းမသိသဖြင့် တစ်ညလုံး ရင်တထိတ်ထိတ်နှင့်သာ၊ အိပ်မပျော်၍ အပေါ့အပါးသွားရန် နောက်ဖေးဘက်ဝင်လာရာ သူ့မိန်းမပါ တိတ်တိတ်လိုက်ပါလာပြီး မေး၏၊ သူ့မိန်းမကိုတော့ စိုးရိမ်စိတ် မဖြစ်ရလေအောင် "တောင်မင်းတွေ စည်းဝေးတိုင်ပင်ကြမှာမို့သားကောင်ဆင့်ခေါ်တာနေမှာပေါ့" ဟု ပေါ့ပေါ့ပင် ပြောထားခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယခင်က တောင်မင်းများ ရပ်ရေးရွာရေး၊ တိုင်းရေးပြည်ရေး စည်းဝေးကြလျှင် တူမီးကိုင်ဆောင်ခွင့်ပြုထားသော သူတို့နယ်ကမှဆိုးများကိုခေါ်၍ဘယ်လူတ ဘယ်သားကောင်မျိုး ပို့ရမည်ဟု ခေနိုင်းတတ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် ထိုသို့ သားကောင်လာပို့ကြရန်ကိစ္စသာဖြစ်ရမည်ဟုတွေးလိုက်မှ မနားတမ်းလည်း စိတ်သက်သာရာရပြီး အိမ်ပျော်သွားလေသည်။

"တောင်မင်းကြီးရှိသော ရွာကိုသွားရမည်မှာ တစ်ရက်ခရီးနီးနီး ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် လမ်း၌ နေ့လယ်စာ စားကြရန် ထမင်းထုပ်ပေးလိုက်ရမည်ဖြစ်သဖြင့် သူ့မိန်းမက ကြက်ဥမတွန်မီ ထမင်းချက်ရန် ထ၏။ ဤသည်ကို မနားတမ်းက -

"ခုမနက် - ငါတို့ စားဖို့ပဲ ချက်၊ ထမင်းထုပ် ယူမသွားဘူး"

ဟု ပြောလိုက်သည်။

"ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်ထုပ်ယူသွားလဲ ပြီးတာပဲ"

"မယူပါဘူးဆို၊ ရွာတိုင်းအိမ်တိုင်းမှာ ငါ့မိတ်ဆွေတွေပြည့်လို့၊ ဘယ်ရွာဘယ်အိမ်ဝင်စားစား ရတယ်"

"ရှင်သွားတိုင်းရွာတိုင်းက အိမ်တိုင်းကလူတွေကို တွေ့ဦးမှကိုး။ ခုဟာက ညှိသည်လည်းပါဦးမှာ"

သူ့မိန်းမပြောသည်မှာအမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ လမ်းခရီး၌ သုံးလေးအိမ်ကို ဝင်ကြရာတစ်အိမ်မှာမှလူကြီးတွေကိုမတွေ့ရ။ ကလေးတွေကို မေးသောအခါမှာလည်းသေနတ်ထမ်း၍လာသော တစိမ်းညှိသည်တွေကိုဘယ်ကလေးကမှ ပြန်မပြောကြဘဲ အကုန်တောထဲ ဝင်ပြေးသွားကြသည်။

ထိုအခါမှ မနားတမ်းမှာ သူ့မိန်းမ၏ အမြော်အမြင်ကို ကျေးဇူးတင်မိသွားသည်။ လမ်းတွင် သူ့မိန်းမ ထုပ်ပေးလိုက်သော ထမင်းထုပ်ကို စမ်းချောင်းနားတစ်ခုအရောက်မှာ ဖြေစားကြ၏။

ထိုအချိန်ထိ တောင်မင်းကြီး၏ စေတမန်တော်ကို မနားတမ်းက သူ့အား တောင်မင်းကြီးကမည်သည့်ကိစ္စနှင့်ခေါ်သည်ကို စကားထိုးပြီး စေတမန်ကို မေးကြည့်၏။ တောင်မင်းကြီး၏ စေတမန်း တကယ်သစ္စာရှိသည်။ မနားတမ်းကိုတောင်မင်းကြီးခေါ်သည့်ကိစ္စသူမသိချည်း ဆို၏။

သည်လိုနှင့် ခြေမြန်လက်မြန်စေတမန်သည် မနားတမ်းအား တောင်မင်းကြီးအိမ်ကိုပို့ထားခဲ့ပြီးပြန်သွားသည်။ အိမ်မှာလည်း တောင်မင်းကြီးကို မတွေ့။ သူ့မိန်းမနှင့် ကလေးသုံးယောက်ကိုသာ တွေ့သည်။ တောင်မင်းကြီးကို မေးသောအခါ "ဟိုဘက်ရွာကို သွားတယ်၊ အတော်ကြာ ပြန်လာလိမ့်မယ်။ လူခေါ်ထားတယ် ပြောသွားပါတယ်။ ရှင်လား" ဟုမေး၏။

မနားတမ်းက ဟုတ်မှန်ကြောင်း ပြောလိုက်သည်။

တောင်မင်းကြီးမိန်းမကား မင်းကတော်ပီပီ ညှိဝတ်ကျေပွန်သည်။ ရေနွေးကြမ်း၊ ဆေးခွက်နှင့် ချက်ချင်း အသားခြောက်ပန်းကန် ရှေ့လာချ၍ညှိခံ၏။ စကားပြောလည်း ပျူငှာသည်။ "ဒါကြောင့် မင်းကတော်ဖြစ်နေတာပဲ" ဟု မနားတမ်း စိတ်ထဲက ချီးကျူးလိုက်သည်။

မင်းကတော်ပြောသလိုပင် တောင်မင်းကြီးနှင့် သူ့ဗာပည့်တစ်ယောက် နေမဝင်မီ အိမ်ပေါ် တက်လာကြသည်။ တောင်မင်းကြီးတပည့်၏ပခုံးပေါ်ကအခွံလိပ်သေနတ်ကိုမနားတမ်းတစ်ချက်ငေးကြည့်လိုက်သည်။ တောင်မင်းကြီးကို မတ်တတ်ထရပ်ပြီး နှုတ်ဆက်သည့်သဘောအရိုအသေပြုလိုက်ရာ တောင်မင်းကြီးက "မင်းကွာ" ဟု ဘာမှန်းမသိ ပြောပြီး အိမ်ထဲဘက် ဝင်သွားသည်။ သေနတ်ထမ်းလာသော သူ့ဗာပည့်လေးကတော့ သူထမ်းလာသောသေနတ်ကို ဆင်စွယ်၊ ကြံ့ချို၊ ဆတ်ချို၊ ပြောင်ချို၊ ချေချိုဝက်စွယ်၊ ကျားသားရေခွံနှင့်တိရစ္ဆာန်သားရေခွံများ ဖြန့်ကြက်ထားသော နေရာတွင် ချိတ်ထားခဲ့ပြီး အိမ်ပေါ်က ပြန်ဆင်းသွားသည်။

တောင်မင်းကြီးသည် သူ့မိန်းမအား ဘာတွေမှာကြားသည်၊ မေးသည်ကိုတော့ သဲသဲကွဲကွဲ မကြားရ။ မှာကြားပြီး အပြင်ထွက်ထိုင်သည်။ ထိုင်လိုက်သည်နှင့် မနားတမ်းကို စူးစိုက်ကြည့်ပြီး -

"မနားတမ်း - မင်းကွာ - ဘာလို့မဟုတ်တာတွေ လျှောက်ခုပ်လဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု ဆိုၵ်၏၊ တောင်မင်းကြီးစကားကို မနားတမ်းနားမလည်၊ ထို့ကြောင့်တောင်မင်းကြီး "ဘာကိုပြောပါလိမ့်" ဟု တောင်မင်းကြီးမျက်နှာကိုသာ ငေးကြည့်နေလိုက်၏။

တောင်မင်းကြီးက သူ့မျက်နှာကို စိုက်ကြည့်နေရင်းက -

"မနားတမ်း - မင်းကို ငါခေါ်ရတဲ့ကိစ္စသိလား"

သူထင်လာသည်မှာတောင်မင်းများ အစည်းအဝေးအတွက်သားကောင်ပို့ရန် ဟုထင်လာသည်၊ ယခု တောင်မင်းကြီး အပြောနှင့် အမူအရာမှာ ထိုကိစ္စတော့ မဟုတ်ဆိုသည်ကို မှထို၊ မနားတမ်း သိလိုက်ရ၏။

"မသိပါလား၊၊ ကျုပ်ထင်တာက ခါတိုင်း တောင်မင်းတွေ အစ ..."

"မင်း ခုထိ မသိယောင်ဆောင်နေတာ"

သူ့စကားမဆုံးမီပင်တောင်မင်းကြီး ၏ဒေါက်သံက ပေါ်လာသည်၊

"ကျုပ်ကဘာကိုမသိယောင်ဆောင်ရမှာလဲ - တောင်မင်းကြီး"

"မင်း နတ်ကျား မွေးထားတာကိုလေကွာ"

တောင်မင်းကြီးအသံက ပို၍ထန်လာသည်၊

ယခုမှ သူ့မိန်းမကို နောက်မိသောစကားတစ်ခွန်းကြောင့် သူသည်တောင်မင်းကြီး သူ့အားခေါ်ရသည့်ကိစ္စအတတ်သိသွား၏၊ သို့သော် တောင်မင်းကြီး၏စကားကို သူ ဒေါသဖြစ် စိတ်တိုသွားသဖြင့် -

"ကျားကို လူမွေးလို့ရလား"

ဟုတောင်မင်းကြီးကိုမနားတမ်းက မေးခွန်းထုတ်လိုက်သည်၊

"ဟုတ်တယ် - သူများတွေတော့ မွေးလို့မရဘူး။ မင်းတို့အမျိုးအကြောင်း ငါသိတယ်၊ မင်းတို့ဘိုးဘွားဘီဘင်မှစိုး တွေက သင်ပေးခဲ့တဲ့ပညာနဲ့ မင်း နတ်ကျားမွေးထားတာမဟုတ်လား။ မင်းတို့ အမျိုးမှာအရင်က သမန်းကျားတွေတောင်ရှိတယ်ဆိုတာလည်း ငါကြားထားပြီး၊ ခု မင်းနတ်ကျားက ငါ့ရွာသားတွေဝက်ကို ကိုက်ပြီး မင်းကို ဆက်သနေတယ်ဆို"

တောင်မင်းကြီးအားတိုင်တောထား သူတွေက မည်သို့မည်ပုံတိုင်တောထားကြသည်မသိ၊ သူပင် တစ်ခါမှ မကြားဖူးသော မိဘဘိုးဘွားစဉ်ဆက်လည်း တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မပြောပြခဲ့ရဘူးသော သူတို့အမျိုးထဲက သမန်းကျားဆိုသည်ကို

...းတမ်း ပို၍စိတ်တို သွား၊သည်၊ ...ကြောင့် -

"တောင်မင်းကြီးကို ဘယ်သူပြော ..."

"ပြောတဲ့လူကိုမင်းကလက်စားချေ ...ဦးလား"

"မ - မဟုတ်ပါဘူး၊ မတရားစွပ်စွဲကြ ...ခံရချင်လို့ပါ"

"မတရားစွပ်စွဲတာ - ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် - ကျုပ်ကို မတရား ...သက်စွပ်စွဲကြတာ"

"တဲ့ - ဒါဆို - မင်းကို ငါမေးမယ်၊ ...ကျားကိုက်ပေးထားခဲ့တဲ့ဝက်ကို ...ယူပြီး မင်းမိန်းမကို ပေါ်ရောင်းခိုင်း ...ယ်ဆိုတာ မဟုတ်ဘူးလား"

"ကျုပ် - ကျုပ်က အဲဒီဝက်တစ် ...ကောင်ကိုပဲ ရခဲ့တာ၊ တောင်ချောက် ...ဖြတ်ရင်းတွေ့လို့ယူလာတာ၊ ကျုပ် ...တ်နိုင်းလို့ ကိုက်သတ်ထားခဲ့တာ ...ဟုတ်ဘူး၊ သူ့ဘာသာသူ ကိုက်ထားခဲ့ ...

"မနားတမ်း၊ မင်းဆင်ခြေဆင်လက် ...နဲ့၊ ငါလည်း မှဆိုးပါကွ၊ ကျားဟာ ...ကောင်ကိုကိုက်ပြီးရင်သားကောင်

ကိုစားတာပဲ၊ ခု ကိုက်သတ်ထားခဲ့တယ်ဆိုတာ မင်းအတွက် ထားခဲ့တာပဲ"

"မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျုပ်အတွက် ထားခဲ့တာမဟုတ်ဘူး၊ ဒီကျားက နယ်ခံကျားမဟုတ်ဘူး၊ နတ်တောင်ဘက်က မိတ်လိုက်ရင်း နယ်ကျွံလာတဲ့ကျားပါ၊ သွေးသောက်ကျားပါ၊ သူကိုက်သတ်ပြီးရင် သွေးပဲသောက်တာ၊ သွေးသောက်ကျားပါ၊ ကျုပ်နဲ့ ဘာမှမပတ်သက်ဘူး၊ အဲဒီကျားနောက်ကိုက်တဲ့ဝက်တွေကိုလည်း ဒီလိုပဲ သွေးသောက်ပြီးထားခဲ့တာ၊ အဲဒီဝက်သေတွေကို သူတို့ပိုင်ရှင်တွေပဲ ယူကြတာပဲ၊ ကျုပ်မှမယူတာ"

"အဲဒီဝက်တွေဟာ တခြားကျားကိုက်တဲ့ဝက်တွေနဲ့မတူလို့ ဘယ်လူမှမယူ၊ ဘယ်လူမှမစားပဲ မြှုပ်ပစ်လိုက်ကြတယ်ဆိုတာကော မင်းသိလား"

"သွေးသောက်ကျားပါဆို၊ တခြားကျားကိုက်တဲ့ဝက်နဲ့တော့ တူမလား၊ အဲဒါပဲ - သူတို့က အကြောက်လွန်ပြီး မစားခဲ့ကြတာတော့ ကျုပ် ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ၊ ကျုပ်နဲ့မှမဆိုင်တာ"

"မင်းကျားက ကိုက်သတ်ပေးထားခဲ့ပေမယ့်နောက်တော့မင်းကလူသိကုန်မှာစိုးလို့ သွားမယူတာမဟုတ်ဘူးလား"

www.burmeseclassic.com

မနားတမ်းသည်တောင်မင်းကြီးက အချိုးချိုး လှည့်ပတ်မေးနေသောအခါ ဒေါသထွက်လာသည်။ တိုင်တောထား သူတွေကိုသိရလျှင်တော့ချက်ချင်းသွား မေးချင်စိတ် ပေါက်လာသည်။ သို့သော် သူ့အား မတရားစွပ်စွဲ တိုင်တန်းလာသူ တွေကို တောင်မင်းကြီးကလည်း ဘယ်လိုမှ ပြောမည်မဟုတ်သောအခါ မနား တမ်းမှာ ရုတ်တရက် ဘာပြန်ပြောရမှန်း မသိပဲ ရုတ်တရက် ငိုင်သွား၏။

ဤသည်ကိုပင် တောင်မင်းကြီးက-

"မင်းဘာမှပြောမနေနဲ့။ မင်းကျားကို မင်းသတ်ပေးရင် ပေး၊ မပေးရင် မင်းကို ငါသတ်မယ်။ ငါ့ရွာသူ ရွာသားတွေ အကျိုးစီးပွားကို ငါ အပျက်မခံနိုင်ဘူး။ ငါပြောတာ မင်း သဘောပေါက်လား။ ဒီ မင်းကျားကြောင့် ငါ့ရွာတွေ ပြောင်းပြေး သွားကြ..."

"ပေါက်တယ်-ပေါက်တယ်"

မနားတမ်းဒေါသကငယ်ထိပ်တက် ဆောင့်လိုက်သဖြင့် တောင်မင်းကြီး စကားမဆုံးမီပင် မုဆိုးဖိုဖို အော်ပြော လိုက်သည်။

"အေး-သဘောပေါက်ရင် မင်း ဘယ်နရက်အတွင်း မင်းကျားကို သတ် ပေးမလဲ၊ ခုပြော။ ငါ့ကို ကတိပေးရမယ်"

တောင်မင်းကြီးစကားက ဗို့ ဒေါသထွက်စရာ ဖြစ်လာပြန်သည်။

"ဘာကတိလဲ"

"သဘောပေါက်တယ်ဆို၊ ဘယ် နရက်အတွင်းမှာမင်းကျားကိုသတ်ပေ နိုင်မယ်ဆိုတာ ပြောလေကွာ"

"တောင်မင်းကြီးအင်္ဂလိပ်သေနတ် ကို ကျုပ်ငှားလိုက်။ အဲဒီကျားကို ကျုပ် လဝက်အတွင်း သတ်ပေးမယ်"

"ဟော-ငါ့သေနတ် မင်း ဘာလုပ် မှာလဲ။ မင်းကိုလည်း ငါ တူမီးကိုင်ခွင့်ပေ ထားတာပဲ။ ငါ့နယ်မှာ တူမီးကိုင်ခွင့်ရတာ မင်းနဲ့ ဆလိုင်းထန်ပဲရှိတာ"

"ကျားသတ်ဖို့လေ၊ တူမီးနဲ့ အဲဒီ ကျားကို သတ်လို့မရဘူး"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ မင်းကျားပဲ"

"တူမီးသေနတ်က တစ်ချက်ပစ်ပြီး ရင် နောက်တစ်ချက်ပစ်ဖို့က ယမ်းထောင် ရဦးမယ်။ တောင်ပိုင်ကြီးလည်း အရင် ကိုင်ဖူးတာပဲ"

"မင်း အင်္ဂလိပ်သေနတ် ပစ်တတ် ရဲ့လား"

"ဟာ-ပစ်တတ်တာပေါ့။ စစ်ကြီး တုန်းက ကန်ပက်လက်နယ်က ဆလိုင်း ခဲ့သော်နဲ့ ကျုပ်ကို စစ်တိုက်ဖို့ တောင်ပိုင် ကြီးအဖေပဲ ထည့်ပေးလိုက်တာလေ။ မှတ်မိတော့ဘူးလား"

"အေး-ဟုတ်သားပဲ။ ကြာတော့ ငါ မှတ်မိတော့ဘူးကွာ။ အဲဒီတုန်းက မင်း တို့ငါတို့ ကာလသားပေါက်စပဲ ရှိသေး သာကိုး"

နတ်ကျားကို သတ်ပေးမည်ဆို သဖြင့် တောင်မင်းကြီး လေသံပျော့သွား သည်။

မနားတမ်းအနေမှာလည်း ဤကျား သေမချင်း တောင်မင်းကြီးက တစ်နည်း မဟုတ်တစ်နည်း သူ့ကို ဒုက္ခပေးတော့ မည်ကို သိသဖြင့် မထူးပြီ။ ဤကျားကို တော့ အသက်စွန့်၍ သတ်ကို သတ်ပေး သွားအသက်ရှင်ရမည်။ တောင်ပိုင်ကြီး သည်း ဤကျားကို သတ်မပေးနိုင်လျှင် သူ့ကိုသတ်မည်ဟု စောစောက ပြောပြီး ပြီ။ ထို့ကြောင့် သွေးသောက်ကျားကို သူ တ သတ်ကို သတ်ရတော့မည်။ လဝက် အတွင်းမှာ သတ်ပေးမည်ဟုလည်း သူ နှုတ်လွန်ထားပြီ။

"ကောင်းပြီလေ-ငါ့သေနတ်ကို မင်းယူသွား။ မင်းတူမီး ငါ့ဆီထားခဲ့။ ငါ့သေနတ်နဲ့အတူ မင်းကျားကို နှစ်ပတ် အတွင်း ငါ့ဆီ ယူလာရမယ်ကွနော် မနားတမ်း"

"အေးပါ-အေးပါ-ကတိပေးပါ တယ်။ တစ်ခုတော့ တောင်မင်းကြီးက အမိန့်ထုတ်ပေးရလိမ့်မယ်"

"ဟင်-မင်းကို ငါက ဘာအမိန့် ထုတ်ပေးရဦးမှာလဲ"

"ကျုပ်ကို မဟုတ်ဘူး"

"ဘယ်သူ့ကိုလဲ။ မင်းကျားကိုလား။ မင်းကျားကို ငါက ဘယ်လိုလုပ် အမိန့် ထုတ်ပေးနိုင်..."

"ကျုပ်ကျားကို မဟုတ်ပါဘူး။ တောင်မင်းကြီးပိုင်တဲ့ရွာသူရွာသားတွေ ကိုပြောတာပါ"

"ရွာသူရွာသားတွေကို ငါက ဘယ် လိုအမိန့်ထုတ်ပေးရမလဲ"

"အမိန့်က မနားတမ်းမွေးထားတဲ့ သမန်းကျားကို မနားတမ်းက လဝက် အတွင်းသတ်ပေးဖို့ငါ့အင်္ဂလိပ်သေနတ်

www.burmeseclassic.com

ထိုရွာမှ၌လည်း ဝက်သည် မြေကျင်းထဲက တစ်ညလုံး
အော်နေသော်လည်း ဝက်သွေးသောက်နေကျကျားကမလာ။
မနားတမ်းတို့ရှိနေရာနှင့် ကျားရောက်နေသောနေရာမှာ
အလှမ်းဝေးသဖြင့် မြေကျင်းထဲက
ဝက်အော်နေသံကို ကျားက
မကြားရ၍ဖြစ်သည်။

တို့ အစ်လိုက်ပြီး ငါ့သေနတ်နဲ့လာတဲ့ မနားတမ်းကို ရောက်တဲ့ရွာတိုင်းက မနားတမ်းပြောသလို လုပ်ကိုင်ပေးကြရမယ်ဆိုတာ မြေမြှုပ်တွေလှူတ်ပြီး အမိန့်ထုတ်ပေးပါ။ ဒါမှကျုပ်မွေးထားတဲ့သမန်းကျားကို ကျုပ်က သတ်ပေးနိုင်မှာ"

မထူးတော့ဘူးဟူသောသဘောနှင့်မနားတမ်းကလည်း စိတ်ပေါက်ပေါက်နှင့် "ဒီလောက်တောင်ဖြစ်နေကြတာ၊ သူတို့ပြောတဲ့ သူတို့က အပြန်တစ်ရာ ကြောက်ကြတဲ့နတ်ကျားထက် ငါက သမန်းကျားလို့ပဲ ပြောလိုက်တော့မယ်" ဆိုပြီး ပြောချလိုက်သည်။

"သမန်းကျား" ဟူသောစကားကို မနားတမ်းပါးစပ်က ထွက်လာသောအခါ တောင်မင်းကြီးမှာ ရှေ့ဆိုင်ထိုင်ပြောနေကြသော မနားတမ်းကိုပင်စေ့စေ့မကြည့်ဝံ့ဖြစ်သွားသည်။ သည်အကောင်သည် ရပ်သူရွာသားမုဆိုးများပြောသည်ထက် သူထင်ထားသည်ထက် တကယ်အစွမ်း

...တ်သူပါလား။ သူ့ဘိုးဘွားဘီဘင်များ ...သမန်းကျားအတတ်ကို တတ်နေသူ ...လားဟု လန့်သွားပုံရသည်။ ထို့ကြောင့် ...သူ့အိမ်ပေါ် ရောက်နေသော မနား ...မ်းမှာ ဤညဉ့်ပင် သမန်းကျားအဖြစ် ...နှင့် သူ့အိမ်ပေါ်က ပြေးဆင်းသွားလေ ...လားဟု အကြောက်လွန် ကြံဖန်တွေး ...မနားတမ်းကို စိုက်ကြည့်ပြီး ကောင်ိုင် ...သွား၏။ ငိုင်သွားသော တောင်မင်းကြီး ...ကို မနားတမ်းက -

"ကျုပ်ပြောတာ ဘယ့်နယ်လဲ ...တောင်မင်းကြီး။ အဲဒါလေးတော့ တောင် ...မင်းကြီး အမိန့်ထုတ်ပေးပါဗျာ။ သမန်း ...ကျားကို ကျုပ် လဝက်အတွင်း သတ်ကို ...သတ်ပြီး တောင်မင်းကြီးသေနတ်နဲ့အတူ ...ဆက်သပါ့မယ်"

"ဒါကတော့ မခဲယဉ်းပါဘူးကွာ။ ငါ ...မြေမြှုပ်တွေလှူတ်ပြီး အမိန့်ထုတ်ပေးပါ့ ...မယ်။ တဲ - ကဲ - မင်းလည်း ဧရိုးပန်းလာ ...ရောပေါ့။ ထမင်းစားကြမယ် - လာထ ...း"

ဟု လေသံပျော့နှင့် ထမင်းစား ခေါ် ...လေတော့သည်။

မနားတမ်းက သူ့ပိုင်ရပ်ရွာများ၌ သောင်းကျန်းနေသောသမန်းကျားကို လဝက်နှစ်ပတ်အတွင်း သတ်ပေးမည်ဟု ကတိပေးထားသဖြင့် တောင်မင်းကြီးမှာ စိတ်အေးသွားပုံရသည်။ ထို့ကြောင့် မနားတမ်းကို မနက်စာနှင့် ဧွှဧွှရာရာ အထူးကျွေး၏။ မနားတမ်းပြန်သောအခါ လမ်းမှာစားရန် ထမင်းထုပ်ကိုလည်း ကောင်းမွန်စွာ ထုပ်ပေးသည်။

တောင်မင်းကြီး၏အင်္ဂလိပ်သေနတ်နှင့် မနားတမ်း၏တူမီးကို လဲကြသောအခါ ဘာစိတ်ကူးပေါက်လာပြန်သည် မသိ၊ တောင်မင်းကြီးက မနားတမ်းနှင့် သူ့လူတစ်ယောက်ကို ထည့်ပေးလိုက်သည်။ ထိုသူက တောင်မင်းကြီးအင်္ဂလိပ်သေနတ်ကိုထမ်းပြီး မနားတမ်း နောက်က ပါလာသည်။

မနားတမ်းမှာ ညက တောင်မင်းကြီး စကားကို ဒေါသဖြစ်ခဲ့ရသော်လည်း ယခု မနက်မှာတော့ သူ့နောက်ကို အင်္ဂလိပ်သေနတ်ထမ်းပြီး လိုက်ပါနေသူကြောင့် ရယ်ချင်သလို၊ ဘဝင်မြင့်ချင်သလို ဖြစ်မိသည်။ မနားတမ်းသည် နှစ်ပတ်အတွင်း

www.burmeseclassic.com

မှာတော့သက်တော်စောင့်တွေ၊ဘာတွေနှင့်ယာယီအင်္ဂလိပ်အမိန့်တော်ရတောင်မင်းကြီးလိုပင် ဖြစ်သွားသည်။

သူ့နောက်ကအင်္ဂလိပ်သေနတ်ထမ်းခြင်း သက်တော်စောင့်နှင့် ရွာထဲ ဝင်လာသော မုဆိုးမနားတမ်းကို ရွာသူရွာသားတွေကအံ့ဩမကုန်တော့မဖြစ်ကြ၊ စောစောကမှတောင်မင်းကြီး၏မြေမြန်တော်တွေက တောင်မင်းကြီး အင်္ဂလိပ်သေနတ်အစ်လိုက်သော မနားတမ်းရောက်လာလျှင် မနားပြောဆိုသည့်အတိုင်း ရွာသူကြီးရွာခေါင်းတွေက ဆောင်ရွက်ပေးကြရမည်ဟု ဆော်ဩသွားသဖြင့် မနားတမ်းသည်ယာယီတောင်မင်းကြီးဖြစ်နေသည်ဟု ထင်လိုက်ကြသည်။

မနားတမ်းသည် သူ့ ရွာကို ပြန်လာရာလမ်းတစ်လျှောက်၌တွေ့သမျှရွာများကသူကြီးရွာခေါင်းတွေကိုဆင့်ခေါ်သည်။ မိမိတို့ မွေးမြူထားကြသော နွားနောက်နှင့်ဝက်တွေကိုနေ့၌လည်းကောင်း၊ ည၌လည်းကောင်းရွာပြင်မထွက်စေရ။ မိမိတို့၏အိမ်ကို ချက်ချင်းအကာအရံ ခိုင်ခိုင်မာမာလုပ်ပြီး နွားနောက်တွေ၊ ဝက်တွေကို အိမ်ခြံထဲ သွင်းထားကြရမည်ဟု မနားတမ်းက အမိန့်ထုတ်တော့သည်။

ပြီးတော့ ရွာပြင်တစ်နေရာတွင် လှသုံးလေးယောက်မတ်တတ်ရပ်နိုင်သော မြေကျင်းတစ်ကျင်းကို တူးခိုင်း၏။ ထိုမြေကျင်းပေါ်တွင် မြေသလုံးလှကြီး ပေါင်လုံးလောက်ရှိသောသစ်လုံးတွေကို လှတစ်ယောက် ဝင်သာရုံကလွှဲပြီး ငုတ်ရိုက်မိုးကာ ပိတ်ထားကြရမည်ဟု ထပ်ဆင့်အမိန့်ကို မနားတမ်းက ချမှတ်ပြန်သည်။

မနားတမ်းက သူကြီးရွာခေါင်းတွေနှင့် ရွာသူရွာသားတွေကို လုပ်ခိုင်းသည်မှာလည်း တစ်ရွာမဟုတ်၊ နှစ်ရွာမဟုတ်။ တောင်မင်းကြီးပိုင်ဆိုင်သော ရွာလေးငါးရွာနှင့် အိမ်မွေးဝက်တွေကို ကျားကိုက်စားထားရသော ရွာတိုင်း၌ လုပ်ခိုင်းသည်။ ထိုအခါ ရွာသူရွာသားတွေမှာ မိမိတို့အိမ်ဝိုင်းခြံစည်းကိုကာရန် သစ်ဝါးခုတ်သူကခုတ်၊ မြေကျင်းတူးသူက တူးနှင့် နေ့ချင်းညချင်း အလုပ်ရှုပ်ကုန်ကြသည်။

…တမ်းသည် ရွာတိုင်းကို ထိုသို့ …ခဲ့ပြီး သူ့ရွာသူ သူ့သက်တော် … အင်္ဂလိပ်သေနတ်ထမ်းသူနှင့် …ပြန်သွားသည်။

…မိမိရွာကို ရောက်သောအခါမှာ …မိမိရွာသူရွာသားများကို မနား…ထိုသို့ပင် လုပ်ခိုင်းသည်။ မိမိရွာ…တွေ အခြားအခြားသောရွာများက …အားနတ်ကျားမွေးထားသည် …တောင်မင်းကြီးကို သွားတိုင်တန်း…ကြသူတွေမှာ မနားတမ်းသည် သူ့…ကြောင်းတောင်မင်းကြီးကို သွားတိုင်…လားဟု အမြီးနှင့် သူတို့ရွာက …ကိုသက်သက်အလုပ်ရှုပ်အောင် …ရှုပ်နေသည်ဟု ပြောဆိုကာ မနား…ကို ကျိန်ဆဲနေကြသည်။

သို့သော် နောက်တစ်နေ့မိုးချုပ်စမှာ …သက်တော်စောင့်နှင့်အတူ မနားတမ်း…တစ်ရွာကို ရောက်လာသည်။ ရောက်…ချင်းပင် ရွာသူကြီးကိုခေါ်၍ ရွာသူ…အိမ်က ဝက်တစ်ကောင်ကို တောင်း…သည်။ ဝိုက်ကို သူတူးခိုင်းထားသော မြေ…ကျင်းထဲ ချခိုင်းသည်။ သူနှင့် အင်္ဂလိပ်သေနတ်ကိုင် သက်တော်စောင့်လည်း ကျင်းထဲ ဆင်းသွားကြသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်ကျင်းထဲဆင်းပြီးသည်နှင့် သူတို့နှစ်ယောက် ဝင်သာရုံ ဆင်းသွားကြသောအပေါက်ကိုအပေါ်က သစ်လုံးတွေနှင့်ပိတ်ခိုင်းသည်။ ပြီးတော့ ရွာသားတွေကို ကိုယ့်အိမ်ကိုယ်ပြန်နေကြ၊ သေနတ်သံကြားလျှင် သူမွေးထားသော သမန်းကျားသေပြီးသာမှတ်ကြဟု မှာလိုက်သည်။

သူကြီးအိမ်က ဝက်မှာ ကျင်းထဲ ရောက်သည်နှင့်တကျိကျိအော်တော့၏။ မအော်လျှင်လည်း မနားတမ်းက ဝက်အော်အောင်ရိုက်သည်။ ဝက်က တစ်ညလုံး အော်၏။ သို့သော် ရွာဝက်တွေကို တစ်နေ့တစ်ကောင်လောက် ဝင်ဝင်ဆွဲနေသော သမန်းကျားကကား ဝက်အော်သံကို ကြားသော်လည်း ပေါ်မလာ။ မိုးသာ လင်းသွားသည်။ ဝက်သွေးသောက်နေကျကျားကား ဘယ်တော၊ ဘယ်တောင်ကို ရောက်နေသည်မသိ၊ ဝက်အော်နေသံကိုလည်း ကြားပုံမရ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိုးလင်းသောအခါ မနားတမ်းနှင့် သက်တော်စောင့်တို့သည် မြေကျင်းထဲက တက်လာကြ၏။ သူကြီးကို ဝက်ပြန်ယူနိုင်ပြီး သူတို့နှစ်ယောက်လည်း သူကြီးအိမ်တွင် စားသောက်ကာ တစ်နေ့ခင်းလုံးအိပ်နေကြသည်။ ညက ဘယ်ရွာ တဝက်ကိုသူ့သမန်းကျားလာကိုက်သွားသနည်းဆိုသည်ကိုလည်း သူကြီးနှင့် ရွာသားတွေကို စုံစမ်းနိုင်းသည်။

လူများထင်ထားကြသလို မနားတမ်းမွေးထားသော သမန်းကျားကလည်း မနားတမ်း ဝက်ကောင်နှင့် များစေ၍ သတ်ရန်ကြံစည်နေသည်ကို သိ၍လား။ သို့မဟုတ် မနားတမ်းကပဲ အတတ်ပညာနှင့် ဝက်အော်သံကြားရာကို မလာရန်မှာထားသည်လား။ ဝက်က တစ်ညလုံးအော်နေသော်လည်း ထိုဝက်အော်နေရာကို ကျားက မလာ။

တောင်မင်းကြီးပိုင် ရွာများရှိ နွားနောက်များ၊ ဝက်များကို မနားတမ်းအသိန်နှင့် လုံလုံခြုံခြုံသွင်းထားကြရာ သမန်းကျားမှာလည်း ဘယ်ရွာက ဝက်တစ်ကောင်ကောင်ကိုပင် လာကိုက်သံမကြားရတော့။

သည်လိုနှင့် သူကြီးရွာခေါင်းအိမ်တွင် စားပြီးအိပ်၊ အိပ်ပြီးစားနေကြသော မနားတမ်းနှင့် သူ့သက်တော်စောင့်တို့သည် သူကြီးအိမ်က ညစာစားပြီးသည်နှင့် နောက်တစ်ရွာကို ထွက်သွားကြပြန်သည်။ ထိုရွာကို ရောက်သောအခါမှာလည်း ပထမရွာမှာကဲ့သို့ သူကြီးအိမ်တွင်တည်းကာ ဝက်တစ်ကောင်နှင့်ကျင်းထဲ ဆင်းသွားကြပြန်သည်။ ထိုရွာမှ၌လည်း ဝက်သည် မြေကျင်းထဲက တစ်ညလုံး အော်နေသော်လည်း ဝက်သွေးသောက်နေကျကျားက မလာ။ မနားတမ်းတို့ရှိနေရာနှင့် ကျားရောက်နေသောနေရာမှာ အလှမ်းဝေးသဖြင့် မြေကျင်းထဲက ဝက်အော်နေသံကို ကြားက မကြားရ၍ ဖြစ်သည်။ ဝက်သွေးသောက်နေကျ သွေးသောက်ကျားသည် ဝက်အော်သံ ကြားက မုချလာမည်ဟု မနားတမ်းက တွက်ထားသည်။

ငါးရွာရောက်၍ ငါးညမြောက်မှာတော့ မနားတမ်း တွက်ကိန်းမှန်လေသည်။ တောင်မင်းကြီးပိုင် ရွာအားလုံးရှိ လူတွေ၏ဝက်နှင့် နွားနောက်တွေမှာ ရွာရောက်၊ အိမ်ရောက်အမြင့်ခြံစည်းရိုးတွေနှင့် လုံလုံခြုံခြုံ ကာရန်ထားကြသည့်အပြင် လူတွေကလည်း မိမိတို့တိရစ္ဆာန်များကို သမန်းကျားလာကိုက်မှာစိုး၍ မီးဖိုကြီးတွေကို ညလုံးပေါက် ဖိုထားကြကြရာ သမန်းကျားမှာ ရွာမကပ်ရဲပဲလေးငါးရက် အစာငတ်နေသည်။

ထိုအခါတစ်ညလျှင်အစဉ်လျှောက်ပြီး ကိုးတောကိုးကျင်း လှည့်လည်နေသော ကျားသည် ဝက်အော်နေသံကို ကြားသည်နှင့် မနားတမ်းတို့ရှိနေရာကို ပြေးချလာသည်။ သို့သော် ဝက်မှာ မြေပြင်က အော်နေသည်မဟုတ်၊ မြေတွင်းထဲက အော်နေခြင်းဖြစ်ရာ မြေကျင်းထဲက ဝက်ထွက်လာအောင် ဟိန်းသံပေး၍ ခြိမ်းခြောက်နေသည်။ ကျားဟိန်းသံကို ကြားရသောဝက်မှာ မြေကျင်းထဲတွင် နေစရာမရှိလောက်အောင် ကြောက်၍ ပြီး မနားတမ်းတို့ကိုပါ တိုးတိုက်၍ ဆောက်တည်ရာမရ အော်နေ၏။

ဝက်အော်သံကြောင့် သူတို့အနားကို ကျားရောက်လာပြီဟု သိရသော မနားတမ်းသည် ထိုအခါမှ တောင်မင်းကြီးထည့်ပေးလိုက်သော တောင်မင်းကြီး၏သေနတ်စောင့်ဆီက အင်္ဂလိပ်ရိုင်ဖယ်ကိုယူ၍ အပေါ်က မိုးထားသော သစ်လုံးကြားထဲကို ပြောင်းထိုးချိန်၍ ကျားအလာကို စောင့်နေလေသည်။

အစကမှ ဝက်အော်နေသံကိုကြားနေရသော်လည်း ကျားသည် မည်သည့်နေရာက ဝက်အော်နေမှန်းသိပုံမရသေး။ မနားတမ်းတို့နှင့် ဝက်ရှိနေသော ကျင်းကိုပတ်ကာ ဝက်ထွက်လာမည်အထင်နှင့် ခြိမ်းခြောက်ဟိန်းဟောက်နေ၏။ သူမည်မျှဟိန်းဟောက် ဟိန်းဟောက်၊ ခြောက်လှန့်ခြောက်လှန့်အသံသာကြား ရပြီး ဝက်ကိုမမြင်ရသောအခါ အော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေသံကိုသေသေချာချာနားစွင့်ပြီးကျင်းပေါ်၌ မိုးထားသော သစ်လုံးများပေါ်ရောက်လာသည်။

သစ်လုံးကြီးများရှိကျင်းအမိုးပေါ်ကိုရောက်လာသောအခါ ဝက်ကလည်းကြောက်လန့်တကြားနှင့် ပိုအော်လာသည်။ ထိုအခါသစ်လုံးများအကြိုအကြားမှ ထွက်ပေါ်လာသော ဝက်အော်သံကြောင့် ထိုသစ်လုံးအစင်းများအောက်တွင်ဝက်ရှိနေသည်ကို ကျားက သိသွား၏။ ထိုသို့သိသွားသည်နှင့် ကျားသည် သစ်လုံးများကို ကုတ်ခြစ်ဆွဲဖြဲသည်။ လက်နှင့် ကုတ်ခြစ်ဆွဲဖြဲမရသောအခါ ပါးစပ်နှင့်ပါ ကိုက်ဆွဲသည်။

ဤအခြေအနေကို စောင့်ပြီး သစ်လုံးကြားက သေနတ်ပြောင်းရှိန်၍စောင့်နေသောမနားတမ်းသည် ထိုအခါမှ ကျားပါးစပ်ထဲကိုရှိုင်ဖယ်သေနတ်နှင့် ဒိုင်းခနဲပစ်ထည့်လိုက်လေသည်။

မှတ်ချက်။ ။ မရောက်သင့်သောနေရာ၊ မတွေ့သင့်သောနေရာ၌ လများနှစ်ရှည် အတွေ့နေလာခဲ့ကြရသော ချင်းရဲဘော်ကြီးသို့ သတိရစွာဖြင့်။

➤ မိုးကျော့

မကွဲမကွာ အစီအစဉ်

အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် လင်မယားနှစ်ယောက် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အဆင်မပြေ၍ ကွဲကွာနေသည်ကို ပြန်ပေါင်းထုတ်လိုသော ကွာစေ့ (ဖရဲ၊ နေကြာစေ့) ထုတ်များကို ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးပါးအား လှူ၍ "ကွာတာတွေ ပြန်စေ့ပြီး ပြန်လည်ပေါင်းဖော်ပါရစေ" ဟု ဆုတောင်းပါ။ မကြာခင် အဆင်ပြေလာပါလိမ့်မယ်။

ပျောက်ဆုံးသွားသော သားကောင်တစ်ကောင်

www.burmeseclassic.com

ကျားနှင့် မိကျောင်း သူသေ ကိုယ်သေ တိုက်ခိုက်ကြရာမှ နှစ်ကောင်စလုံး မှန်းလက် ချက်ဖြင့် ချက်ကောင်းကို ထိမှန်သော်လည်း နှစ်ကောင် အနက် တစ်ကောင်မှာ ပျောက်ဆုံးသွားရာ —

အချိန်

ကာလအားဖြင့်နှစ်ပေါင်း(၄၀)ကျော် ခဲ့ပြီ။ ထိုအချိန်ကမြစ်ဝကျွန်းပေါ်တစ်ပိုက် တွင် အချို့နေရာများ၌ အဖြူရောင်နယ် မြေ မဖြစ်သေး။ အကြမ်းဖက်သောင်း ကျန်းသူများကဟိုမှသည်မှထကြွသောင်း ကျန်းလျက် ရှိနေသေးသည်။ တောရွာ များမှ ရိုးသားသော တောင်သူလယ် သမားများ ကျီးလန့်စာစား ရှာဖွေစား သောက်လျက် ရှိနေကြရသည်။

နေရာကား အမာရွာသူကြီး ဦးချစ်ဖို့ ၏အိမ်တွင်ဖြစ်သည်။ အိမ်ရှေ့ကွပ်ပျစ် တစ်လုံးတွင် ရေနွေးကြမ်းဝိုင်းဖွဲ့လျက်ရှိ သည်။ သူကြီးဦးချစ်ဖို့ကဖြူဖြူရောရော ခန့်ခန့်၊ ဩဇာတိက္ကမရှိသူ၊ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရေးကောင်းသူတစ်ယောက်ဖြစ် သည်။ ဦးချစ်ဖို့နှင့်အတူ အသက် (၅၀) ကျော်သျှောင်တစောင်းနှင့် အသားညို ညိုတစ်ယောက်၊ အသားလတ်လတ်၊ နှာ တံပေါ်ပေါ်၊ အသက်(၃၀)ကျော်လူရွယ် တစ်ယောက်နှင့်ဆယ့်လေးငါးနှစ်အရွယ် ခန္ဓာကိုယ် တုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင်နှင့် ကရင် အမျိုးသားလူငယ်လေးတစ်ယောက်ဖြစ် သည်။

ဦးချစ်ဖို့ကရေနွေးကြမ်းတစ်ပန်းကန် ကိုမှုတ်ကာ တစ်ကျိုက်သောက်လိုက် ရင်း -

"ကိုကျောက်ခဲတို့ လာလာပို့တဲ့ တောဝက်သားကတော့ မပြတ်ကို စား နေရတာပဲဗျာ။ ဒါပေမဲ့ - အခုတစ်လော မစားရတာတော့ကြာပြီ"

သျှောင်တစောင်းနှင့်အသားညိုညို များ -

"သူကြီးရယ် - အမာရွာနောက် ...တောတန်းမှာက တောဝက်တွေ၊ ...ချိ)တွေ၊ဒရယ်တွေပေါတာကတော့ ...သိတဲ့အတိုင်းပဲ။ ဒါပေမဲ့ - ဒီလပိုင်း ...တ်မှာ တောထဲကို တောခွေးအုပ် ...တ်နေတယ်။ သူကြီးရဲ့ မြေရာတွေ ...ထပ်နေတာပဲ။ တောဝက်အကောင် ...တ်တလေးတွေလည်း သူတို့ရန် ...ကြောင့် တောထဲမှာ အတော်များများ ...တုန်တယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ကျွန်တော် ...ဆိုးတွေလည်း သားကောင်မရတာ ...ပြီ"

ဦးချစ်ဖို့က ငါးရန့်ခြောက်တစ်ဖတ် ...ရင်း -

"တောခွေးက ဒါလောက်တောင် ...သလား - ကိုကျောက်ခဲရ"

"ဟာ - သူကြီးရယ်။ ဘယ့်နှယ့်ပြော ...ဒီတောခွေးတွေက အကောင်(၂၀) ...တ်အုပ်လိုက်နေကြတာ။ သတ္တိ ...ည်းကောင်း၊ ကျားတို့ သစ်ကျုတ်တို့၊ ...တို့တောင်ဝင်ကိုက်ကြတာ။ တော ...လောက်ကတော့ သူတို့အစာပဲ"

"ဟုတ်လား - ဒီကောင်တွေကမြန် ...ပ်ကြဘူးလား"

"သူတို့ကအုပ်လိုက်၊ ကျားတို့ကျား သစ်တို့က တစ်ကောင်တည်း ပတ်ပတ် လည်က ဝိုင်းဆွဲကြတော့ ဘယ်ခံနိုင်မှာ လဲ၊ ပြောတာပေါ့"

"ချေတို့၊ ဆတ်တို့၊ ဒရယ်တို့ရော"

"အတူတူပေါ့ - သူကြီးရယ်"

"ဩော် - ဒါကြောင့်မို့ ကိုကျောက်ခဲ တို့ အမဲမရတာကိုး"

"ဟုတ်ပ - သူကြီးရေ"

"ဒါကြောင့်မို့ - ဆတ်သားခြောက်၊ ချေ(ဂျီ)သားခြောက်လည်း မစားရတာ ကိုး"

"အဲဒါကြောင့်မို့မိန်းမလှကျွန်းဘက် ကို အမဲပစ်ထွက်ဖို့ စိတ်ကူးနေကြတယ်"

"ဟေ"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ - သူကြီးရဲ့"

"မိန်းမလှကျွန်းက နတ်ကြီးတယ် ကိုကျောက်ခဲရဲ့"

"ဒါပေမဲ့ - သူကြီးရယ် - ဝိုင်ရာဆိုင် ရာတွေကို တင်မြှောက်ပသပြီးတော့မှ ကျွန်တော်တို့ သွားတာပါ။ နှစ်ကြိမ် လောက် အမဲပစ်ဖူးပါတယ်၊ အနှောင့် အယှက်မရှိ ပါဘူး။ ဟင်းစားကောင် လည်း ရပါတယ်"

"ဒါဆိုလည်း သွားပေါ့ဗျာ အမှား အယွင်းတော့ မရှိကြစေနဲ့ပေါ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"စိတ်ချပါ - သူကြီး။ ကျွန်တော်တို့အဆင်ပြေရင်လည်း သူကြီးအတွက်တော့ ဟင်းစား စိတ်ချပါ"

"ကိုကျောက်ခဲတို့ ဘယ်တော့ထွက်ကြမှာလဲ"

"မနက်ဖြန်ပေါ့"

"ဘယ်သူတွေ ပါမှာလဲ"

"ဒီလူတွေပဲပေါ့ - သူကြီးရယ်။ မောင်ထူးရယ်၊ စောကျိမ်းရယ်ပေါ့"

ဦးချစ်ဖိုကကရင်အမျိုးသားလူငယ်လေးကို ခပ်ပြုံးပြုံး ကြည့်လိုက်ကာ -

"ကောင်လေး - မင်းလည်း မုဆိုးတွေနဲ့ပေါင်းရင်း မုဆိုးအတွေ့အကြုံ အတော်ရနေပြီလား"

"ဟုတ်ကဲ့ - တော်တော်တော့ရနေပါပြီ။ ပညာယူတုန်းပါပဲ"

"မုဆိုးအလုပ်ဆိုတာ ဖွဲ့နဲ့ ဝါသနာနဲ့ အရေးကြီးတယ်ကွ။ ငါလည်း ငယ်ငယ်တုန်းကလုပ်ခဲ့တာပေါ့။ အသက်ကြီးလာတော့လည်း စွန့်လွှတ်လိုက်တာကြာပါပြီကွာ"

သောက်တူကလေးတစ်စီးတွင်စားရေရိက္ခာအစုံအလင်၊ လက်နက်ကိရိယာအစုံအလင်နှင့် တိုလီမိုလီများကိုတင်ကာ မုဆိုးဦးကျောက်ခဲ၊ တပည့်မောင်ထူးနှင့် စောကျိမ်းတို့သုံးယောက် နံနက်စောစောထွက်လာခဲ့ကြသည်မှာ မိန်းမလှကျွန်းသို့ နေအတော်မြင့်မှ ရောက်ကြသည်။ ကျွန်းပေါ်သို့ မတက်မီ ချောင်းကလေးတစ်ခုထိပ်တွင်ပိုက်ချနေသောကိုရွှေအောင်၏ ပိုက်လှေရှိရာသို့ ဦးကျောက်ခဲ သောက်တူက ကပ်လိုက်သည်။

ကိုရွှေအောင်က ပိုက်ချနေရင်း ဦးကျောက်ခဲတို့သောက်တူကိုစပ်လှမ်းလှမ်းကတည်းကမြင်နေပြီးဖြစ်၍အနားရောက်သည်နှင့် -

"အဘကျောက်တို့အမဲပစ်ရအောင်လာတာလား"

"အေးကွ"

"ဒါဆိုရင် - ကျွန်တော်တို့လည်း ဟင်းစားရဦးမှာပေါ့"

"မင်း - ဟင်းစားမရခင် တို့လည်း ရိက္ခာအရင်ပေးလိုက်ဦးလေကွာ"

"ရတယ်လေ၊ တဲကို ဝင်ပြီး ငါးသလောက်ကင် လိုသလောက်သယူသွား။ မနေ့ကတင် ကျွန်တော့်လှေ ပုစွန်တုပ်တွေနဲ့ လဲထားတဲ့ငါးသလောက်တွေရှိတယ်"

"ရွှေအောင်တို့က အားကိုးရတယ်ဟေ့။ တို့အပြန်လည်း မင်းကို ဟင်းစားပေးခဲ့ပါမယ်ကွာ၊ မပူပါနဲ့"

"အဘကျောက် တောထဲမှာတော့ တောဝက်တွေ ပေါမှပေါ။ တဲနားကိုတောင် မကြာမကြာ ရောက်ရောက်လာတယ်။ ဆတ်တစ်သံတွေ၊ ချေဟောက်သံတွေလည်း ခဏခဏ ကြားရတယ်"

"အေး - အဲဒီအသံပဲ ကြားချင်တာတဲ - တို့သွားမယ်ဟေ့"

"အဘ - ငါးသလောက်ကင် ယူသွားဦးနော်"

"အေးပါ - တဲမှာ မင်းမိန်းမ ရှိတယ်ဟုတ်လား"

"ရှိတယ် - အဘတို့ကို သူ သိပါတယ်"

"အေး - အေး"

ရွှေအောင်၏ မိန်းမထံတွင် ငါးသလောက်ကင်သုံးကောင်တောင်းယူကာ သောက်တူကို ရွှေအောင်၏တဲနှင့် မနီးမဝေးတွင် ချည်၍ မုဆိုးဦးကျောက်ခဲတို့သုံးယောက် တောထဲကို ဝင်လာခဲ့ကြသည်။ လမု၊ ကနစို၊ မဒမ၊ လမုံ၊ သင်ပေါင်း၊ ပင်လယ်ကိုင်းပင်များနှင့် ရှုပ်ယှက်ခတ်နေသောတောကြီးထဲကို ချီတက်လာကြရင်း အပင်များအောက်ခြေရှိ ရွှံ့တော၊ ဗွက်တောများကို သတိထားကာ လျှောက်ကြရသည်။ ရွှံ့နွံထူထပ်ပြီး မြွေဆိုးများရှိတတ်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဦးကျောက်ခဲက လုပ်နေကျအတိုင်း လက်ဖက်နှင့်ငါးကင်ကို တင်မြှောက်လိုက်သည်။

မုဆိုးဦးကျောက်ခဲက ရှေ့ဆုံးမှ တူမီးကြီးကို ထမ်း၍ အလယ်မှ မောင်ထူးက ဒူးလေးကြီးကိုကိုင်ကာ နောက်ဆုံးမှ စလွယ်အိတ်ကြီးနှစ်လုံးကိုပိုးရင်းစောကျိမ်းက သွက်လက်သောခြေလှမ်းများဖြင့် လိုက်ပါလာသည်။ ဦးကျောက်ခဲက နောက်ကိုလှည့်ကာ -

"ဟေ့ - မင်းတို့ အောက်ကိုလည်း သတိထားဦးနော်။ ပိုးကောင်၊ မြွေမတွေ့ဘဲ မဒမငုတ် စူးနေဦးမယ်"

တောထဲတွင် ထင်းခုတ်သူများက မဒမပင်များကို တစ်စောင်းခုတ်ထားသောကြောင့် ကျန်အငုတ်များက ချွန်ထက်နေကာ တချို့ငုတ်များက ရေထဲတွင် မြုပ်နေသောကြောင့် နင်းမိလိုက်လျှင် ဖိနပ်ပါ ပေါက်ထွက်၍ ခြေဖဝါးကို စူးတတ်ကြသည်။ တချို့ဆိုလျှင် ခြေထောက်ကို ထုတ်ချင်းခပ်အောင် စူးတတ်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တောထဲကိုရောက်လာကြပြီး နာရီ ဝက်ခန့်အကြာတွင် ရေသဖန်းပင်ကြီး တစ်ပင်ကို လှမ်းမြင်လိုက်ရသည်။ ရှေ့မှ သွားနေသော မုဆိုးဦးကျောက်ခဲက ပခုံး ပေါ်တွင် ထမ်းထားသော တူမီးကြီးကို အောက်ချ၍ နောက်ကို လှည့်ကြည့် လိုက်သည်နှင့်အကင်းပါးလှသောမောင် ထူးက ဒူးလေးကြီးကို မောင်းတင်လိုက် သည်။ ဦးကျောက်ခဲက လေသံတိုးတိုး ဖြင့်-

"အမဲကောင် ရှိနိုင်တယ်"

ရေသဖန်းပင်နှင့် ကိုက် (၂၀)ခန့် အကွာလောက်ရောက်သည်နှင့်တစ်ခန ရာမှ-

"ဖလပ်-ဖလပ်"

ဦးကျောက်ခဲက လမုပင်ပေါက် ကလေးတစ်ခု၏ သစ်ရွက်သစ်ခွက်များ အကြားမှရေသဖန်းပင်အောက်ကိုချောင်း ကြည့်လိုက်သည်။ ထင်သည့်အတိုင်းပင် တောကြက်ဖိုမတစ်စုက ရေသဖန်းသီး အကြွေများကို နှုတ်သီးနှင့်တို့ကာဆိတ် ကာ စားနေရင်း ကြက်ဖိုက အစောင့် ဝင်၍အမကိုရစ်နေသည်။ ဦးကျောက်ခဲ က မောင်ထူးကိုလှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ မောင်ထူးကလည်း သဘောပေါက်ပြီး ဖြစ်၍ လမုပင်ပေါက်ကလေးများကို အကာအကွယ်ယူကာ ပစ်ကွင်းကောင်း ကို ရွေးနေလိုက်သည်။

ဦးကျောက်ခဲနှင့်စောဂျိမ်းက နောက် တွင်ချန်ကာ ပစ်ကွင်းကိုကြည့်နေသည်။ မောင်ထူးထံမှ ဂွစ်ခနဲအသံနှင့်အတူ တောကြက်ဖတွင် မြားတံက စူးဝင်သွား သည်။ တောကြက်ဖ ယိုင်လဲသွားချိန် တွင် ကြက်မက လှစ်ခနဲ ထွက်ပြေးသွား တော့သည်။ ထိုအချိန်တွင် ရေသဖန်း ပင်နောက်ဘက် ကနစိုတောဘက်ဆီ မှ-

"ဖောက်-ဖောက်-ဖောက်"

ဦးကျောက်ခဲကတူမီးကြီးကိုမောင်း တင်ကာ မောင်ထူးရှိရာသို့ ပြေးတက် လာရင်း-

"မောင်ထူး-နောက်ထပ်၊ ဒါတော ဝက်တွေရဲ့မေးရိုက်သံကွ၊ တို့အလာကို ကြိုမြင်ထားလို့တို့ကိုဆော်ဖို့ချောင်းနေ တာကွ"

"ဗြော-ဗြော" ဟူသော အသံနှင့် အတူ ကနစိုတောထဲမှ တောဝက်တစ် ကောင် ဒရောသောပါး ပြေးထွက်လာ သည်။ ဦးကျောက်ခဲနှင့် မောင်ထူးရှိရာ သို့တည့်တည့်ပြေးဝင်လာခြင်းဖြစ်သည်။

ကျောက်ခဲက မုဆိုးဒူးတောက်မြေပြင် ဆိုင်ချလိုက်ကာ တူမီးကို ထိုးချိန် သည်။

"ဗြော-ဗြော"

"ဒိန်း"

တူမီးသံကြောင့် ကျေးငှက်သာရ များ လန့်ချပ်၍ အော်သံနှင့်အတူ ထိုးဝင်လာသော တောဝက်ကြီး ခနဲဖြစ်သွားကာ တဖြည်းဖြည်းဖင် သွားသည်။ မည်းပြောင်နေသော ဝက်ကြီး၏ ထိပ်တွင် ဖွေးခနဲဖြစ် ဘာ ရဲရဲနီသောသွေးများက ဖြည်း စီးကျလာသည်။

"တောဝက်ပစ်ဖို့ ယမ်းပြင်းပြင်းစပ် ၊ တစ်ချက်တည်းနဲ့ ကိစ္စချောပါ"

ဦးကျောက်ခဲတို့ အနားရောက်ချိန် တောဝက်ကြီးက အကြောဆွဲကာ သွားတော့သည်။ ထိုအချိန်တွင် တ်ကြီး ထွက်လာသော ကနစို ထဲမှ "ဗြော-ဗြော" အသံများနှင့် အသံများက ဝေးရာဘက်သို့ ဖြည်းပျောက်ကွယ်သွားသည်။

အနားတွင် ရောက်လာသော အား ဦးကျောက်ခဲက-

"စောဂျိမ်း-သဘောပေါက်တယ် နော်"

"သိတယ်-အဘ၊ ဒီကောင်က ဝက် တောင်းကြီး"

တောဝက်အုပ်တွင် ခေါင်းဆောင် ပေါ်သော ဝက်တောင်းကြီးဖြစ်သည်။ ဝက်တောင်းကြီး ကျသွားသောကြောင့် ကျန်တောဝက်များက ခြေဦးတည့်ရာသို့ ထွက်ပြေးကြခြင်းဖြစ်သည်။ စောဂျိမ်းက ဓားမြှောင်ကိုထုတ်ကာ သိုက်ကြီးကို လှီး ထုတ်ပစ်လိုက်သည်။ ကြာလျှင် ဝက် တစ်ကောင်လုံး စား၍မရအောင် နံဗောင်မည်စိုးသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဦးကျောက်ခဲက-

"တို့ အပြန်ကြမှ ယူမယ်ကွာ။ ဒီအတိုင်းထားခဲ့ရင် တောကောင်တွေ စားကုန်လိမ့်မယ်။ ခြေတွေလက်တွေ နွယ်ကြိုးနဲ့တုပ်ပြီး သစ်ပင်ကိုင်းတစ် ကိုင်းမှာ ချိတ်ကြရအောင်ကွာ"

သုံးယောက်သား ဝက်တောင်းကြီး ကို မနိုင်တစ်နိုင်ထမ်းကာ သစ်ကိုင်းတစ် ကိုင်းတွင် ချိတ်လိုက်ကြသည်။

"ငါ့သေနတ်သံကြောင့် ဒီနားတစ် ဝိုက်ကတော့ ဘာကောင်မှ ရမှာမဟုတ် ဘူး။ ကနစိုတောထဲကို ချိတ်ကြရ အောင်ကွာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကနုစိုတောအောက်ခြေတွင်တချို့နေရာများက ရေစပ်စပ်တချို့နေရာများက ကုန်းမြေ၊ တချို့နေရာတွေက ရွှံ့နွံ့တောအတိုင်းတစ်နာရီလောက်လျှောက်လာကြသည်အထိ မည်သည့်တောကောင်မျှမတွေ့ရသေး၊ အပင်များပေါ်မှမျောက်များကတော့ ကွီကွီကွကွ အော်ကာဦးကျောက်ခဲတို့ရောက်လာသည်ကိုတစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင် အချက်ပေးရင်းတစ်ပင်မှတစ်ပင်သို့ကူးနေကြသည်၊

မောင်ထူးက -

"အဘကျောက် - တောဝက်ခြေရာတွေကတော့ ရှုပ်နေတာပဲ ခုထက်ထိတော့မတွေ့သေးဘူး"

"အေး - ငါလဲ တွေ့တယ်၊ သတိတော့ရှိပါစေနော်၊ တောကောင်တွေကတို့အလာကိုကြိုမြင်နေရင် ရုတ်တရက်အန္တရာယ်တွေ့နိုင်တယ်"

"စိတ်ချပါ - အဘ"

ကနုစိုတောအတိုင်း ဆက်လက်၍နာရီဝက်ခန့်လျှောက်လာကြပြီးသောအခါ (၁၀)ပေခန့်ကျယ်သော ချောင်းကလေးတစ်ခုကိုတွေ့လိုက်ရသည်၊အနီးတွင်ရှိသော မဒမပင်များကို ခုတ်ကာထံတားလုပ်၍ဖြတ်ကျော်လိုက်ကြသည်၊ချောင်းကိုဖြတ်ပြီး နောက်တစ်နေရာတွင်မောင်ထူး၏ဒူးလေးဖြင့်တောကြက်တစ်ကောင်ထပ်ရလိုက်သည်၊နေအတော်မြင့်နေပြီဖြစ်၍ဦးကျောက်ခဲတို့မုဆိုးအဖွဲ့လည်း ချွေးများ အတော်ရွှဲနေပြီဖြစ်သည်၊

ကနုစိုပင်ကြီးတစ်ပင်အောက် ခွေ့အမောဖြေလိုက်ကြရင် ထမင်းထုပ်များဖြေကာ ငါးသလောက်ကင်၊ ငါးပိကောင်ကြော်များဖြင့် ဝမ်းဖြည့်လိုက်ကြသည်၊

"တောဝက်ခြေရာတွေ တော်တော်များများတွေ့တာတောင် ခုထက်ထိ တစ်ကောင်မှ မတွေ့သေးဘူး၊ ဝက်တောင်ကြီးတစ်ကောင်တည်းနဲ့ပဲ မိုးချုပ်တော့မလား မသိပါဘူးကွာ"

မောင်ထူးက -

"ဟုတ်တယ် - အဘကျောက် ရေ (ချိ)တို့၊ ဆတ်တို့၊ ဒရယ်တို့တောင် မတွေ့ဘူး၊ ထူးတော့ ထူးတယ်"

"ကဲ - ကဲ - အချိန်ရှိတုန်း ခရီးဆက်တိုက်ကြရအောင်ကွာ၊ စောဂျိမ်း - မင်းကအထုပ်တွေထမ်းလာရလို့မောပြီလားကွ"

"မမောပါဘူး - အဘရဲ့ တောထဲသွားနေရရင် ကျွန်တော်က ပျော်နေတာပါ"

"အေးအေး - ဆက်လိုက်ကြရအောင်ကွာ"

မုဆိုး ဦးကျောက်ခဲတို့အဖွဲ့ ကနုစိုတောအတိုင်း (၁၅)မိနစ်ခန့် လျှောက်လာခဲ့ပြီး နောက်တစ်နေရာအရောက်တွင် -

"ဂရုး - ဂရုး"

"ဖန်း - ဖန်း"

ဦးကျောက်ခဲက ရှေ့ကနေ သွားနေရင်း တုန့်ခနဲရပ်လိုက်ကာ -

"မောင်ထူးတို့၊ စောဂျိမ်းတို့ ဘာသံတွေလဲကွ"

"မသိဘူး - အဘကျောက်"

"ရှေ့နားက အသံကွ၊ ထူးတော့ ထူးတယ်၊ သတိရှိပစေနော် - ဟော့ကောင်တွေ"

(၁၅)ကိုက်အကွာလောက်ရှိ လမုပင်အုပ်ဆီမှ ကြားနေရသော အသံများဖြစ်၍ သုံးယောက်သား သတိအနေအထားဖြင့် တစ်လှမ်းချင်းလျှောက်လာကြပြီးရှေ့ဆုံးမှသွားနေသောဦးကျောက်ခဲက လမုပင်ပေါက်ကလေးများ၏ သစ်ရွက်သစ်ခက်များကိုဖြဲ၍ အသံလာရာဆီသို့ကြည့်လိုက်သောအခါဦးကျောက်ခဲထံမှ မတိုးမကျယ်အသံတစ်ခု ထွက်သွားတော့သည်၊

"ဟာ ..."

ချက်ချင်းပင် ဦးကျောက်ခဲက နောက်ကိုလှည့်၍ -

"ဟော့ကောင်တွေ - နီးရာသစ်ပင်ပေါ်မြန်မြန်တက်"

ပြောပြောဆိုဆို ဦးကျောက်ခဲက လူတစ်ဖက်ခန့်ရှိသော လမုပင်တစ်ပင်ပေါ်သို့ အပြေးတက်လိုက်သည်၊ ဦးကျောက်ခဲက အမြင့်ပေ (၂၀)ခန့်ရှိ လမုပင်ခွကြားသို့ရောက်သည်နှင့်ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်လိုက်သောအခါ မောင်ထူးရော စောဂျိမ်းပါ ကနုစိုပင်ကြီးတစ်ပင်ပေါ်ကို ရောက်နေကြပြီဖြစ်သည်၊

သစ်ပင်ပေါ်ကိုရောက်မှ မြင်ကွင်းကိုရှင်းရှင်းလင်းလင်းတွေ့လိုက်ရသည်၊ ရေကျချိန်ဖြစ်၍ရေမရှိသောရိုး (ချောင်းအသေးစား)ကလေးထဲမှ အရှည် (၁၅) ပေခန့်ရှိသော မိကျောင်းတစ်ကောင်နှင့် ရိုးအပေါ် ကုန်းဘက်မှ ဟင်းမျိုး (ကျား) တစ်ကောင်သည်မိကျောင်းကိုလက်နှင့်လှမ်းပုတ်လိုက်၊မိကျောင်းက ပါးစပ်ကြီးဖြဲကာ လှမ်းဟပ်လိုက်နှင့် လုပ်နေသော တိုက်ပွဲ ဖြစ်သည်၊

ရိုးနှင့်ကုန်းအစပ်မြက်တောထဲတွင် လည်း ခေါင်းတစ်ခြမ်းမရှိတော့သည့် သွေးသံရဲရဲနှင့် တောဝက်တစ်ကောင်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးကျောက်ခဲက မြင်ကွင်းကိုကြည့်ရင်း သဘောပေါက်လိုက်သည်။ ဟင်းမျိုးနှင့် မိကျောင်းက အစာလုနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ တောဝက်က ဟင်းမျိုးရထားသည့်အစာလား။ မိကျောင်းကြီး ရထားသည့်အစာလားတော့မသိ။ ဟင်းမျိုးက ပါးစပ်ကြီးဖြဲကာ "ဂရား - ဂရား" နှင့်အော်၍မိချောင်းကြီးဆီသို့လက်နှင့်လှမ်းပုတ်လိုက်ချိန်တွင် မိကျောင်းကြီးက ခေါင်းလည်၍ရှောင်လိုက်ကာပါးစပ်နှင့်လှမ်းဟပ်လိုက်ပြန်သည်။ ထိုအခါ ဟင်းမျိုးကြီးက နောက်ကို ခုန်၍ရှောင်လိုက်ပြန်သည်။

တစ်ကြိမ်တွင်မိချောင်းကြီးကအရှိန်လွန်၍အိုးထဲမှလွန်ကာ ကုန်းပေါ် ခေါင်းပိုင်းကြီးအရောက်တွင် ဟင်းမျိုးကြီးက ကိုယ်ကိုတစ်ပတ်လှည့်လိုက်ပြီးမိကျောင်းကြီးကိုယ်လုံးပေါ်သို့ ချဉ်ခနဲ ခုန်တက်လိုက်ကာလက်နှစ်ဖက်နှင့်ကုတ်၍ကျောကိုပါးစပ်နှင့် ကိုက်လိုက်လေသည်။

သို့သော်လည်းဟင်းမျိုးကြီးကျောကုန်းပေါ်ရောက်သည်နှင့်မိကျောင်းကြီးက ကိုယ်ကို လိမ့်လိုက်သောကြောင့် ဟင်းမျိုးကြီးက မကိုက်လိုက်ရဘဲရိုးထဲရှိ ရွှံ့များပေါ်သို့ ဖွမ်းခနဲ ကျသွားတော့သည်။

တောဘုရင်နှင့် ရေဘုရင်တို့ အလျှော့မပေးဘဲ သူနိုင်ကိုယ်နိုင်တိုက်ပွဲဖြစ်သည်။ တောဘုရင်၏မာန်ဗီသံနှင့် ရေဘုရင်တို့၏လှုပ်ရှားသံတို့ကပတ်ဝန်းကျင်ကို ဆူညံလျက်ရှိသည်။ ဦးကျောက်ခဲတို့ မုဆိုးအဖွဲ့က မျက်တောင်မခတ်တိုက်ပွဲကိုကြည့်နေဆဲတွင်ဟင်းမျိုးကြီးက ရေဘုရင်၏ ခေါင်းကို လက်နှင့်လှမ်းအပုတ်တွင် ရေဘုရင်က ခေါင်းကို ယာဘက်သို့ရှောင်လိုက်ပြီးအမြီးကဝဲဘက်မှနေ၍ ဝှီးခနဲနေအောင် ရိုက်ချလိုက်သည်။

တောဘုရင် ဟင်းမျိုးကြီး အဝိုက်မိသွားကာ ပုံလျက်လဲကျသွားသည်။ လဲကျသွားသော တောဘုရင် ဟင်းမျိုးကြီး၏ကိုယ်လုံးကြီးက ရိုးစပ်ကိုရောက်လာသည်နှင့် မိချောင်းကြီးက ပါးစပ်ဖြဲကာ ဟင်းမျိုးကြီး၏ခေါင်းကို လှမ်းဟပ်လိုက်တော့သည်။ ခေါင်းတစ်ခုလုံး မိကျောင်းကြီးပါးစပ်ထဲကိုရောက်သွားသော်လည်း ဟင်းမျိုးကြီးက အော်ဟစ်ရုန်းကန်နေသေး။ ဟင်းမျိုးကြီး၏ အော်သံက တစ်တောလုံး ဆူညံသွားတော့သည်။

ထိုအချိန်တွင် သစ်ပင်ခွကြားများ၌ တိုက်ပွဲကို ထိုင်ကြည့်နေကြသော မုဆိုးကြီးဦးကျောက်ခဲနှင့် မောင်ထူးတို့နှစ်ယောက်သည် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြကာ -

"ဒိန်း ..."

"ဝုစ် ..."

"ဒိန်း ..."

ရေဘုရင်ကြီး၏ဘေးသားဖွေးဖွေးကြီးကို တူမီးကျည်က ဖောက်ဝင်သွားကာ အပေါက်ကြီးဖြစ်သွားပြီးနောက် သွေးများ ပွက်ခနဲ ထွက်လာကာ မောင်ထူး၏မြားတံကလည်း သုံးမုံတစ်ပုံခန့် စိုက်ဝင်သွားပြန်သည်။ ဦးကျောက်ခဲ၏ နောက်ထပ်ကျည်တစ်ချက်က ရေဘုရင်ကြီး၏ဖက်ပိုးနေရာတွင် ချိုင့်ဝင်သွားကာ အပေါက်ကြီးဖြစ်သွားပြန်သည်။ ရေဘုရင်ကြီးကဒဏ်ရာများကြောင့်တွန့်လိမ်သွားကာဟင်းမျိုးကြီး၏ခေါင်းကိုကိုက်လျက်နှင့်ပင် ပက်လက်လန်၍ရိုးထဲတွင် ရွှံ့များကိုအမြီးနှင့်ရိုက်ရင်းဝုန်းဒိုင်းကျဲနေတော့သည်။

မောင်ထူးနှင့် စောဂျိမ်းက ဟင်းမျိုးကြီးကိုဝါးတစ်လုံးနှင့်လျှိုကာ ရှေ့နောက်ထမ်းရင်း ခပ်လှမ်းလှမ်း အရောက်တွင် စောဂျိမ်းက မကျေမနပ်နှင့်နောက်ကိုလှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ တောဝက်သေကြီးကိုနေရာတွင် မတွေ့ရတော့။ စောဂျိမ်း မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လက်သီးဆုပ်ခန့် အပေါက်ကြီးနှစ်ပေါက်ကပင် ရေဘုရင်ကြီးအတွက် လုံလောက်နေပြီဖြစ်၍ ဦးကျောက်ခဲတို့အဖွဲ့က သစ်ပင်ရွကြားကပင် ထိုင်ကြည့်နေကြသည်၊ ရေဘုရင်ကြီး၏ ရိုးထဲမှ ရွှံ့များကို အမြီးနှင့် ရိုက်ချက်က ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ရွှံ့များ လွင့်စဉ်ကာ ဦးကျောက်ခဲတို့ပုန်းအောင်းရာ သစ်ပင်များဆီသို့ပင် ရွှံ့များ ရောက်လာသည်၊

တောဘုရင် ဟင်းမျိုးကြီးကတော့ ငြိမ်သက်နေမိပြီ ဖြစ်သည်၊ ရေဘုရင်မိကျောင်းကြီးကတော့ (၁၅)မိနစ်ခန့် တွန့်လိမ်ကောက်ကွေးနေပြီးမှငြိမ်သက်သွားတော့သည်၊ ဦးကျောက်ခဲက သစ်ပင်ရွကြားမှနေ၍-

"မောင်ထူးရေ-ခဲတစ်လုံးနဲ့ ငှက်နှစ်ကောင်ဆိုတာ ဒါပဲ ထင်တယ်ကွ၊ ဒီနေ့တော့-မုဆိုးဘဝမှာ အထူးအဆန်းပဲ"

"အဘကျောက်ရေ-အဘနဲ့တော လိုက်ထွက်နေတာ ကြာပြီ၊ ဟင်းမျိုးဆိုတာ ဒီတစ်ခါပဲ ကြုံဖူးသေးတယ်၊ အခုတော့ ဟင်းမျိုးကိုပစ်တောင် မပစ်လိုက်ရဘူး"

"စောကျိုမ်း-မင်းကြောက်နေလား"

"ဒါမျိုး တစ်ခါမှ မကြုံဘူးတော့ နည်းနည်းတော့ ကြောက်သွားတယ်၊ အခု-နှစ်ကောင်စလုံး ကြွသွားတော့ မကြောက်တော့ပါဘူး"

"ကဲ-ကဲ-ဒါဆို သွားကြည့်ကြရအောင်"

ဦးကျောက်ခဲတို့သုံးယောက် လမ်းပင်များကိုဖြတ်ကာ သတ္တဝါနှစ်ကောင် တိုက်ပွဲဖြစ်ရာ နေရာသို့ အရောက်တွင်-

"ဟာ"

သုံးယောက်သား အံ့အားသင့်သွားကြသည်၊ တောဘုရင်ဟင်းမျိုးကြီးက ခေါင်းတစ်ခုလုံး ပုံပျက်ကာ အသက်ပျောက်နေပြီဖြစ်သော်လည်း ရေဘုရင်မိချောင်းကြီးကိုတော့ လုံးဝရှာမတွေ့၊ မသေမရှင်နှင့် ရေမရှိသော ရိုးကလေးအတိုင်း ဆင်းသွားလျှင်လည်း ဆင်းရာလမ်းနှင့် ဒဏ်ရာက သွေးများကို တွေ့ရမည်၊ ကုန်းပေါ်တက်ပြေးလျှင်လည်း

တော်များ တွေ့ရမည်၊ ယခုတော့ ချောင်းကြီးကို အစအနပင် ရှာမတွေ့ ကြောင့်အံ့သြနေကြခြင်းဖြစ်သည်၊ ကျောက်ခဲက မယုံနိုင်စရာအဖြစ်ကို ရွှင်း-

"ဟဲ-ကဲ-အချိန်ရှိတုန်း ဟင်းမျိုးကြီးကို သယ်ဖို့လုပ်ကြကွာ"

စောကျိုမ်းက-

"မိချောင်းကြီးကရော..."

"တို့နဲ့ မထိုက်လို့ပဲ သဘောထားလိုက်ပါကွာ"

မောင်ထူးက-

"အဘကျောက်ရဲ့တူမီးဒဏ်ကြောင့် ချောင်းလောင်းကြီး ပွင့်ထွက်သွားတာ မြင်လိုက်တာပဲ-အဘရာ၊ အခုမှ သိရတယ်၊ ရွှံ့ဗွက်ထဲမှာများ နစ်နေသလား"

မောင်ထူးက ပြောပြောဆိုဆို သစ်ကိုင်းရှည်တစ်ချောင်းနှင့် ရိုးထဲရှိ ရွှံ့ဗွက်များကို ထောက်ကာ စမ်းနေပြန်သည်၊ မိချောင်းကြီးတစ်ကောင်လုံး မြုပ်နေလောက်အောင် ရွှံ့ဗွက်က မနက်ပေ၊ စောကျိုမ်းကလည်း ပတ်ဝန်းကျင်တော တွင်းအနှံ့မကျေမနပ်နှင့်လိုက်ရှာသည်၊ နှစ်ယောက်စလုံး လက်လျှော့ကာ ပြန်လာပြီး စောကျိုမ်းက-

"အဘကျောက် - တောခြောက်တာများလား"

"ကဲ-ကဲ-မင်းတို့ ကျေနပ်အောင် ရှာပြီးပြီ မဟုတ်လား၊ သွားကြမယ်၊ ဟင်းမျိုးကြီးကို တစ်ယောက်တစ်လှည့် ထမ်းကြတာပေါ့ကွာ"

"တောဝက်သေကြီးရော..."

"ထားခဲ့ပါတော့ကွာ"

မောင်ထူးနှင့် စောကျိုမ်းက ဟင်းမျိုးကြီးကို ဝါးတစ်လုံးနှင့်လျှိုကာ ရှေ့နောက်ထမ်းရင်း စပ်လှမ်းလှမ်းအရောက်တွင် စောကျိုမ်းက မကျေမနပ်နှင့် နောက်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်သည်၊ တောဝက်သေကြီးကို နေရာတွင် မတွေ့ရတော့၊ စောကျိုမ်း မျက်လုံးပြူးသွားသည်၊

"ကျော်စိုးနဲ့ တင်ဝင်းရာ-အဘဆိုတာ လျှို့ဝှက်တယ်ကွ၊ ဆေးကြယ်တာ

www.burmeseclassic.com

တွေလည်းအများကြီးရှိတယ်၊ အဲဒီတုန်းက ဟင်းမျိုးကြီးကို ရောင်းပြီး အဲဒီကျောက်ကတော့ အိမ်တစ်လုံး ကောင်းကောင်းဆောက်လိုက်ရတယ်"

"မိကျောင်းက ဘာဖြစ်လို့ ရှာမတွေ့တော့တာလဲ"

"ငါလည်း အဲဒါ သိချင်နေတာပဲကွ၊ ကျော်စိုးရဲ့ခြေရာလက်ရာလည်း မတွေ့၊ သွေးစက်ကလေးတစ်စက်တောင် မတွေ့ရလို့အံ့ဩနေတာ၊ ငါ့မှတ်ဆိုးသက်တမ်းမှာ ထူးထူးဆန်းဆန်း ကြုံတွေ့ရတာ အဲဒါ ပထမဦးဆုံးပဲဟေ့"

တင်ဝင်းက -

"စောလျှမ်းဆရာမှ ဆိုးကြီး ဦးကျောက်ခဲကရော ဘာကြောင့်ဆိုတာ ပြောမပြဘူးလား"

"သေတာသွားရော ဘာကြောင့်ဆို တာမေးလို့မရဘူး - တင်ဝင်းရေ"

➤ မောင်မြင့်မောင်း (မြို့ပြကလေး)

ချစ်သူချင်း ပြန်လည်သင့်မြတ်ဖို့ ဗေဒင်

- တနင်္ဂနွေသားသမီး စိတ်ဆိုး၍ မခေါ်မပြောဘဲနေလျှင် ရဲယိုမြစ်ကို အလယ်လက်နှင့် လက်တစ်ဆစ်တိုင်းဖြတ်ပြီး ဆောင်ပါ၊ တနင်္ဂနွေသားသမီး ချစ်သူစိတ်ဆိုးပြေကာ ပြန်လည်ချစ်ခင်လာပါလိမ့်မည်၊
- တနင်္လာသားသမီး စိတ်ဆိုး၍ မခေါ်မပြောဘဲနေလျှင် ပဲမြစ်ကို အလယ်လက်နှင့် လက်တစ်ဆစ်တိုင်းဖြတ်ပြီး ဆောင်ပါ၊ တနင်္လာသားသမီး ချစ်သူစိတ်ဆိုးပြေကာ ပြန်လည်ချစ်ခင်လာပါလိမ့်မည်၊

ထွန်းမိုးထက်

ကျိုးဖြူကျိုးမည်း
တစ်ကောင်တည်း

www.burmeseclassic.com

ကြောင်း

ပညာတတ်တစ်ယောက် ငွေလုပ်ကိုင်ခြင်းရာမှလောဘ တက်ပြီး ခင်မင်သူကို လိမ်ကြံသတ်ဖြတ်ရာမှ ရာဇဝတ်မှုကြီးတစ်ခု ပေါ်လာခဲ့သည်။ ထို့နောက် --

ဆရာအလုပ်မှအနားယူခဲ့ပြီးနောက် ကျွန်ုပ်သည်ဝါသနာပါရာစာပေလုပ်ငန်းကို စတင်လုပ်ကိုင်ခဲ့ပါသည်။ စာပေလုပ်ငန်းဆို၍ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်တော့ မဟုတ်ပါ။ စာအုပ်အရောင်းဆိုင်တစ်ခုသာ ဖြစ်၏။

၁၉၇၂-ခုနှစ်၏ နှစ်ဦးပိုင်းတွင်ပင် ထိုဆိုင်ကို ဖွင့်လှစ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်ုပ်မှာ အိမ်ထောင်သားမြေးလည်းမရှိ၊ တစ်ကိုယ်ရေတစ်ကာယသမားဖြစ်၍လည်း စားဝတ်နေရေးမှာလည်း အထွေအထူး ပူစရာမရှိခဲ့၊ ဖျာပုံရှိမိဘအမွေလယ်ကေ သုံးဆယ်အနက်မှ ကေနှစ်ဆယ်ကို ရောင်းချပြီး ဆယ်ကေကိုမူ နှာရေးဖျား ရေးအတွက် ချန်လှန်ထားခဲ့၏။

ကျွန်ုပ်၏စာအုပ်ဆိုင်လေးကို "အလင်းသစ်"စာပေဟုအမည်သမုတ်ခဲ့သည်။ ကူဖော်လောင်ဖက်အဖြစ်အသက် ဆယ့်ရှစ်နှစ်အရွယ် "စံပယ်"ဟူသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်နှင့် အသက် ဆယ့်သုံးနှစ်အရွယ် "မောင်သီဟ"ဆို သောလူငယ်တစ်ဦးကိုအခပေးခေါ်ထား လိုက်၏။

အမှန်တော့ - စံပယ်နှင့်သီဟမှာ မောင်နှမအရင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ မောင်နှမနှစ်ယောက်စလုံးကို အခလိုအလုပ်ပေးခဲ့သည့်အတွက် ၎င်းတို့၏မိဘများ မှာလည်း များစွာအသက်ရှူချောင်သွား ကြရတော့သည်၊ ၎င်းတို့၏မိဘများမှာ လက်လုပ်လက်စား ချို့တဲ့နွမ်းပါးသူများ

ည်းဖြစ်ကြလေ၏။ ထိပ်ဆုံးဖြေရင်းတို့၏ များထဲမှ ကျွန်ုပ်က ထမင်းချိုင့်ကို းနှင့် စားလိုက်သောအခါ ကျွန်ုပ် ပေါ် တျော့ရှူးတင်ပြီးရင်း တင်နေကြရ ာသည်။

ကျွန်ုပ်စာအုပ်ဆိုင်လေး၌ပုံမှန်အား သောမိတ်ဆွေများအထဲ၌ ရှေ့နေ လေး "ကိုကျော်စိုး" မှာ ပို၍မျက်မှန်း န်းမိလာရုံမျှမက လူချင်းလည်းခင်မင် ခဲ့ရသည်၊ သူနှစ်သက်သောစာအုပ် မှာလည်း၊ အများအားဖြင့် စုံထောက် များနှင့် ဘာသာပြန်စာအုပ်များဖြစ် ား ကျွန်ုပ်သည် သူ့အတွက် တကူး တ ရှာဖွေ၍တင်ပေးခဲ့ရ၏။

သို့သော် ကြာလာသည်နှင့်အမျှ ရှေ့နေ ကိုကျော်စိုး၌ မကောင်းသော ကျင့်စရိုက်များ ရှိနေသည်ကိုလည်း ကျွန်ုပ်သတိပြုလာခဲ့မိသည်၊ ထိုအရာမှာ ခြားမဟုတ်၊ ကိုကျော်စိုးသည် ရှေ့နေ စ်ဦးဖြစ်သော်ငြား နာမည်ကောင်းနှင့် ကျော်စောသူကားမဟုတ်။

သူသည် အမှုသည်များထံမှ နည်း ပေါင်းစုံဖြင့် ငွေညှစ်တတ်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။ သူ့အမှုနိုင်ရန်အတွက် နည်းပေါင်းစုံ၊ ပရိယာယ်ပေါင်းစုံဖြင့် ကြံစည်အားထုတ်တတ်သူလည်း ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အမှု လိုက်ကျွမ်းကျင်သည်ဟု မဆိုသာပဲ မကောင်းကြံစည်မှုကြောင့် နာမည်ဆိုး ထွက်နေသူဖြစ်၏။

ထို မျှမက ကိုကျော်စိုးသည် လောင်းကစားနှင့် "မ"ဘက်တွင်လည်း နာမည်ထွက်သေး၏၊ ထို့ကြောင့်လည်း အချိန်တိုင်း၌ ငွေလိုနေသူဖြစ်သည်၊ သို့သော် ဉာဏ်နီဉာဏ်နက်ထုတ်ရာတွင် ထူးချွန်သူဖြစ်ရကား သူ၏ထွက်ပေါက် ကို ကောင်းစွာဖန်တီးနိုင်သူလည်း ဖြစ် ပေသည်၊

ယနေ့ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်ဆိုင်သို့ ကိုကျော်စိုး ရောက်မလာသည်မှာ နှစ်ပတ်ခန့်ကြာမြင့်ခဲ့ပါပြီ၊ ဤသို့ သတိတရ ဖြစ်မိခါမှ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပင် သူ ရောက်လာခဲ့သည်၊ ညနေစောင်းအချိန် ဖြစ်ပြီး မိုးကလည်း တဖွဲဖွဲရွာနေချိန်၌ ကိုကျော်စိုးတစ်ယောက် ရေးကြီးသုတ်ပျာဖြင့် ကျွန်ုပ်ထံ ရောက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟာ - ကိုကျော်စိုး - ဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲ၊ မိုးတွေလည်း ရွှဲလို့"

ကျွန်ုပ်စကားကို သူ အမှုမထား။ လမ်းပေါ်သို့ နောက်ပြန်လှည့်ကြည့်နေပုံမှာလည်း တစ်စုံတစ်ရာကို ထိတ်လန့်စိုးရွံ့နေသလိုမျိုး ...။

"ကိုတင်မောင် - ကျွန်တော့်ကိုတစ်ခုကူညီပါဗျာ၊ ခင်ဗျားကူညီမှဖြစ်တော့မယ်၊ ကျွန်တော့်ကို အိမ်ထဲဝင်ခွင့်ပြုပါဗျာ"

ကိုကျော်စိုးက ပါးစပ်မှ တတွတ်တွတ်ပြောရင်းမှ ကျွန်ုပ်ကိုလည်း အားကိုးတကြီးဖက်တွယ်ထားပြီး အိမ်ထဲဝင်ရန် ကြိုးစား၏။

"ကိုကျော်စိုး - ဘာတွေဖြစ်လာတာလဲဗျာ၊ တဆိတ်ရှင်းပြစမ်းပါဦး"

"ပြောမယ် - အားလုံးရှင်းပြမယ်၊ အခုလက်ရှိအိမ်ထဲအရင်ဝင်ကြတာပေါ့ဗျာ"

ကျွန်ုပ်လည်း ၎င်းကို အိမ်ထဲခေါ်၍ တံခါးမကြီးကို ပိတ်ထားလိုက်ရသည်။ သို့တိုင်အောင် ကိုကျော်စိုးမှာ ဂနာမငြိမ်။ ကျိုးကန်းတောင်းမှောက် ကြည့်နေ၍ ကျွန်ုပ်က -

"ဒီအိမ်မှာ ကျွန်တော်တစ်ယောက် တည်းရှိတာပါ၊ ခင်ဗျား ဘာတွေဖြစ်လာ တယ်ဆိုတာ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောနိုင် ပါတယ်၊ နေဦး - နေဦး - ခင်ဗျားအတွက် တစ်ခုခုစီစဉ်ပေးဦးမယ်"

ဟု ဆိုလိုက်သည်။

"အင်းဗျာ - ခင်ဗျားဆီမှာ ဝီစကီ လေးများ မရှိဘူးလား - ကိုတင်မောင်"

"ဝီစကီ - ဟာ - ကျွန်တော်မှအရက် မသောက်တာ၊ ကော်ဖီနှပ်ထားတာ တော့ရှိတယ်၊ ပူပူလေးသောက်လိုက်မ လား၊ ပေါင်မုန့်ထောပတ်သုတ်လည်း အသင့်ရှိတယ်၊ စားမလား"

"နေ - နေပါစေဗျာ၊ မစားတော့ ဘူး၊ အဲ - ကော်ဖီပဲ ပေးပါဗျာ"

ကျွန်ုပ်လည်းမီးဖိုခန်းထဲဝင်၍အသင့် နှပ်ထားသော ဓာတ်ဘူးထဲမှ ကော်ဖီနှင့် ခွက်ကိုင်ကာ ယူလာခဲ့၏။ ကိုကျော်စိုးက တော့ စီးကရက်တစ်လိပ်ကို အားပါးတ ဖွာရှိုက်နေလေသည်။

"ကဲ - ပြောပါဦး၊ ဘာတွေဖြစ်လာ တာလဲ၊ ခင်ဗျားကြည့်ရတာ တစ်ခုခုကို ကြောက်နေသလိုပဲ"

"ပြောရင် ခင်ဗျား ယုံပါ့မလားမသိ ဘူး - ကိုတင်မောင်၊ ကျွန်တော် အခု ကြောက်လန့်နေရတယ်၊ ဘာကိုကြောက် သလဲဆိုတော့ အကြွေးရှင်တွေကိုလို့ ခင်ဗျားထင်မယ်မဟုတ်ဘူးဗျာ၊ ကျွန် တော်ကြောက်နေတာ လူမဟုတ်ဘူး ဗျ"

"ဘာ - ဘယ်လို - လူမဟုတ်တော့ ဘာလဲဗျာ"

"သရဲ - သရဲဗျ၊ ဟုတ်တယ် - သရဲ ကို ကြောက်နေတာ"

"ဗျာ - သရဲ"

သူ့စကားကြောင့်ကျွန်ုပ်အံ့ဩသွား သည်။

"နေပါဦးဗျာ - ခင်ဗျားအိပ်ရေးပျက် တာများပြီး ကယောင်ချောက်ချားဖြစ် တယ်ထင်တယ်"

ကျွန်ုပ်စကားကြောင့် ကိုကျော်စိုး ခေါင်းကို တွင်တွင်ခါရင်း -

"ခက်တယ်ဗျာ - ခင်ဗျား မယုံနိုင် ဘူးဆိုတာ သိပါတယ်၊ ကျွန်တော် အိပ် ရေးပျက်တာများပြီဆိုတာတော့ အဟုတ် ပဲ၊ နို့ပေမယ့် - ကယောင်ချောက်ချားဖြစ် တာတော့ မဟုတ်ဘူး၊ တကယ် သရဲ ခြောက်ခံရတာဗျ" ဟု ဆို၏။

"အဆန်းပဲ - ကိုကျော်စိုး၊ ဖြစ်ပုံရှင်း ပြစမ်းပါဦးဗျာ"

"ဒီလိုဗျာ - အင်ဂျင်နီယာ ကိုသက် နိုင်ဦးကို သိတယ်မဟုတ်လား"

"သုံးဆယ့်ရှစ်လမ်းက ကန်ထရိုက် တာ သက်နိုင်ဦးလား"

"အစစ်ပေါ့ဗျာ - လွန်ခဲ့တဲ့ငါးရက်က ဒီသက်နိုင်ဦးဟာ အသတ်ခံရပြီး သေပြီ ဗျ"

"ဘာ - ဘယ်လိုအသတ်ခံရတယ်၊ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲဗျာ - ဘယ်သူသတ် တာလဲ"

"အင်း - တခြားသူ ဟုတ်ရိုးလား၊ ကိုသက်နိုင်ဦးကိုသတ်တဲ့တရားခံက ကျွန်တော်ပါပဲဗျာ"

"ဗျာ - ဘယ်လို - ဘယ်လို"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ့စကားကြောင့် ကျွန်ုပ် မျက်လုံးပြူးသွားမိသည်။ ကျွန်ုပ်အိမ်ထဲရောက်နေပြီး ကျွန်ုပ်နှင့် အတူထိုင်၍ စကားစမြည်ပြောဆိုနေသောရွှေနကိုကျော်စိုးက လူသတ်တရားခံဖြစ်နေသည်ဆိုပါလား။ တစ်ဆက်တည်းတွင် လူသတ်တရားခံကိုအိမ်ပေါ်လက်ခံထားမိ၍အမှုပတ်မည်ကိုလည်း ကျွန်ုပ် ကြောက်လာမိသည်။

“သက်နိုင်ဦး - အသတ်ခံရတာကို ရဲစခန်းက သိပြီလားဗျာ”

“ဓော် - ခက်တာပဲ။ ရဲစခန်းက သိမှတော့ ကျွန်တော်က ခင်ဗျားနဲ့ အခုလိုတောင် စကားမပြောနိုင်ပေါင်။ သံတိုင်ကြား ရောက်နေရောပေါ့။ အလောင်းတောင် ရှာတွေ့မှာမဟုတ်ဘူး။ အလွန်ဆုံးရှိလှ လူပျောက်မှုပဲ ရှိဦးမှာ ...”

“ဒါ - ဒါနဲ့ - ခင်ဗျားက ဘာလို့ သူ့ကိုသတ်တာလဲ။ ပြီးတော့ - ကျုပ်ကိုဘာလို့ဒီစကားတွေ လာပြောနေရတာလဲ။ တကယ်ဆို - ဒါတွေကိုရဲစခန်းမှာဖြောင့်ချက်ပေးရမှာပေါ့”

ကျွန်ုပ်စကားကြောင့် သူက ခေါင်းတွင်တွင်ခါပြီးမှ ရှင်းပြ၏။

“ဒီအဖြစ်က သာမန်ထက် ထူးဆန်းနေတယ်ဗျ။ ယုံနိုင်ဖွယ်ရာတောင် မဲ
ဘူး။ ကျုပ်ကိုပဲ အရူးထောင်ပို့ကြမှာ
ခင်ဗျားကတော့ အတော်အတန် နား
လည်ပေးနိုင်မယ်လို့ ယုံကြည်မိလို့ပဲ
ဘယ်လိုတွေဖြစ်တယ်ဆိုတာအစအဆုံး
ရှင်းပြပါမယ်ဗျာ”

ဤနေရာတွင် ရွှေနကိုကျော်စိုး၏
လူသတ်မှုနှင့်ပတ်သက်၍ထူးဆန်းသော
ဖြစ်ရပ်အား အောက်ပါအတိုင်း ဖွဲ့နွဲ့တင်
ပြအပ်ပါသည်။ “ကျွန်ုပ်” ဟူသော နာမ်
စားမှာလည်း “ကိုကျော်စိုး” ကိုရည်ညွှန်း
ပါကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

(စာရေးသူ)

ကျွန်ုပ်၏အိမ်နှင့်မြို့ကို မာရဝိ
သူဌေးထံတွင် ပေါင်နှံထားသည်မှာ ယ
ဆို ငါးလတိုင်ခဲ့ပါပြီ။ ပြန်ရွေးရန်လည်း
သမ်းမမြင်သေး။ စနေနေ့က မြင်းပွဲမှာ ရှုံး
ခဲ့သော ငွေငါးထောင်ကျပ်မှာလည်း အမှန်
တော့ ကျွန်ုပ်ငွေမဟုတ်။ တရားနိုင်လက်
သို့ပေးရန်ငွေကိုမြင်းပွဲ၌ လောင်းမိခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။

ဤသို့သောအကျဉ်းအကြပ်ကြောင့်
ကျွန်ုပ်မှာ ထွက်ပြေးချင်လောက်အောင်
င် စိတ်သောကရောက်နေရ၏။ ထွက်
ပေါက်မှန်သမျှလည်း ပိတ်နေသည်။
ီးကရက်တစ်လိပ်ပြီးတစ်လိပ် ဖွာရှိုက်
နေစဉ်မှာပင်မိတ်ဆွေဖြစ်သူကန်ထရိုက်
ာကိုသက်နိုင်ဦးတစ်ယောက်ကသော
ာမျောဖြင့် ရောက်လာခဲ့သည်။

“အလို - ကိုနိုင်ဦး - ဘယ်လိုဖြစ်
လာတာတုံးဗျာ”

“ထီးမပါလို့ဗျ။ လောလောနဲ့ထွက်
လာတာ ထီးမေ့ကျန်ခဲ့လို့ဗျာ။ ကြည့်ပါ
လား - မိုးကအပြီးတကြီးနဲ့တဝုန်းဝုန်းရွာ
နေတော့မှာ၊ ဘယ်လိုမှမလွတ်နိုင်ဘူး”

သူပြောမှ ကျွန်ုပ်လည်း သတိပြု
လိုက်မိသည်။ ဟုတ်ပေသည်။ ဝင်္ဂါတစ်
ခွင်လုံး အုပ်ဆိုင်းမည်းမှောင်နေသော မိုးတိမ်လိပ်ကြီးများက တလိမ့်လိမ့် တက်လာချေပြီ။ တပေါက်ပေါက်မိုးစက်များကလည်း ချက်ချင်းဆိုသလို ကျလာ၏။

“လာ - လာဗျာ - အိမ်ပေါ်တက်”

ကျွန်ုပ်က သူ့ကိုအိမ်ပေါ်ခေါ်တင်ရင်း ဧည့်ခန်းတွင်ထိုင်စေ၏။ မိုးကတဝုန်းဝုန်း ရွာချလိုက်ပါပြီ။ ဤသို့သောအခြေအနေ၌ ယခုလို စကားစမြည်ပြောရန် အဖော်တစ်ယောက်ရှိနေခြင်းက ကျွန်ုပ်၏စိတ်ကို သက်သာရာ ရစေလိမ့်မည်။

“မိုးအေးအေးနဲ့ ကျုပ်တို့တစ်တွေ တစ်ခွက်တစ်ဖလား လုပ်ကြရအောင်လား။ ကျုပ်တပည့်တွေ ကန်တော့ထားတဲ့ အိုးဘရန်ဒီတစ်ပုလင်း ရှိတယ်”

ကျွန်ုပ်၏ကမ်းလှမ်းချက်ကို ကိုသက်နိုင်ဦးက မငြင်း။ သူကိုယ်တိုင်လည်း ဆန္ဒရှိနေပုံရ၏။

“အေးဗျာ - တစ်ခါတလေကြုံတုန်း လုပ်ကြတာပေါ့။ ကျွန်တော်လည်း ဒီနေ့ အလုပ်ဖြစ်လာတယ်လေ။ ကုလားသူဌေး တစ်ဦးက အလုပ်အတွက် ကျုပ်ကို ငွေသုံးသောင်း ပေးလိုက်တယ်လေ”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လက်တွေ့တွင် လူတစ်ယောက်ကို သတ်ရန်မှာ မလွယ်ကူကြောင်း နပူးတွေ့ဒူးတွေ့ သိနားလည်လိုက်သည်။ လူဆိုတာ ခိုက်ရန်ဒေါသဖြစ်ပွားချိန်၌ ရိုက်နှက်ထိုးခုတ်ဝံ့သော်လည်း ယခုကဲ့သို့ သွေးအေးအေးဖြင့် သတ်ရန်မှာ မလွယ်ကူပေ။ အထူးသဖြင့် ရန်ငြိုးမုန်းတီးခြင်း မရှိကပို၍ မလွယ်။

"ဟာ - နိပ်သဟ။ ဒါဆို - အောင်မြင်မှုအထိမ်းအမှတ်ပေါ့"

ကျွန်ုပ်မှာ ပါးစပ်က ရယ်မောနေရသော်လည်း ရင်ထဲမှာတော့ တဒိတ်ဒိတ်ခုန်နေခဲ့၏၊ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော်ကိုသက်နိုင်ဦးက ငွေသုံးသောင်းအထုပ်ကို စားပွဲပေါ် တင်လိုက်၍ဖြစ်သည်၊ ငွေသုံးသောင်းဆိုသည်မှာ နည်းလှသည် မဟုတ်၊

အထူးသဖြင့် အကြွေးခေါင်းခိုက်နေသော ကျွန်ုပ်အတွက်တော့ သွားရည်ကျစရာပင်။ ကြုံရာမရရှုံးသွပ်နေသောကာလ၌ ကျွန်ုပ်ခေါင်းထဲ၌ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှမကြံစည်ဘူးသောအကြံအစည်တစ်ခုကလည်း ပေါ်လာခဲ့ပါသည်၊

ထိုအကြံအစည်မှာ သက်နိုင်ဦးကို သတ်၍ ငွေထုပ်ရယူရန်ဖြစ်၏၊ ထို့အတွက် ကျွန်ုပ် လက်ဆောင်ရထားသော ဝီစကီပုလင်းကို ရက်ရောစွာဖြင့် သူ့ရှေ့ချပေးလိုက်သည်၊ အမြည်းအရံများကိုလည်း အသင့်စီစဉ်ပေးလိုက်၏၊

"အားနာစရာတွေ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ခင်ဗျား - အလုပ်ရှုပ်ကုန်ပြီ"

"ဘယ်ဟုတ်မလဲဗျာ၊ ကိုယ့်အိမ် ...တ်တုန်း ဧည့်ခံရတာပဲ၊ နို့မို့ဆို ကျွန် ...ာ်တစ်ယောက်တည်း ပျင်းရိနေတာ၊ ...မှအားမနာနဲ့၊ ချသာချဗျာ၊ နေဦး ...ချ် သစ္စားသီးအချဉ်လေး လုပ်လိုက် ...ယ်"

ကျွန်ုပ်သည် မီးဖိုခန်းထဲတွင် တစ် ...ာက်တည်း အပြေးအလွှား စဉ်းစား ...ခဲ့၏။

"ဘယ့် နယ် လုပ် ရပါ့၊ တစ်ခါမှ ...သတ်ဖူးဘူး၊ အခွင့်အရေးဆိုတာက ...ည်း တစ်ကြိမ်ပဲရမှာ၊ အရေးကြီးတာ ...အလောင်းကိုမတွေ့မရှင်းတရားခံလို့ ...ဖြစ်ယူဖို့စက်တယ်၊ ဒါ - အဓိကသော့ ...ာ်ပဲ၊ ငါက ရှေ့နေ၊ ဥပဒေကျွမ်းကျင် ...သား၊ ဘာကြောက်စရာရှိလဲ၊ အခု ...တ်မှာ လူသတ်မှုတွေပေါ်တာဟာ ...လောင်းကို မဖျောက်ဖျက်နိုင်ကြလို့ ..."

ကျွန်ုပ်မှာ မိမိကိုယ်ကိုယ် ရဲဆေး ...င်ရင်းတွန်းအားပေးနေမိသည်၊ အမှန် ...ာ့မောဟဦးဆောင်၊ လောဘ၊ ဒေါသ ...ာစွက်၍ဖြစ်မှုကြီးကျူးလွန်တော့မည့် အရေးကို မသိကျိုးကျွံပြုလိုက်မိခြင်းပင် ဖြစ်၏။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် ငယ်ပေါင်းများအလား၊ စကားတပြောပြော၊ တသောသောဖြင့် သောက်စားကြတော့သည်၊ မိုးကလည်း "တဝုန်းဝုန်း" ရွာချလိုက်သလို လေကလည်း "တဝေါဝေါ" တိုက်ခတ်လာ၍ ကျွန်ုပ်မှာ အိမ်ရှေ့တံခါးမကြီးကိုထွက်ပိတ်ရတော့သည်၊ လူသွားလူလာမရှိ၊ မိုးသည်းသည်းရွာနေခြင်းကိုက ကျွန်ုပ်အတွက် အခွင့်အရေးတစ်ရပ်ပင်၊

မီးဖိုခန်းထဲသို့ ဒုတိယအကြိမ် ကျွန်ုပ်ဝင်လာခြင်းက လက်နက်တစ်ခုခုရှာရန်ဖြစ်သည်၊ အမျိုးမျိုး တွက်ဆစဉ်းစားပြီးနောက် သံငရုတ်ကျည်ပွေ့ကို ရွေးချယ်လိုက်၏။ ကျွန်ုပ်သည် ကျည်ပွေ့ကို ကိုယ်နှင့်ကွယ်၍ အသာထွက်လာခဲ့သည်၊ ကိုသက်နိုင်ဦးမှာ အိမ်ရှေ့ဘက် မျက်နှာမူထား၍ ကျွန်ုပ်ကို မမြင်၊

မိုးသံလေသံ တဝုန်းဝုန်းကလည်း ကျွန်ုပ်အကြံအစည်ထမြောက်ရန် ကူညီနေသည်ဟု ကျွန်ုပ်ထင်၏။ ကျည်ပွေ့ကို

www.burmeseclassic.com

တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ရင်း သူ့အနောက်သို့ ရောက်သည်အထိ သူမသိရှာ၊ ကိုသက်နိုင်ဦးမှာ အတော်မူးဝေနေဟန်လည်း ပေါ်၏။

သို့သော် ကျွန်ုပ်သည် ဒူးများ တဆတ်ဆတ်တုန်လျက်ရှိသည်၊ လက်တွေ့တွင် လူတစ်ယောက်ကိုသတ်ရန်မှာ မလွယ်ကူကြောင်း နဖူးတွေ့ဒူးတွေ့ သိနားလည်လိုက်သည်၊ လူဆိုတာ မိုက်ရန် ဒေါသဖြစ်မှုများချိန်၌ ရိုက်နက်ထိုးစုတ်ပဲ့သော်လည်း ယခုကဲ့သို့ အေးအေးဆေးဆေး ဖြင့်သတ်ရန်မှာ မလွယ်ကူပေ၊ အထူးသဖြင့် ရန်ငြိုးမုန်းတီးခြင်းမရှိက ပို၍ မလွယ်၊

သို့သော် ကျွန်ုပ်၏အခက်အခဲများကို ဖြေရှင်းနိုင်ဖို့က ယခုအချိန်၌ ဤတစ်နည်းသာရှိ၏၊ ထို့ကြောင့်တွန့်ဆုတ်စိတ်များ မောင်းထုတ်၍ စိတ်ဒုန်းဒုန်းချကာ သံရေတ်ကျည်ပွေ့ဖြင့် သူ့ငယ်ထိပ်သို့ မှန်းတာ အားကုန်လွှဲရိုက်ချလိုက်ပါတော့သည်၊

"ခွပ်"

"အင့်"

"အင့်" ခနဲ အသံဝေဝ်အုပ်အုပ်သာ ထွက်နိုင်ပြီး ၎င်းမှာ ကြမ်းပေါ်သို့ လျှော ကျပြိမ်သက်သွားတော့သည်၊ သို့သော် သွေးများကား အိုင်ထွန်းနေ၏၊ ကျွန်ုပ်သည် အချိန်မဆွဲပဲ ငွေထုပ်ကိုယူကာ ဘီဒိုထဲ ထည့်၍ သော့ခတ်လိုက်၏၊ ထို့နောက် ဝီစကီတစ်ခွက်ကိုတဖွပ်ဖွပ်မော့သောက် ၍ သွေးများကိုဆေးပစ်ရတော့သည်၊

ရေတွေ တစ်ပုံးပြီးတစ်ပုံးလောင်း ပုဆိုးအဟောင်းများဖြင့် အလောင်းကို ထုပ်ပြန်သည်၊

"ဒါကြီး ဘယ်မှာထားရမှာ"

ထိုအချက်က အရေးကြီးဆုံးပင်၊

အမှုအတွက် အရေးကြီးဆုံး သက် သေအထောက်အထားဖြစ်၍ အသေ အချာ စဉ်းစားရပြန်သည်၊

"အင်း - လောလောဆယ်တော့ နောက်ဖေးက စတိုခန်းထဲထည့်ထား မြင်ကွင်းက ပျောက်မှာ" ဟု တွေးမိ၍ အလောင်းအား စတိုခန်းထဲ ရွှေ့ရပြ သည်၊ လူသေများလေးလံသည်ဆိုတာ

အတော်ပင်မှန်ပါသည်၊ ကျွန်ုပ်တစ်ယောက် တည်း သူ့အလောင်းကို အတော်ရှိမ့ခဲ့ ရပါသည်၊

မြင်ကွင်း၌ မည်သည့်သဲလွန်စမျှ မကျန်အောင်အထပ်ထပ်အခါခါစစ်ဆေး ပြီးမှအေးအေးလူလူအရက်ထိုင်သောက် နေမိတော့သည်၊ တကယ်တော့ - အေး အေးလူလူ မဟုတ်ပါ၊ ခေါင်းမီးတောက် အောင် တွေးနေရခြင်း ဖြစ်၏၊

ဖြစ်မှုကြီးတစ်ခုလုံး မပေါ်ပေါက် အောင် နည်းပေါင်းစုံ၊ ဘက်ပေါင်းစုံမှ အမှု ဖြစ်ပွင်း စဉ်းစားကြံစည်နေရသည်မှာ ရင် မောပါဘိ၊ နောက်ဆုံးတွင် အသင့်လျော် ဆုံးဖြစ်မည့်နည်းလမ်းတစ်ခုကို လက်ခံ ရလိုက်၏၊

ကျွန်ုပ်အိမ်အနောက်ဘက်သာရက် ပင်ကြီး၏အောက်ခြေ၌မြက်ရိုင်းများထူ ထပ်စွာပေါက်နေသည်၊ ထို့ပြင်ကျောက် တုံးဝင်များလည်း ရှိ၏၊ ထိုနေရာကို အလောင်းဝှက်၍ တွေးလိုက်မိခြင်း ဖြစ် သည်၊

ထို့ကြောင့် အချိန်မဆိုင်းပဲ အစီစဉ် အတိုင်း အကောင်ထည် ဖော်တော့သည်၊

အဝတ်အစားဟောင်းများ လဲဝတ်၍ မိုး ရေထဲ ပေါက်တူး၊ ဂေါ်ပြားတို့ဖြင့် ဆင်း လာခဲ့တော့၏၊

ကျွန်ုပ်သည် မြက်များ ဖယ်ရှား၍ သရက်ပင်ခြေရင်း၌ ကျင်းတစ်ကျင်း တူးပါတော့သည်၊ အလျားခြောက်ပေ၊ အနံ တစ်ပေကျင်းဖြစ်၏၊ သုံးပေခန့် အနက်ရမှ အလောင်းကို မြေချ၊ မြေပြန် ဖို့၊ ၎င်းအပေါ်မှ ကျောက်ခက်ပန်းများ ပြန်စိုက်ရ၏၊ နှင်းဆီပန်းအိုးများဖြင့် လည်း ရံထားလိုက်၏၊

ထို ညသည် ညစာစားရန် အတွက် တရုတ်တန်းဘက် ထွက်လာကာ ခေါက် ဆွဲကြော်တစ်ပွဲနှင့် အခေါက်ကင်တစ်ပွဲ မှာသည်၊ ဘဲကင်တစ်စိတ်နှင့် ဝီစကီပါ ထပ်မှာ၍ ဆက်ရက်မင်းစည်းစိမ်ခံနေမိ တော့သည်၊

စားသောက်ပြီးနောက် ဟိုဟိုသည် သည် ပတ်လျှောက်ကြည့်ပြီးနောက် အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ညဆယ်နာရီထိုး ခါနီးပြီ၊ မြို့ထဲဝင်ခါနီးမှာ ကျွန်ုပ်ခြေလှမ်း တွေက တွန့်ခနဲ ဖြစ်သွားရသည်၊ အကြောင်းမှာ ကိုသက်နိုင်ဦးတို့လည်း

www.burmeseclassic.com

တောင်း၊ ကျူးလွန်ခဲ့သောလူသတ်မှု အဆင့်ဆင့်၊ အလောင်းဖျောက်ခဲ့ပုံ၊ ထို့ ခြင်္ဂြိုဟ်အိမ်ကြီး၌ ငါနှင့်အတူ လောလော လတ်လတ် သေထားသော မသာ အလောင်းတစ်လောင်း ရှိနေပါလား ဆို တဲ့အသိက ကျွန်ုပ်ကို စတင်ခြောက်လှန့် နေ၍ဖြစ်သည်။

"အင်း - ဒီအိမ်မှာခြံကိုရောင်းလို့မဖြစ် တော့ဘူး။ မတော်တဆ အလောင်းကို တွေ့သွားနိုင်တယ်"

ဤအတွေးကလည်း ကျွန်ုပ်ကို ရင် မောစေသည်။ ကျွန်ုပ် အသက်ရှင်သမျှ ကာလပတ်လုံး ဤနေရာ၊ ဤခြံမှာပင် စောင့်နေရတော့မည်၊ ကျွန်ုပ်သည်အရှင် လတ်လတ် ဥစ္စာစောင့်ဖြစ်နေရလေပြီ။ အကျယ်ချုပ်အားဖြင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ ဤအိမ်၊ ဤခြံမှာ နေရပေတော့မည်။

"အု - အူး - အူး - ဝူး"

ရုတ်တရက်ခွေးအူသံများထွက်ပေါ် လာသည်။

ကျက်သရေမရှိသောခွေးများက ကျွန်ုပ်ခြံရှေ့မှာ ရူးရူးဝါးဝါး အူနေကြခြင်းဖြစ် သည်။ ခွေးတွေအူတာ မကောင်းဆိုးဝါး တွေ တွေ့လို့တဲ့။ ဒါဆို - ဒါဆို၊ အေးစိမ့်စိမ့် အငွေ့သက်တစ်ခုကြောင့် ကျွန်ုပ် ကျော တွန့်သွားမိသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဓာတ်မီးတစ်လက်ကို ယူ၍ ခြံထဲ မလှုံမလဲဖြင့် ထိုးကြည့်နေမိ သည်။ သရက်ပင်အောက်ရှိ ကျောက် စက်ပန်းများရှိရာ ဓာတ်မီးထိုးကြည့် တော့ လူတစ်ယောက် ရပ်နေ၏။

လူတစ်ယောက် ...။

ဓာတ်မီးရောင်အောက်၌ လူတစ် ယောက်။

"ဟိုက် ..."

ကျွန်ုပ်မှာ အံ့သြထိတ်လန့်စွာဖြင့် မျက်စိကိုပွတ်၍ ထပ်မံကြည့်လိုက်မိ သည်၊ ထိုသူမှာ တခြားသူမဟုတ်၊ ကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင် သတ်၍သေခဲ့ပြီးသော "ကိုး သက်နိုင်ဦး" ပင်တည်း။ အမြင်မှားခြင်း လည်းမဟုတ်။

ကျွန်ုပ်သည် ဓာချွေးများပြန်၍ အသက်ရှူရပ်မတတ် ထိတ်လန့်စွာဖြင့် အိမ်ထဲဝင်ကာ တံခါးကို ဂျိုင်းခနဲ ပိတ် လိုက်မိသည်၊ နံတင်ပေါ်တွင် ငုတ်တုတ် ထိုင်နေရင်းမှ အသားများပင် တဆတ် ဆတ်တုန်ခါနေဆဲ။

"ဘုရား - ဘုရား - သရဲ - သရဲ ခြောက်တာပဲဖြစ်မယ်၊ ဘယ်အချိန်များ ဒီတံခါးကိုလာခေါက်မှာလဲ၊ ဘယ်အချိန် များ ငါ့အခန်းထဲ ရောက်လာမှာလဲ"

ဤအတွေးများက ကျွန်ုပ်ကို လွှမ်း မိုးခြောက်လှန့်နေချေပြီ၊ တစ်ညလုံး တစ်စုံတစ်ရာထူးခြားမှု ထပ်မံမဖြစ်ပွား သော်လည်းကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်မှုအပြည့် ဖြင့်မိုးစင်စင်လင်းခဲ့ရချေပြီ၊ ချမ်းသာစွာ အိပ်စက်ခြင်းကား ကွယ်ပျောက်ခဲ့ရချေ ပြီတကား။

သို့သော် နောက်ရက်များတွင် အခြေနေကပိုဆိုးလာပါသည်၊ ခြံထဲတွင် "ဒုရုပ်ရုပ်" ခြေသံကိုအတိုင်းသား ကြား နေရ၏၊ "တောက်" ခေါက်သံ၊ တံခါး ခေါက်သံ၊ ညည်းတွားသံများကို ကြား ကာ ကြုံလာရသည်။

ကျွန်ုပ်မှာ အမှောင်ရောက်မှာပင် ကြောက်လန့်လာရချေပြီ၊ သက်နိုင်ဦး သည် ကျွန်ုပ်အား ပြန်သတ်ရန် ကြိုးစား နေသည်မှာ သေချာနေပေပြီ၊ တော့ညည မှာတော့ အထက်ပါအသံများ မကြားရ ခွေးအူသံလည်းမကြားရ၍ အတော်တန် စိတ်သက်သာရာ ရခဲ့သည်။

သို့သော် မနက်ရောက်တော့ ထူး ခြားမှုတစ်ခု ကြုံလိုက်ရသည်၊ ကျောက် စက်ပန်းများကို တစ်စုံတစ်ယောက်က ဆွဲနုတ်ထားပြီး မြေကြီးများ တူးဆွထား သည်ကို အံ့သြစွာ တွေ့လိုက်ရ၏။

မည်သူသည် အလောင်းရှိရာကို တူးဖော်ခဲ့ပါသနည်း။ ရဲဌာနကများ သတင်းရသွားပြီလား။ ပဟေဠိဆန်စွာ ဖြင့် အဖြေမထွက်ပဲ ကျွန်ုပ်သည်သာ ထပ်မံ၍ မြေကြီးများ ပြန်ဖို့ကာ နေသား တကျ ပြန်လုပ်ရတော့၏၊ စိတ်လည်း မအေးနိုင်၊ စိတ်ဒုက္ခကြီးစွာ ရောက်ရ၏။

အစာပင် ကောင်းစွာမဝင်တော့၊ အိပ်ရေးကလည်း ဆက်တိုက်ပျက်ခဲ့၍ မျက်တွင်းဟောက်ပက် ဖြစ်နေပြီ။ "ဝဲပြုတ်" ဟုခေါ်သောအသံတိုင်လန့် ချတ်နေမိပြီ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မကောင်းမှုဟူသည် ဆိတ်ကွယ်ရာမရှိ"

"လှည်းဘီးသည် နွားခြေရာနောက်သို့ ထက်ကြပ်မကွာလိုက်သကဲ့သို့ မကောင်းမှုပြုသူ၏နောက်သို့လည်း ဖြစ်အကျိုးသည် ထပ်ကြပ်မကွာလိုက်၏"

ဟူသော "ဓမ္မပဒ" လာ ဆောင်ပုဒ်လေးကိုလည်း သွားသတိရမိသည်။

မကောင်းမှုဟူသည် မပြုခင်မှာလည်း ပင်ပန်းဆင်းရဲသကဲ့သို့ ပြုပြီးနောက်၌လည်း အစဉ်ပင်ပန်းဆင်းရဲနေကြောင်းကို ဘဝနှင့်ယှဉ်ကာ သိလိုက်ရချိန်မှာတော့ များစွာနောက်ကျခဲ့ရပါပြီ။

ကျွန်ုပ်သည် ရှေ့ခန ကိုကျော်စိုး ပြောပြသောလူသတ်မှုနှင့်နောက်ဆက်တွဲပြဿနာများကို ကြားသိလိုက်ရပြီးနောက် များစွာသံဝေဂရနေမိသည်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟဟူသော မီးသုံးပါး၏ကြောက်မက်ဖွယ်ကြီးမားလောင်းမှုကိုလည်း ခံစားသိလာခဲ့၏။

"ကဲ - အဲဒါပါပဲဗျာ။ ဘယ်လိုလဲ ကိုတင်မောင်၊ ခင်ဗျား ယုံရဲ့လား"

သူ့ဓလေ့သံ၌ အားကိုးမှုများ ပါနေကြောင်း ကျွန်ုပ် သတိထားလိုက်မိသည်။

"ယုံပါတယ်ဗျာ။ နို့ - ဒါနဲ့ နေပါဦး ကိုသက်နိုင်ဦးနဲ့ပတ်သက်ပြီးသတင်းစာတွေမှာ တွေ့မိသေးလား"

"အင်း - လူပျောက်ကြော်ငြာထည့်ထားတာတော့ တွေ့တယ်ဗျ။ ကျွန်တော်ကတော့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ။ လုပ်ရဲရင် ခံရဲရမှာပေါ့ဗျာ၊ ကြာရင် ရူးလိမ့်မယ်ဗျ။ မနက်ဖြန်ပဲ ရဲစခန်းသွားပြီး အဖမ်းခံမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော့်အဖြစ်တွေဟာ အမှန်တွေပါဆိုတာကိုတော့ ခင်ဗျား သက်သေခံပေးစေချင်တယ်ဗျာ"

"စိတ်ချပါဗျာ။ ကျုပ် တတ်နိုင်သလောက် အကူညီပေးပါ့မယ်။ အစလို့ အမြင်မှန်ရပြီး ဝန်ခံရဲတဲ့အတွက်လည်း ခင်ဗျားကို ချီးကျူးပါတယ်။ အခုည တော့ ကျွန်တော့်အိမ်မှာပဲ အိပ်ပေါ့ဗျာ"

ကျွန်ုပ်က အားပေးနှစ်သိမ့်ရင်း ကျွန်ုပ်အိမ်တွင်ပင် တစ်ညအိပ်စက်စေခဲ့ပါသည်။ မနက်ရောက်သော် ကိုကျော်

...သည်ဂုဏ်၏ကတိအတိုင်း ရဲစခန်းသွား... အဖမ်းခံပါတော့သည်။ ထိုအတွက် ...ကျွန်ုပ်မှာ စိတ်မကောင်းကြီးစွာ ဖြစ်ခဲ့ရ...

လူတစ်ယောက်ကို ရက်ရက်စက်... သတ်ခဲ့ခြင်းအမှုမှာ ရုက်ရွံ့စက်ဆုပ်...ကောင်းသည်မှန်သော်လည်း ယခု...ကျွန်ုပ်ရှေ့တွင် လက်ထိတ်တန်းလန်း...ပါသွားတာကိုတော့ အမှန်ပင် စိတ်...ကောင်း။

သို့သော်လည်း အပြစ်ကျူးလွန်သူအတွက် ထိုက်သင့်သောအပြစ်ဒဏ်သည်လည်း ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်ပါပေးရမည်မဟုတ်ပါလား။ ။

➤ ထေယုန်ပန်းထောက်

ချစ်သူချင်း ပြန်လည်သင့်မြတ်ဖို့ ဗေဒင်

- အင်္ဂါသားသမီး စိတ်ဆိုး၍ မခေါ်မပြောဘဲနေလျှင် သီးမြစ်ကို အလယ်လက်နှင့် လက်တစ်ဆစ်တိုင်းဖြတ်ပြီး ဆောင်ပါ။ အင်္ဂါသားသမီး ချစ်သူစိတ်ဆိုးပြေကာ ပြန်လည်ချစ်ခင်လာပါလိမ့်မည်။
- ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး စိတ်ဆိုး၍ မခေါ်မပြောဘဲနေလျှင် ဒန်းမြစ်၊ ဒန်းသားကို အလယ်လက်နှင့် လက်တစ်ဆစ်တိုင်းဖြတ်ပြီး ဆောင်ပါ။ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး ချစ်သူစိတ်ဆိုးပြေကာ ပြန်လည်ချစ်ခင်လာပါလိမ့်မည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အေးမောင်မောင်ဆန်း

ပြည်တွင်းပြည်ပ
ဂမ္ဘီရခြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်တွေ့ကြုံမှုများ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နှစ်ပေါင်းများစွာက ဓားပြတိုက်လုယူခဲ့သော ရွှေထည်ပစ္စည်းများကို နည်းမျိုးစုံဖြင့် သူခိုးလက်မှ သူဝှက်လုသည့် ပမာ ကြိုးစားကြပုံကို ...

ဒေါက်တာ

ချမ်းမွန်သည်ဘီလူးတစ်ကောင်ဖြစ်လေ၏။ မည်သို့သောဘီလူးဟု ခေါ်ရမည်ဆိုသော် "လူ့ဘီလူး" ဟုခေါ်မည်ဆိုက သင့်တော်ပေလိမ့်မည်။ ဤနေရာ၌ရှင်းပြလိုသည်မှာ "လူ့ဘီလူး" ဆိုသော ဝေါဟာရ တိုပင်ဖြစ်၏။

"ဘီလူး" ဆိုသော ဝေါဟာရစကားသည် ပါဠိဘာသာ "ဘီရု" မှ ဆင်းသက်လာခြင်းဖြစ်ပြီး ရင်းကို ပေါရာဏကထာတွင် အသေးစိတ်ရှင်းပြထားသည်။ ဘီလူး၏ အခြားအမည်များလည်းရှိပြီး ၎င်းတို့မှာ ယက္ခ၊ ရက္ခသ၊ ရက္ခိုသ်၊ ဒါနဝ၊ ဝေတ၊ ပိသာစ၊ အမနုဿ၊ ဥပါ စသဖြင့်ဖြစ်၏။ နတ်ဘီလူးနှင့် လူ့ဘီလူး ဟူ၍ (၂)မျိုးရှိရာတွင် ဒေါက်တာချမ်းမွန်မှာ လူ့ဘီလူးသာ ဖြစ်သည်။ လူ့ဘီလူး ဖြစ်ပေါ်လာရခြင်းမှာ လက်ရှိလူသားစစ်စစ်ဘဝ၌ပင် ဘီလူးတစ်ကောင်၏သဏ္ဍာန်မျိုး ဖြစ်ပေါ်နေခြင်းကြောင့်တည်း။ သို့နည်းကျဆိုရပါလျှင်လူ့ဦးနှောက်အောက်အတက်(ပီတျူတရီဂလင်း)၏ ဖောက်ပြန်မှုကြောင့်ဖြစ်ပြီး ထိုအတက်သည် ကြီးထွားမှုကိုဖြစ်စေသော ဟော်မုန်းများကို အဆမတန် အများအပြားထုတ်လုပ်ပေးသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ယခုအခါ ဒေါက်တာချမ်းမွန်သည် အသက်(၂၀)ကျော်လူငယ်(၃)ယောက်နှင့်ပြဿနာတစ်ခုဖြစ်နေ၏။ နေပူကျဲကျဲ မြေနီကွင်းပြင်ကြီး၏အလယ်တွင် ထိုလူငယ်သုံးယောက်ကို ကြိုးတုပ်ဖမ်းဆီး ထားပြီး လွန်စွာမှကြီးမားသောကိစ္စတစ်ခုကို မေးမြန်းနေကြလေသည်။

၊၊

တကယ်တော့ ဤဇာတ်လမ်း၏ အဓိကဇာတ်ကောင်များမှာ တင်မောင်ဝင်း၊ ကိုနှင့်သန်းကြိုင်ဟူသောသူငယ်ချင်းသုံးဦးသာဖြစ်၏။ လွန်စွာမှ ချစ်ခင်၍ ရင်းနှီးသူငယ်ချင်းသုံးဦးဖြစ်သလိုမကြာခဏ ဆေးခြောက်ရှူ၊ အမူးလွန်သောင်းကျန်းမှုတို့ဖြင့် အကြောင်းရှာရလေ၏။ မိဘများ၏ကောင်းမှုကြောင့်သာ ပြန်လည်လွတ်မြောက်လာပြီး လူလိုသူလိုနေကြရသည်ဖြစ်၏။ ယခုတော့ နေပူကျဲကျဲတွင် လူ့ဘီလူးကြီးချမ်းမွန်၏ရှေ့၌ ဒူးထောက်ထိုင်နေရရှာပြီတည်း။

လူ့ဘီလူးကြီး ဒေါက်တာချမ်းမွန်သည် ၎င်းတို့သုံးဦးကိုစားတော့မလိုတော့ ဒေါသတစ်ရူးရူးဝါးဝါးကြည့်၍အသံနက်ကြီးဖြင့် တစ်ခုပြီးတစ်ခု မေးနေလေ၏။

"ဟေ့ကောင်တွေ - မင်းတို့ငါ့ကောင်းကောင်းမေးတာ ဖြေပါ။ ဟိုတရုတ်စုတ်ဝမ်စိန် - ဘယ်ကိုသွားသလဲဆိုတာ မင်းတို့သိတယ်မဟုတ်လား"

"ဟာ - ခင်ဗျားကလည်းနားမပါဘူးလား။ ကျုပ်တို့မသိဘူးလို့ပြောတာ ဘယ်နှခါရှိပြီလဲ"

"ဘာကွ - မင်းတို့လိမ်နေတာ ငါသိလို့မေးနေတာပေါ့။ ကဲကွာ - ကဲကွာ"

"ဖုန်း - ဖုန်း"

အားစံပြန်ပြောသော သန်းကြိုင်၏ ကျောကုန်းကို လူ့ဘီလူးကြီးက တဖုန်းဖုန်းထုလေ၏။ တင်မောင်ဝင်းက ဝင်၍-

"နေ - နေပါဦး - ကျွန်တော် ပြောပါ့မယ်၊ ခင်ဗျားက အဲဒီတရုတ်စုတ်ဝမ်စိန်နဲ့ ကျုပ်တို့ သိတယ်လို့ ဘာလို့ထင်နေရတာလဲ၊ အဲဒီခွေးသားကို ကျုပ်တို့ မြင်လည်းမမြင်ဘူး၊ သိလည်းမသိဘူး။ အဲဒါ အမှန်ပဲ"

ဟု ပြောရာ ဒေါက်တာချမ်းမွန်က ဒေါသတကြီးဖြင့် ဖင်ကို့အနားသို့ တစ်သွားပြီး လည်ကုတ်အင်္ကျီကော်လံကို ဆွဲပင့်ကိုင်ကာ -

"မင်းက မသိပေမယ့် ဒီသောက်ရူး ဖင်ကိုက သိတယ်ကွ၊ အဲဒီကောင်နဲ့ ဟို ကျုပ်မပြည့်တဲ့ တရုတ်ဘိန်းစားနဲ့ ထောင်ထဲမှာတုန်းကအဆက်အသွယ်ရှိခဲ့တယ်ဆိုတာ ငါသိလို့ပဲ၊ အခုအဲဒီကောင်ဝမ်စိန် ငါ့ရွှေချောင်းတွေ ခိုးသွားတာ မင်းတို့သိလား၊ မသိရင်လဲ မှတ်ထား၊ ငါပင်လယ်

www.burmeseclassic.com

ထဲမှာ ဓားပြတိုက်လာတဲ့အနှစ် (၂၀) လုံးလုံး ရွှေ(၁၀)ပိဿာစုမိပါတယ်။ အဲဒီထဲက (၅)ပိဿာကို ငါ့တပည့် ကုလားကြီးကမြိတ်ကနေရန်ကုန်လာအပို့လမ်းမှာတင်လာတဲ့စက်လှေကိုအဲဒီဝမ်စိန်ကအနကြမ်းစီးသွားတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့တစ်ပတ်က မင်းရဲ့သူငယ်ချင်းဖင်ကိုနဲ့တရုတ်ဝမ်စိန် ပန်းဆိုးတန်းက STRAND HOTELမှာတွေ့ကြသတဲ့လေ။ မျော်လို့ထင်လို့ သောက်စားမူးရူးပြီး ငါ့ရွှေချောင်းတွေကိစ္စ ပြောသွားတော့သတဲ့။ အဲဒါကို ငါ့တပည့်တစ်ယောက် သတင်းပို့လို့ ငါလာတာပဲ။ မင်းပဲ ဆက်ရှင်းတော့"

ဟု ပြောလေသည်။ ထိုအခါ တင်မောင်ဝင်းသည်အုကြောင်ကြောင်နိုင်လှသော ဖင်ကို၏မိုက်မူမူကို မြေဖြင့် ကန်၍-

"ဟေ့ကောင် ဖင်ကို - သူပြောတာဟုတ်သလား။ မင်း အဲဒီတရုတ်စုတ်နဲ့သူငယ်ချင်းတွေလား။ မင်းတို့ ဝေါက်ဝေါက်ချင်း အဆက်အသွယ်ရှိနေတယ်ပေါ့လေ"

ဟုမေးရာ ဖင်ကိုမှာ မြေကြီးပေါ်တက်လက်လန်လဲသွားပြီး -

"နေ - နေပါဦး - ငါနဲ့ သူက သူငယ်ချင်းဆိုတာ မှန်တယ်။ ဒါပေမဲ့ - ငါ့ရွှေချောင်းကိစ္စ မသိဘူးကွ"

ဟု ပြောရာ ဒေါက်တာချမ်းမွန်က နားရင်း သုံးလေးချက် ဆက်တိုက်အုပ်လိုက်ပြီး ထပ်ပြော၏။

"ဘာမသိရမှာလဲ - ဘာလို့မသိရမလဲကွ။ မလိုချင်ဘူး။ ဒီမှာ ဟေ့ကောင်တွေ - မင်းတို့နှစ်ကောင်ကိုငါအစုလွှတ်ပေးလိုက်မယ်၊ မင်းသူငယ်ချင်း သန်းကြိုင်ကို ငါ ဖမ်းဓါးထားမယ်။ မင်းတို့ မနက်ဖြန်ညနေ အဲဒီတရုတ်ဝမ်စိန်ကို ဖမ်းပြီးရွှေချောင်းတွေနဲ့အတူလာရွေးပါ။ ဒီလိုမှမဟုတ်ရင် မင်းတို့သူငယ်ချင်း သေပြီသာမှတ်"

ဒေါက်တာချမ်းမွန်သည်ထိုသို့ပြောပြီးအနီးဝန်းကျင်မှသူ့တပည့်လူမိုက်များ ခေါ်ကာ သန်းကြိုင်ကို ပြန်ပေးဆွဲသွားတော့၏။ တင်မောင်ဝင်းနှင့် အရှုဖင်ကိုမှာ အူကြောင်ကြောင်ဖြင့် ကျန်ခဲ့လေသည်။

"သွားပြီ - သွားပြီကွ။ သန်းကြိုင်ပါသွားပြီ။ ခွေးမသား ဖင်ကို - အဲဒါ မင်းကြောင့်။ မင်း - ဟိုတရုတ်နဲ့ ပေါင်းလို့ဖြစ်ရတာ"

တင်မောင်ဝင်းသည် ဖင်ကို၏ကျောကိုတစုန်းစုန်းကန်ကာ ပြောတော့ ဖင်ကိုက -

"ငါဘာလုပ်လို့လဲကွာ။ အဲဒီကောင်ဝမ်စိန်နဲ့ ငါ ဘာရွှေချောင်းကိစ္စမှ မပြောခဲ့ပါဘူး။ ဒီဘိလူးကြီး လူမှားနေတာဖြစ်မယ်"

ဟု ပြန်ပြော၏။

"ဟာ - ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ကွာ။ မင်းအဲဒီကောင်ဝမ်စိန် ဘယ်မှာရှိလဲ သိတယ်ဟုတ်လား။ အမြန်ရှာကွာ"

"ငါ သိတော့ သိတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီရည်းစားသွားလို့ရှိရင် ဘာရွှေချောင်းရမှာမဟုတ်ဘူး။ သူ့ကိုနိုင်တဲ့လူတစ်ယောက်လောက် ခေါ်သွားမှဖြစ်မယ်"

"အဲဒါ ဘယ်သူဖြစ်မလဲ - ဘယ်မှာနေလဲ"

တင်မောင်ဝင်း၏အမေးကို ဖင်ကိုဘာမဆိုင်းမတွပင် -

"အဲဒီလူက လမ်းမတော်သန်းသန်းဆင့်ပဲ။ သန်းသန်းဆင့်က တရုတ်ဝမ်စိန်နဲ့ယားငယ်။ သူ့ဆီငါတို့သွားမှဖြစ်မယ်။ မင်းငါပြောတာမယုံရင် လွန်ခဲ့တဲ့ရက်ကအရာတွေကို ပြန်စဉ်းစားလိုက်။ အဲဒီလူ့ဘီလူးကြီးဘယ်လိုလုပ် ရန်ကုန်ရောက်လာတာလဲဆိုတာရယ်၊ ငါတို့ ဘယ်လိုလွတ်မြောက်နိုင်မလဲဆိုတာရယ်"

ဟုပြောရာ တင်မောင်ဝင်းသည် လွန်ခဲ့သော(၇)ရက်ခန့်က ကိစ္စများကို ပြန်စဉ်းစားကြည့်ပြီး တစ်ကိုယ်တည်း သဘောကျစွာ ပြုံးလိုက်၏။

"ဟုတ်ပြီ - အဲဒါဆို ကားငှားကွာ။ သန်းသန်းဆင့်ဆိုတဲ့တရုတ်မရှိရာလမ်းမတော်ကို သွားမယ်"

သို့နှင့်ပင် ၎င်းတို့နှစ်ဦးသည် ကားငှားပြီး ကတိုက်ကရိုက် ထွက်သွားကြတော့၏။

၊ဂ၊

လွန်ခဲ့သောရက်၊ လ၊ နှစ်များတို့ ပြန်ပြောရပါလျှင် လူ့ဘီလူးကြီးအကြောင်းကိုစရမည်ဖြစ်၏။ ချမ်းမွန်ဆိုသော ဆရာဝန်ကလေးတစ်ယောက်သည် မြိတ်မြို့သို့ အလည်အပတ်ထွက်ရင်း ဆေးဝါးသုတေသနများ လုပ်၏။ ထိုသို့လုပ်ရင်း ဆေးဝါးများမတည့်သောကြောင့် ကနဦးနိဒါန်းတုန်းက ဖော်ပြခဲ့သလို ဦးနှောက် အောက်အဆုတ် (ပီတျူတာရီဂလင်း) ဖောက်ပြန်ကာ ချော

www.burmeseclassic.com

ကိုယ်ကြီးထွားလာပြီး လွန်စွာမျှ ရုပ်ဆိုးလျက် လူတောမတိုးဖြစ်သွားရ၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ ရန်ကုန်သို့ မပြန်တော့ဘဲ မြိတ်ကျွန်းစုတွင် အေးအေးဆေးဆေး လှုပ်ရှားနေသောလှုံ့ကိုင်ငယ်၊ စားပြငယ်များစုကာ ပင်လယ်ဓားပြဂိုဏ်းလုပ်လျက် အနှစ်(၂၀)လုံးလုံး ရွှေငွေစုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

တစ်နေ့တော့ ပင်လယ်ထဲမှ ဝမ်စိန်ဆိုသော တရုတ်ဘိန်းစားတစ်ယောက် မျောပါလာသဖြင့်ဆယ်ယူပြီးတပည့်မွေးစားခဲ့၏။ သို့သော် ဝမ်စိန်မှာ သစ္စာမရှိ အကျင့်ဆိုးသဖြင့် ပင်လယ်ထဲ ပြန်ကန်ချခဲ့ပြီး ငါးမန်းစာ ကျွေးခဲ့သည်။ သို့သော် လူလိမ်သူခိုး ဝမ်စိန်သည် မသေရုံမက သူ၏ ရွှေချောင်းများကိုပါ ခိုးပြတိုက်ခိုးသွားခဲ့တော့ လူ့ဘီလူးကြီး ဒေါက်တာ ချမ်းမွန်မှာ လွန်စွာမျှ ဒေါပွပြီး ဝမ်စိန်နောက်ကို အသည်းအသန်လိုက်၏။ ဝမ်စိန်ကလည်းကလိမ်ကကျစ်နည်းမျိုးစုံသုံးကာ ရန်ကုန်သို့ ထွက်ပြေးလာခဲ့သည်။ ရန်ကုန်ရောက်တော့ ဆေးမှုဖြင့် အချုပ်ထဲ ရောက်သွားသည်ဟုကြားရာ ဒေါက်တာချမ်းမွန်လည်း အချုပ်ထဲမှ ငွေဖြင့် ဆွဲထုတ်၍ ၎င်းတရုတ်ကိုအသေ သတ်ရန်လိုက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ရန်ကုန် ရောက်တော့ ဝမ်စိန်မှာ ထောင်မှအယူ ဖြင့် လွတ်သွားသည်ဟု သိရပြီး ဖင်တို ဆိုသော သူဌေးသားအရူးကလေးနှင့် ဆက်သွယ်မှုရှိသည်ဟု သတင်းရလေ ၏။

ဤနေရာတွင် ဖင်ကိုအကြောင်း ပြောရမည်ဆိုပါက သူသည်မူလက လွန် စွာမျှ ပညာတော်သော ဒဿနိကဗေဒ ကျောင်းသားဖြစ်ပြီး မိဘများမှာလည်း ကျိကျိတက် ချမ်းသာသည်။ သို့သော် အသက်(၂၅)နောက်ပိုင်း ဆေးခြောက် များသုံး၍ ခပ်ကြောင်ကြောင်ဖြစ်သွားပြီး စိတ္တဇဆေးရုံသို့ (၅)ခါမျှ ပို့ရလေ၏။ နောက်ဆုံး အရူးလက်မှတ်ရကာ မိဘ များမှ လက်လျှော့အလိုလိုက်ထားရ တော့သည်။ တင်မောင်ဝင်းနှင့် သန်း ကြိုင်မှာသူဆိုးသမျှစံရသောသူဌေးသား သူငယ်ချင်းကောင်းများပင် ဖြစ်ပြီး ယခု ကိစ္စမှာလည်း ၎င်းတို့က အရောင်ခုကျွ ရောက်ရခြင်းပင်တည်း။

ညနေခင်း နေအနည်းငယ်စောင်း လာသဖြင့် လမ်းမတော်၊ လသာတရုတ် တန်းသည် ဈေးသည်များဖြင့် ရှုပ်ယှက် ခတ်တာ ကားလမ်းများ ပိတ်ဆို့လေပြီ။ အချိန်တွင် (၁၇)လမ်းအတွင်းရှိ ရွှတ်တိုက်တစ်တိုက်၏အပေါ်ဆုံးထပ် ခန်းတစ်ခန်းတွင် လမ်းမတော် န်းသန်းဆင့် ဆိုသောတရုတ်မကို င်မောင်ဝင်းက ဓားထောက်၍ညှိနှိုင်း ပြုနေ၏။

"ဒီမှာ ခင်ဗျားယောကျ်ား ဝမ်စိန်ဆီ ခေါ်သွားပေးပါ။ ပြီးရင် - ကျုပ်တို့ ရွှေ ချောင်းတွေပြန်ရအောင်ယူပေး။ မဟုတ် င် ခင်ဗျားတို့ တစ်အိမ်လုံးကို မီးရှို့ပစ် မယ်။ ဘာမှတ်နေသလဲ"

"ဟုတ်တယ်"

"ဟောကောင် - မင်းပါးစပ်ပိတ်ပြီး အခန်းဝသွားစောင့်။ လူလာရင် ခက် မယ်"

တင်မောင်ဝင်းက ဝင်ထောက်ခံ သော ဖင်ကိုကိုဒေါက်လိုက်ရာ ဖင်ကိုက အခန်းတံခါးဝသို့ သွားရလေ၏။ သန်း သန်းဆင့်က ခနဲ့သဲ့သဲ့ပြုံး၍ -

"မင်းကလဲကွယ် - ဓားကြီးချထား စမ်းပါ။ မကြာညှိလို့ရပါတယ်၊ ဒီမှာ တစ် ခါတည်းပြောမယ်။ ဟင်း - ဟင်းငါကလဲ ခင်းတို့ကို ကူညီချင်ပါတယ်။ ကူညီလို့ အောင်မြင်ရင် မင်းတို့ဘက်က ဘာပြန် ပေးမှာလဲ။ ငါလိုချင်တာ အဲဒီရွှေတွေထဲ က (၅၀)သားလောက်ပဲ"

ဟုပြောရာ တင်မောင်ဝင်းက -

"ခင်ဗျားက ခင်ဗျားယောကျ်ားသေ မှာ မကြောက်ဘူးလား"

ဟုမေးလိုက်သည်။ သန်းသန်းဆင့် က တဟားဟားရယ်သည်။

"ငါက မယားငယ်ပါ။ ငါ့အတွက် လူ မလိုဘူး။ ငွေပဲ လိုတယ်။ ကဲ - ပြောနေ ကြာတယ်၊ သွားကြမယ်။ ငါ အဲဒီဝမ်စိန် အခုဘယ်မှာရှိနေလဲဆိုတာ သိတယ်။ မင်းတို့မှာ ကားပါလား။ မပါရင် ငါ့ကားကို မောင်း။ ရော့ - ကားသော့"

တင်မောင်ဝင်းနှင့် ဖင်ကိုသည် သန်းသန်းဆင့်ကို အံ့အားသင့် စွာကြည့် နေမိလေ၏။

းျိး

သိမ်မကြာပါ။ ည(၈)နာရီခွဲခန့်တွင် အင်းလျားလမ်းရှိ Night Club အဆော စားတစ်ခုတွင် ဝမ်စိန်ကိုတွေ့ရတော့၏။ အရပ်ပုပု သွားခေါခေါ၊ အသားဖြူဖြူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချက်နှာပေါက်ကျဉ်းကျဉ်းဖြင့် လွန်စွာမှ အမြင်ကတ်စရာကောင်းသည်ဟု တင်မောင်ဝင်းနှင့် ဖင်ကိုက တောက်ချက်ချသည်။ သန်းသန်းဆင့်က သူ့ကိုတွေ့သည်နှင့်တရုတ်လိုလှမ်းခေါ်ကာတစ်စုံတစ်ရာ ပြောနေလေ၏။ ထိုအချိန်ကိုတင်မောင်ဝင်းတို့မှာစောင့်ကြည့်နေ၏။ သန်းသန်းဆင့်ကဝမ်စိန်အားညွှန်နေသည်။

"ရှင် - သူတို့ရွှေချောင်းတွေ ခိုးသွားတယ်ဆိုတာ ကျွန်မသိတယ်။ ပြန်ပေးလိုက်ပါ။ မပေးရင်သူတို့က ကျွန်မနဲ့ တစ်မိသားစုလုံး အိမ်ကို မီးရှို့ပစ်မယ် ကြိမ်းထားတယ်၊ သူတို့ရုပ်တွေက တကယ်လုပ်မယ့်ရုပ်တွေ။ ရှင်မကယ်ရင် ကျွန်မနဲ့ရှင် ပေးပြီ"

"အိုး - နီး - ငါ ရှင်းပေးပါ့မယ်။ အဲဒီတို့စွ ငါ တာဝန်ယူတယ်"

ထို့နောက် ဝမ်စိန်သည် နိုင်ငံခြားဖြစ် ဘချိးနီးယားဆေးပြင်းလိပ် အကောင်းစားကိုခဲလျက်တင်မောင်ဝင်းတို့ထံ လျှောက်လာသည်။

"မင်းတို့ ရွှေချောင်းတွေကို ငါ ပေးချင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ - လောလောဆယ် ငါ့မှာ မရှိဘူး"

"ဘာ - ဘာပြောတယ်"

တင်မောင်ဝင်းသည် ဝမ်စိန်၏ စကားကြောင့်ရင်း၏လည်မျိုကိုဖမ်းညှစ်လိုက်၏။ ထိုအခါ လူများက ရန်ပွဲအထင်နှင့်ရုတ်ရုတ်သဲသဲဖြစ်သွားသည်။ ဖင်ကိုက အပြင်သို့ ဆွဲထုတ်လာရလေ၏။ တင်မောင်ဝင်းသည် မီးဝင်းဝင်းတောက်သောမျက်လုံးများဖြင့် -

"ရွှေတွေ မရှိလို့မရဘူး၊ ကျုပ်တို့ သူငယ်ချင်း သေလိမ့်မယ်၊ မရရအောင် ပြန်ရှာပေးပါ၊ မပေးရင်တော့ ကျုပ်တို့ ပြောထားတဲ့အတိုင်း လုပ်ရမှာပဲ"

ဟူ၍ပြောရာ ဝမ်စိန်က -

"ငါတစ်နေ့ကပဲ အဲဒီရွှေချောင်းတွေနဲ့ ဖဲကစားလိုက်တာ ရှုံးသွားတယ်ကွာ။ နိုင်သွားတဲ့လူက သူဌေးတစ်ယောက်ပဲ၊ ငါတို့ ရွှေချောင်းချင်း စိန်ခေါ်ပြီးရိုက်ကြတာ၊ အစကတော့ ငါ ရွှေနှစ်ပိဿာ လောက်နိုင်တယ် - သူငယ်ချင်း"

ဖင်ကိုကိုကြည့်ပြီး ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်ရာ ဖင်ကိုက လက်ကာပြ၏။ ထို့နောက် ဆက်ပြော၏။

"နောက်တော့ ငါရှုံးသွားတယ်ကွာ။ မင်းတို့လိုချင်ရင် အဲဒီရွှေတွေကို ခိုးယူမှပဲ ရမယ်၊ ငါက သူခိုးဆိုတော့ အစအဆုံး ကူညီနိုင်ပါတယ်"

ထိုစကားကြောင့် တင်မောင်ဝင်း စိတ်တတ်ကျသွားသည်။

"မဖြစ်ဘူးထင်တယ်၊ သူဌေးအိမ်ဝင်းမှာဆိုတော့ အစောင့်အကြပ်တွေ၊ လုံခြုံရေး CCTV ကင်မရာတွေ အထပ်ထပ်တပ်ထားမှာပဲ၊ ကျုပ်တို့ ထောင်ထဲရောက်လိမ့်မယ်"

တင်မောင်ဝင်း၏ပြင်းဆိုမှုကြောင့် ဝမ်စိန်က -

"မင်းတို့ဝင်ဖောက်စရာမလိုပါဘူး။ အဲဒီသူဌေးက ရွှေချောင်းတွေမှန်သမျှကို သူ့မြေအောက်တိုက်ခန်းထဲမှာ ထားထားတယ်လို့ ငါသိထားတယ်၊ ငါ အခြေတနေ ဝင်ဖို့ လမ်းရှင်းပေးမယ်၊ မင်းတို့ နှစ်ယောက်လုပ်ရမှာက မြေအောက်တိုက်ကို ဖွင့်မယ့် တံခါးကို အသာဖွင့်ပြီး အထဲမှာ နောက်တစ်ထပ်လုပ်ထားတဲ့ အုတ်တံတိုင်းတံခါးကို တူနဲ့ ထုခွဲပေးဖို့ပဲ၊ အဲဒီအုတ်တိုက်ထဲမှာမှ ရွှေတွေရှိတာ ဘယ့်နှယ်လဲ"

ဟု ပြောရာ ဖင်ကိုက ဝင်၍ -

"ဒါဆို - အဲဒီသူဌေးရဲ့ရွှေတွေကို ခိုးပြီး ဟိုလူ့ဘိလူးကြီးရျမ်းမွန်ကို ပေးလို့ရပြီဆိုတာ သေချာလား"

ဟု မေးလိုက်သည်။

"သေချာတာပေါ့ - သူငယ်ချင်းရာ။ ငါ့ကို ယုံစမ်းပါ။ မင်းတို့ ဒုက္ခရောက်မယ်မှန်း ငါမသိလို့ ဒီလိုလုပ်ခဲ့မိတာပါ။ ငါ နောင်တရနေပါပြီ"

ဝမ်စိန်က သနားကမားရုပ်တည်ဖြင့်ပြောတော့ တင်မောင်ဝင်းတို့မှာ ယုံရန်စိတ်အားသန်သွား၏။ ထို့နောက်တွင် သဘောတူပြီး လိုအပ်သောပစ္စည်းများကိုယူကာ ထိုည(၁၁)နာရီတွင် ထွက်ခဲ့ကြတော့သည်။

* * *

ဘိန်းစား လူလိမ်ဝမ်စိန်ပြောသော သူဌေး၏ခြံမှာ မော်ဘီမြို့စွန်တွင် ရှိ၏။ တင်မောင်ဝင်းက ခြံရှေ့ရောက်တော့ ဝမ်စိန်ကို မေးလိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကျုပ်မသိလို့ မေးရဦးမယ်။ ဒီသူဌေးက ဘာလို့မြို့စွန်မှာ လာနေတာလဲ။ ရွှေတွေကို စိတ်မချလို့လား"

"မဟုတ်ဘူး။ ဒီအိမ်က သူ့ရဲ့အပန်းဖြေစံအိမ်ငယ်ပဲ။ ရွှေတွေကို သက်သက်လာစုထားတာ၊ ဘယ်သူမျှမသိဘူး။ ငါတောင် သူ့တပည့်ကို ဘိန်းကျွေးပြီး သိအောင်လုပ်ထားရတာ"

ဝမ်စိန်၏အဖြေက ရှင်း၏။ ထို့နောက်တွင် ည(၁)နာရီ ထိုးသောအခါ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ရှုလုံးတိတ်ဆိတ်သွားသည်။ ဝမ်စိန်သည် တစ်ဦးတည်း ကားပေါ်မှဆင်းကာတိတ်တဆိတ်ခြံအနားသို့ ချဉ်းကပ်သွားပြီး တင်မောင်ဝင်းတို့မှာ မလှမ်းမကမ်းမှစောင့်နေရ၏။ သန်းသန်းဆင့်သည် ရဲနှင့်ကင်းအခြေအနေကို တခြားတစ်နေရာမှ စောင့်ကြည့်ပေးနေရသည်။

နာရီဝက်ခန့်အကြာတွင်ဝမ်စိန်ပြန်ထွက်လာလေ၏။

"ဟေ့ကောင်တွေ - ငါ့နောက်က လိုက်ခဲ့ကြတော့၊ အထဲက အန္တရာယ်တွေကို ငါအကုန်ရှင်းပြီးသွားပြီ၊ မင်းတို့သာမြေအောက်တိုက်ခန်းထဲရောက်ရင် ရွှေအားပြကြပေတော့"

သို့နှင့်ပင် တင်မောင်ဝင်းနှင့် ဖင်ကိုတို့သည် ရင်တဒိတ် ရွှေးတဒီးဒီးဖြင့် ခြံထဲ ကျော်ဝင်သွားကြ၏။ အမှန်တော့ ခြံကို လျှပ်စစ်လွှတ်ထားခဲ့၏။ ဒါကို ဝမ်စိန်က အထဲသို့မရမကဝင်ပြီးလျှပ်စစ်လော့တ်ဖြုတ်လိုက်ခြင်းပင်တည်း။ ထို့နောက် ခြံထဲ မြက်ခင်းပြင်၌လည်း လွှန်စွာကြီးမားသော နိုင်ငံခြားမျိုး ခြံစောင့်ခွေး(၄)ကောင်ကို လဲကျလျက်သား တွေ့ကြရ၏။ ကောန္တ - ကြည့်ရသည်မှာ ခွေးများကို အမဲသားကျွေး ဆေးခပ်လိုက်ပုံရသည်။

အိမ်တံခါးအနောက်ဘက်သို့ဝင်ကာ ဝမ်စိန်၏အနောက်မှ လိုက်ခဲ့ကြပြီး အတန်ကြာ၌ မြေအောက်တံခါးဝသို့ ရောက်လေတော့၏။ ဝမ်စိန်က တံခါးသော့ခလောက်ကိုပြ၍ -

"ဒီသော့ကိုမင်းတို့ဖျက်ပေတော့"

ဟုပြောရာ တင်မောင်ဝင်းက ပြန်ငြင်းသည်။

"အသံမြည်မှာပေါ့၊ တခြားလူတွေနိုးလာရင် ခက်မယ်၊ မဖြစ်ဘူး"

"ဟာ - ဒီကောင်ခက်ပုံလား။ ဘယ်သူမှမနိုးတော့ဘူး။ ငါ ဆေးခပ်လိုက်ပြီး ပြီး အကုန်သတိလစ်ကုန်ကြပြီ၊ ငါပြောသည့်အတိုင်း လုပ်စမ်းပါ၊ ဒါ မြို့စွန်နော်၊ ပတ်ဝန်းကျင်လည်းမသိဘူး။ လုပ်မှာသာလုပ်စမ်း"

ဝမ်စိန်၏မရမကနှိုးဆော်မှုကြောင့် တင်မောင်ဝင်းနှင့် ဖင်ကိုတို့လည်း (၅) သင်တူကြီးများဖြင့် သော့ခလောက်ကို ထုခဲ့ကြ၏။ ဖင်ကိုက စို့ဖြင့်သော့ခလောက်ကိုထည့်ပေးပြီး တင်မောင်ဝင်းက တူဖြင့် ထုလေရာ သော့ခလောက်မှာ (၃)ချက်မျှသာရှိနှင့် ပွင့်သွားလေ၏။ ထို့နောက် ဝမ်းသာအားရဖြင့် လှေကားအတိုင်း ထပ်ဆင်းခဲ့ကြသည်၊ လှေကား(၅)ထစ်ခန့် ဆင်းရပြီး၊ အတန်ငယ် မတ်စောက်သည်၊ မြေအောက်ထဲရောက်သောအခါ ဝမ်စိန်က အုတ်တံတိုင်းတစ်နေရာသို့ ဓာတ်မီးထိုးပြသည်။

"တွေ့လား - အဲဒီအုတ်ကို မင်းတို့ဖြိုကြ၊ ပြိုရင် ရွှေတွေရပြီ"

စကားဆုံးသည်နှင့် တင်မောင်ဝင်းတို့လည်း တူကိုယ်စီဖြင့်အုတ်တံတိုင်းကို ထုခွဲကြတော့၏။ ဝမ်စိန်သည် လှေကားအပေါ်မှ စောင့်၍နေ၏။ တင်မောင်ဝင်းတို့လည်း ရင်တဒိတ်ဒိတ်၊ ရွှေးတဒီးဒီး

မင်းတို့ရှုးနေလား။ ရွှေတွေ
ရှာခိုင်းတာကို ဘာလို့ငါ့ဆီက
ရွှေတွေလာထပ်ခိုးရတာလဲ။
ဒါငါ့အိမ်ကွ။ ငါရန်ကုန်
ရောက်ရောက်ချင်းဝယ်ထားတာ။
အထဲမှာရွှေ(၅)ပိဿာရှိတယ်။
အခု ဘယ်မှာလဲ–ပြန်ပေး။

www.burmeseclassic.com

တူကာ မောပိုက်စွာဖြင့် အုတ်တံတိုင်းကို ပြိုကျပြီး (၁၅)မိနစ်ခန့်အကြာတွင် အုတ်တံတိုင်းသည် (၃)ပေခန့် ပွင့်သွားတော့၏။ အထဲမှ ဝင်းလက်နေသော ရွှေချောင်းများကို တွေ့ရသောအခါ ဖင်ထိုင်လျက်သားလဲကျပြီးအမောဖြေဝမ်းသာနေကြသည်။

"ဟေ့ကောင်တွေ - မနားနေကြနဲ့။ အဲဒီ့ကနေ ရွှေချောင်းတွေကို လှမ်းပစ်ပေး။ ငါ ဒီမှာ အိတ်နဲ့ ထည့်ထားပေးမယ်"

တင်မောင်ဝင်းနှင့် ဖင်ကိုလည်း ဝမ်စိန်၏စကားကြောင့် ကတိုက်ကရိုက်ထထာ ရွှေချောင်းများကို ဆွဲထုတ်၍ ဝမ်စိန်ထံသို့ လှမ်းပစ်ပေးကြ၏။ နာရီဝက်ခန့်အကြာတွင် နောက်ဆုံးရွှေချောင်းတစ်ချောင်းသာ ကျန်တော့သည်။ တင်မောင်ဝင်းက -

"ဒါ နောက်ဆုံးပဲ။ ရော့ - ကျုပ်တို့ ထွက်လာခဲ့တော့မယ်" ဟုပြောလိုက်ရာ ဝမ်စိန်က ရွှေချောင်းကိုလှမ်းဖမ်းပြီး ရုတ်တရက် ဆိုသလိုပင် အဝင်တံခါးမကြီးကို ပိတ်ချလိုက်တော့၏။

"ဒုန်း"

"ဟာ - ဟေ့လူ - ဘာလုပ်တာလဲ။ ဝမ်စိန် - ဟေ့လူ - ဖွင့်ဗျာ"

ဝမ်စိန်ကား ကလိမ်ကျချေပြီ။ တင်မောင်ဝင်းနှင့် ဖင်ကိုတို့ကို မြေအောက်ခန်းထဲထားပြီး တံခါးချက်ချကာ အရေးပေါ် လူခေါ်ခလုတ်ကိုနှိပ်ပြီး ထွက်သွားသူမှာ ဝမ်စိန်ပင်ဖြစ်၏။ ထိုအရေးပေါ်ခလုတ်သည် သူဌေးများရှိရာသို့ အချက်ပြစနစ်ဖြင့်ရောက်ရှိကာ သိရှိသွားစေနိုင်ပြီး မကြာခင် ရောက်လာပေလိမ့်မည်။ တင်မောင်ဝင်းနှင့် ဖင်ကိုသည် မှောင်မှောင်မည်းမည်း မြေအောက်တိုက်ထဲတွင် ကျန်ခဲ့လေတော့၏။

။*။

နံနက်အချိန်ရောက်သောအခါ တံခါးမကြီး ပွင့်လာ၏။ အလင်းရောင်ကြောင့် မျက်လုံးများ ကျိန်းစက်သွားကြသည်။ တင်မောင်ဝင်းနှင့် ဖင်ကိုသည် အသက်ရှူမဝဖြစ်ကာ လဲကျနေပြီး ၎င်းတို့ကို သူဌေး၏လူများက လာခေါ်ထုတ်ကြလေ၏။ မြဲထဲရှိမြက်ခင်းပြင်တွင် ...သောက်သား ဒူးထောက်နေကြရသည်။

"ဒါတို့တော့ ဒီတစ်ခါ တကယ်သေ...ကြွ - ဖင်ကိုရ။ ခွေးမသား ဝမ်စိန် - ငါ ...ရင် သရဲအဖြစ် လိုက်သတ်မကွ"

တင်မောင်ဝင်းက ကြိမ်းနေသော်...ည်း ဖင်ကိုမှာ ငိုမဲ့မဲ့ဖြစ်နေရှာ၏။ ခေတ္တ...ကြာတွင် ရှူးဖိနပ်တစ်စုံသည် သူတို့...သို့ လျှောက်လှမ်းလာသည်။

"မင်းတို့ ဘာကောင်တွေလဲကွာ။ ...အိမ်ကိုမှ လာဖောက်ရတယ်လို့"

ထိုအသံသည် သူဌေး၏အသံ ဖြစ်...၏ သို့သော် အသံကို ကြားဖူးသလိုလို ...တင်မောင်ဝင်းတို့လည်း မော့ကြည့်...လိုက်တော့ -

"ဟာ - ဘီ - ဘီလူး"

ရုတ်တရက်ဆိုသလိုပင် မျက်လုံး...ပြူးသွား၏။ ဖင်ကိုမှာ အသက်ပင် ထွက်...ချင်သလိုလို ဖြစ်သွားရ၏။ သူဌေးဆိုသူ...မှာ လူ့ဘီလူးကြီး ခေါက်တာချမ်းမွန်ပင်...ဖြစ်နေပေသည်။ လူ့ဘီလူးကြီးက ခုံဖြင့်...ထိုင်၍ -

"မင်းတို့ရူးနေလား။ ရွှေတွေ ရှာနိုင်းတာကို ဘာလို့ငါ့ဆီက ရွှေတွေလာထပ်ခိုးရတာလဲ။ ဒါ ငါ့အိမ်ကွ။ ငါ ရန်ကုန်ရောက်ရောက်ချင်း ဝယ်ထားတာ။ အထဲမှာ ရွှေ(၅)ပိဿာရှိတယ်။ အခု ဘယ်မှာလဲ - ပြန်ပေး"

ဟုပြောရာ တင်မောင်ဝင်းက ၎င်းတို့ကိုဝမ်စိန် ကလိမ်ကျသွားပုံကိုပြောပြလိုက်၏။ လူ့ဘီလူးကြီးက ဝုန်းခနဲ ထရပ်၍ -

"ဘာကွ - ဒါဆို - ငါ့ရွှေတွေ ပြန်မရရှိတော့မှာပဲ။ နောက်ထပ်ငါစုထားတဲ့ ရွှေငါးပိဿာပါထပ်ခိုးခံလိုက်ရတာပေါ့။ တောက် - မင်းတို့ သေပြီသာမှတ်"

ဟု ဆိုကာ သေနတ်ဖြင့် ထိုးချိန်လိုက်လေ၏။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် လူမိုက်တစ်ဦးက သန်းကြိုင်ကိုခေါ်ထုတ်ကာ နားထင်ကိုသေနတ်ဖြင့်ချိန်ထား၏။ တင်မောင်ဝင်းနှင့် ဖင်ကိုသည် ဘာမျှမတတ်နိုင်သောအခြေအနေဖြစ်သွားသည်။ သို့သော် ထိုအခိုက် ဖင်ကို၏ အနေ့ ထည် ဂျင်းဂျာကင်အောက်မှာ သေနတ်သံ ထွက်ပေါ်လာ၏။

"ဒိန်"

www.burmeseclassic.com

"အား"

ထိုကျည်ဆန်သည်လှေဘီလူးကြီး၏ ဝမ်းဗိုက်ကို ထိမှန်သွားလေသည်။ ဤ အခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်မခံဘဲ တင် မောင်ဝင်းကလည်း သန်းကြိုင်ကို ချိန် ထားသောလှုထံသို့ပြေး၍ခုန်ကန်လိုက် ၏။ သူတို့ဆရာကြီး ထိသွားပြီမို့ အားလုံး ဇရိုဇရဲဖြစ်ကုန်သည်။ တင်မောင်ဝင်း သည် လှေဘီလူးကြီးထံမှ လွတ်ကျသွား သောသေနတ်ကိုကောက်ကာ လူမိုက် များကို ရမ်းသမ်းပစ်ခတ်ခြောက်လှန့်ပြီး ဇင်ကိုနှင့်အတူ သန်းကြိုင်ကိုခေါ်၍မြို့ပြင် သို့ ထွက်ပြေးကြတော့၏။ မြို့ဝတွင် ရပ် ထားသော Alpha ကားတစ်စီးကိုမောင်း ၍ ထွက်ပြေးကြပြီး မော်ဘီရဲစခန်းသို့ ဦးတည်သွားကြလေ၏။ တင်မောင်ဝင်း က-

"ငါတို့ ရဲတွေနဲ့ ပူးပေါင်းမှဖြစ်မယ် သူငယ်ချင်းတို့၊ ဒီလူတွေက ရာဇဝင်လူ ဆိုးကြီးတွေ၊ သူတို့နဲ့ အပေးအယူလုပ် နေရင် သေမှာပဲ၊ အခုလိုဖြစ်သွားတာ ကောင်းတယ်၊ ဒါနဲ့ ဇင်ကို -ဘယ်က သေနတ်ရသလဲ"

ဟုပြောရာ ဇင်ကိုက-

"ငါတို့ တရုတ် မသန်းသန်းဆင့် အလစ် သူ့စလင်းဘတ်အိတ်ထဲက နှိုး လာတာ၊ အဲဒီတရုတ်မကလဲ မခေ ကွဲ၊ ငါ့ကိုသူက ရှူးပေါ်ပေါ်ထင်ပြီး အထ သေးလို့ ငါလဲ ပညာပြလိုက်တာ၊ အဲဒီ သေနတ်က ငါ့ဂျာကင်အိတ်ထဲမှာ ရှိ တယ်လေ၊ ချမ်းမွန်တို့က ငါတို့ကို ခေ ခေအောက်တိုက်ထဲက အထုတ်မှာ ကြ မတုပ်ထားတာ အမှားပဲပေါ့"

ဟု၍ ရှင်းပြရာ သူငယ်ချင်းသုံးဦး သဘောကျစွာ ရယ်လိုက်ကြတော့ သည်။

၊ ၊

ထိုအဖြစ်အပျက်များ ဖြစ်ပွားပြီး နောက် နောက်ပိုင်းအမှုများကို ရဲများ ဆက်လက်ကိုင်တွယ်သွားပြီးတင်မော ဝင်းတို့သူငယ်ချင်းတစ်စုမှာလည်းခံ ကတိဖြင့် အမှုဝိတ်ပြီး လွှတ်လာကြ ဇင်ကို သည် ဒေါက်တာချမ်းမွန်ထံ သေနတ်ဖြင့် ပစ်လိုက်သော်လည်း ဒေါက်တာချမ်းမွန် မသေသေးသဖြင့် မတော်တဆဟု အမှုကို ပလပ်လိုက်ကြ ခြင်းဖြစ်သည်။

နောက်ပိုင်းတွင်နယ်စပ်တစ်နေရာ ရှတ်ဝမ်စိန်နှင့် လမ်းမတော် သန်းဆင့်ကို ထပ်မံ၍ ရွှေချောင်း နှင့်အတူ ဖမ်းဆီးမိကြသည်။ မောင်ဝင်းတို့သူငယ်ချင်းသုံးဦးကား တ်ပိုင်းတွင် ဆေးမချ၊ အရက် သောက်၊ လောင်းကစားမလုပ်တော့ သများ၏လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်ရင်း ကြီးလူကောင်းများ ဖြစ်လာကြလေ

ယခုအခါ၌ သူငယ်ချင်းသုံးဦး တွေ့ ပြောလေ့ရှိသောစကားမှာ-

"ငါတို့ဖြစ်ခဲ့တဲ့ ကတိုက်ကရိုက်ည လိုဘဝမျိုး ဘယ်တော့မှမဖြစ်ဖို့ ငါတို့ ကြိုးစားရမယ်၊ လူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး မငြိမ်းချမ်းဘဲ ကတိုက်ကရိုက်ဖြစ်နေရ တာဟာ အဆိုးဝါးဆုံးပဲ -သူငယ်ချင်း တို့"

ဟူ၍ ဖြစ်ပြီး သူတို့ပြောသလိုပင် ရိုးသားစွာ နေထိုင်သွားကြလေတော့ သည်။

(သစ္စာအားဖြင့် အမြင်ရှင်းပါစေ။)

> ပေပေ်ညိန်း

ချစ်သူချင်း ပြန်လည်သင့်မြတ်ဖို့ ဗေဒင်

- ကြာသပတေးသားသမီး စိတ်ဆိုး၍ မခေါ်မပြောဘဲနေလျှင် အုန်း ရွက်ကို အလယ်လက်နှင့် လက်တစ်ဆစ်တိုင်းဖြတ်ပြီး ဆောင်ပါ။ ကြာသပတေး သားသမီးချစ်သူ စိတ်ဆိုးပြေကာ ပြန်လည်ချစ်ခင် လာပါလိမ့်မည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှေးရှေးတုန်းက ရှေ့ကမြို့ရောက်ခဲ့ကြသည့် အဝေးနှံ့ ... ဆိုတဲ့

ရှေ့ရှေ့ခြင်း ရှေ့မြင်ခဲ့ကြသည့်
အရိုက်သမားများ၏ တွက်ကောက်ရိုက်
လူ့လည်ကျပုံကို ဖော်ရှုရမည့် ..

ကျွန်တော်ရေးဖြစ်တဲ့ ဓားပြဝတ္ထုများ

ဆောင်းဦးလှိုင်

၊ သန်လျင် ၊

ကျွန်တော် ဓားပြတွေအကြောင်း ဝတ္ထုတိုတွေရေးတော့ အယ်ဒီတာအသိ တစ်ဦးက ကိုညိုမှိုင်းက တစ်ခါလာလည်း ဓားပြတိုက်ခံရတဲ့အကြောင်း၊ နောက်တစ်ခါလာလည်း ဓားပြတိုက်ခံရတဲ့အကြောင်းနဲ့ ဓားပြတွေအကြောင်းပဲ ရေးနေတာပဲလို့ ပြောသတဲ့၊

2015

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စားပြတိုက်တာ၊ တိုက်တဲ့သဏ္ဌာန်တူတဲ့နေရာလည်း ရှိတာပါပဲ၊ တိုက်ပုံမတူတဲ့အရပ်ဒေသအလိုက် စားပြတွေ ရှိကြပါတယ်။

စားပြတိုက်ပုံချင်းမတူသလို၊ စားပြတို့ရဲ့စိတ်ဓာတ်မတူတာလည်းရှိတာပါပဲ။ အချို့က စားပြတိုက်တယ်။ ပစ္စည်းပဲယူတယ်။ လူမသတ်ဘူး။ အချို့စားပြက ပစ္စည်းလည်းယူ၊ မုဒိမ်းလည်းကျင့်၊ လူလည်းသတ်တယ်။

စာရေးတဲ့သူက စားပြတိုက်ခံရတဲ့အကြောင်းရေးရင် စားပြရဲ့စရိုက်လည်း ပုံအမျိုးမျိုးဖော်ရသလို၊ စားပြတိုက်ခံရတဲ့အိမ်ရှင်ရဲ့စိတ်နေပြုမှုပုံလည်း ပုံဖော်ရပါတယ်။

အချို့အိမ်ရှင်က စားပြလို့ကြားရင်၊ မြင်ရင်၊ ကိုယ်တိုင်ကြုံနေရရင် ချေး (ချီး) ထွက်အောင် ကြောက်တယ်။ ကြောက်လွန်းလို့ နတ်ပူးသလို တုန်နေတယ်။ ရှိသမျှ၊ တောင်းသမျှ အသက်သေမှာကြောက်လို့ အကုန်ထုတ်ပေးတယ်။ စားပြဆိုတာ သူတော်ကောင်းမဟုတ်ဘူး။

လူဆိုး၊ လူမိုက်၊ ဓားသေလည်း မကြောက်၊ သေရမှာလည်းမကြောက်။ သူတစ်ပါးရွေးနဲ့စာကိုအရောင်အလှယ် ရယူချင်တဲ့လူ။

သနားတတ်တဲ့စားပြ ရှားပါတယ်။ စားပြတိုက်တယ်ဆိုမှ သနားရမှာလား။ အတိုက်ခံရတဲ့အိမ်ရှင်ကရော အနစ်နစ်အလလ ကိုယ်ရှာဖွေစုဆောင်းထားတဲ့ ဥစ္စာပစ္စည်းကို သေနတ်နဲ့ခြောက်တိုင်း နားရင်းပါးရင်းရိုက်၊ ဆောင့်ကန်၊ သေနတ်ဒင်နဲ့ထုသည့်တိုင် အလွယ်တကူ ထုတ်မပေးတဲ့အိမ်ရှင်လည်း ရှိတာပဲ။

အချို့အိမ်ရှင်က သတ္တိကောင်းတယ်။

အလစ်အငိုက်မှာပြန်စုခံသတ်ပုတ်တယ်။ သူသေကိုယ်သေပြန်ချတယ်။ ရှုံးတာရှိသလို၊ နိုင်တာလည်းရှိတယ်။

အချို့အိမ်ရှင်သတ္တိကောင်းလို့စားပြသေသလို၊ စားပြရက်စက်လို့ အိမ်ရှင်မိသားစုသေရတာလည်းလူ့လောကမှာ ရှိတယ်။ စောင်အုပ်၊ ဓာတ်ဆီလောင်းပြီး မီးရှို့သတ်ခဲ့တာ။

တိုတုန်းက စားပြတိုက်နည်းနဲ့ ဒီနေ့ခေတ်စားပြတိုက်နည်းတွေက ကွာခြားသွားပြီလို့လူကြီးသူမတွေကလည်းပြောသလို၊ လူကောင်းဘဝ ရောက်သွားတဲ့စားပြ(အငြိမ်းစား)ကြီးတွေကလည်း ပြောပြကြတယ် ခင်ဗျ။ စားပြကြီးတစ်ဦးအဘာပြောလဲဆိုတော့ -

"ငါတို့ဘိုးဘေးစားပြကြီးတွေစားပြတိုက်တုန်းက တိုက်မည့်ရွာရဲ့ရွာတော်နှင်းနတ်ကွန်းတို့၊ ညောင်ပင်ကြီးတို့မှာ ပွဲထိုးပြီး ခွင့်တောင်းပြီးမှ တိုက်တာတဲ့ကွ"

"ဘယ်လိုခွင့်တောင်းတုံးဗျ"

"ရွာထိပ်ရှကွစိုးရှိတဲ့ညောင်ပင် (ဒါမှမဟုတ်) နတ်ကွန်းမှာ အုန်းပွဲပေးတောင်းတာရှိသလို၊ အခြားစားဖွယ်တွေဆက်သပြီးတောင်းတာမျိုး ရှိတယ်၊ ညောင်ပင်မှာသေနတ်တွေကိုမှီထောင်ထားရတယ်ကွ။ အဘိုးတို့ (ဒါမှမဟုတ်) ရွာတော်ရှင်ကြီး ခင်ဗျား၊ ဟင်းစားထမင်းစားများ လိုပါ၍ (———) ရွာကို ဒီနေ့ညကျွန်တော်တို့ သားတပည့်များ စားပြတိုက်ပါမည်၊ တစ်ကြိမ်တစ်ခါ ခွင့်ပြုပေးပါခင်ဗျား၊ လူမသတ်ပါဘူး၊ မုဒိမ်းမကျင့်ပါဘူး၊ ဟင်းစားရရင် ပြန်ပါမည်၊ အရှင့်ထံမှာလည်း အခွင့်တောင်းပါသည်၊ အရှင်လက်စံပါက ထောင်ထားတဲ့သေနတ်များ ထောင်နေမြဲရှိပါစေ၊ အရှင်ခွင့်မပြုဘူးဆိုပါက ထောင်ထားတဲ့သေနတ်များ လဲကျအောင် အထင်အရှားပြတော်မူပါ၊ အရှင်ခွင့်ပြုခဲ့ပါက ကိစ္စပြီးလျှင် စားတော်ပွဲ ဆက်ပါမည် - အရှင်"

အဲဒီလို ခွင့်တောင်းကြတယ်၊

ရွာတော်ရှင်က ခွင့်ပြုရင် သေနတ်တွေ လဲမကျဘူး။

ရွာတော်ရှင်တို့၊ ကွင်းပိုင်တို့က ခွင့်မပြုဘူးဆိုရင် နတ်စင်ညောင်ပင်မှာ ထောင်ထားအခိုင်အမာနဲ့တဲ့သေနတ် လဲတဲ့ပုံက တစ်ကြိမ်တည်းလဲကျတာ မဟုတ်ဘူးကွ၊ သုံးကြိမ်ပြန်ထောင် သုံးကြိမ်လဲကျတာ - ငါ့လူရ"

အဲလိုလဲကျရင်အပိုင်အဆိုင်ကခွင့်မပြုဘူးလို့ အဓိပ္ပာယ်ရတယ်၊ ဒီလိုသုံးကြိမ်စလုံး လဲကျရင် ဒီည စားပြသွားမတိုက်နဲ့၊

သွားတဲ့လူ သေရင်သေ၊ မသေရင် အဖမ်းခံရရော၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အချို့နှစ်ကြိမ်သေနတ်တွေ လဲကျတယ်။

– နောက်ဆုံးအကြိမ် လဲမကျဘူး။ ထောင်နေမြဲပဲ။

ဒါဆို ခွင့်ပြုတယ်ပေါ့လို့အော်ပြောပြီး ညရောက်ရန် သွားတိုက်ကြတာပဲ။ ပစ္စည်းတော့ ရပါရဲ့၊ ဓားပြက ခွေးပြေးဝက်ပြေး ပြေးရရော။

ရွာက ဓားပြတိုက်နေတာ သိပြီး အော်လို့လှုစုလိုက်ကြတာကိုးကွ။ ကိုယ့်မှာ သေနတ်ပါတယ်။ လိုက်တဲ့ရွာခံမှာ သေနတ်မပါဘူး။

ဒူးလေး၊ ဓား၊ လှံ၊ လေးခွတွေ ပါတယ်။

သေနတ် မိုးပေါ် ထောင်ပစ်ပြီး ခြောက်လှန့်ပြေးရတာပဲ။ အကယ်၍များ ရွာသူကြီးမှာ နှစ်လုံးပြူးသေနတ်ရှိနေတယ်ဆိုရင် ...။

ပြေးတော့ - အသက်သာ လုပြေး။

နှစ်လုံးပြူးသေနတ်ကကိုးလုံးကျည်တွေ ပြန့်ထွက်ပြီး ရှည်လိုက်တော့ ဘုန်းကြီးငါးပါးယပ်တောင်နဲ့ ကြွလာတာ မြင်ရရောတဲ့ကွ။

ရှေးဓားပြကြီးတွေက ရွာတော်ရှင်ထံမှာ ကွင်းပိုင်ထံမှာ ရုက္ခစိုးနတ်ကွန်ဉောင်ပင်မှာ ခွင့်တောင်းအဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီးမှ ကတိကဝတ်နဲ့တောင်းတာ၊ တိုက်တာ။

သေနတ်တွေ ထောင်ထားရာက လဲကျကုန်ရင် လုံးဝဓားပြသွားမတိုက်ဘူး။ စိန်တစ်ပြည်၊ ရွှေတစ်လှည်းတိုက်မယ်ဆိုရင်တောင် လုံးဝမတိုက်ဘူးတဲ့။ ခွင့်မပြုလို့မတိုက်တာ။ ဟင်းစားတောင်းလို့မရဘူး။ လုံးဝလက်မခံဘူး။

တစ်ဖွဲ့ကတော့ ကြမ်းလည်းကြမ်း ရမ်းလည်း ရမ်းသတဲ့ပေါ့။ မောင်မှိုင်းဘယ်ဓားပြဖြစ်ဖြစ် ဓားပြမတိုက်ခင်တော့ ရွာတော်ရှင်တို့၊ ကွင်းပိုင်တို့ မြို့တော်ရှင်တို့ကိုအနည်းနဲ့အများပသတတ်ပြောက်ပြီးမှ တိုက်ကြတာကွ။

ဓားပြကျော်ခင်တို့အဖွဲ့က ရွတ်တယ်တဲ့ကွ။ အဓိဋ္ဌာန်ထားတဲ့သေနတ်ရှည်နှစ်လက်နဲ့ အတိုတစ်လက် လဲကျသွားတယ်။ သုံးကြိမ်တိတိ လဲကျသွားတာ။ ဓားပြထုံးစံမှာ အဲဒီလိုဖြစ်ရင် မတိုက်နဲ့ဖြန်တော့။

ကျော်ခင်တို့က ရွတ်တယ်၊ ဘာ ...မှတ်လို့လဲ။

"ခင်ဗျားတို့နတ်တွေကိုအစဉ်အလာ ...တွေ့မွေးတာ၊ လက်စံရှင်စံ၊ မစံရှင် ... ကျော်ခင်တို့သေနတ်မှာ ကျည် ...ည့်ရှိတယ်၊ ဂရုမစိုက်ဘူး - ထွီ"

...ထံတွေးနဲ့ပါ တွေးခဲ့တာ။

အဝိုင်အဆိုင်တွေ အစောင့် ...နတ်တွေကို ဂရုမစိုက်ပေါင်။

အဲဒီည သွားတိုက်တာပဲ၊ တိုက်ရ ...အိမ်က ကျိုကျိုတက်ချမ်းသာတာ ...ဘယ်လက်လွှတ်ခံမှာလဲ။

...တိုက်တဲ့ည အိမ်ရှင်တို့အဖို့ အသံ ...ယ်နဲ့ ခေါ်နေတုန်းရှိသေး။

...အိမ်ရှင်ဘေးဘယ်ညာကနေ ရွာ ...လက်နက်အစုံနဲ့ ဝိုင်းထွားပြီး ...နတ်ချဖို့ အော်ပြောရော။

ရွာက သူတို့ရွာတော်ရှင် နတ် ...တာကိုမြင်တာကိုး၊ မြင်တဲ့သူက ...ကျောင်းသားလေးကမြင်တာ။

သူတို့ဉောင်ပင်ရုက္ခစိုးထံအဓိဋ္ဌာန် ...မှာ စွားကျောင်းသားကလေးက ဉောင်ပင်ပေါ်မှာ ငှက်ညှို့ကွက်မလို့ တက်နေရောက်နေတာ။

ကျော်ခင်တို့က မမြင်မသိဘူး။

ကျော်ခင်တို့ လက်နက်ချ အဖမ်းမခံဘူး။

သူတို့မှာ ဂျပန်စစ်သုံးရိုင်ဖယ်နဲ့ စတင်းဂန်းသေနတ်ပါ ပါတော့ ပြန်ပစ်ကြတာပေါ့။

ငါ့လူရာ - အဲဒီညက သူဌေးဦးတံကြီးအိမ်ရှေ့ရွာလမ်းမမှာ နှစ်လုံးပြူးသေနတ်သံ၊ ရိုင်ဖယ်ပစ်သံ၊ စတင်းဂန်းဖွဲ့သံ၊ ပွက်ပွက်ညံ့နေသလို။

"သေပါပြီဗျ"

"ငါ့ကိုထိသွားပြီ - ပြေး - ပြေး"

ဘယ်လွတ်မှာလဲ - ငါ့လူရာ၊ ဓားပြခေါင်းဆောင်ကျော်ခင်အပါအဝင် သုံးယောက်သေပြီး နှစ်ယောက်ပေါင်ကို ကျည်ထိပြီး ပေါင်ကျိုးသွားတယ်။

ကြိုသတင်းရတော့ ရွာသူကြီးက ပုလိပ်အဖွဲ့ပါခေါ်ပြီး ကင်းပုန်းဝပ်နေတာလေ၊ ပြောချင်တာက မယုံရင်လည်း ဓားပြတိုက်ခါနီး ရွာတော်ရှင်တို့ရုက္ခစိုး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

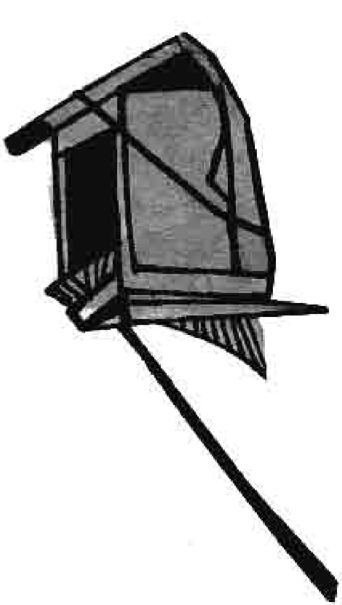

ရှာက မားပြတိုက်နေတာ သိပြီး
အော်လို့လူစုလိုက်ကြတာကိုးကွ။
ကိုယ့်မှာ သေနတ်ပါတယ်။ လိုက်တဲ့
ရွာခံမှာ သေနတ်မပါဘူး။ ဒူးလေး၊ ဓား
လှံ၊ လေးခွတွေ ပါတယ်။ သေနတ်
မိုးပေါ်ထောင်ပစ်ပြီး ခြောက်လှန့်ပြေး
ရတာပဲ။ အကယ်၍များ ရွာသူကြီးမှာ
နှစ်လုံးပြူးသေနတ်ရှိနေတယ်ဆိုရင်
ပြေးတော့-အသက်သာ လုပြေး။■

ညောင်ပင်မှာတို့ တင်မြောက်ပသ အစိဋ္ဌာန်မပြုနဲ့။

ပြုခဲ့ရင်လည်း သူ့သဘာဝကို နားလည်လက်ခံ။

လက်မခံတော့ သေရော၊ ဒါ-ရှေးတုန်းက မားပြကြီးတွေရဲ့သဘာဝ။

✻✻✻

နောက်တစ်ချက် ပြောပြမယ့်ကွ။

အရိုးမားပြက ရက်စက်တဲ့နေရာမှာ ကမ်းကုန်ရော-ငါ့လူရ၊ လူမဆန်အောင် ရက်စက်တာ၊ ငါတို့နတ်မှာ မားပြကခေါ် မှပေါ်ပဲ၊

မုတ္တမကွေ့ကနေတွဲတေးတောင်ကြီး တန်းအထိ မားပြတွေ ပေါ်မှပေါ်၊ များများ။

မင်းတို့ခေတ်စစ်အုပ်ချုပ်ရေးကာလ မှာတောင် မုတ်ကျွန်းသောင်စုံနားက ရွာမှာ လက်နက်ကောင်းတွေနဲ့ တိုက်သွားတာ မင်း ဖတ်ရ၊ ကြားရမှာပေါ့။

"ကြားတယ်ဗျ - ပြောပါဦး"

"မင်း - ဆန်ကောလှည့်တယ်ဆိုတာ ကြားဖူးလား"

"မကြားဖူးဘူးဗျ"

"ဒီလိုကွ"

ပင်လယ်ကွေ့မုတ္တမဒီဘက်ခြမ်းမှာ မားပြမဲကြီးဆိုတာ နာမည်ကြီးကွ။ ရှင်ဘုရင် သိန်းမောင်ဆိုတာလည်း နာမည်ကြီးမားပြပဲ၊ ရှင်ဘုရင်သိန်းမောင်က မိန်းမချောချောလှလှမြင်ရင် အမျိုးသားအဒိုရော မထားဘူး။

သေနတ်ပြခေါ်သွားပြီး မယားလုပ်တာပဲ၊ သိန်းမောင်မှာ မယားတွေ နည်းဘူး။ သေနတ်လည်း ပြီးတယ်၊

(မှတ်ချက်၊ ။ရှင်ဘုရင်သိန်းမောင် နာမည်ကြီး ကျက်စားခဲ့သည့် အရပ်အသသို့ ကျွန်တော် ရောက်သွားခဲ့ဖူးပါသည်၊ နာမည်ကျော်မားပြကြီး ရှင်ဘုရင်သိန်းမောင်နှင့်ကျောင်းနေဖက်အဘိုးအိုသက်ကြီးများနှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းခဲ့ပြီး မှတ်စုပြုနိုင်ခဲ့ပါသည်။)

ရှင်ဘုရင်သိန်းမောင်လည်း ဘယ်လိုပဲ သေနတ်ပြီးပြီး စုတ်ရင်မရှု ရိုက်ရင်တွဲ "ပြီး" နေသည့်တိုင်၊ နောက်ဆုံးမှာတော့ သူ့ဇယာက်ဖ လူရွယ်နှစ်ဦးက သူ့ကို လှည့်ဖျားပြီး ပင်လယ်အရပ်ရှိရာကို ခေါ်သွားကြတယ်၊

အရက်မူးအောင်တိုက်တယ်၊ သူ့သဘောကျတဲ့မိန်းမချောမိန်းမလှတွေက သူ့ကို ကျွေးမွေးပြုစုပေါ့၊ အရက်မူးသွားပြီ၊ မထနိုင်တော့ဘူး။

ရှိသမျှလူ ဝိုင်းရိုက်စုတ်တာ၊ အရာအပွန်း လုံးဝမရှိဘူး။ နောက်ဆုံး သူ့ကို ကြိုးတွေနဲ့တုပ်၊ ဂုန်နီအိတ်ထဲထည့်၊ ကြိုးနဲ့ ဂုန်နီအိတ်ကိုချည်၊

ဂုန်နီအိတ်နဲ့တွဲပြီး လိပ်သဲကျောက်တုံးကြီးတစ်တုံး အိတ်ပူးတွဲချည်လိုက်တယ်၊ ပြီးနောက် - ဟိုးမိုင်းပျပျပင်လယ်ရှိရေပြင်ရှိရာကိုလှေနဲ့တင်ပြီး သိန်းမောင်ကို ခေါ်သွားတယ်၊

ပင်လယ်ရေနက်ပိုင်းရောက်မှ ညီအစ်ကိုလူစွမ်းနှစ်ဦးက ရှင်ဘုရင်သိန်းမောင်ထည့်ထားတဲ့ဂုန်နီအိတ်နဲ့ တွဲချည်၊ လိပ်သဲကျောက်တုံးအိတ်ကို ပင်လယ်ရေနက်ထဲ ပစ်ချလိုက်တယ်၊

သေနတ်ပီ၊ တုတ်ပီ၊ ဓားပီးတဲ့ လူစွမ်းကြီး မယားပြု သိမ်းပိုက်တဲ့ ရှင်ဘုရင်ဘွဲ့ခံ မားပြကြီး

အလံများစွာနက်တဲ့ ပင်လယ်ရေအောက်မှာ မနီးသောအိပ်စက်ခြင်းနဲ့ ထာဝရအိပ်ခဲ့ရတော့တယ်။ ရေရှုတယ် ခေါ်တာပေါ့။ စုန်းမရေရှုသလို့ပေါ့။

မှတ်ထားကွ၊ဘုတ်၊ဓား၊သေနတ်ပီးတဲ့လူကို ရေထဲ ခဲဆွဲ ရေရှုသတ်ရင် သေရော။ ဒါမှမဟုတ်ရင် တံစူးဝါးမီးသင်းပြီး အိုဝတာနေရင်ခေါင်းလည်ချောင်းပေါက်ထွက်အောင် တံစို့ထိုးသတ်။ ပြီးတဲ့လူ သေရော၊

ဒါမှမဟုတ်ရင် ငယ်ပါကို တူနဲ့ထုပြီး သတ်ရင် သေရော။

ဓားပြမဲကြီးအကြောင်း ပြောရဦးမယ်ကွ၊

ဒီကောင်က ဓားပြတိုက်ရင်အကြမ်းစက်သိပ်ယဉ်တယ်ကွ။ ဆိုပါစို့၊ ဒီအိမ်ကို ဓားပြတိုက်ပြီ၊

ကလေးတွေမှောက်နေ၊ မိန်းမတွေမှောက်နေ၊

"ရှိတဲ့ရွှေငွေ အကုန်ထုတ်ပေးစမ်း"

"မ-မရှိ-တော့-ပါဘူး၊-ခင်ခင်ဗျ"

"ဘယ်ရောက်သွားလို့ မရှိတာတုံး"

"မြို့ပေါ်က ရေးလို့-ပေး-ပေး"

"ဟုတ်လား-ငါတော့ မပေး။ မြို့က အမျိုးတော့ ရေး။ သိကြရောပေါ့ကွာ"

ဘာလုပ်လဲ သိလား။ သူတို့မှာ ဆန့်များတဲ့ ဆန်ကောတစ်ချပ် ပါလာတယ်ဟေ့၊ ဆန်ကောရဲ့အလယ်မှာ လက်သီးဆုပ်မျှအပေါက်ဖောက်ထားတယ်။ ဓားပြမဲကြီးက မျက်စပစ်ပြလိုက်ရော ဓားပြတစ်ဦးက လက်ပြန်ကြိုးတုပ်ထားတဲ့အိမ်ရှင်ရဲ့ခေါင်းကို ဆန်ကောအပေါက်နဲ့ ဆောင့်ချွပ်လိုက်ရောဟေ့၊

"အား-အာ"

"လှည့်စမ်းဟေ့"

ဆန်ကောပေါက်က ခေါင်းကနေ လည်ပင်းရောက်သွားရောကွ၊

ဒီမှာ ဓားပြက ဆန်ကောကို လှည့်တာဟေ့၊

"အား-အာ-သေပါပြီဗျာ"

"လှည့်"

"အား-အာ-အာ-မ-လုပ်ပါနဲ့ဗျ"

လည်ပင်းသားကို ဆန်ကောပေါက် ညီမညာနီးစတွေက ဆန်ကောလှည့်ဗူးရော၊ ပွတ်တိုက်လှီးရော၊

လည်ပင်းသားကိုရှပြီး အရေပြား လန့်၊ သွေးတွေထွက်တာကွာ၊

အိမ်ရှင်က လူးလွန့်အော်၊ အိမ်ရှင် တာ ငိုယိုတောင်းပန်။ ကလေးတွေ ည်း ဗဒေါရဲ့အော်သံ၊ အမေရဲ့ငိုသံ ကြောင့် လန့်ပြီးငိုကြ၊

"တိတ်စမ်း-အသံထွက်ရင် ဓားနဲ့ စုတ်"

"ဟုတ်"

"ပစ္စည်းတွေ ထုတ်ပေးစမ်း"

"မ-မ-ရှိ-တော့"

"လှည့်"

"အ-အာ-အစ်-အစ်-အစ်"

လင်သားရဲ့ သွေးသံရဲရဲဒုက္ခကို မကြည့်ရက်တော့တဲ့ မယားလုပ်သူက နောက်ဆုံး မျက်ရည်နဲ့ပြောရရော၊

မင်းတို့အဖေသိတဲ့ မဲလည်း ဆိုးတာပဲ။ ဒီကောင်လည်း ဓားပြလောကမှာ နာမည်တစ်လုံးနဲ့နေတဲ့ ဓားပြပဲ။ ဒီကောင် အဖွဲ့က 'စည်း' ပေါက်လို့သေတာ။ မလုပ်ကောင်းတဲ့ အလုပ်ကို လုပ်ခဲ့လို့ သူ့တပည့်တွေ ကိုယ်တိုင် သူ့ကျင်းသူ့ တူးခိုင်းပြီး သတ်ပစ်မြှုပ်ခဲ့တာကွ။ အခုပြောမှာက အတော့်ကို မိုက်ရိုင်းစုတ်ပဲ့တဲ့ဓားပြ တချို့ရဲ့လုပ်ရပ်အကြောင်းကွ။ ■

www.burmeseclassic.com

"ပေး - ပေးပါ့မယ် ရှင်၊ ကျွန်မ ယောက်ျားကို မသတ်ကြပါနဲ့ရှင် - ဟီး"

"အဲဒီလို လိမ္မာမှပေါ့၊ ကဲ - ပြော ဘယ်မှာလဲ"

မယားလုပ်သူက ပစ္စည်းတွေရှိတဲ့ နေရာကို ပြောပြတယ်၊ မဲကြီးက ရှာတယ်၊ အကုန်ရသွားတယ်။

"ငစိန်"

"ဗျာ - ဆရာကြီး"

"ဆန်ကောကို ချွတ်ပေးလိုက်"

လည်ပင်းစွပ်လျှည့်တဲ့ဆန်ကောကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းချွတ်လိုက်တော့ အိမ်ရှင် သွေးသံ့ရဲရဲနဲ့ လဲကျသွားရော။

"ဟို - ကောင်မ"

"ရှင် - ရှင်"

"ရဲကို တိုင်မှာလား"

"အဲ - အဲ - ဟို - ဟို"

"သွားတိုင် - မိုးလင်းရင်သွားတိုင် တိုင်ပြီးရင် နောက်နေ့ နင်တို့အားလုံး သေပြီလို့မှတ် - ကြားလား"

"ဟုတ် - ဟုတ်"

ဓားပြတိုက်တဲ့အကြောင်း မတိုင်ရဲဘူး။

တိုင်ရင် သတ်မှာကြောက်တာကိုး

ကံ ဆိုတဲ့အလုပ်က တယ်ကြောက် စရာကောင်းတာပဲ - တရေးဆရာ။

ကံကြောင့် ဝင့်လိုက်တာ၊ ဝင့်လည် တာကွ။

ဝင့်ကဘယ်လိုကြောင့်လည်ရသလဲ ဆိုတော့ သူတစ်ပါးကို မျက်ရည်ပေါက် ကြီးငယ်ကျအောင် သေအောင်နှိပ်စက်ခဲ့ ရင် အဲဒီဒုစရိုက်မကောင်းမှုကံက တစ် ချိန်မှာ ကိုယ့်ပေါ်ပြန်သက်ရောက်တာပဲ၊ တူသောအကျိုးပေးတာပဲ၊ ဓားပြတိုက် ခံရပြီး တစ်လအကြာမှာ အုံ့ဩစရာ သတင်း ကြားရတာပဲဟေ့၊

ဓားပြမဲကြီး (............) ရွာလမ်း လှည်းလမ်းမပေါ်မှာ သေနေတာ၊ လက် နောက်ပြန်ကြိုးတုပ်လျက်နဲ့၊ ဘယ်သူ သတ်သွားမှန်းမသိဘူး။

မဲကြီးသေပုံကိုကြည့်ပါဦး - တရေး ဆရာ၊

မဲကြီးရဲ့လည်ပင်းကိုလျှလိုအရာမျိုး နဲ့ ရက်ရက်စက်စက် တိုက်ဆွဲထားတာ ကွ၊ မဲကြီးရဲ့လည်ပင်းသားတွေ ဖွာလန် ကြဲလို့တဲ့၊

လည်ပင်းတစ်ဝက်ပေါ်အောင် လှီးနဲ့ ... ပြီးမှ စွန့်ပစ်ခဲ့တာ၊

ဝင့်လည်တာပဲ - တရေးဆရာ၊

အဲဒီအချိန်ကစပြီး မဲကြီးတပည့် ... ခင်လယ်ကမ်းခြေနယ်တစ်ကြော ... ပျောက်သွားကြရောကွ၊

ᛞ

"ဘာလို့ငါက ဓားပြအကြောင်းတွေ ... တို့ပြောရလဲ သိလား"

"ဗဟုသုတ ရစေချင်လို့ ပေါ့ဗျာ ... မှတ်ကြီးရာ"

"ဗဟုသုတအနေနဲ့မဟုတ်ဘူးကွ၊ ... ကောင်းတာလုပ်ရင် မကောင်းကံ ပြန် ... ဘာတာကို မင်း သိစေချင်လို့ပဲ"

"ကျွန်တော် ဝတ္ထုရေးမှာပါဗျ"

"ငါလည်း ဓားပြပဲ၊ ငါလည်း လုံးဝ ... ကောင်းဘူး၊ မကောင်းလို့ ဒီလိုအချုပ် ... ဆဲရောက်နေရတာ၊ ငါ့ထောင်ကျဖို့များ ... တယ်၊ မင်းက တရေးဆရာမို့ ရာဇဝင်ရှိ ... ခဲ့တဲ့ဓားပြတွေရဲ့ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ် ... ပုံတွေနဲ့ သူတို့ ပြန်ဝင့်လည် ခံစားရပုံကို ပြောပြနေတာ၊ ဝင့်ကြောက်စရာကောင်း ပုံကို စုစေတ်ဓားပြ လက်သစ်တွေ နား လည်ခံစား သဘောပေါက်စေချင်လို့ ပြောပြနေတာ၊ မင်း ငါပြောတဲ့ မဲကြီးတို့ ရှင်ဘုရင်သိန်းမောင်တို့ ကြားဖူးတယ် မဟုတ်လား - တရေးဆရာ"

"ကြားဖူးပါတယ် - ဦးမှတ်ကြီးရေ၊ အဖေတို့ ဦးမဲကြီးတော့ မရင်းနှီးဘူး၊ ဟံသာဝတီအရှေ့ခြမ်းက ဓားပြငမဲနဲ့ တော့ ရင်းနှီးတယ် လို့ ပြောတယ်၊ ရှင်ဘုရင်သိန်းမောင်ဒေသတော့ ကျွန် တော် ရောက်သွားဖူးတယ်ဗျာ"

"မင်းတို့အဖေသိတဲ့ ငမဲလည်း ဆိုး တာပဲ၊ ဒီကောင်လည်း ဓားပြလောကမှာ နာမည်တစ်လုံးနဲ့နေတဲ့ဓားပြပဲ၊ ဒီကောင် အဖွဲ့က "ငညီး" ပေါက်လို့သေတာ၊ မလုပ် ကောင်းတဲ့အလုပ်ကိုလုပ်ခဲ့လို့ သူ့တပည့် တွေကိုယ်တိုင် သူ့ကျင်းသူ တူးခိုင်းပြီး သတ်ပစ်မြှုပ်ခဲ့တာကွ၊ အခုပြောမှာက အစော့်ကိုမိုက်ရိုင်းစုတ်ပဲ့တဲ့ဓားပြတစ်ဦး ရဲ့လုပ်ရပ်အကြောင်းကွ"

"စိတ်ဝင်စားစရာပါပဲလား - ဦးမှတ် ကြီးရာ"

www.burmeseclassic.com

ဦးမှတ်ကြီးကလည်း နာမည်ကြီး လူဆိုးစာရင်းဝင် ဓားပြပဲဗျ။ သူဟာ သူ့လို ရဲအချုပ်ခန်းမှာ ချုပ်နှောင်ဖမ်းဆီးထားစဉ် ...

အချုပ်ခန်းသံတိုင်ကို သံဖြတ်လွှ ကျိုးနဲ့ဖြတ်ပြီး စောင်ကိုဖြဲ၊ ကြိုးတုပ်ပြီး ဆင်းချထွက်ပြေးခဲ့တာဗျ။ ရာဇဝတ်ဘေး ပြေးမလွတ်ဘူးလေဗျာ။

သူ အချုပ်ခန်းဖောက်ထွက်ပြေးတာ သိရော၊

ရဲအဖွဲ့က သူ သွားနိုင်တဲ့ လမ်းကြောင်းကိုလိုက်တာ၊

မိတာပဲ၊ မြော့နေအောင် အရိုက်ခံရတာဗျာ၊ အဲဒါမမှတ်ဘူး၊ နောက်တစ်ကြိမ်ဖမ်းမိပြန်တော့လည်း အချုပ်ဖောက်ပြေးတာပဲ၊

ပြေးလည်း ပြန်မိတာပဲ၊ သူက ထောင်သံသရာလည်နေတဲ့လူ၊

စိတ်မထင်ရင် လူသတ်တာ၊ စာလည်း မတတ်ဘူး။

ဓားပြတိုက်တဲ့အလုပ်က သူ့ဝမ်းစာအလုပ်ပဲ၊ နောက်ဆုံးအဖမ်းခံရတာ၊ လူသတ်မှု မသက်သာ၊ ကံကောင်းတော့ စစ်အုပ်ချုပ်ရေးကာလမှာ သူ့အချုပ်တအမှုနိုင်ပြီး ကွင်းလုံးကျွတ်လွတ်သွားတယ်၊

အသက်အရွယ်ရလာတော့ နောင်တလည်း ရခဲ့ပြီး၊ သူ (.............)ရွာမှာ ရဟန်းဝတ်ခဲ့တယ်၊ ရဟန်းဝတ်လည်း သူ့ကို ရွာက ရိုန်ကြတုန်းပဲ၊

ရဟန်းဝါ နှစ်ဝါအရမှာ သူ လူကြီးရောဂါနဲ့ ကွယ်လွန်သွားခဲ့တယ် ခင်ဗျား၊

"မောင်မှိုင်း"

"ဗျာ - ဦးမှတ်ကြီး"

"မင်း ကြိုးဆွဲတယ်ဆိုတာ ကြားဖူးလား"

"ကြားဖူးတယ်ဗျ"

"ကြားဖူးတာ ပြောစမ်းကွာ"

"လူငယ်တွေ အသုံးမကျတော့ သင်တန်းဆရာလူကြီးက စိတ်ဆိုးပြီး ပြောသတဲ့၊ မင်းတို့ ကိုယ့်ဖင်ကိုယ် ကြိုးဆွဲပြီး ဟိုဒင်းပြကြလို့ ပြောသတဲ့ဗျ၊ ဒီတော့ - လူငယ်သင်တန်းသား လူရွှတ်အချို့က မေးသတဲ့၊ ဆရာ - ကိုယ့်ဖင်ကိုယ် ကြိုးဆွဲပြီး ဟိုသင်းက ဘယ်လိုပြ ရမှာလဲဆရာလို့ ရွှဲပြီးသတဲ့ဗျ၊

"ဟား - ဟား - ဟား - ဟား - ဟား ...ပြောချက်ကလည်းဟာသပဲကိုးကွ၊ ...ညွှိတော့ရှိသားကွ၊ ပညာပဲပေါ့ကွာ၊ ...ပြောတဲ့ကြိုးဆွဲတယ်ဆိုတာက ဟိုး ...ခဲ့တဲ့ကာလများတုန်းကလူယုတ်မာ ...ကြီးတွေလုပ်တဲ့ ကြိုးဆွဲကွ"

"ပြောပါဦးဗျ - အကြောင်းအရာ ...စ်ရတာပေါ့ဗျာ"

ဓားပြနာမည်က သံတိုင်တဲ့ကွ၊

သူ့အဖေ ဦးကျားကြီးကလည်း ...ပဲ၊

ဦးကျားကြီးမိန်းမ သံတိုင်အမေက ...း ဓားပြပဲကွ၊ ဓားပြတိုက်လို့ လူလို ...ဦးကျားကြီးမိန်းမ မဒိုးပါလေ့ရှိတယ်၊

အထူးသဖြင့်တော့ပိုက်ဆံချမ်းသာ ...မ်တွေကိုလှလှပပကြော့နေအောင် ...ဓားပြီး စုံစမ်းလေ့လာထောက်လှမ်း ...အလုပ်ကို လုပ်လေ့ ရှိတယ်၊

ဦးကျားကြီးရော ဒေါ်မိုးရော ဓားပြမှု ...အဖမ်းရပြီး ထောင်ကျသွားတယ်၊ ...တိုင်ကို ထောင်ထဲမှာ မွေးခဲ့တာ၊

သံတိုင်လို့ နာမည်ပေးပြီး အရွယ်ရောက်တော့လည်း ဓားပြက မွေး ဓားပြဖြစ်သွားတာပဲ၊

သံတိုင်က ပိုပြီးရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တယ်ကွ၊ သူဓားပြတိုက်လို့ အသာတကြည်ပစ္စည်းပေးရင်ပေး၊ မပေးရင် ကြိုးဆွဲရော၊

သံတိုင်မှာ စည်းမရှိဘူး၊

ရှေးတုန်းက ဓားပြကြီးတွေက "စည်း"ရှိတယ်ကွ၊ ဓားပြတိုက်ရင် လူမသတ်ရဘူး၊ မုဒိမ်းမကျင့်ရဘူး၊ ပြန်ပေးဆွဲရင် ငွေပဲရအောင်ယူ၊ လူကို မုဒိမ်းမကျင့်နဲ့၊ ငွေရရင်လည်း ကတိအတိုင်း ပြန်လွှတ်ပေး၊

ပြီး - သူများ စိုးမိုးတဲ့နယ်ကို ဓားပြသွားမတိုက်ရဘူး၊ ဒီလိုပဲ ကိုယ်စိုးမိုးတဲ့ နယ်ကိုလည်း အခြားသူက ဝင်ဓားပြ မတိုက်ရဘူး၊

"စည်း"ထားကြတယ်၊ လိုက်နာကြတယ်၊ ပင်လယ်ဓားပြက ပင်လယ်မှာပဲ ကြီးစိုး၊ ကုန်းပေါ်တက်မတိုက်နဲ့၊ စည်းဖောက်ရင်သတ်ကြ၊ တိုက်ကြ၊ ကလဲ့စားချေကြရော၊ သံတိုင်က စည်းမစောင့်ဘူး၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူများနယ်လည်း လစ်ရင်၊ ခွင်စောင်းရင် ဝင်စားပြတိုက်တာပဲ။ ပေါ်တဲ့အမှုလည်းရှိ၊ မပေါ်တာလည်း ရှိပေါ့။ ပေါ်ရင် ပြသနာက တက်တာပဲ။

ဒါကြောင့် - စားပြဂိုဏ်းတွေက စားပြသံတိုင်ကို ရွံမုန်းကြတယ်။ အခွင့်သင့်ရင် သတ်ဖို့အစီအစဉ် ရှိကြတယ်။

တစ်နေ့ သံတိုင် ဆင်းရဲပဟန်ဆောင်နေတဲ့ သူဌေးအိမ်ကို ဝင်စားပြတိုက်တယ်။ အိမ်ရှင်ကိုကြိုးတုပ်၊ ကလေးတွေအကုန်မှောက်။

ကလေးတွေမှောက်နေ၊ ပြီးရင် စောင်တွေအုပ်ပြီး ပစ္စည်းတောင်းရော။ သူတို့ကို မှတ်မိသွားမှာတော့ စိုးရိမ်တာပေါ့။ သူတို့မျက်နှာမှာလည်း အဝတ်တွေစည်းလို့။

"ပစ္စည်းတွေပေး"

"မရှိပါဘူး - ဆရာတို့ရယ်။ ကျွန်တော်တို့က ဆင်းရဲ"

"ဖောင်း"

"အား"

"ကျုပ်ကိုမညာနဲ့။ ခင်ဗျားတို့ ဆင်းရဲသားဟန်ဆောင်နေတာ၊ ဟိုတစ်နေ့က မြို့ရွှေဆိုင်က ရွှေဆွဲကြိုး၊ လက်ကောက်ဝယ်သွားတာ သတင်းရပြီးပြီ။ ကျုပ်တရင်းနဲ့ပြရမလား"

"မ - မဟုတ် - ပါ"

"ဖောင်း"

"ဗုန်း"

"အား - အင့်"

"ဘယ်သူမှအသံမထွက်နဲ့၊ မအော် နဲ့။ အော်ရင်အကုန်မီးလောင်တိုက်သွင်းပစ်ခဲ့မယ်၊ ထုတ်ပေးစမ်း"

အိမ်ရှင်က အနာခံတယ်၊ ထုတ် မပေးဘူး၊ မရှိပါဘူးပဲပြောတယ်၊

ဒီမှာ သံတိုင်က -

"ဟေ့ - ထုံးစံအတိုင်းလုပ်"

"ဒီမှာပဲ အိမ်ရှင်ရဲ့သမီးပျိုတစ်ဦး ချုပ်နှောင်၊ ထမီဆွဲချွတ်ပြီးမရှိသေ့ ကွာ"

"ဟောဗျာ - မိုက်ရိုင်းလိုက်တ ဗျာ"

ကြိုးတုပ်ခံထားရတဲ့ဖခင်နဲ့ က ငိုပြီးတောင်းပန်၊ အသံထွက်ရင် မိန်းကလေးလည်း ပါးစပ်ပိတ်ပြီးချုပ် မိန်းကလေးက ရုက်လည်းရှ

ညည်း နာတော့ ရုန်းကန်၊ စူးစူးဝါးဝါးအော်၊ နောက်ဆုံး မိဘတွေ မမြင်ရက်တော့လို့ ရှိသမျှပစ္စည်းတွေ ဖွက်ထားရာ ထုတ်ပေးလိုက်ရတယ်။

အဲဒါ သံတိုင်တို့လုပ်တဲ့ ကြိုးဆွဲစား ပြတိုက်တဲ့အလုပ်၊ လူမဆန်တဲ့အလုပ်၊ ကိုက်ရိုင်းစုတ်ပဲ့တဲ့အလုပ်၊ ပစ္စည်းတွေရတော့ သံတိုင်တို့ပြန်သွားတယ်၊ မိုးလင်းတော့ ရဲကိုတိုင်တော့ ရဲအဖွဲ့ကလည်း သူတို့နောက်ကို တရကြမ်းလိုက်၊ သူတို့ ညည်း ရှောင်ပြေး၊ ပုန်းကြ။

ဝဋ်က လည်တာပဲ - တရေးဆရာ၊

သံတိုင်တို့ပြေးတော့ သံတိုင်မိန်းမ လည်း ပစ္စည်းတွေယူပြီး အဝေးကို ပြောင်း၊ သံတိုင်မိန်းမကလည်း အတော် ချောသတဲ့ကွ။

တိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ကလည်း တစ်စက်စက်ကိုလှတာ၊ သံတိုင်တို့ စားပြစိန်ခြယ်တို့အဖွဲ့က မိသွား ရန်ငြိုးတွေ ရှိခဲ့ဖူးတာကိုး။

ညည်းဖောက်နယ်ကျော်စားပြတိုက်တာမျိုး သံတိုင်လုပ်ခဲ့တော့ သံတိုင်မိန်းမကို မိသွားပြီး ပါတဲ့ရွှေထုပ်ကို တောင်းတယ်၊ သံတိုင်မိန်းမက လုံးဝမပေးဘူး။

တစ်နေရာမှာ ရွှေထုပ်ဖွက်ထားတယ်လေ၊ စိန်ခြယ်က သတင်းရပြီးပြီကိုး။ ဒီမှာ စားပြစိန်ခြယ်တို့ကလည်း သံတိုင် သူတစ်ပါးသားမျို သမီးပျိုကို ရက်ရက်စက်စက်လုပ်ခဲ့သလို၊ သံတိုင်မိန်းမအချောအလှကိုကိုယ်တုံးလုံးချွတ်ပြီးအုန်းဆံကြိုးလက်သန်းလုံးလောက်နဲ့ ကြိုးဆွဲညှဉ်းဆဲပါရောဟေ့။

ဘယ်ခံနိုင်မှာတုံး - ငါ့လူရာ၊

တစ်သက်လုံးသူ့လင်မိုးဆိုးလုယက်တိုက်လို့ရသမျှ စုဆောင်းထားသမျှ ရွှေထုပ် ထုတ်ပေးလိုက်ရတယ်၊ သံတိုင်မယားကိုတော့ မသတ်ဘူး။

ပြန်လွှတ်လိုက်တယ်၊ သံတိုင်သိတော့ ဒေါသတွေ ပေါက်ကွဲပြီး စားပြစိန်ခြယ်တို့ရှိရာကိုသေနတ်နဲ့လိုက်သွားတယ်၊

မယားလုပ်သူက တားတယ်။

မသွားနဲ့ - ရှင်သေလိမ့်မယ် ပြောပြီး

www.burmeseclassic.com

တားတယ်။

သူ့မိန်းမကိုဒီလိုလုပ်ရမလားဆိုပြီး သေနတ်ကျည်အပြည့်ထိုးပြီး စိန်ခြယ် ရှိရာကို မိုက်မိုက်ကန်းကန်းသွားခဲ့တယ်။

နောက်နေ့မိုးလင်းတော့ ရွာပြင်မှာ ကျည်ဆန်ရာငါးချက်နဲ့ ရှပ်ပျက်ဆင်း ပျက်သေနေတဲ့ သံတိုင်ရဲ့အလောင်းကို ခရီးသွားတွေ မြင်ခဲ့ရသတဲ့။

သံတိုင်ရဲ့အလောင်းကို သူ့မယား မပွင့်ကောင်း လုံးဝသွားမကြည့်ဘူး။

စိန်ခြယ်သေပြီးနောက် ပွင့်ကောင်း လည်း ဒီရွာက လုံးဝကို ပျောက်သွားခဲ့ တယ်။ သေလား၊ ရှင်လား ဘယ်သူမှ မသိကြတော့ဘူး။

အဲဒါ - ရှေးတုန်းက ဆိုးသွမ်းမိုက် ရိုင်းခဲ့တဲ့ဓားပြတွေရဲ့ဘဝပဲ။ သူတို့ရက် စက်ယုတ်မာခဲ့သမျှ ပြန်ဝဋ်လည်ခံစား ကြရတာပဲ။ ငါလည်း ဓားပြပါကွာ။

သူတို့လိုတော့ ရက်စက်ယုတ်မာမှု မျိုး ငါ လုံးဝမလုပ်ခဲ့ဘူး။ မင်းကို ပြောပြရ တာက ဟိုတုန်းက ဓားပြတွေအကြောင်း ပါ။ စည်းစောင့်တဲ့ဓားပြ စည်းစောင့်တယ်။ စည်းမစောင့်တဲ့ဓားပြ စည်းမစောင့်ဘူး။ ဓားပြမှန်ရင် လူယုတ်မာချည်းပဲ။ ငါလည်း မကောင်းတဲ့ကောင်ပဲ။

နောင်တတော့ ရလာတယ်ကွာ။ စက်တာက ငါ ကောင်းအောင်နေပြန် လည်း ဓားပြဖြစ်ခဲ့ဖူးလို့ ငါ့ကို လူတွေက မယုံကြဘူး - မောင်မိုင်းရာ။

ဒါ - ဦးမုတ်ကြီးပြောပြတဲ့ ရာဇဝင် လူဆိုးဓားပြတွေအကြောင်းပါဗျာ။

ဓားပြတွေအကြောင်းဘာလို့ရေး လည်းလို့မေးရင် -

ဓားပြမှာလည်း ဘဝတွေ ရှိပါတယ်။

သူတို့ ဘဝဒုစရိုက်ထဲက သူတို့ အကြောင်း ရေးရတာ သံဝေဂရစရာ ဆင်ခြင်စဉ်းစားစရာတွေ ရတယ်ဗျ။

နောင်ကို ကျွန်တော် နာမည်ကြီး ဓားပြကြီးတွေရဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေကို ရေးဦးမှာပါ။ သူတို့အကြောင်းတွေကို စာဖတ်သူတွေ သိရှိခံစားပြီး ရှုရှာစက် ဆုပ်စေချင်လို့ပါ။

➤ ဖေမောင်ညီမြိုင်း(သန်လျင်)

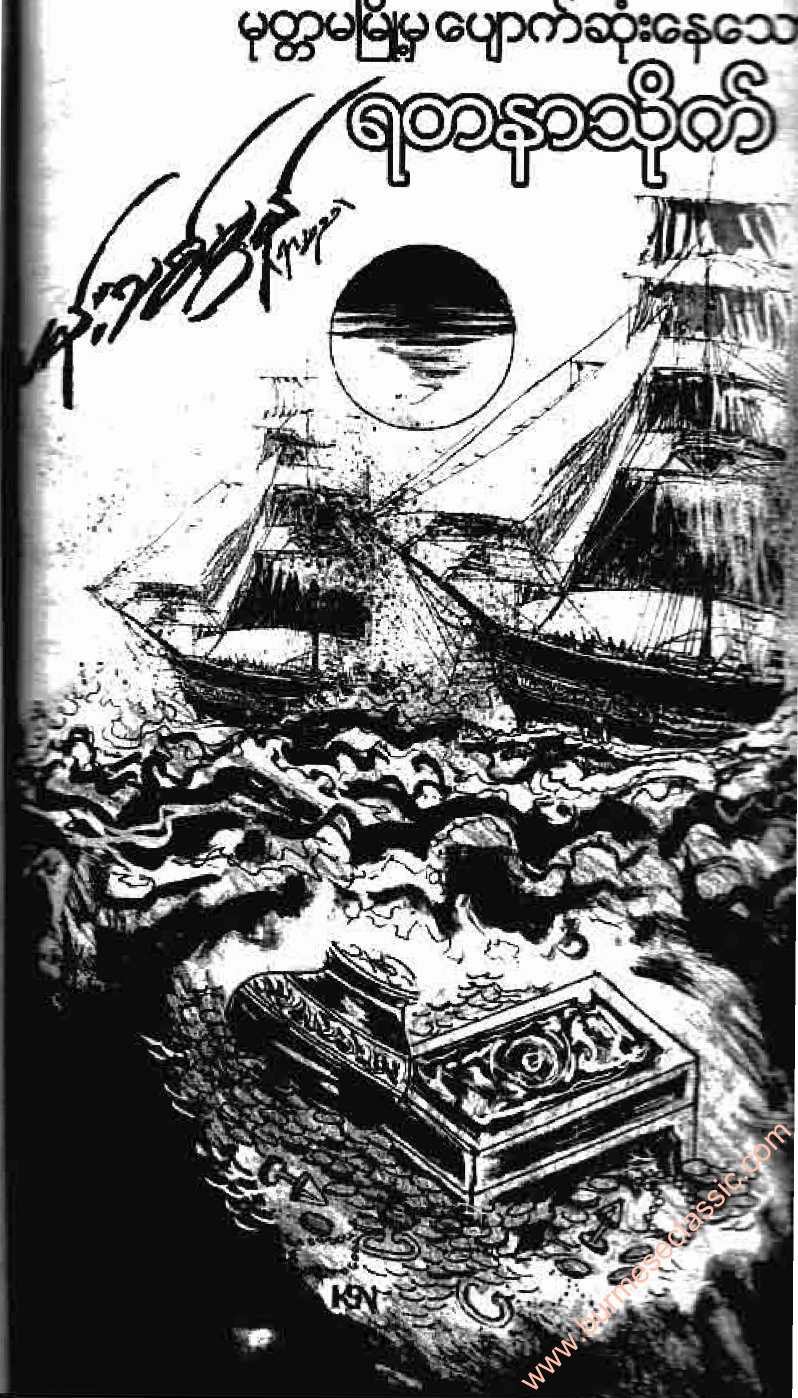

ဖွဲ့ကာပင်တောင်တော်နှင့် ဂစ္ဆကိုရိတောင်တော် ကြားရှိ ဈေးဟောင်း ရွက်သင်္ဘောရနစ်စီးတိုက် နန်းစဉ်ရာဇာနာများ အကြောင်း ...

မြန်မာ

သက္ကရာဇ်(၉၀၀)ခုနှစ်တွင် တောင်ငူဘုရင် တပင်ရွှေထီးနှင့် ယောက်ဖတော် စစ်သူ စစ်သူကြီး ဘုရင့်နောင် ကျော်ထင်နော်ရထာတို့ ဟံသာဝတီ နေပြည်တော်ကြီးကို သိမ်းပိုက်ပြီးခါစ၊ အောက်မြန်မာပြည် သံလွင်မြစ်ကမ်းပါးပေါ်တွင် တည်ထားလျက် ရှိသော မုတ္တမမြို့သည် ပင်လယ်ရေကြောင်း ကူးသန်း သွားလာရေးတွင် အရေးအချက်ကျသော သင်္ဘောဆိပ်ကမ်းမြို့တစ်မြို့ ဖြစ်သဖြင့် စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ကြွယ်ဝသော မြို့တစ်မြို့လည်း ဖြစ်လေသည်။

ထိုချိန်က မုတ္တမမြို့ကို နန်းကျဟံသာဝတီပြည့်ရှင် သုရှင်တကာရွတ်ပိ၏သမက်တော် စောဗညားက အုပ်ချုပ်လေ၏။ မုတ္တမမြို့မှာ ကြွယ်ဝချမ်းသာသော သာမက စစ်သည်၊ ရဲမက်အင်အားများမှာလည်း တောင့်တင်းလှ၏။ ပေါ်တူဂီစစ်ဗိုလ်ပေါ်လိုဒီ ဆိုင်းရစ် ဦးစီးထားသော ကြေးစားသေနတ်သမား စစ်သည် (၇၀၀)ရာမှာလည်း မုတ္တမမြို့စားထံ၌ အမှုထမ်းလျက်ရှိနေသည်။ သံလွင်မြစ်တွင်လက်နက်များအပြည့်အဝတပ်ဆင်ထားသောပေါ်တူဂီရွက်သင်္ဘော(၇)စင်းက သံလွင်မြစ်ဝကို ပိတ်ဆို့ထားလျက်ရှိသည်။ တစ်ခုသောလပြည့်ညသန်းခေါင်ယံအချိန်၌ မုတ္တမမြို့ကြီးသည် လရောင်အောက်၌ ငြိမ်သက်စွာ အိပ်မောကျနေလျက်ရှိချေ၏။

မုတ္တမမြို့စားမင်း၏ စံအိမ်တော်အတွင်းရှိ တစ်ခုသောအခန်းထဲ၌ မှိန်ပျပျ မီးရောင်အောက်တွင် လူသုံးဦးမှာ အိပ်မပျော်နိုင်ရှာဘဲ ခေါင်းချင်းဆိုင်လျက် ဆွေးနွေးနေကြသည်။ ထိုသူတို့မှာ မုတ္တမမြို့စား စောဗညား၊ အတိုင်ပင်ခံအမတ်ကြီး ဗညားကျန်းနှင့် ကိုယ်ရံတော်တစ်မှူးလေး သမိန်စည်သူတို့ ဖြစ်ကြသည်။ မုတ္တမမြို့စား၏တည်ကြည်ခန့်ညားသောမျက်နှာအသွင်သည် အလွန်တရာမှ မချမ်းမြေ့သောအသွင်သဏ္ဌာန်ပေါ် လွင်နေသည်။

"အစုကြားရတဲ့သတင်းကအမှန်ပဲလား-မောင်မင်း"

မြို့စားမင်းကြီး စောဗညားက သူ့ရှေ့ ညွှတ်တည့်ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်နေသော တပ်မှူးလေး သမိန်စည်သူအား မေးလိုက်လေသည်။ •

"မှန်လှပါ - မြို့စားမင်း။ ယောက္ခမ တော်မင်းကြီးမှာ ဘောလည်ရောင်းဝယ်သူရဲ့တပ်မှာ ယာယီတဲနန်းဖြင့် စံမြန်းတော်မူနေတုန်း၊ နတ်ရွာစံ ကံတော်ကုန်သွားကြောင်း၊ အထောက်တော်များထံမှ သတင်းစကား ရောက်ရှိလာကြောင်းပါဘုရား"

တပ်မှူးလေးသမိန်စည်သူ၏အခြေ စကားကြောင့်မြို့စားမင်း၏မျက်နှာတော်မှာ ညှိုးငယ်သွားလေ၏၊ နှုတ်မှလည်း အာမေဋိတ်သံ ထွက်လာသည်။

"အလို - ကိုယ်ကျိုးတော့ နည်းတုန်ပါပေါ့လား။ အမတ်ကြီး - ဒီအတိုင်းဆိုဘယ်လိုအကျိုးဆက်တွေ ဖြစ်ပွားလာနိုင်လဲ"

အတွေးနှင့် ငြိမ်သက်နေသော အမတ်ကြီးဗညားကျန်းမှာ မြို့စားမင်း၏ မျက်နှာကိုမဝံ့မရဲကြည့်လိုက်လေသည်။ ပြီးမှ -

"မှန်လှပါ - မြို့စားမင်းကြီး၊ ဒီအခြေအနေတိုင်းသာဆိုရင်တော့ တောင်ငူတပ်တွေဟာ မကြာမီ မုတ္တမမြို့ကို လာရောက်တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်မယ်လို့ ထင်ရပါတယ်"

"ဘာကြောင့်ဒီလိုပြောနိုင်ရတာလဲ အမတ်ကြီး"

"မှန်လှပါ - မုတ္တမကို အလိုပြည့်မှသာ တောင်ဘက်က ရေး၊ ထားဝယ်၊ တနင်္သာရီတို့ကို သိမ်းသွင်းပြီး အာယုဒ္ဓယကို ချီတက်ဖို့ လမ်းပွင့်သွားမှာပါ။ ဒါကြောင့် - တောင်ငူဘုရင်ဟာ အနေနဲ့

www.burmeseclassic.com

အမြန်ဆိုသလို မုတ္တမကို သိမ်းပိုက်ဖို့ ကြိုးစားပါလိမ့်မယ်"

အမတ်ကြီး ဗညားကျန်းစကားဆုံးတော့ မြို့စားမင်းကြီးမှာ အကြမ်းရေကို တစ်ကျိုက်မော့ပြီး တပ်မှူးလေး သမိန်ညောင်သူဘက်လှည့်၍ "တပ်မှူးလေးက ရော ဘယ်လိုများယူဆပါသလဲ"ဟု မေးလိုက်၏။

"မှန်လှပါ - မြို့စားမင်းကြီး။ ကျွန်တော်မျိုးရဲ့သဘောထားမှာအမတ်ကြီးရဲ့ သဘောထားနဲ့ ထပ်တူထပ်မျှရှိကြောင်းပါ"

ထိုအခါ မြို့စားမင်းကြီးက -

"ကျုပ်တို့အင်အားနဲ့ တောင်ငူကို အနိုင်ယူနိုင်ပါ့မလား"

"အတိအကျပြောနိုင်ဖို့ဆိုတာ ခက်ပါတယ်။ ကျွန်တော်မျိုးတို့ဆီမှာ သေနတ်၊ အမြောက်၊ ပေါ်တူဂီရဲ့မက်တွေ ရှိသလိုသူတို့ဘက်မှာလည်း ပေါ်တူဂီစစ်ဗိုလ်ပင်တို ဦးဆောင်တဲ့ သေနတ်၊ အမြောက်အပြည့်အစုံနဲ့အမှုထမ်း(၇၀၀) ရှိကြောင်းကို အထောက်တော်များထံမှ သတင်းရရှိထားပါတယ်။ တောင်ငူမင်းရဲ့ စစ်သူကြီး ကျော်ထင်နော်ရထာဆိုတာ လက်ရုံးရည်၊ နှလုံးရည်ပြည့်စုံရုံတင်မက အင်မတန်မှ စစ်ပရိယာယ်ကြွယ်ဝပြီး ဉာဏ်များတယ်လို့လည်း သိရပါတယ်"

အမတ်ကြီး ဗညားကျန်းစကားဆုံးတော့ မြို့စားမင်းက ခေါင်းကို တညိတ်ညိတ် ပြုလုပ်ပြီး -

"ကျော်ထင်နော်ရထာဆိုတာ နောင်ရိုးတိုက်ပွဲကိုဦးဆောင်တိုက်ခဲ့တဲ့ တပင် ရွှေထီးရဲ့ယောက်ဖကို ပြောတာလား"

"မှန်လှပါ - မြို့စားမင်း"ဟု တပ်မှူးလေးက ဝင်ပြောလိုက်လေသည်။ ထို့နောက် မြို့စားမင်းက စကားကိုပြန်ဆက်၏။

"တောင်ငူတပ်ကို ကျော်ထင်နော်ရထာ ဦးဆောင်ခဲ့ရင် ကျုပ်တို့အနေနဲ့ အထူးသတိထားဖို့လိုအပ်လိမ့်မယ်၊ တောင်ငူဘုရင်ဟာ ပစ္စည်းဥစ္စာနဲ့ပတ်သက်လာရင် လောဘသတ္တာယကြီးတယ်လို့ကြားဖူးထားတယ်။ဟံသာဝတီပျက်တော့ နန်းစဉ်ရတနာပစ္စည်းတွေ မုတ္တမကိုပို့ထားခဲ့တယ်ဆိုတာ တောင်ငူဘုရင်သိခဲ့ရင်အနေနဲ့အမြန်လာရောက်တိုက်ခိုက်မှာ သေချာတယ်။ ဒါကြောင့် အမတ်ကြီးနဲ့ တပ်မှူးလေးတို့က ဦးဆောင်ကြီးကြပ်ပြီးခံစစ်ကိုစနစ်တကျ ပြင်ဆင်ထားပေတော့"

မုတ္တမမြို့စားမှာလိုအပ်သည်များကို မှာကြားပြီးသည်နှင့် အိပ်ခန်းဆောင်ဆီသို့ လေးပင်သောခြေလှမ်းများဖြင့် ကြွချီသွားလေတော့သည်။ ကျန်ရစ်ခဲ့သော အမတ်ကြီး ဗညားကျန်းနှင့် တပ်မှူးလေးသမိန်ညောင်သူတို့နှစ်ဦးမှာ တစ်ဦးမျက်နှာ တစ်ဦးကြည့်၍ လေးတွဲ့သော သက်ပြင်းများကို ဖြိုင်တူချကြလေသည်။ မုတ္တမမြို့ကတော့ နှစ်ခြိုက်၍ အိပ်မောကျနေလျက်။

ရောင်နီသည် နီးထေစ နံနက်ခင်းကို ကျော်လျက်ထားလျက် တေးသွားတစ်ပုဒ်ကို ချွန်လိုက်လေပြီ။ လောကမျက်လွှာ ပြန်ပြီတကား။ နေရောင်ခြည်သည် သံလွင်မြစ်ထဲသို့ ဖြာဆင်းကျလာ၏။ နေရောင်ခြည်ကြောင့် သံလွင်မြစ်ရေသည် အရောင်တလက်လက် ဖြင့် တောက်ပလျက်ရှိ၏။ မုတ္တမဆိပ်ကမ်းတွင် ကျောက်ချရပ်နားထားသော ရွက်သင်္ဘောများ၊ ကုန်တင်လှေကြီးများဖြင့် စည်ကားနေ၏။ သည်လိုရှုခင်းအလှပမျိုးကို မြင်ရသူအဖို့ ရင်ထဲကြည်နူးချမ်းမြေ့ဖွယ်ရာရှိလှပေ၏။ ထိုရှုခင်းကိုကြည့်ပြီး မခံစားတတ်၊ မခံစားနိုင်သူက မုတ္တမမြို့စားမင်းကြီး စောဗညား။

သံလွင်မြစ်ရေပြင်ကို ငေးစိုက်ကြည့်နေသော်လည်း မြို့စားမင်း၏မျက်နှာတော်မှာ မျက်မှောင်ကြုတ်လျက် နုတ်ခမ်းကို မသိမသာ ကိုက်ထားလေသည်။ သူ၏စိတ်တို့သည် ရွှင်ပျမှုမရှိ။ မှုန်းကြုပ်နေ၏။ အတန်ကြာသောအခါ တစ်စုံတစ်ရာကို သတိရသွားဟန်ဖြင့် ကျေနပ်စွာ ပြုံးလိုက်လေသည်။ အနီးတွင်ရှိသော မင်းချင်းဘက်သို့ လှည့်၍ အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

"ကြေးတိုက်မှူး(ထောင်မှူး)ကြီး မွန်ထော်ကို ငါ့ဆီ လွှတ်လိုက်စမ်းဟေ့"

"မှန်ပါ"ဟု အရိုအသေပေးပြီး မင်းချင်းသည် သွက်လက်သောခြေလှမ်းအစုံဖြင့် ထွက်ခွာသွားလေ၏။ မကြာမီ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာပြီး -

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ညမှောင်ရီသမ်းလာတော့ နှစ်ယောက်သားကညင်ပင်ကြီးပေါ်တက်၍ ကောင်းအနေအထားရာယ်များကိုကာကွယ်ကြ၏၊ နံနက်မိုးသောက်သည်နှင့် ဆက်လက်ထွက်ခွာလာခဲ့ရာ နေမွန်းတည့်ချိန်သို့ ရောက်သောအခါ မြေပြန့်တစ်ခုကို ဘွားခနဲ တွေ့လိုက်ရသည် အတွက် အပန်းဖြေရန် အရိပ်ကောင်းတစ်ခုကို ရှာကြလေသည်၊

ရေလည်း ဆာလောင်မွတ်သိပ်နေသည့်အတွက် မြို့စားမင်းမှာ အရိပ်ကောင်းသော သစ်ယားပင်ရိပ်အောက်၌ အပန်းဖြေလိုက်၏၊ တပ်မှူးလေး သိမ်နီစည်သူမှာ ရေရှာရန် ရေရှာထွက်ခဲ့သည်၊ တပေါင်းလနေသည် အလွန်ဆွေရာ ပူပြင်းသော်လည်း သည်နေရာ အေးအေးမာတ်ရနေသည် အတွက်ရေသည် မနီးမဝေး၌ရှိနိုင်မည် ဟု သိမ်နီစည်သူ တွေးရင်းလျှောက်လာ ရှေ့သို့ ဆက်လျှောက်ခဲ့ရာ ရေအိုင် လေးတစ်အိုင်ကိုတွေ့လိုက်ရသဖြင့် သိမ်နီစည်သူ ပျော်သွားလေ၏၊

မြို့စားမင်းကြီးအားသတင်းကောင်း ပြောရင်း နှစ်ဦးသား ရေအိုင်ရှိရာသို့ ထွက်ခဲ့ကြလေသည်၊ နှစ်ဦးသားရေကို အဝမ်းမရသောက်နေကြသည်၊ နှစ်ဦးသား၊ ရေသောက်ပြီးသောအခါဝန်းကျင်ကို ရှာဖွေစူးစမ်းကြည့်မိကြလေသည်၊

ရေကန်နှင့် မလှမ်းမကမ်း၌ လေးထောင့်ကျကျ ကျောက်ဖျာတစ်ချပ်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်၊ တပ်မှူးလေး သိမ်နီစည်သူမှာ ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်လိုက်၊ ကျောက်ဖျာကိုကြည့်လိုက်နှင့် ဝိုးတားမရဖြစ်နေသည်၊ တပေါင်းလ နေသည် အလွန်တရာ ပူပြင်းလှသော်လည်း ကျောက်ဖျာပေါ်သို့ နေရောင်ကျရောက်နေသည်မှာထူးဆန်းနေသည်ဟု တပ်မှူးလေး ထင်နေမိ၏၊

ထို့ကြောင့် မြို့စားမင်းအား တင်လျှောက်လိုက်လေသည်၊ တပ်မှူးလေး သိမ်နီစည်သူစကားကို ကြားကြားချင်း မြို့စားမင်းသည် ကျောက်ဖျာဆီသို့ လျှောက်လာပြီး ရှာဖွေစူးစမ်းကြည့်နေ၏၊ ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်၏၊ တိမ် တိုက်တွေကင်းရှင်းနေသည်၊ ထို့နောက် မြို့စားမင်းသည် အရှေ့ အနောက်၊ တောင်မြောက်သို့ မျက်လုံးတစားကြည့် လိုက်သည်၊ အရှေ့ဘက်တွင် ဘာပင် တောင်၊ တောင်ဘက်၌ရှိတောင်တို့

"ကြေးတိုက်မှူးကြီးအစစားရောက် ရှိလာကြောင်းပါ - မြို့စားမင်းကြီး"

အထဲသို့ ဝင်ခွင့်ပြုကြောင်း မြို့စားမင်းမှ ခွင့်ပြုလိုက်သဖြင့် ကြေးတိုက်မှူးကြီး မှန်ထော်အဆောင်တွင်းသို့ ရောက်လာခဲ့လေသည်၊ ထို့နောက် မြို့စားမင်းအား အရိုအသေပေး၍ ဦးခေါင်းကိုငုံ၍ စားဝင်နေ၏၊ မြို့စားမင်းစောဗညားက စားနေသောမှန်ထော(သို့)ကြေးတိုက် မှူးကြီးကိုအသေအချာ စူးစိုက်ကြည့်နေသည်၊ ကြံ့ခိုင်သောခန္ဓာကိုယ်၊ မြင့်မားသောအရပ်အမောင်း၊ မည်းနက်သော အသားရေ၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ထူထဲသော မုတ်ဆိတ်၊ ပါးသိုင်းမွေးများကြောင့် လူ့ဘီလူးကြီးတစ်ကောင်အလား ထင်မှားဖွယ်ရာ ရှိလှ၏၊

ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ရာ၌ နှစ်ယောက်မရှိ၊ ဆိုးပေ မိုက်ပေ ဆိုသော လူဆိုး၊ လူမိုက်များပင်လျှင် မှန်ထော်ရှေ့ ရောက်လာလျှင်နားရွက်ပင်မလှုပ်မခတ် ရဲကြ၊ ဤမျှလောက် လက်သံပြောင်လှသည်၊

"ကြေးတိုက်မှူးကြီး - ကြေးတိုက်မှာ ရာဇဝတ်သား ဘယ်နှယောက်ရှိလဲ"

"သုံးရာကျော်ရှိကြောင်းပါ - မြို့စားမင်းကြီး"

ကြေးတိုက်မှူးကြီး ပြန်လည်တင် လျှောက်သောစကားသံကို ကြားပြီးနောက် မြို့စားမင်းစောဗညားမှာ မျက်မှ ကိုပြုံး၍ -

"ဒါဆိုရင် - ရာဇဝတ်သားအား ကို ပြောလိုက်၊ လျှို့ဝှက်တာဝန်တစ်ခု ထမ်းဆောင်ပြီးရင် လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာ ခွင့်ပေးမယ်၊ ဆန္ဒရှိတဲ့သူ လိုက်ပါထမ်း ဆောင်နိုင်တယ်လို့ အမိန့်ပြန်လိုက်"

"မှန်လှပါ - မြို့စားမင်းကြီး" ဟု အစ စားဝင်ပြီးနောက် ကြေးတိုက်မှူးကြီး ထွက်ခွာသွားလေသည်၊ ထိုအခါမြို့စား မင်းကြီးမှ လှမ်းထွက်သွားသော ကြေး တိုက်မှူး မှန်ထော်၏ ကျောပြင်ကျယ် ကြီးကို ကြည့်ပြီး ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး ပြုံးနေမိ၏၊ မှန်သည်၊ မြို့စားမင်း၌အကြံ တစ်ခုရှိ၏၊ လွန်ခဲ့သောခြောက်လခန့်က ဂဠုန်ရိုတောနက်ထဲတွင်အမဲလိုက်ထွက် ရင်း မြို့စားမင်းနှင့် ကိုယ်ရံတော် တပ်မှူး လေး သိမ်နီစည်သူတို့ မျက်စိလည်၍ လမ်းပျောက်ခဲ့ကြ၏၊ လမ်းပျောက်၍ လမ်းစရှာရင်းအချိန်ကုန်လာခဲ့၏၊

www.burmeseclassic.com

တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ဗိုလ်စိတ်ဝင်စားသွားလေသည်။ ကျောက်ဖျာပေါ်တွင် ထင်ဟပ်နေသောအရိပ်နှစ်ရိပ်ကို သေချာကြည့်လိုက်တော့ မြို့စားမင်း၏နှုတ်မှ အာမေဍိတ်သံ ထွက်ပေါ်လာ၏။

"ထူးဆန်းလိုက်တာ"

ကျောက်ဖျာပေါ်တွင် ဖွဲကပင်ဆံတော်ရှင်စေတီအရိပ်နှင့် ဂန္ဓကုဋိတောင်ဆံတော် ရှင်စေတီအရိပ်နှစ်ခုမှာ ထိစပ်ခြင်းမရှိဘဲ ကြက်မတစ်ဝပ်စာ ကွာဟနေခြင်းဖြစ်၏။ ရှေ့လူကြီးများပြောခဲ့သော စကားက သည်နေရာမှာ မှန်နေသည်။ ဖွဲကပင်တောင်နှင့် ဂန္ဓကုဋိတောင်နှစ်လုံး၏အရိပ်ဆုံရာအရပ်ရှိသည်တဲ့။ ထိုအရပ်ကို "ရွှေတြိဂံ" နယ်မြေဟု ရှေ့စကားရှိခဲ့လေသည်။ သည်နေရာသာဖြစ်နိုင်ချေရှိသည်ဟု မြို့စားမင်းနှင့် တပ်မှူးလေးက တောက်ချက်ချလိုက်လေသည်။ ထို့နောက် နှစ်ဦးသား ထိုနေရာကို သေချာမှတ်သားပြီး ဆက်လက်ထွက်ခွာလာခဲ့ရာ အပြန်လမ်းကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့လေသည်။

မြို့စားမင်းနှင့် တပ်မှူးလေး ၎င်းတို့နှစ်ဦး၏ရင်ထဲ၊ အတွေးထဲမှာတော့ ကြက်မတစ်ဝပ်စာနေရာလေးကတော့။

"တုံ - တုံ - တုံ - တုံ"

ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းများမှ တုံးမောင်းခေါက်သံတွေက အရုဏ်တက်ချိန်၌သာယာစွာထွက်ပေါ်လာ၏။ မုတ္တမရေတပ်၏တိုက်လှေကြီးများ ဆိုက်ကပ်ရာ ဆိပ်ကမ်းတစ်ဝိုက်၌ အလင်းရောင်မရှိသေးသော်လည်း ကညင်ဆီမီးတိုင်မှ အလင်းရောင်များဖြင့် ထိန်လင်းနေ၏။ ဆိပ်ကမ်းတွင် ကုန်တင်ရွက်လှေကြီးခုနစ်စီး ဆိုက်ကပ်ထားပြီး အင်္ဂလိပ်ရွှတ်နှင့် ခါးတောင်းမြှောင်အောင် ကျိုက်ထားသော အလုပ်သမားများက ကြီးမားလေးလံသောသေတ္တာကြီးများကို ကြိုးဖြင့်ဆိုင်း၍လှေပေါ်သို့တင်နေကြသည်။ ထိုအလုပ်သမားများ၏ လက်မောင်းတွင် အမှတ်စဉ်နံပါတ်များ ရေးထိုးထားသည်ကို သေချာကြည့်လျှင် တွေ့မြင်ရမည်ဖြစ်၏။ အလုပ်သမားများ၏လှုပ်ရှားနေမှုကို ကုန်းကမူတစ်ခုပေါ်မှ လူသုံးဦး တိတ်ဆိတ်စွာစောင့်ကြည့်နေကြသည်။ ၎င်းတို့သုံးဦးမှာ အမတ်ကြီးဗညားကျန်း တပ်မှူးလေး သမိန်စည်သူနှင့် ကြေးတိုက်မှူးကြီး မွန်တော်ပင်ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် ရဲမက်တစ်ဦးက ၎င်းတို့ရှိရာ ကုန်းကမူပေါ်သို့ တက်လာပြီး –

"ခရီးထွက်ဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်ပါပြီ"

ထိုအခါသုံးဦးသား လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကြလေသည်။ အမတ်ကြီး ဗညားကျန်းက အင်္ကျီရင်ဘတ်ထဲသို့ ထိုးနှိုက်၍ အနီရောင်ကတ္တီပါအိတ်လေးကို ထုတ်ယူကာ တပ်မှူးလေး သမိန်စည်သူထံ လှမ်းပေးလိုက်လေသည်။

"အမိန့်တော်အတိုင်း အတိအကျဆောင်ရွက်ပါ - တပ်မှူးလေး"

"မှန်လှပါ"

တပ်မှူးလေး သမိန်စည်သူက အမတ်ကြီး ဗညားကျန်းအား ဦးညွှတ်အရိုအသေပြုလိုက်ပြီး တောင်ကမူကုန်းမှ လျှောက်လှမ်းဆင်းလာပြီး ရှေ့ဆုံးလှေကြီးပေါ်သို့ တက်သွား၏။ မကြာခင် လှေကြီးခုနစ်စင်းလုံး ရွက်စုံဖွင့်ကာ ကမ်းမှခွာစပြုနေပြီ၊ တပ်မှူးလေးသမိန်စည်သူသည် ကမ်းဘက်သို့လှည့်၍လက်ဝှေ့ယမ်း၍ နှုတ်ဆက်နေသည်။ ရွက်သင်္ဘောကြီးခုနစ်စီးသည် တရွေ့ရွေ့ဖြင့် မြစ်ကြောင်းအတိုင်း ဆန်တက်သွားလေသည်။ ထိုရွက်သင်္ဘောခုနစ်စီးထဲ၌ အစည်းသားများနှင့် သေတ္တာကြီးများ တင်ဆောင်သွားခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ အမတ်ကြီးဗညားကျန်းနှင့် ကြေးတိုက်မှူးကြီး မွန်တော်မှာ တရွေ့ရွေ့ဆန်တက်သွားသော လှေတန်းကြီးကို မျက်စိတစ်ဆုံးကြည့်ပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့ကြသည်။

ရက်ပေါင်း(၆၀) ကျော်ကြာပြီးနောက် ...

မုတ္တမမြို့၏ မြို့တံခါးဝဆီသို့ မြင်းစီးရဲမက်တစ်စု ရောက်ရှိလာခဲ့ကြသည်။ ရှေ့ဆုံးမှ ဦးဆောင်လာသူမှာ တပ်မှူးလေး သမိန်စည်သူဖြစ်၏။ ၎င်းတို့ရဲမက်တစ်စုမှာ မြို့လယ် မင်းလမ်းမအတိုင်း မြင်းစီးဝင်ရောက်လာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်၏။ မြို့စားမင်းစံအိမ်တော်ဝသို့ရောက်ရှိလာသောအခါ မြင်းများပေါ်မှ ဆင်းလိုက်ကြလေသည်။

"မြို့စားမင်းအတွင်းဆောင်တော်ခန်းမမှာ စောင့်ဆိုင်းနေပါတယ်"

စံအိမ်တော်အဝမှ အစောင့်တာ အရိုအသေပြု၍ ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအခါ တပ်မှူးလေး သမိန်စည်သူနှင့်

www.burmeseclassic.com

ရဲမက်တစ်ခုစံအိမ်တော်လှေခါးအတိုင်း တက်လာခဲ့ကြ၏။ အတွင်းဆောင်တော်ထဲသို့ လှမ်းဝင်ခဲ့ကြသည်။ ခန်းမထိပ်ရှိ ရွှေပိန်းချကုလားထိုင်ကြီးပေါ်တွင် ထိုင်နေသော မြို့စားမင်းကို အားလုံးက အရိုအသေပြုလိုက်ကြသည်။ မြို့စားမင်းကြီးက အားလုံးကို အပြုံးဖြင့် ဆီးကြိုလိုက်လေသည်။

"ကဲကဲ - အားလုံး လွတ်လွတ်လပ်လပ် အနားယူနိုင်ပါပြီ။ တပ်မှူးလေးကတော့ ခဏနေခဲ့ပါဦး"

မြို့စားမင်းစကားဆုံးသည်နှင့် ရဲမက်များက မြို့စားမင်းကို အရိုအသေထပ်ပြု၍ အပြင်သို့ ထွက်သွားကြလေသည်။ ထို့နောက် မြို့စားမင်းက တပ်မှူးလေးသမိန်စည်သူကို ကြည့်၍ -

"ကိစ္စအားလုံး ချောချောမွေ့မွေ့နဲ့ ပြီးဆုံးခဲ့ရဲ့လား - တပ်မှူးလေး"

"မှန်လှပါ - အမိန့်တော်ချမှတ်ထားတဲ့အတိုင်း အတိအကျ လုပ်ဆောင်ခဲ့ပါတယ် - မြို့စားမင်း။ ရာဇဝတ်သားအားလုံးကို လုပ်ငန်းပြီးတာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် တစ်ဦးမကျန် သုတ်သင်ခဲ့ပါတယ်"

တပ်မှူးလေးသမိန်စည်သူ၏စကားဆုံးတော့ မြို့စားမင်းမှာ ပြုံးလျက်ပင် စကားဆိုလိုက်၏။

"ဒီလိုမှမလုပ်ရင်လည်း သတင်းတွေ ပေါက်ကြားပြီး ကျုပ်တို့ရဲ့နန်းစဉ်ရတနာတွေဟာ ရန်သူလက်ထဲ ရောက်ကုန်လိုက်မယ်၊ စိတ်တော့ မကောင်းပါဘူး"

စကားပြီးဆုံးသွားသောအခါမြို့စားမင်းမျက်နှာသည် အိုမင်းရင့်ရော်သွားလေသည်။ ထိုအခါ တပ်မှူးလေး သမိန်စည်သူက -

"ကျွန်တော်မျိုး နားလည်သဘောပေါက်ပါတယ် - မြို့စားမင်း"

"အေး - အေး - တပ်မှူးလေးလည်း ပင်ပန်းလှရောပေါ့။ အိမ်ပြန်ပြီးအနားယူလိုက်ဦး"

တပ်မှူးလေး သမိန်စည်သူမှာ မြို့စားမင်းအား ဦးညွှတ်အရိုအသေပေး၍ အတွင်းဆောင်ထဲမှ ထွက်ခွာလာခဲ့တော့သည်။

သက္ကရာဇ် (၉၀၂) ခုနှစ်တွင် တောင်ငူဘုရင် တပင်ရွှေထီးနှင့် စစ်သူကြီးဘုရင့်နောင်ကျော်ထင်နော်ရထာတို့ မုတ္တမကို မရပ်မနား ချီတက်တိုက်ခိုက်ကြလေသည်။ တပ်မှူးလေး သမိန်စည်သူမှာ မုပ္ပလင်ဒေသတွင် ကိုယ်ရံတော်သင်တို့ဦးစီး၍ကျူးကျော်ဝင်ရောက်လာကြသော ရန်သူများကိုခုခံတိုက်ခိုက်ရင်း စစ်ပွဲအစဦး ကာလမှာပင် နိုင်ငံအတွက် အသက်ပေးလှူခဲ့လေ၏။

တပ်မှူးလေး သမိန်စည်သူနှင့် ကိုယ်ရံတော်တပ်ဖွဲ့ဝင်အားလုံးကိုသုတ်သင်ချေမှုန်းပြီးသည့်နောက် စစ်သူကြီးဘုရင့်နောင်ကျော်ထင်နော်ရထာသည် မုတ္တမကို အပြင်းချီတက်လာပြီး ဝန်းရံတိုက်ခိုက်လေ၏။ သံလွင်မြစ်ဝတွင် ရွက်သင်္ဘောခုနစ်စင်း ပိတ်ဆို့ထားသဖြင့် ရေကြောင်းမှ မချဉ်းကပ်နိုင်ချေ။ ကုန်းဘက်က မြို့ကို ချဉ်းကပ်တိုက်ခိုက်ရာတွင်လည်း မြို့တွင်း၌ အမတ်ကြီး ဗညားချန်းကိုယ်တိုင် ဦးဆောင်၍ အပြင်းအထန် ခုခံတိုက်ခိုက်ခဲ့သဖြင့် ချဉ်းကပ်၍ မရဘဲရှိချေ၏။

နောက်ဆုံး၌ စစ်သူကြီးကျော်ထင်နော်ရထာသည် သံလွင်မြစ်ညာမှနေပြီး မီးဖောင်ကြီးများကို မျှောချစေရာ သင်္ဘောခုနစ်စင်းလုံး မီးလောင်ပျက်စီးသွားတော့သည်။ ထိုအခါဖောင်ကြီးများပေါ်တွင် မုတ္တမမြို့ရိုးထက်မြင့်သော မျှော်စင်ကြီးများတင်၍ပစ်ခတ်စေရာအမတ်ကြီး ဗညားကျန်းဘက်မှအထိ အနိုက်အကျအဆုံးများလာလေသည်။ မြို့သူမြို့သားတို့မှာလည်း စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းလာကြလေသည်။ တိုင်းသူပြည်သားတို့၏အသက်အိုးအိမ်ကိုငဲ့ကွက်သောအားဖြင့် မုတ္တမမြို့စားမှာ လက်နက်ချ၍ အညံ့ခံရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့သည်။ ရွက်သင်္ဘောခုနစ်စင်းဖြင့် တင်ဆောင်ရန် နန်းစဉ်ရတနာသိုက်ကြီးကိုတပ်မှူးလေးသမိန်စည်သူသည် မည်သည့်အရပ်ဒေသတွင် မြှုပ်နှံသိုဝှက်ခဲ့ပါသနည်း။

တစ်ချိန်က မြို့စားမင်းကြီးနှင့် တပ်မှူးလေးတို့အမဲလိုက်ရင်းဂဠုဂ်ရိုတောင်တန်းတစ်နေရာ၌တွေ့ရှိခဲ့သောဖွဲ့တပင်ဆံတော်ရှင်နှင့်ဂဠုဂ်ရိုဆံတော်ရှင်အနိုင်ဆုံရာကြက်မတစ်ဝပ်စာကျွဲဟာနေသော ရွှေတြိဂံနယ်မြေမှာပင် မြှုပ်နှံခဲ့သည်လား။ မည်သူမှ သိနိုင်ခြင်းမရှိဘဲ အမိုင်းတစ်ပုဒ်သည်နှစ်မြိုက်စွာ ကာလများစွာ

www.burmeseclassic.com

ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်သံကြီးများကိုလည်း အထင်းသား ကြားနေရသည်။ ထိုအသံများသည် ကြာလေ ငင်းတို့လှုစုနှင့် နီးကပ်လာလေဖြစ်သည်။ အားလုံး၏ကိုယ်မှာ ကြက်သီးမွေးညင်းများ တဖြန်းဖြန်း ထလာသည်။ ခေါင်းနားပန်းတွေလည်း ကြီးလာသည်။ ရှေ့တိုးမည့်ခြေလှမ်းများသည်လည်း တုံ့ဆိုင်းနေလျက်ရှိကြလေသည်။

အိပ်မောကျလေသည်။ သို့သော် အိပ်မောကျနေသောရတနာသိုက်သမိုင်းကို ပုတ်နှိုးလိုက်သူက စောသာဒူး ဖြစ်လေသည်။ ရှေ့လူကြီးများပြောသံ ကြားခဲ့သောစကားကိုမှတ်သားပြီး ထိုနေရာကို ရှာကြံရန် ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်များဖြင့် စရိုးနင်ခဲ့ကြလေသည်။

တစ်ချိန်က လူတစ်ယောက်သည် ဓားဒဏ်ရာဖြင့် တောင်ယာဖြံ့ထဲ၌ မေ့ပြောနေ၍ ကရင်အဘိုးကြီးလင်မယားမှတွေ့ရှိ၍ တဲသို့ခေါ်လာပြီး ပြုစုသော်လည်း အသက်မရှင်ဘဲ သေသွားလေသည်။ ထိုသူမသေခင် ကရင်အဘိုးကြီးလင်မယားအား စကားလက်ဆောင်ပါးသွားလေသည်။ ရွှက်သင်္ဘောစုနစ်စီးတိုက် ရတနာသေတ္တာများ မြှုပ်နှံထားသည့်နေရာ၊ နှစ်ပေါင်းများစွာကြာမြင့်ခဲ့သော်လည်း ထိုစကားသည်က ကွယ်ပျောက်ခြင်းမရှိခဲ့။

ထို့ကြောင့် ကရင်အမျိုးသား စောသာဒူးနှင့် ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်လင်မယား၊ အလုပ်သမားဆယ်ယောက်တို့ဖြင့် စမ်းချောင်းလေးဘေး၌ အမောပြေ ထိုင်နေကြ၏။ အမောပြေလောက်ပြီးသောအခါ စောသာဒူးမှ ဓားတစ်လက်ကိုင်၍ စမ်းချောင်းဘေး တောင်ကမူကုန်းပေါ်သို့ တက်သွားသည်။ ခဏအကြာ ပြန်ဆင်းလာပြီး -

"သဲလွန်စတော့တွေ့ပြီ" ဟုကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် သူဌေးလင်မယားကို အားတက်သရော ပြောပြလိုက်လေသည်။

"ဘာတွေတွေ့လို့လဲ - စောသာဒူး" ဟု ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်က မေးလိုက်၏။

"တပ်မှူးလေးသမိန်စည်သူအမှတ်တရအဖြစ်စိုက်ခဲ့တဲ့ ဖန်းခါးပင်ကို တွေ့ပြီ။ အခုကျွန်တော်တို့ရောက်နေတဲ့ နေရာက ဖန်းခါးစမ်းလို့ခေါ်တယ်။ ဟို တောင်ကုန်းထိပ်က စေတီက ဂဠုဂ်ရိုးဆံတော်ရှင်၊ ဟို - ခပ်ဝေးဝေးက တောင်ကုန်းထိပ်ပေါ်က စေတီက ဖွဲကပင်စေတီ။"

စောသာဒူးက စကားဖြတ်၍ ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် စဉ်းစားနေသည်။ ထိုအခါ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်လူကြီးက -

"ဒါဆို ရင် - ဆံ တော် ရှင် နှ စ် ဆူ အရိပ်ဆုံရာ ကြက်မတစ်ဝပ်စာ ကွာဟနေတဲ့နေရာက ..."

"ဒီစမ်းချောင်းရဲ့အပေါ်ကုန်းထိပ်က မြေပြန့်ကြီးပေါ့" ဟု စောသာဒူးမှ ပြောလိုက်သည်။ ထိုကုန်းထိပ်ကို ဆက်သွားရန် အားလုံးအသင့်ပြင်လိုက်ကြလေသည်။ စောသာဒူးနှင့်အတူအလုပ်သမားများက ဓားကိုယ်စီကိုင်လျက် ရှေ့ကနေ ချုံနွယ်များ၊ ဆူးချုံပုတ်များကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်း၍ လမ်းဖောက်နေကြသည်။ နေ့လရာသီကာလမို့ တော်သေးသည်။

တောင်ထိပ်သို့ ရောက်ခါနီး၌ မသဲမကွဲအသံများ ကြားလိုက်ရသဖြင့် အားလုံးခုတ်သံများ ရပ်နား၍ နားစွင့်နေကြလေသည်။

www.burmeseclassic.com

"အား-အား-အား"

အသံပေါင်းများစွာက ဆော်ဟစ်ဆူညံနေကြသည်။ ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်သံကြီးများကိုလည်း အထင်းသား ကြားနေရသည်။ ထိုအသံများသည်ကြာလေ ၎င်းတို့လူစုနှင့် နီးကပ်လာလေဖြစ်သည်။ အားလုံး၏ကိုယ်မှာကြက်သီးမွေးညင်းများ တဖြန်းဖြန်း ထလာသည်။ ခေါင်းနားပန်းတွေလည်းကြီးလာသည်။ ရှေ့တိုးမည့်ခြေလှမ်းများ သည်လည်း တုံ့ဆိုင်းနေလျက် ရှိကြလေသည်။ အော်သံများနှင့်အတူ တောတိုးနင်းဆင်းလာကြသော ခြေသံပေါင်းများစွာကြောင့် စောသာဒူးတို့လူစုမှာ တစ်ယောက်တစ်ကွဲတစ်ပြားဖြင့် ခြေဦးတည့်ရာ ပြေးကြလေတော့သည်။ တောခြောက်တာလား။ တောမှောက်တာလားဆိုတာ မည်သူမျှ မသိနိုင်ခဲ့ကြ။ အဓိကအချက်မှာ ရွက်သင်္ဘောခုနစ်စီးတိုက်ရတနာပစ္စည်းများကိုယူဖို့ကြိုးစားခြင်းအတွက်၎င်းတို့အား အစောင့်အကြပ်တွေက ခြောက်လှန့်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ခေါ်မကြားအော်မကြားအောင် တောကြီးထဲတွင် လူစုကွဲသွားကြကုန်သည်။ ဟားတိုက်ရယ်ကြနေသောအသံကြီးများ "အား-အား-အား" ဟု အော်ဟစ်နေကြ သောအသံဗလံများက ဂူ ဂိရိတောင်တစ်တောင်လုံးကိုပဲ့တင်ထပ်နေသည်။

အားလုံး လူစုပြန်ဆုံသောအခါ လူတစ်ယောက် ပျောက်ဆုံးနေ၏။ အသံပေးပြီး ခေါ်သော်လည်း ပြန်ထူးသံမကြားရ။ လူစုခွဲပြီးလိုက်ရှာကြသည်။ တွေ့ခဲ့ပါသည်။ သို့သော်လည်းဘဝတော်သိမ်းသွားလေပြီ။ နက်ရှိုင်းလှစွာသောချောက်ထဲ၌ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ပြုတ်ကျသေဆုံးနေခြင်းပင်။ ကံကဆိုးရှာလေ၏။ အားလုံးသောလူများမှာ ရုပ်အလောင်းကို ငုံ့ကြည့်ပြီး စိတ်မကောင်းရုံမှလွဲ၍ ဘာမှမတတ်နိုင်ခဲ့ကြ။ မိမိတို့ပင် ကိုယ်လွတ်ရုန်းပြေးခဲ့ရကြသည်။

ထို့နောက် ကျယ်လောင်လှသော ရယ်သံကြီးတွေက ဂူဂိရိတောင်တစ်တောင်လုံးကို ပဲ့တင်ထပ်ဟိန်းသွားတော့သည်။ စောသာဒူးတို့လူစုသည်လည်း ထိုနေရာမှ အမြန်ဆုံးထွက်ခွာလာခဲ့တော့သည်။ ရယ်မောသံကြီးကား မည်သူ၏ရယ်သံကြီးပေနည်း။ လူတစ်ယောက် ဘာကြောင့်သေဆုံးရလေသနည်း။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ၊ ဆံတော်ရှင်နှစ်ဆူ အရိပ်ဆုံရာ အရပ်ဒေသမှ ရွက်သင်္ဘောခုနစ်စီးတိုက် နန်းစဉ်ရတနာပစ္စည်းများသည် ပိုင်ရှင်မဲ့ ဖြစ်နေခြင်းမဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့်၎င်းနန်းစဉ်ရတနာ သိုက်ကြီးမှာ သူ၏သခင်အစစ်အမှန်တို့သည်ကာနေ့ထိ မျှော်လင့်စောင့်စားနေသည်မှာ ကေန်မုချဖြစ်ပါတော့သည်။

➤ ပန်းသစ်မြွန် (ရာမည)

ချစ်သူချင်း ပြန်လည်သင့်မြတ်ဖို့ ဗေဒင်

- သောကြာသားသမီးစိတ်ဆိုး၍မခေါ်မပြောဘဲနေလျှင်ကြံကိုအလယ်လက်နှင့်လက်တစ်ဆစ်တိုင်းဖြတ်ပြီးဆောင်ပါ။ သောကြာ သားသမီး ချစ်သူစိတ်ဆိုးပြေကာ ပြန်လည်ချစ်ခင်လာပါလိမ့်မည်။
- စနေသားသမီးစိတ်ဆိုး၍မခေါ်မပြောဘဲနေလျှင်ဆီးသားကိုအလယ်လက်နှင့် လက်တစ်ဆစ်တိုင်းဖြတ်ပြီး ဆောင်ပါ။ စနေသာသမီး ချစ်သူစိတ်ဆိုးပြေကာ ပြန်လည်ချစ်ခင်လာပါလိမ့်မည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဖြူရောင်သံသယတစ်ခုရဲ့ သိုဝှက်ချက်

မင်းအောင်ကျော်

လင်သားအပေါ် ထားရှိနေသော
မိန်းမတစ်ယောက်၏ သံသယ၊
အတိုမြင်း၊ သင်္ကာမကောင်းစိတ်များသည်
နောက်ဆုံးနိဂုံးချုပ်တော့ ..

ကိုသက်မောင်မှာ

သီဂီထွန်းနှင့် အိမ်ထောင်ကျခဲ့ ...ည်မှာသမီးလေးမိုးသော်တာပင်လျှင် ...သိုလ်သို့ တက်နေပြီဖြစ်၏။ အိမ် ...င်ကျစက မိဘယောက္ခမများက ...ာမတူခဲ့ကြပေ။ ထို့ကြောင့် ...တ်မောင်ဆင်ခြေဖုံးရပ်ကွက်လေး ...တွင်အခန်းလေးတစ်ခုဖြင့်ငှားရမ်း ...ခဲ့သည်။

သို့သော် သမီးလေးရလာသည် ...ဘများကစိတ်ပြေလာကြကာပြန် ...ခေါ်ယူခဲ့သဖြင့် မိဘများအိမ်သို့ ...တ်ခဲ့ရသည်။ ကိုသက်မောင်မှာ "မိုး ...တ်ကြယ်" ဟူသောကုမ္ပဏီတစ်ခု ...လုပ်လုပ်၏။ ရိုးသားမှု၊ ကြိုးစားမှု ...ကြောင့် ရာထူးများက တစ်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့်တက်ခဲ့သည်။ ထိုမှကာလတစ်ခုတွင် မမျှော်လင့်သောဘဝနှင့် မမျှော်လင့်သောအိပ်မက်တို့ကို မက်ကာ ကုမ္ပဏီ၏မန်နေဂျင်းဒါရိုက်တာဟူသော တာဝန်တစ်ရပ်ကိုခန့်အပ်ခြင်းခံခဲ့ရလေသည်။

ကိုသက်မောင်မှာ အသက်(၄၀) ကျော်သာရှိသေးသော်လည်းကြမ်းတမ်းသောအလုပ်တို့ကို မလုပ်ခဲ့ရပေ။ ထို့ကြောင့်နုဆဲ၊ ပျိုဆဲ၊ ခန့်ထည်ဆဲသာဖြစ်သည်။ အသက် (၄၀)ကျော်ဟု မထင်မှတ်ရ။ ဖြူဖွေးသောအသားအရေ၊ သွယ်လျသောကိုယ်နေဟန် ထားတို့ကြောင့်လည်းထင်ထားသည်ထက်ပင်အရွယ်ကိုဖုံးနိုင်ကာ နုပျိုနေပြန်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မည်သို့ဖြစ်စေ၊ သိဂီထွန်းတစ်ယောက်သည်ကတော့ သက်မောင်အပေါ်တွင် တစ်ရံတစ်ဆစ်မှ စိတ်မချခဲ့ခြင်းမဖြစ်ခဲ့သလို၊ သံသယဟူ၍လည်းမြူတစ်စမျှပင် မရှိခဲ့ပေ။

အကြောင်းမှာ သက်မောင်၏ကိုယ်ကျင့်တရားနှင့် စာရိတ္တများကို ယုံသည်။ သက်မောင်မှာအမြဲတမ်းအလုပ်ပေါ်တွင်အာရုံနှစ်၍ကြိုးစားတတ်သည်။ မိသားစုအပေါ်တွင် တာဝန်ကျေသည်။ အပျော်အပါးဟူ၍ဘာတစ်ခုမှဝါသနာမပါတတ်။ အထူးသဖြင့် ဆေးလိပ်ပင် သောက်သူတစ်ယောက် မဟုတ်ပေ။ သို့သော် သူနှစ်သက်စွဲလမ်းသည်က လက်ဖက်ရည်ဖြစ်၏။

လက်ဖက်ရည်ကိုမူ တစ်နေ့လျှင်နှစ်ကြိမ်ခန့်မျှ အမြဲသောက်လေ့ရှိ၏။

ကိုသက်မောင်မှာ နေ့စဉ်နံနက်(၈)နာရီခန့်တွင် ကုမ္ပဏီသို့ သွားလေ့ရှိ၏။

ကားကိုမူ ကိုယ်တိုင်မောင်း။ ကုမ္ပဏီမှခန့်ထားသည့်ဒရိုင်ဘာကောင်လေးတစ်ယောက်မှ မောင်း၍ပို့ရ၏။

ယခင်က ကုမ္ပဏီသို့ သွားတော့မည်ဆိုလျှင် ဇနီးသည် စီစဉ်ပေးထားသော အဝတ်အစားများကိုဝတ်ဆင်ကာ သွားလာတတ်သော ကိုသက်မောင်တစ်ယောက် ယခုရက်ပိုင်းများမှစ၍ ထူးခြားသလိုဖြစ်လာသည်။

ကုမ္ပဏီသွားတော့မည်ဆိုလျှင် မှန်ရှေ့ကမခွာတော့။ ခေါင်းကိုအခါခါဖြီးရင်း အနီးက ကြည့်လိုက်၊ အဝေးက ကြည့်လိုက်နှင့် မပြီးတော့ချေ။ ထို့ပြင် ရေမွှေးနံ့ဆိုလျှင် လည်းမိန်းမထွတ်သည်ကိုပင် မကြိုက်။ ခေါင်းမွှေးသည်ဟုပြောဆိုတတ်သော ကိုသက်မောင်က ယခုဆိုလျှင် အကောင်းစားရေမွှေးများကို ခပ်ရွှဲရွှဲ ဆွတ်လာတတ်သည်။

သိဂီထွန်းအိပ်ခန်းထဲမှ ထွက်လာ၏။ မှန်ရှေ့ကြည့်လိုက်သည်။ သက်မောင်ကို တွေ့၏။

"ဟင် - ကိုသက်မောင် - ရှင် ခုထိမသွားရသေးဘူးလား။ ကျုပ်က သွားတောင် သွားပြီလို့မှတ်နေတာ၊ ခေါင်းတလည်း ဖြီးလို့ကို မပြီးတော့ဘူးရှင် ကိုသက်မောင်ရယ်၊ ရေမွှေးနံ့တွေကလည်းမွှန်နေတာပဲ၊ ဘယ်များသွားစရာရှိလို့လဲ၊ ရှင်နော် - ကျုပ်မပြောချင်လို့ကြည့်နေတာ၊ အရင်ကလိုကို မဟုတ်ချင်ဘူး"

သိဂီထွန်းစကားကြောင့် ခေါင်းဖြီးနေသောကိုသက်မောင်တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ရင်း -

"မင်း - မင်း ဘာပြောလိုက်တာလဲ ...။ ဘာကွ - အရင်လိုမဟုတ်ချင်ဘူး ...လား။ အရင်လိုမဟုတ်ရအောင် ...ဘာဖြစ်နေလို့လဲ - ပြောစမ်းပါဦး"

"မသိဘူးလေ - ရှင်က အရင်ကဆို ...ဒီလိုမှန်ရှေ့မှာ ရပ်တောင် ရပ်တာ ...တ်ဘူး။ ခုတော့ - ခေါင်းဖြီးရတာ ...ကို မပြီးတော့ဘူးရှင်"

"ဪ - သိဂီရယ် - ကိုယ်ကအရင် ...တ သက်မောင် မဟုတ်တော့ဘူး ...မန်နေဂျင်းဒါရိုက်တာတစ်ယောက် ...နေပြီဆိုတာလည်း မင်း သတိရဦးမှ...တွ"

"ဒါတော့လည်း ဒါပေါ့ရှင်၊ ဒါပေမဲ့ ...တကျိုးတစ်ယောက်ဟာ မှန်ရှေ့ရပ် ...ဒီလောက်အလှပြင်ဖို့တော့ မလို ...ဘူးလို့ထင်တယ်"

သည်နေ့ ညနေပိုင်း၌ ကိုသက်မောင် ဇနီးဖြစ်သူ သိဂီထွန်းအား ဖုန်းဆက်လိုက်သည်။

"ဟလို - သိဂီလား"

"ဟုတ်တယ် - ကိုမောင်၊ ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ - ပြောလေ"

"ဪ - ဒီနေ့ - ကိုယ်အိမ်ပြန်နည်းနည်းနောက်ကျမှာမို့ သိဂီ စိတ်ပူနေမှာစိုးလို့ ဖုန်းဆက်လိုက်တာပါ"

"ဘာလဲ - ကုမ္ပဏီက အလုပ်တွေများနေလို့လား - ကိုမောင်"

"မဟုတ်ဘူး - သိဂီ၊ ကိုယ့်သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က သဘော်ပြန်တက်တော့မှာမို့ မထွက်ခင် နှုတ်ဆက်ပွဲလေးလုပ်ချင်လို့တဲ့လေ၊ ကိုယ်လည်း မသွားချင်ပါဘူးကွာ။ ဒါပေမဲ့ - အပေါင်းအသင်းကဏ္ဍဆိုတော့ ရှိသေးတယ်မဟုတ်လား။ မသွားပြန်ရင် ကိုယ့်ဘက်က ရှိုင်းရာကျမှာစိုးလို့"

"ကောင်းပြီလေ - သိပ်တော့ ညဉ့်မနက်စေနဲ့ - ဒါပဲနော် - ကိုမောင်"

ထို နေ့ညက နာမည်ကြီးစားသောက်ဆိုင်ကြီးတစ်ခုတွင် သူငယ်ချင်းတစ်စု ဆုံခဲ့ကြသည်။ မျိုးလွင်ဟူသော သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်မှာ သဘော်အရာရှိတစ်ဦးဖြစ်နေ၏။ ...ကုန်ရောက်

www.burmeseclassic.com

နိုက် သူငယ်ချင်းများ မဆုံရသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်၍သက်မောင်အား ဖုန်းဆက်၍ချိန်းကာ သူငယ်ချင်းများ ဆုံခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

"ဟေ့ကောင် သက်မောင်ရာ နည်းနည်းတော့ ရကွာ"

"ဟာ-ဟေ့ကောင်မျိုးလွင်-မလုပ်နဲ့-မလုပ်နဲ့၊ ငါ လုံးဝမသောက်ဘူး"

"ဟား-ဟား-ဟား-ဘာလဲ မင်းက မန်နေဂျင်းဒါရိုက်တာကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်နေလို့ သိက္ခာတွေ၊ သမာဓိတွေထိန်းနေတာလား။ လုပ်မနေစမ်းပါနဲ့ သက်မောင်ရာ၊ ငါကတော့ မင်း မန်နေဂျင်းဒါရိုက်တာမကလို့ ဘာကောင်ကြီးပဲဖြစ်ဖြစ် သူငယ်ချင်းက သူငယ်ချင်းပဲ"

မျိုးလွင်ပြောသလို ဝင်းဌေးကလည်း ထောင်ပေးပြန်သည်။

"ဟုတ်တယ် - သက်မောင်၊ မျိုးလွင်ပြောတာမှန်တယ်၊ ဘာလဲ-မင်း မိန်းမဆူမှာကြောက်လို့လား၊ လုပ်မနေစမ်းပါနဲ့ကွာ၊ တစ်ခွက်တစ်ဖလားလောက်တော့ ရကွာ၊ တစ်ခါတလေ တို့သူငယ်ချင်းတွေဆုံရတာ"

"ဟေ့ကောင် သက်မောင်-ငါတို့ကြည့်၊ မင်းလိုပဲ ရာထူးတွေ အသီးသီးရှိတာပဲ၊ တို့အသက်တွေ ဘာရှိသေးလို့လဲကွာ၊ တို့အသက်အရွယ် ကုမ္ပဏီဒါရိုက်တာတွေ၊ လုပ်ငန်းရှင်တွေ အများကြီးရှိတယ်၊ ခပ်လန်းလန်း ခပ်မိုက်မိုက်နေစမ်းပါကွာ-သက်မောင်ရာ၊ မင်းကြည့်ရတာ ဘုရားဒကာလိုလို၊ ကျောင်းဒကာလိုလိုနဲ့၊ ရော့ ရော့-ဒါလေးတော့ လုပ်-လုပ်လိုက်စမ်းပါကွာ"

သူငယ်ချင်းများက မြှောက်၍တိုက်ကြသည်မို့ သောက်လေ့သောက်ထမရှိသော သက်မောင်တစ်ယောက် ဘီယာသုံးလေးခွက်ခန့် ဝင်၍သွား၏။ ထိုည (၁၂)နာရီခန့် မှ အိမ်ပြန်ရောက်၏၊ သူငယ်ချင်းများက လိုက်ပို့ကြသည်။

သိင်္ဂီထွန်း အံ့ဩသွားသည်၊ အိမ်ခန်းထဲ ရောက်၏။

"ရှင်-ရှင်-ကိုသက်မောင်-ရှင် ဘီယာတွေ သောက်လာတယ်-ဟုတ်လား၊ စက်လိုက်တာရှင်-တစ်ခါမှလည်း ဒီလို သောက်တာစားတာ မရှိပဲနဲ့ ကိုသက်မောင်ရယ်"

သက်မောင်မှာ အူရှိုင်းမှိုင်းထင်သည်၊ လူမှန်းမသိအောင် မူး၍လာ၏၊ ချွေးနံ့ ဘီယာနံ့များက ဟောင်နေသည်၊ ထိုညက အန်ဖတ်အချို့ကိုပင် သိင်္ဂီထွန်း ဆေးကြောပေးရ၏၊ သိင်္ဂီထွန်း ဒေါသအကြီးအကျယ်ဖြစ်မိသည်၊ သို့သော်ယောကျ်ား ဆိုသည် အသောက်အစားမကောင်းဟု ကြားဖူး၏၊ မိမိယောကျ်ားသည် ဤလို သောက်စားတတ်သူတော့မဟုတ်၊ ခုဟာက သူငယ်ချင်းတွေက တွေ့ဆုံရန် ဒိတ်လာသည်မို့ ဒေါသဖြစ်ပြန်လျှင်လည်း မိမိသည် လူမှုရေးခေါင်းပါးသူတစ်ယောက် ဖြစ်ပေဦးမည်။

မနက်လင်းတော့ကိုသက်မောင်ကို ဒေါသနှောသည့်စကားအချို့ပြောလိုက်သည်။

"ကိုမောင်ရယ်-ရှင့်မလဲကြည့်လုပ်ဦးရှင်၊ ညကပြန်လာလိုက်တာ လူမှန်းသူမှန်းကိုမသိဘူး။ ရှင်လေ-မန်နေဂျင်း ဆိုတဲ့ ရာထူးကို ရမှ အရင်ကလိုကို မဟုတ်တော့ဘူး"

"သိင်္ဂီ-မင်း ဒီစကားကို ပြောပြန်ပြီလား။ ငါ ညကသွားတယ် ဆိုတာက လည်း တခြားသူတွေနဲ့မဟုတ်ဘူး။ ငါ့ရဲ့ သူငယ်ချင်းတွေလေ၊ မင်းလည်း သူတို့ကို သိနေပြီးသားပဲ၊ မင်း အဲဒီလောက်တော့ ငါ့အပေါ် မဝိတ်ပင်သင့်ဘူးထင်တယ်"

"အမလေး-ကိုသက်မောင်ရယ် ကျွန်မကလည်း အဲဒီလောက် လူမှုရေး ညံ့တဲ့မိန်းမတစ်ယောက် မဟုတ်ပါဘူးရှင်၊ ဒါပေမဲ့-ရှင် ညကဖြစ်လာတဲ့ပုံက

လောကမှာ ကံအဆိုးဆုံးမိန်းမဟာ ကျွန်မဖြစ်နေပြီပေါ့လေ။ တောက်ပြန်တဲ့ ယောကျ်ားတစ်ယောက်ရဲ့ မိန်းမအဖြစ်တွေ ဇာတ်လမ်းထဲမှာ၊ ဝတ္ထုထဲမှာ မြင်ဖူး၊ ဖတ်ဖူးနေခဲ့ပေမယ့် ခုတော့ ကျွန်မကိုယ်တိုင်က ဝတ္ထု မဟုတ်ဘဲ တကယ့်လက်တွေ့ အဖြစ်နဲ့ ခံစားနေရပြီ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မန်နေရျင်း ဒါရိုက်တာတစ်ယောက်မပြောနဲ့၊ သာမန်လူတစ်ယောက်ထက်တောင် ပုံပျက်ပန်းပျက် ဖြစ်နေလို့ ပြောနေတာ"

"တော် - တော်ကွာ"

သက်မောင်ကုမ္ပဏီသွားလေတော့ ညာက ဘီယာနဲ့၊ အန်ဖတ်နဲ့များနှင့် ရောထွေးနေသော သက်မောင်၏အကျီကို လျှော်ရန် သိဂီထွန်း ယူလိုက်သည်။

အကျီအိတ်ထဲတွင်ငွေစက္ကူအကြွေအချို့နှင့်စာရွက်စာတန်းအချို့ကိုတွေ့ရသည်။ စာရွက်များမှာကုမ္ပဏီကိစ္စနှင့်ပတ်သက်နေသောစာရွက်များဖြစ်၏။

ထိုစာရွက်များကြားမှ စာရွက်အပိုင်းအစတစ်ခုကို တွေ့ရသည်။

သိဂီထွန်း ဖြေကာ ကြည့်လိုက်သည်။ မိန်းကလေးလက်ရေးနှင့်စာတစ်စောင်ဖြစ်လေ၏။

"ဦး - ဦးကလေး - ဖြူ့ကို သိပ်ရက်စက်တာပဲကွယ်၊ ဖြူ နေမကောင်းတာတောင် လာမမေးဘူး။ အဲဒါ ဦးကြောင့်ဖြစ်တာ။ ဖြူ နေမကောင်းတာလေ၊ ဦးကို လွမ်းလို့ သိလား"

ဒါပဲနော်

ဦးရဲ့

ဖြူ

စာဆုံးသွားတော့ သိဂီထွန်းတစ်ယောက်သက်ပြင်းမောတစ်စကိုချလိုက်၏။

"ဟင်း"

"ဩော် - ကိုမောင် - ကိုမောင်ရက်စက်လိုက်တာ - ကိုမောင်ရယ်။ ဒါကြောင့် - ရှင် အရျိုးတွေ ပြောင်းနေပါတယ်လို့ ကျွန်မ တွေးနေတာ။ စုတော့လောကမှာ ကံအဆိုး ဆုံးမိန်းမဟာ ကျွန်မ ဖြစ်နေပြီပေါ့လေ၊ ဖောက်ပြန်တဲ့ယောကျ်ားတစ်ယောက်ရဲ့ မိန်းမအဖြစ်တွေ ဇာတ်လမ်းထဲမှာ၊ ဝတ္ထုထဲမှာ မြင်ဖူး၊ ဖတ်ဖူးနေခဲ့ပေမယ့် စုတော့ကျွန်မကိုယ်တိုင်က ဝတ္ထုမဟုတ်ဘဲ တကယ့်လက်တွေ့အဖြစ်နဲ့ ခံစားနေရပြီ။ ရက်စက်လိုက်တာ - ကိုသက်မောင်ရယ်၊ ကိုယ့်သမီးလေးရဲ့မျက်နှာကိုတောင် မထောက်၊

ဩော် - ဒါကြောင့် ပြောကြတာပဲ ယောကျ်ားဆိုတာ သေမှ ရိုးမွမ်းရသတဲ့။ တစ်သက်လုံး ရိုးသားလာခဲ့တဲ့ကိုသက်မောင် နုတော့ - ဆန်းပြားနေပြီပေါ့လေ၊ မဖြစ်ဘူး - မဖြစ်ဘူး။ သူ့ကိုဖွင့်ပြောလို့တော့ မဖြစ်သေးဘူး။ ဒီအကြောင်းတွေ နိုင်လုံအောင် စုံစမ်းရဦးမယ်။ ဒီစာလည်း သိမ်းထားရမယ်။ ပြီးတော့ - ဖြူမသိသလို နေမယ်၊ ဖြူတဲ့ ...။

ဖြူဆိုတာ ဘယ်သူလဲ။ ဦးက သိပ်ရက်စက်တာပဲတဲ့ - ထွီ။

အော့နလုံးနာချင်စရာ ကောင်းလိုက်တာ။

"ကလင် - ကလင် - ကလင်"

ဖုန်းမြည်လာသံကြောင့် သိဂီထွန်းဖုန်းကို ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။

"ဘယ်သူလဲ ရှင် - ပြောပါ"

"ဩော် - အန်တီလား။ ဦး - ကုမ္ပဏီကို သွားပြီလားရှင်"

"ကိုသက်မောင်ကို ပြောတာလား"

"ဟုတ်ပါတယ်ရှင်၊ ဦးကို ပြောတာပါ"

"သွားပြီ - ကုမ္ပဏီ မရောက်သေးဘူးလား"

"ဟုတ်ကဲ့ - မရောက်သေးလို့ပါ၊ မိန်းကလေးတစ်ဦး၏အသံကြောင့် သိဂီထွန်း၊ အနည်းငယ် စိတ်တိုသွားသည်။

"ညည်းက ဘယ်သူလဲ - ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ"

"ဩော် - သမီးက ဦးရဲ့ကုမ္ပဏီက စက်ကင်ထရီပါ၊ နာမည်က ဖြူဖြူသော်လို့ ခေါ်ပါတယ်ရှင်၊ နေကုမ္ပဏီမှာ စာချုပ်မယ့် သူတွေ ရောက်နေပါပြီ၊ ဦးက ရောက်မလာသေးလို့ အိမ်ကို ဖုန်းဆက်ကြည့်တာပါ"

"အေးလေ - အိမ်ကထွက်သွားတာ တော့ကြာပြီ၊ လမ်းမှာ ကိစ္စတစ်ခုခုရှိလို့ ဝင်နေတာဖြစ်မှာပေါ့"

"ဩော် - ဟုတ်ကဲ့ - အန်တီ - ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ရှင်"

တစ်ဖက်မှ ဖုန်းချသွားတော့ သိဂီထွန်းတစ်ယောက် သက်ပြင်းမောတစ်စကို ချလိုက်သည်။

"ဟင်း"

ဘာ - ဖြူဖြူသော် တဲ့၊ သူက ကိုမောင်ရဲ့စက်ကင်ထရီတဲ့။

ဟုတ်ပါပြီလေ - မလွဲနိုင်ပါဘူး။ ဟိုတစ်နေ့ မောင့်အိတ်ထဲက တွေ့တဲ့စာထဲမှာ ပါတဲ့ ဖြူဆိုတာ သူပဲဖြစ်ရမယ်၊

ဘာ - ဦးတဲ့ - အသံကိုက ချွဲချွဲပျစ်ပျစ်နဲ့၊

ဟွန်း - ရှုံ့ဖို့ကောင်းလိုက်တာ၊ တွေ့ကြသေးတာပေါ့ - ကိုသက်မောင်ရယ်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒီနေ့ မြို့ထဲသွားရင်း အပြန်တွင် ကိုသက်မောင်ရဲ့ကုမ္ပဏီသို့ ရုတ်တရက်ဝင်လိုက်၏၊ (ရက်ဆက်ရှင်)တွင် မေးလိုက်၏၊

"ကိုသက်မောင်ရဲ့ရုံးခန်းက ဘယ်မှာလဲကွဲ့"

"ဩော် - ဒီလှေကားကနေ တက်သွားလိုက်ပါ - အန်တီ"

သီဂီထွန်းလှေကားမှတဖြည်းဖြည်းတက်လာခဲ့သည်၊ အခန်းတစ်ခုရှေ့သို့ရောက်လာ၏၊ ရှေ့ဆက်ရန် ခြေလှမ်းတစ်ခုကိုစတင်လိုက်သည့်အချိန်မှာပင် မထင်မှတ်သည့်အသံတစ်ခုက နားထဲသို့တောင့်တောင့်ခဲခဲ တိုးဝင်လာ၏၊

"ဟင်း - ဟင်း - ဦး - ဦးနော် - မဆိုးနဲ့ သိလား၊ ဖြူ စိတ်ဆိုးမှာနော်"

"ဩော် - ဖြူရယ် - ဦးက ချစ်လွန်းလို့ပါကွယ်"

သီဂီထွန်း ရှေ့ဆက်မည့်ခြေလှမ်းတို့ကို ရပ်လိုက်၏၊

မူးမိုက်လဲကျမသွားစေရန်ပင် ကိုယ်ကို သတိကြီးစွာ ထိန်းလိုက်ရ၏၊ အခန်းထဲမှ အသံသည် တကယ့်ကို ကိုသက်မောင်၏အသံ ဖြစ်သည်၊

"ဩော် - သင်းတို့က ခွေးဖာတ်ခင်းနေကြတာပေါ့လေ၊ တွေ့ကြသေးတာပေါ့ - ကိုသက်မောင်ရယ်၊ ဒီနေ့တော့ ရှင်နဲ့ကျွန်မရဲ့ဇာတ်လမ်းက တစ်ခန်းရပ်ကြပြီရယ်ပေါ့"

အစကနဦးတွင် သီဂီထွန်း နောက်သို့လှည့်၍ပြန်ရန် စဉ်းစားလိုက်သေးသည်၊ သို့သော် ချက်ချင်းအတွေးတစ်ခုက ပြေးဝင်သွားသည်၊

"အင်း - ဒါ အခွင့်အရေးတစ်ရပ်ပဲ၊ နို့မဟုတ်ရင် သူ ငါ့ကို လှည့်စားနေဦးမှာလေ"

အခန်းတံခါးနားဆီသို့ တိုးကပ်လိုက်၏၊ ဖြူဟူသောကောင်မလေး၏ နိုးနိုးခစ်ခစ် ရယ်သံလွင်လွင်လေးများက သီဂီထွန်းနားဝတွင် မိုးကြိုးတစ်စင်းလို ထိရှလာပြန်လေသည်၊ တံခါးကို ကြည့်၏၊ ချက်ကို ချမထား၊

ထို့ကြောင့် သီဂီထွန်း တံခါးကို ဆောင့်၍တွန်းချလိုက်သည်၊

"ဝုန်း"

အဖြစ်ပျက်တစ်ခုက လျှင်မြန်သွားသည်၊ တံခါးက ပွင့်၍သွား၏၊

"ဟင်"

ကိုသက်မောင်နှင့် ဖြူဖြူသော်တို့ နှစ်ဦးက ခုတင်ပေါ်တွင် ကြက်သေသေရင်း ကြောင်၍ကြည့်နေကြသည်၊ ဖြူဖြူသော်မှာ ကိုသက်မောင်ရင်ခွင်ထဲတွင် ခြစ်၍ကပျာကယာ လူးလဲထလိုက်သည်၊

"ဟဲ - ခွေးဖာတ်ခင်းနေကြတဲ့ဟာတွေ - နင်တို့ ဘာပြောင်းကြဦးမလဲ"

"သီဂီ - သီဂီ - မင်း - မင်း ဘာလို့ လိုက်လာတာလဲ၊ ငါ - ငါ - ရှင်းပြပါရစေဦး"

"ဘာလို့လိုက်လာတာလဲ - ဟုတ်လား၊ ရှင်ရဲ့ဇာတ်လမ်းတွေ ဖော်ထုတ်ဖို့ လိုက်လာတာလေ - သိပြီလား"

"မ - မဟုတ်သေးပါဘူး - သီဂီရယ်၊ ကို - ကိုမောင် - ရှင်းပြပါရစေ"

"ဒီမှာ ကိုသက်မောင် - လက်ပူးလက်ကြပ်မိထားတာကို ရှင်က ဘာတွေ ရှင်းပြဦးမလို့လဲ၊ မလိုတော့ဘူး - ရှင် ရှင်းပြမယ့် မဟုတ်မဟတ်စကားတွေကိုလည်း ကျွန်မ မကြားချင်တော့ဘူး၊ ကိုယ့်သမီးလေးရဲ့မျက်နှာကိုတောင် မထောက်၊ ရှင့်လို သစ္စာမဲ့တဲ့ယောကျ်ားတစ်ယောက်ရဲ့ မိန်းမဖြစ်ရတာလည်း ကျွန်မရှက်တယ်"

စကားဆုံးတော့ ဈေးတစ်ခုတွင် ဝင်ရင်းဈေးဝယ်ရာမှတိုလီမိုလီလေးများ လိုးရန် ဝယ်လာခဲ့သော သားလိုးဓားကို ပိုက်ဆံအိတ်ထဲမှ ထုတ်လိုက်၏၊

"သစ္စာမရှိတဲ့တိရစ္ဆာန်နှစ်ယောက်၊ နင်တို့နှစ်ယောက်လုံးကို မရဏာပို့ပစ်မယ်"

"ဟေ့ - ဟေ့ - သီဂီ - သီဂီ - မလုပ်နဲ့နော် - မလုပ်နဲ့၊ ကိုယ် - ကိုယ် ရှင်းပြတာကို နားထောင်ပါဦး - မှားမယ်နော်၊ သီဂီ မှားမယ်"

သီဂီထွန်းရှေ့သို့တစ်ချက်တိုးလိုက်၏၊

သက်မောင်နှင့် ဖြူဖြူသော်တို့မှာ အခန်းထောင့်တစ်ခုတွင် ပိတ်မိနေကြ၏၊ သီဂီထွန်း ဓားကိုင်ထားသောလက်ကို မြှောက်လိုက်သည်၊

ထို့နောက် သက်မောင်ရင်ဝတည့်တည့်သို့ နှစ်ချက်ဆင့်၍ ထိုးချလိုက်၏၊

"ဗွပ် - ဗွပ် - အား"

ဖြူဖြူသော်မှာ သက်မောင်အား ဓားဖြင့် ထိုးနေစဉ်မှာပင် ထွက်ပြေးလေတော့၏၊ သက်မောင် ခွေ၍ ကျ လဲကျသွားတော့၏၊

www.burmeseclassic.com

သွေးများက အိုင်ထွန်းနေ၏။ ပို၍ သေချာစေရန် သိင်္ဂီထွန်း ထပ်၍ထိုးနေမိတော့၏။ ဘယ်နကြိမ်၊ ဘယ်နခါ မရေတွက်မိတော့။

"ကဲဟယ် - သွား - သွား - သွား - မုန်းတယ် - မုန်းတယ် - မုန်းတယ်"

"မေမေ - ဘာတွေယောင်ဗအော်နေတာလဲ"

သမီးလေး မိုးသော်တာနိုးမှ သိင်္ဂီထွန်းတစ်ယောက် ခုတင်ပေါ်တွင် မှေးရင်း အိပ်ပျော်သွားကြောင်း သိရတော့သည်။

"ဪ - မေမေ အိပ်ပျော်သွားပြီး အိပ်မက်မက်သွားလို့ပါ - သမီး"

"ဪ - မေမေရယ်"

ဒီနေ့ - ကိုသက်မောင်ကမ္ဘာ့ဂီသွားမည်လုပ်တော့ သိင်္ဂီထွန်းဗီရိုထဲမှ အဝတ်တစ်စုံ ထုတ်ပေးလိုက်သည်။ ကိုသက်မောင် ထိုဝတ်စုံကိုဝတ်ရင်း မှန်ရှေ့၌ရပ်ကာ သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဝတ်ဆင်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ - ခေါင်းကို ဖြီး၏။ ထို့နောက်အနီးကပ်ကြည့်သည်။ နောက်သို့ဆုတ်ရင်း အဝေးက ကြည့်၏။

ရေမွှေးဘူးကိုယူ၍အင်္ကျီကိုယ်ပေါ် အနှံ့ဆွတ်မိပြန်သည်။ ထိုအခိုက် သိင်္ဂီထွန်း ထွက်လာသည်။

"ကိုသက်မောင်ရယ် - ကျွန်မ ပြောလည်း မပြောချင်ဘူး။ ရှင် ခုသွားမှာက ကမ္ဘာ့ဂီကိုနော် - ရှုတင်မဟုတ်ဘူး။ ရှင်ဟာမင်းသားတစ်ယောက်လည်းမဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်အသက်နဲ့ကိုယ့်အလုပ်လည်း ပြန်ကြည့်ဦး။ ကျွန်မ ဒီလောက်ပဲ ပြောမယ်"

"လာပြန်ပြီလား - သိင်္ဂီ။ မင်း ဘာလို့ ငါ့ကို အရိပ်ကြည့်ပြီး အပြစ်ရှာနေချင်တာလဲ။ ငါပြောပြီးပြီလေ။ မင်းယောကျ်ားက အရင်က သက်မောင် မဟုတ်ဘူး။ မန်နေဂျင်းဒါရိုက်တာတစ်ယောက်လေ။ ဒါကို မင်း ဘာလို့ မေ့နေတာလဲ"

"အရင်က သက်မောင်မဟုတ်လို့ ပြောတာပေါ့ရှင် - ကိုသက်မောင်ရယ်။ အရင်က သက်မောင်က ရိုးရိုးအအနဲ့ အလှအပမကြိုက်တဲ့ သက်မောင်။ ခု သက်မောင်က ဆန်းဆန်းပြားပြားတွေနဲ့ ခြေလှမ်းတွေ ပျက်နေတဲ့သက်မောင်မို့ ပြောနေတာ ရှင် သိလား"

"နေ - နေပါဦးကွ - မင်းစကားက ဘာလဲ"

"ရှင့်အကြောင်းရှင်သိမှာပေါ့။ ကျွန်မမေးရမှာ - ကိုသက်မောင်"

"ငါကမ္ဘာ့ဂီသွားရင်မှန်ကြည့်တယ်၊ ခေါင်းဖြီးတယ်ဆိုတာ ငါက ကမ္ဘာ့ဂီ မန်နေဂျင်းဒါရိုက်တာတစ်ယောက်၊ ဂုဏ်သရေရှိလူကြီးတွေနဲ့ ဆက်ဆံနေရတာ သပ်ရပ်ဖြစ်ဖို့လိုတယ်။ ဒါကြောင့် - ဪ ဒါ့ပြင် ပြီးတော့ - ခေါင်းကို မကြာမကြာဖြီးရတာလည်း ငါ့အတွက်မဟုတ်ဘူး။ မြူကြောင့်၊ မြူကြောင့်လေ။

"ဘာ - မြူ - ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် - မြူကြောင့်"

"ဘာမြူလဲ - ရှင့်ရဲ့စက်ကင်ထရီမလေးမြူလား"

"တော့ - သိင်္ဂီ - မင်းဘာတွေပြောနေတာလဲ။ မင်းစကားက ဘာလဲ။ ငါ့ကို ဘာစကားတွေ ပြောနေတာလဲကွ - ဟင်"

"ရှင့် အကြောင်း ရှင်သိမှာပေါ့။ ဘာဒီမှာကြည့် - သိင်္ဂီတို့က မပိုင်ရင် ဘာတိုမှ မစွပ်စွဲဘူး။ ရှင့်အမူအရာတွေ ပြောင်းနေတာရယ်၊ တစ်နေ့တစ်နေ့မှန်ရှေ့ သွားလှရင်ပချင်လာတာတွေရယ်က အဲဒီမြူဆိုတဲ့ကောင်မကြောင့်ကလွဲလို့ ဘာရှိဦးမှာလဲ"

"အို - မ - မဟုတ်သေးဘူး - သိင်္ဂီ။ မင်းထင်နေတာတွေတစ်ခုမှမဟုတ်ဘူး လွဲနေတယ်"

"ခု - ရှင်ပဲ ဝန်ခံနေပြီလေ။ မြူကြောင့်ဆို - ဘာမြူလဲ။ မြူဆိုတာ ဘယ်သူလဲ။ ရှင့်စက်ကင်ထရီမလေး မြူမြူ သော်မဟုတ်လား။ ရော့ - ရှင်ဘီယာတွေ မူးပြီး ပြန်လာတဲ့နေ့က ရှင့်အိတ်ထဲက ရတဲ့စာ"

သက်မောင် - သိင်္ဂီထွန်း လက်ထဲမှစာကို ယူ၍ဖတ်ကြည့်သည်။

"ဪ - ဒါတွေကြောင့် - မင်းက ငါ့ကိုစွပ်စွဲနေတာကိုး။ မြူဟာငါ့ရဲ့တပည့်မလေးတစ်ယောက်။ မြူစင်တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ဦးပါကွာ။ သူများသားသမီးကို စွပ်စွပ်စွဲစွဲ မလုပ်ပါနဲ့"

"မင်း - ငါ့အပေါ်ထင်နေတဲ့သံသယတွေကို ငါသိသွားပြီ။ ခုတော့ - ရှင်းမပြသေးဘူး၊ ငါကမ္ဘာ့ဂီသွားရဦးမယ်။ ညနေပြန်လာရင် အဲဒီကိစ္စတွေအားလုံး ငါရှင်းပြမယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ညနေ ကုမ္ပဏီမှပြန်လာတော့ ကိုသက်မောင် သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ဝင်းဇော်ကိုအိမ်ခေါ်လာ၏။ သိဂီထွန်းမှာ ခေါင်းမူးသည်ဆို၍အိပ်ရာထဲတွင်လှဲနေ၏။

"သိဂီရေ - သိဂီရေ - ဒီမှာ ဧည့်သည်ပါလာတယ်ကွ။ ကော်ဖီလေး။ဘာလေး လုပ်ပါဦးကွာ"

သိဂီထွန်းမှာလူမမာရေးအရကော်ဖီနဲ့ မုန့်တို့ကို သွား၍ချပေးလိုက်သည်။ ဝင်းဇော် စကားဆိုလာ၏။

"ခဏထိုင်ပါဦး - မသိဂီ။ ကျွန်တော့်ကိုနေ့လယ်က သက်မောင်ဖုန်းဆက်ပြီး ပြောပြလို့အဖြစ်ပျက်တွေအားလုံးသိပြီး ပါပြီ။ဒါကြောင့် - ခုလိုရှင်းပြဖို့ကျွန်တော် လိုက်လာခဲ့တာပါ"

စကားဆုံးတော့ ဝင်းဇော်မှ သက်မောင်စာဟူ၍ စွပ်စွဲခံရသောစာရွက်လေးကို စားပွဲပေါ်သို့ ချလိုက်၏။

"တကယ်တော့ - ဒီစာဟာ သက်မောင်ရဲ့စာ မဟုတ်ပါဘူး - မသိဂီ၊ ကျွန်တော့် ကောင်မလေးရဲ့စာပါ။ သူ့နာမည်က မေနှင်းဖြူပါ"

"ဟုတ်ရဲ့လားရှင်၊ ရှင်တို့သူငယ်ချင်းတွေကို ကျွန်မ ယုံရမှာလား။ ဒါဆိုရှင့်ရဲ့စာက ဘာလို့ကိုသက်မောင်ရဲ့အိတ်ထဲ ရောက်နေသလဲ"

"ဪ - ဒါက ကျွန်တော် ရှင်းပြမယ်၊ အဲဒီညက ဘီယာဖိုးရှင်းတော့ သူရှင်းမယ်၊ ငါရှင်းမယ်နဲ့ ပိုက်ဆံထုတ်ကြရင်း ကျွန်တော့်စာက သက်မောင်အိတ်ထဲပါသွားခဲ့တာပါ - ယုံပါ။ ကျွန်တော် မညာပါဘူး။ ဒီစာက ကျွန်တော့်ရဲ့စာပါ"

ဝင်းဇော်စကားဆုံးတော့ သိဂီထွန်း တစ်ယောက်ကိုသက်မောင်ဆီအကြည့်တစ်ချက် ဝေ့လိုက်သည်၊ ရှင်ကရော ဘာပြောဦးမလဲဆိုသည့်သဘောထား သက်မောင် သဘောပေါက်၏။ ထို့ကြောင့်ပင်၊

"ကဲ - ကိုယ်လဲ - ဖြူကြောင့်ဆိုတဲ့ ပြဿနာကို ရှင်းပြပါ့မယ်။ ကိုယ်ရုံးသွားတော့မယ်ဆိုရင် မှန်ရှေ့မှာ အကြာကြီး ခေါင်းဖြီးတဲ့ကိစ္စ၊ မကြာမကြာ မှန်ကြည့်တဲ့ကိစ္စ အဲဒါတွေကို သိဂီက သံသယ ဖြစ်နေတယ်မဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်လေ - ရှင်ကအခုရင်လို မဟုတ်တာ။ပြီးတော့လည်း ဖြူကြောင့် ဆဲ့ အဲဒီဖြူဆိုတာ ဘယ်သူလဲ - ပြော"

"ဟုတ် - ဟုတ်ပါပြီ - မလောပါနဲ့။ ကို ပြောပါ့မယ်၊ အဲဒီဖြူဆိုတာက မင်း ထင်နေတဲ့ ကိုယ့်ရဲ့စက်ကင်ထရီမလေး ဖြူဖြူသော်လည်း မဟုတ်ဘူး၊ ဖြူဖြူ သော်ဟာကိုယ်နဲ့ ဖောက်ပြန်နေတာလို့ မင်းသံသယရှိနေတယ်မဟုတ်လား"

"ရှင်က မဟုတ်လို့လား"

"ကဲ - ကိုယ်ရှင်းပြပါ့မယ်။ ကိုယ် ပြောပြောနေတဲ့ ဖြူကြောင့်၊ ဖြူကြောင့် ဆိုတာအဖြူတော့အဖြူပဲ၊ ဒါပေမဲ့ - အဲဒီ အဖြူဟာဖြူဖြူသော်တော့ မဟုတ်ဘူး။ ကဲ ဟာဒီမှာကြည့်၊ ဒီအဖြူကြောင့်လို့ ပြောတာပါ - သိဂီ"

စကားဆုံးတော့ ကိုသက်မောင် ခေါင်းစပ်မှ သပ်တင်ရင်း ဖုံးထားသော ဆံပင်အချို့ကို ခွဲပြလိုက်သည်။ အဖြူ ရောင်ဆံပင်တို့က ကွက်တိကွက်ကြား ပေါ်လာ၏။

"ကို ပြောပြောနေတဲ့ ဖြူကြောင့်၊ ဖြူကြောင့်ဆိုတာ ဒီဆံပင်ဖြူဖြူတွေကို ပြောင်မှာစိုးလို့ နေ့စဉ် မှန်ရှေ့မှာ အချိန် အကြာကြီး ဖုံးဖိကာကွယ်နေရတဲ့အဖြစ် ပါကွာ"

"ရှင် - ရှင် - ဟုတ်ရဲ့လား - ကိုသက်မောင်၊ ဒါဆိုလည်း အစတည်းက ရှင်း ရှင်းလင်းလင်းပြောပါလား။ ရှင်ညာနေ တာတော့ မဟုတ်ပါဘူးနော်"

"ဪ - သိဂီရယ် - ကိုယ်မညာပါ ဘူး"

"ဟင် - ရှင်တို့ယောကျ်ားတွေက ဘယ်သူ့ကိုမှ ယုံလို့ရတာမဟုတ်ဘူး"

ထိုအခိုက်ပြတင်းဝမှ လေပြေတစ် ချက် ပြေးဝင်လာ၏။

လေညင်းစိမ်းမြမြလေးတွေဖြစ်၏။ ထိုလေညင်း၊ စိမ်းမြမြလေးတွေက အဖြူ ရောင်သံသယတစ်စုံကို အဟုန်တွေနဲ့ သယ်ပိုးခေါ်ဆောင် ပြေးထွက်သွား သည်။

ဝင်းဇော်မှာနှုတ်ဆက်၍ပြန်သွား၏။ ဝင်းဇော်ကိုခြံဝခါးဝအထိ လိုက်ပို့၍ပြန် အလှည့် သိဂီထွန်း၏လက်လေးကို ကိုသက်မောင် ဖွဖွလေး ဆုပ်လိုက်၏။

"သွား - မသန့်ရှင်းတဲ့ ရှင့်လက်ကြီး နဲ့ ကျွန်မအသားကို လာမထိနဲ့။ ဟွန်း ညှိသည်ရှေ့မှာမို့လို့ စိတ်ကို ထိန်းထား ရတာနော်"

www.burmeseclassic.com

"သိဂီကလဲကွာ - ကိုယ်ရှင်းပြတာ မယုံသေးဘူးလား"

"အချိန်ယူရဦးမယ်၊ ခုလောလော ဆယ်တော့ မယုံနိုင်သေးဘူး"

စကားဆုံးတော့ သက်မောင်၊ သိဂီ ထွန်း၏ကိုယ်လုံးလေးကို ဆွဲ၍ ခါးကို ဖက်လိုက်သည်။ သိဂီ ခါးခါးသီးသီး မငြင်းဆိုတော့ပါ။ ကောင်းကင်ကိုမော့၍ ကြည့်မိ၏။ သံသယမြူမှုန်မြူစတွေကင်း စင်နေသော ကောင်းကင်ကြီးက ကြည် လင်ဖြင်းအပြည့် နဲ့။

➤ မင်းဇေအောင်ကျော်

ခရီးထွက်ယတြာ

- တနင်္ဂနွေသားသမီး ခရီးထွက်လျှင် လက်ကို နံ့သာသုတ်၍ သွားပါ။
- တနင်္လာသားသမီး ခရီးထွက်လျှင် သစ်ပင်ကြီးကို ရှိခိုး၍သွားပါ။
- အင်္ဂါသားသမီး ခရီးထွက်လျှင် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ပြီးမှ ထ၍ သွားပါ။
- ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး ခရီးထွက်လျှင် လက်ကို ထုံးသုတ်၍သွားပါ။
- ကြာသပတေးသားသမီး ခရီးထွက်လျှင် အရှေ့ဘက်ကို မျက်နှာပြု၍ ရှိခိုးပြီး သွားပါ။
- သောကြာသားသမီး ခရီးထွက်လျှင် တစ်စုံတစ်ခု အကြောင်းပြု၍ နောက်ပြန်ပြီး လှည့်ကြည့်ဟစ်အော်၍ သွားပါ။
- စနေသားသမီးခရီးထွက်လျှင်အထက်စုဋ္ဌာမဏိမှနိဗ္ဗာန်စေတီတော်ဘုရားကို ရှိခိုး၍ သွားပါ။

အကောင်းဆုံး

အရူးသမား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရွှေကြက်ကျွန်းရွှင်းသို့ သက်ဆင်းပြီး ရင်သွေးကို သတ်ဖြတ်ခဲ့သည့် မိန်းမတစ်ယောက် အကြောင်း ...

ကျွန်မချစ်ခဲ့မိတဲ့အရူးအမူးစိတ်နဲ့ ကျွန်မရဲ့သားလေးကို အသက်လောက်ချစ်ပေမယ့် ကျွန်မကိုယ်တိုင် သတ်ခဲ့မိပြီ။ ရှင်သိထားဖို့က ကျွန်မရဲ့ရဲရင့်ပြတ်သားတဲ့ အချစ်ကိုရှင်ဥပက္ခာပြုပြီးကျွန်မထောင်ထဲဝင်နေတုန်း ရှင် အိမ်ထောင်ပြုရဲပြုကြည့်၊ ရှင့်ကိုကျွန်မကိုယ်တိုင်လာသတ်ပြီးထောင်ထဲ ပြန်ဝင်မယ် - မှတ်ထား"

အဲဒီလိုမေထားတစ်ယောက်လက်ညှိုးငေါက်ငေါက်ထိုးပြီး အောင်ထိုကိုအသံစံမာမာပြောပြီးသတိပေးပြောဆိုနေတယ်။

ဟုတ်တယ်၊ သင်းလိုလူမျိုးကိုဒီလိုပြတ်ပြတ်သားသား သတိပေးပြောဆိုထားလျက်နင့် ကတိဖောက်ဖျက်လာလျှင်တော့ မိထားတို့က စိတ်ခါတ်ရှင်းကျက်သူမို့ အပြတ်ရှင်းဖို့ ဝန်မလေးဘူး။

ခုလည်းကြည့်လေ၊ ကျွန်မအပေါ်တော့အသည်းနင့်အောင်ချစ်လှပါရှည်ရဲ့လို့ ပလီပလာစကားတွေနဲ့ မူရွဲရွဲပြောဆိုနေတာကိုကျွန်မကလည်းနွားကျွံပြီးယုံလိုက်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် လည်း ကျွန်မတစ်ယောက်တည်းကိုပဲပေါင်းသင်းနိုင်မယ်အရင်လူနဲ့ရခဲ့တဲ့ကလေးကိုတော့ခေါ်မပေါင်းသင်းနိုင်ဘူးတဲ့၊ တကယ်ဆိုဒီသားလေးဟာဖခင်မရှိတော့တဲ့ဖတော်ဆိုးသားလေးပါ။

ကျွန်မအပေါ် အားကိုးရာမရှိလို့ ...ကိုသာ အားကိုးအားထားပြီး လိမ္မာ...ခြားရှိတဲ့ကလေးပါ၊ အမေ့ရဲ့မေတ္တာ...အောက်မှာ အေးအတူ ပူအမျှ အတူ...တူ နေချင်တာပေါ့၊ အရွယ်ကလည်း...သေးတော့ မိခင်နင့်အတူ ရင်အုပ်...နေနိုင်မှဖြစ်မှာ။

ခုတော့ - သင်းက ဒီသားလေးကို...တစ်ယောက်မို့ အဖေ မတော်နိုင်...ဆန်ကုန်မြေလေးတစ်ယောက်လို...ထားခဲ့တယ်၊ ကျွန်မတို့ သား...မှာပြောကြည့်မှဒီအမေ၊ဒီသားရယ်နဲ့...ယောက်ဘဝလေးကို ဖွတ်အတင်း...သတ်ပစ်ဖို့ကြံရွယ်လာပြီ။

ကျွန်မကလည်းကျွန်မ၊ယောကျ်ား...မှ ရှားတယ်မှတ်နေသလား မသိ...သင်းလိုလူမျိုးကို မပေါင်းသင်းရ...လည်း ဘာအရေးလဲ၊ ကျွန်မ သား...ကြောင့် စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ရ...ဒီကလေးကိုသူများပေးပစ်လိုက်၊...နဲ့ငါနှစ်ယောက်တည်းပဲပေါင်းသင်း...ချင်တာလို့ တဖွဖွပြောဆိုနေပါများ...တော့ ...။

ကျွန်မ အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံစဉ်းစားတွေးတောကြည့်ပါသေးတယ်၊ ကျွန်မအပေါ်စွဲစွဲလမ်းလမ်း ချစ်ခင်မြတ်နိုးနေတဲ့ သူ့မေတ္တာကိုပဲ ယုံစားရကောင်းနိုးနိုး၊ ပလီပလာစကားတွေနဲ့ လှမ်းလောက်အောင်ချွဲပြနေတာလားဆိုပြီး အမျိုးမျိုးစဉ်းစားရင်း ဝေခွဲမရနိုင်ဘူး။

ဒီလိုအနေအရွဲတွေ အခါခါ အလီလီပြောဖန်များတော့ ကျွန်မနလုံးသားကျောက်စိုင်ပြုလဲအောင်အခြေအနေကဖန်တီးဖြစ်ပေါ်လာနေတယ်။

သူ့ရဲ့အနေအရွဲစကားတွေကြားမှာသာယာမိန်းမူးပြီးစူးနစ်ဝင်လာနေတယ်၊ သူ့ရဲ့အဲဒီလိုမေတ္တာလှိုင်းတွေ ရိုက်ပုတ်ခတ်ဖန်များလာတော့ ကျွန်မ နလုံးသားအစိုင်အခဲလေးဟာ စီးမျောပျော်ဝင် ပြိုလဲသွားရပြီလေ၊ ဒီတော့ - ကျွန်မချစ်တဲ့သားလေးကိုမိခင်မေတ္တာမထားဘဲရက်ရက်စက်စက် သတ်ဖြတ်ခဲ့မိတယ်"

ဒါကြောင့်လည်း ကျွန်မကို တစ်လောကလုံးက ခွင့်မလွှတ်နိုင်ခဲ့ဘူး၊ ကျွန်မလိုကောက်ကျစ်ယုတ်မာလှန်းသူမိန်းမတစ်ယောက်ကို ဥပဒေအရအအောက်မှာ ခံယူစေဖို့ကြိုးစားကြတယ်။

www.burmeseclassic.com

စုတော့ - နောက်ဆုံးတရားခွင်ပေါ်မှာမိမိရင်သွေးကိုသတ်ဖြတ်အလောင်းဖျောက်ဖျက်မှုနဲ့တရားသူကြီးကထောင်ဒဏ်ဆယ်နှစ်ပြစ်ဒဏ်ကို ချမှတ်ခဲ့တယ်။

အဲဒီလိုတရားသူကြီးမင်းရဲ့ဆုံးဖြတ်ချက် အမိန့်ချမှတ်သံအဆုံးမှာ ကျွန်မချစ်သူကိုအောင်ထီဘက် လှည့်ကြည့်ပြီး အထက်ပါအတိုင်း ပြောဆိုသတိပေးလိုက်တာဖြစ်တယ်။

ဒီလူသတ်မှုနဲ့ပဲကျွန်မထောင်ဒဏ်ဆယ်နှစ် ကျခံခဲ့ရလို့ ထောင်ကြီးထဲကိုရောက်လာခဲ့ရတာပဲ။ စုတော့ - ကျွန်မဘဝက သားသေလို့ မပေါင်းသင်းလိုက်ရတဲ့လင်ကိုပဲ ကာလကြာရှည် စောင့်မျှော်နေရမလားဆိုတာ ဝေခွဲမရနိုင်တော့ပါဘူး။မြွေပါလည်းဆုံး၊ သားလည်းဆုံးအဖြစ်မျိုး။

"အင်း - ညည်းအဖြစ်ကလည်း လူကြားလို့မှမကောင်း၊အောင် တော်တော်ရက်စက်တဲ့မိန်းမပါလား"

"ဟုတ်ပါတယ် - ဆရာမရယ်၊ မ.စိတ်မွန်ပြီး မိုက်ဖက်ပါသွားခဲ့မိတာပါ"

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့အေ - မိခင်ဆိုတာ ကိုယ့်ရင်မှာလွယ်ပြီး ကိုးလလွယ် ဆယ်လဖွားသားသမီးရင်သွေးကိုအချိန်တစ်ခု အရင်းပြုပြီး ရက်ရက်စက်စက် မလုပ်သင့်ပါဘူး။စုတော့ - ညည်းဘဝစဉ်းစားကြည့်ပါဦး။ သားသေ၊ လင်နဲ့လည်း မပေါင်းရပဲ ထောင်နန်းစံရတာ အဖတ်တင်တယ်"

ထောင်ကျဆောင်ကြီးထဲဝင် ထောင်မှူး မအိအိခင်တစ်ယော ယနေ့မှထောင်ကိုရောက်ရှိလာကြသည့် ထောင်ကျအကျဉ်းသူ သစ်များ ထောင်ကျမှတ်ပုံတင်စာအုပ်ကြီးပေါ် ထောင်ကျဝါရမ်းနှင့် တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေ ပြီးလူသစ်မှတ်ပုံတင်နေစဉ်ဖြစ်ပါတယ်

အထက်ပါအတိုင်း ထောင်ကျ ဝါရမ်းပေါ်မှာ ပါရှိသော ကောင်းကောင်း သိလာတော့တယ်။ ထောင်ထဲမှာ ပြင်ပကမ္ဘာမှာလို နေချင်သလိုနေ၊ သွား ချင်သလို သွားနေလို့မှမရပဲ။

အိပ်ဆောင်ကြီးထဲမှာ မနက်မိုး လင်းက မိုးချုပ်ချိန်ထိ ပုံစံဆိုတာနဲ့ နပန်းလုံးနေရတယ်။နားနားနေနေအေး အေးလူလူ သက်တောင့်သက်သာနေရ သွားမှတ်တယ်။

"ပုံစံ"

ဘယ်က ဘယ်လိုပေါ်လာတဲ့အသံ ကြီးမှန်း မသိပါဘူးရှင်။ စူးစူးဝါးဝါး အော် လိုက်တဲ့အသံကိုကြားလိုက်ရတာနဲ့ အိပ်ဆောင်ဘေးမှာ ပေါင်းမြက်သုတ် င်အလုပ်ကို ပေါက်တူးတစ်လက်နဲ့ ပ်တိုင်နေတုန်းအသံကြားလိုက်တာနဲ့ တ်ထဲက ပေါက်တူးကို ပစ်ချလိုက်ပြီး ဆောင့်ကြောင့် ပုံစံထိုင်နေလိုက်ရ တယ်။

အိပ်ဆောင်ထဲကိုထောင်ဗိုင်မကြီး င်လာတာကြောင့် တံခါးစောင့် စနွှရီ အကျဉ်းသူက အိပ်ဆောင်ဝင်းထဲ လှမ်း ဆော်သတိပေးလိုက်သံဖြစ်တယ်။

အိပ်ဆောင်ကြီးတစ်ဆောင်တည်း ရှိတဲ့ အကျဉ်းကျအဆောင်ကြီးပတ် ည်လည်မှာ အလုပ် လုပ်ကိုင်နေကြ အားလုံးပုံစံဆိုတာကြီးကိုကြားလိုက် တာနဲ့ ရောက်ရာနေရာအရပ်မှာ အလုပ် ပ်နေတာ အကုန်ရပ်ပြီး ထိုင်ပုံစံ၊ ပုံစံ အမျိုးမျိုးရပ်လို့ ကြိုဆိုအလေးပြု နေရတယ်။

အိပ်ဆောင်တာဝန်ခံ ထောင်ဗိုင်မကြီးကတော့ အိပ်ဆောင်ဝင်းထဲဝင်လာ နေစဉ်မှာ ခပ်အေးအေးပဲ အိပ်ဆောင် ပတ်ဝန်းကျင်က အကျဉ်းသူများကိုတစ်ချက်စောင်းငဲ့ကြည့်ပြီး သူမရုံးခန်းထဲဝင် သွားတယ်။

"အေးစေ"

စောစောကလိုပဲ ပုံစံသတိပေးတဲ့ အကျဉ်းသူကပဲ အေးချမ်းငြိမ်သက်သွားလို့ အလုပ်ဆက်လုပ်ကြဖို့ အေးစေပေးလိုက်တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မေထားဖြင့် ချွေးတစ်လုံးလုံးနဲ့ တောင်ယာဘုတ်ကိုင်အေးမတာဝန်ပေးနိုင်းထားတဲ့ တောင်ယာပတ်ပတ်လည်က ပေါင်းမြက်ပင်တွေကို တစ်နေကုန်ပေါက်ပြီး ရှင်းနေရတယ်။

သူ့ကိုပေးထားတဲ့ တစ်နေ့တာပုံစံမပြီးမှာစိုးတာကြောင့် အလုပ်ကို တွင်ကျယ်အောင် ပေါက်တူးတစ်လက်နဲ့ ချုံရှင်းမြက်ရှင်းနေရတဲ့အထဲ ထောင်အာဏာပိုင်တွေ ဝင်လာလိုက်၊ ထွက်သွားလိုက်တိုင်း ပုံစံချည်း စွတ်အော်နေတော့ဘယ်မှာအလုပ်ဖြောင့်ဖြောင့်လုပ်ရပါ့မလဲ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မနက်ထောင်ဖွင့်ပြီးကတည်းက အလုပ်တာဝန် ခွဲဝေပေးရာမှာ မထားက တောင်ယာမှာ တာဝန်ကျနေတယ်။ တောင်ယာဘုတ်ကိုင် အေးမက ကျပောင်းထောင်လူလည်ဆိုတော့ မထားတို့တောင်ကျသစ်တွေကိုပညာပေးနိုင်းစေနေဟန်တူတယ်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မထားကတော့ ကိုယ်ကျရာတာဝန်ကိုပြီးစီးအောင် ခွန်းတုံ့ပြန်ပြောဆိုမနေပဲ ကျိုးရှုန်းလုပ်ကိုင်နေခဲ့တယ်။ ဟုတ်တယ်လေ၊ ထောင်ထဲမှာက သူ့ထက်သူ လူစွမ်းကောင်းတွေချည်းပဲ၊ လူတွေကလည်း စရိုက်ကြမ်းကြမ်းအမူအခင်းဖြစ်လာလို့ ထောင်ထဲရောက်လာကြသူအရင်းချင်း ဗိုလ်ကျအနိုင်ကျင့်ချင်သူက ခပ်များများရယ်။

ထောင်ထဲကို စရောက်လာလို့ ထောင်ကျနေသား ရထားတာ ကြာနေသူတွေက ခုလိုမျိုးနေရာအတည်တကျရသွားပြီဆို မိမိရထားတဲ့နေရာမှာလူစွာလုပ်ပြီး ကြက်တူရွေးက တော်တော်၊ မယ်သော်ကဲချင်ကြသူချည်း။

မမျှော်လင့်ပဲပြစ်မှုပြစ်ဒဏ်ဖြစ်ပွားလာလို့ ထောင်ထဲကို ရောက်လာကြသူတွေအရင်းချင်း ငဲ့ညှာထောက်ထားပြီး စာနာစိတ်နဲ့များ ဆက်ဆံမလားမှတ်တယ်၊ မိမိတို့လုပ်ပိုင်ခွင့်အာဏာကို အလွဲသုံးစားလုပ်ပြီး ဆဲဆိုငေါက်ငမ်းလို့ အာဏာပါဝါပြချင်ကြတာက များတယ်။

မထားတို့ကတော့ သေးသေးတင်မစံချင်ကြသူဆိုတော့ ကိုယ့်တာဝန်ကိုယ်ကျေပွန်အောင် မိမိပေးထားတဲ့ပုံစံပြီးစီးအောင် ချွေးတလုံးလုံးနဲ့ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေတယ်။

"ထမင်းဆွဲမယ်ဟေ့"

ဆိုတဲ့ အော်ဟစ်အမိန့်ပေးသံကိုတော့ ကြားရသူတိုင်း ဗရုဏ်ပိတိ ပွမ်းဆီထိသလို အတိုင်းမသိ ပျော်ရွှင်မြူးထူးသွားခဲ့ကြတယ်။ ဟုတ်တယ်လေ၊ ထောင်ထဲမှာမနက်ထောင်ဖွင့်ကတည်းကဂန်ဒီဆန်ပြုတ်ရည်တစ်ခွက်ပဲ သောက်ထားရတဲ့ ဝမ်းဗိုက်က တကျွတ်ကျွတ်နဲ့ သံမြည်ပြီး ဝမ်းကဟာလို့ ဆာလောင်မွတ်သိပ်နေပြီ။

မထား၊ ဆုတ်ရေကန်လေးဆီ အပြေးအလွှားသွားလို့လက်ကိုရေဆေးသန့်စင်လိုက်တယ်။ ပန်းကန်ဘုတ်ကိုင်ဆုတ်ပေးနေတဲ့ ပုံစံပန်းကန်ပြားနဲ့ ပန်းကန်လုံးလေးကိုယူလို့ထမင်းဝေပေးနေတဲ့ ထမင်းဘုတ်မှာ အများနည်းတူတန်းစီစောင့်နေလိုက်တယ်။

"ဟဲ့ – ကောင်မ – နင့်လင်အိမ်များမှတ်နေလား။ ထမင်းကိုနင်တစ်ယောက်တည်း ယူချင်တိုင်း ယူလို့မရဘူး။ တစ်ယောက် တစ်ပုံစံပဲရမယ် – နားလည်လား"

ထမင်းဘုတ်ကိုင်ယောက်ျားလျာမကလည်း ခပ်စွာစွာရယ်။ အကျဉ်းသူတစ်ယောက်က ထမင်းပိုစားချင်လို့ အဆစ်ညည်းနည်းတောင်းနေတာကို တွန်းတိုက်နေတယ်။

ဟုတ်မှာပေါ့လေ၊ သူတို့ကလည်း သူတို့ခွင်နဲ့သူတို့ ရှိတာပဲ၊ အပိုဆောင်းပေးလို့မှမရပဲ၊ အဲ – သူတို့နဲ့ နားလည်မှုထားတဲ့သူဆိုရင်တော့ ထမင်းနှစ်ပုံစံ၊ သုံးပုံစံ ပိုထည့်ပေးလိုက်တာပဲ။

ထောင်ထဲမှာကနေရာတစ်နေရာရဖို့ အလုပ်တစ်နေရာ ကောင်းကောင်းရချင်လို့ကတော့ လိုင်းဝင်နိုင်မှရတာလေ။ လိုင်းမဝင်နိုင်လို့ကတော့ သူများနောက်လိုက်ပဲ ဖြစ်နေမှာပေါ့။

ဒီလိုနှစ်ပိုင်းတစ်ပိုင်းပုံစံ လူရည်လည်မတွေကလည်း ထောင်အထာကျွမ်းနေကြပြီးသား။ သူတို့နေရာ နိုင်နိုင်မာမာ ရပ်တည်နိုင်ဖို့ ထောင်ထဲဝင်လာကတည်းက ဆိုင်ရာပိုင်ရာတွေနဲ့ အကြံအဖန်လုပ်ပြီး လိုင်းဝင်ထားပြီးသား။ ဒီလိုလုပ်နိုင်အောင်လည်း ထောင်ကို ခြင်ထောင်မှတ်ပြီး ဝင်လိုက်၊ ထွက်လိုက်လုပ်နေကြသူတွေ။

ဒါကြောင့်လည်း ထောင်ထဲကို ဘယ်အချိန် ဘယ်အခါမှပဲ ရောက်လာလာ အထာသိပြီးသားသူတွေဆိုတော့ သူတို့အတွက် နေရာတစ်နေရာ အဆင်သင့်ရှိပြီးသား။

ထောင်ဆိုတာ သူများတွေအတွက် ကြောက်စရာနေရာလို့ ထင်မှတ်နေပေမယ့် သူတို့ကတော့ ထောင်နဲ့ အကျွမ်းတဝင်ရှိပြီးသားမို့ မကြောက်ရေးချ မကြောက်ထဲကပဲ။

ထောင်ထဲမှာတင် ခပ်ခံ့ခံ့မာ ခပ်ကြွားကြွားနေနိုင်အောင်သူတို့လုပ်ကိုင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တားသောက်နေတဲ့အလုပ်ကလည်း လုယက်မှုသမားတွေ။ အပြင်မှာ ကားတစ်စီးကို ငှားပြီး ကားဒရိုင်ဘာက လူအေးလူအဆို မိန်းကလေးချည်းဆိုပြီး လျှော့မတွက်နဲ့ ယောကျ်ားလျာမတွေက ခြေသလုံးမှာ ချွတ်ခေါ်သုံးမြှောင်စကေဘာကို အိတ်စွပ်နဲ့ ဆောင်ထားတတ်သူတွေ။

တနည်း ကားငှားစဉ်မှာ မှုဟန်နွဲ့နွဲ့ အမျိုးသမီးနှစ်ယောက် ကားငှားစီးဟန်ပုံ ပြထားပေမယ့် လမ်းခရီးတန်ကြေးစျေးနပ်သွားလို့ အဆင်ပြေသွားပြီဆိုတာနဲ့ နှစ်ပိုင်းတစ်ပိုင်းယောကျ်ားလျာမက ကွမ်းယာဆိုင်မှာ ကွမ်းယာဝယ်နေရာက အပြေးအလွှားကားပေါ်တက်လာတော့တာပဲ။

ကားမောင်းသူကလည်းကားငှားခတန်ရာတန်ကြေး ပေးစီးလို့ ဈေးတည့်နေမှတော့ နောက်လူတစ်ယောက်ထပ်ပါလာလို့လည်း စောဒကတက်မနေတော့ပါဘူး။ အားလုံး ကားပေါ်မှာက အချောအလှမိန်းမသားချည်းပါလာတာပဲဆိုပြီး ကျေနပ်ဝမ်းသာနေမှာပေါ့။

အဲ - လူပြတ်တဲ့နေရာရောင်လိုနီး ရောက်ပြီဆိုတာနဲ့ ဘီလူးသိုင်း ထထွက်တော့တာပဲ။ အနောက်က ကောင်မတွေကဆလင်းဘတ်ကြိုးနဲ့ကားမောင်းသူကိုရစ်သိုင်းချုပ်ကိုင်ပေးပြီး ရှေ့ကယောကျ်ားလျာမက စကေဘာထုတ်မြှမ်းခြောက်လုယက်ကြတော့တာပဲ။

ဒီလိုအပြင်မှာတောင်ခပ်ကြမ်းကြမ်းခပ်ရမ်းရမ်းနေတတ်တဲ့ အကျင့်စရိုက်ရှိသူတွေဟာ လောကကြီး အလယ်မှာရှင်ပေါ်ကထုံးလို လည်မှတ်နေကြတာမဆန်းပါဘူး။

ဘယ်သူသေသေ ငတေမာပြီးရောစိတ်ဓာတ်မျိုးရှိသူတွေက ထောင်ထဲမှာလည်း လုပ်ပိုင်ခွင့်ပေါင်ထဲကနေ ခေါင်းတုံးပေါ် ထိပ်ကွက်လုပ်ကြမှာပေါ့လေ။ သူတို့ဝသီကိုက လောကကြီးကိုခါးစောင်းတင်မယ့်လူစားမျိုးတွေ။

မေထားတို့လိုတစ်ကြိမ်တစ်ခါစိတ်အလိုလိုက်မှားခဲ့ကြတဲ့ ပြစ်မှုကျူးလွန်တတ်သူတွေကတော့ ထောင်ထဲမှာနေရတဲ့ဘဝကြီးကို တွေးပြီး တစ်ကြိမ်တစ်ခါနဲ့တင် ဆလ်သသွားကြတယ်။

သူတို့လိုများ ထောင်နဲ့ရင်းပြီး လုပ်နေရရင် မလွယ်ဘူး။ သူတို့ကတော့ ထောင်ကို ခြင်ထောင်မှတ်ပြီး ဝင်ချီ ထွက်ချီ လုပ်စားနေကြသူတွေလေ။

ဒါကြောင့်လည်း သူတို့ဘဝ တစ်သက်တစ်ပိုင်းက ထောင်ထဲမှာပဲ အချိန်ကုန်လွန်ကြတာများတယ်၊ အမေက ထောင်က ကျွေးဆိုတဲ့ သီအိုရီနည်းလမ်းပြတ်နီးရုံမင်နေကြတာ။

"တဲ့ - ကောင်မ - ဘာရယ်ပြီးကြောင် တာလဲ - ရှေ့တိုးလေ"

ထမင်းဘုတ်မှာ သံခေါက်ကြီးနဲ့ထမင်းပေးနေတဲ့ပုံကို ငေးကြည့်ပြီးအတွေးလွန်နေတဲ့မေထားကို နောက်က အကျဉ်းသူတစ်ဦးက လှမ်းအော်ငေါက်လိုက်သံကြားမှ အတွေးဝက်ပါက လန့်သွားတယ်။

မေထားကထမင်းပန်းကန်လေးကို ကြည့်ပေါ်လှမ်းတင်ပြီး ထမင်းထည့်နေတာကို စောင့်နေတယ်။

"အဖတသတ်မကတော့ မလွယ်ဘူးနော်"

ထမင်းဝေပေးနေတဲ့ ယောကျ်ားလျာမက နွားဆေးလိပ်တိုကို ပါးစပ်မှာ ကိုက်ဖွာနေရင်း လှမ်းရိသလို ပြောနေတယ်။ ပညာအဆင့်အတန်းမရှိ၊ ဗဟုသုတမရှိသူတွေဆိုတော့မေထားကိုများ ဖအေကိုသတ်ခဲ့တဲ့ အဖတသတ်နဲ့ မှားယိုးစွပ်နေတယ်။

မေထားက ဖအေသတ်ခဲ့တဲ့အဖတသတ်မှုမဟုတ်ပဲ၊ မိမိသားကိုသတ်ခဲ့တဲ့လူမျိုးပဲ၊ ရာဇဝင်သမိုင်းအကြောင်း မသိပဲ နဝေတိမ်တောင် အမှတ်မှားပြီး ရမ်းသမ်းစွတ်ပြောနေတာပဲ။

မေထားစိတ်ထဲမှာ စံပြင်းချင်သလို ဖြစ်သွားပေမယ့် သင်းတို့လို အတန်းအစားတွေနဲ့ ဖက်ပြိုင်ရန်ဖြစ် စကားများမနေချင်ဘူး။ သင်းတို့က ထောင်ထဲမှာ နေရာတစ်နေရာ နိုင်နိုင်မာမာရထားသူတွေမို့ အပြင်းမွှားပြောဆိုနေလည်း ရှုံးတင်ခံရတာပဲ အဖတ်တင်မယ်။

မေထားရင်ထဲမှာ တနုံ့နုံ့ခံစားနေခဲ့ရတဲ့ မိုက်ပြစ်ကို ကိုယ်ထိလက်ရောက်ကျူးလွန်လာမိတာကို ပြန်တွေးမိတိုင်း သားလေးပေါ် ရက်စက်ရာ ကျခဲ့တဲ့ မိမိအပြစ်ကိုပဲ ယူကျုံးမရဝေဒနာဖြစ်ပေါ်နေတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိမိအတွက် ရရှိလာတဲ့ပုံစံထမင်းနဲ့ဟင်းကိုယူပြီးတော့ အိပ်ဆောင်ထောင့်နားက အုတ်ခုံမှာ သွားထိုင်ပြီးစားနေတယ်။ မိထားကို ကျူးလွန်လာတဲ့အမှုအကြောင်း သိထားသူတွေက တိုးတိုးတစ်မျိုး၊ ကျယ်ကျယ်တစ်ဖုံဝေဖန်ရှုတ်ချပြောဆိုနေတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကိုယ့်ဝေဒနာကိုယ်သာအသိဆုံးမို့မည်သူနှင့်မျှ ကဏ္ဍကောစလုပ်မနေတော့ပဲ အေးအေးလူလူ တစ်ယောက်တည်း ခွဲထွက်နေခဲ့တယ်။

ဥပုသ်ရက်တစ်ရက်မှာ မေထားထောင်ထဲမှာကြံ့ခုန်းဥပုသ်စောင့်မယ်လို့ တန်းစီးကို စာရင်းပေးလိုက်တယ်။ မေထားအဖို့ တရားဘာဝနာ အားထုတ်ခြင်းကို အပြင်မှာလည်း တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှမလုပ်ဆောင်ဘူးတော့ ထောင်ထဲမှာ နေရခိုက် အချိန်ကောင်းမှုလေးတွေကို လုပ်ပြီးကုသိုလ်ဆက်နိုင်အောင်ကြံရွယ်ခဲ့တာပါ။

အကျဉ်းထောင်ထဲမှာအကျဉ်းသားအကျဉ်းသူများ၏စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာပြုပြင်ပြောင်းလဲရေး ဆောင်ရွက်ပေးသည့်အနေဖြင့် ဘာသာရေးဆိုင်ရာ တရားပွဲများကို ရံဖန်ရံခါပြင်ပမှ ဆရာတော်များကိုယ်တိုင် ကြွရောက်ဟောကြားပေးတယ်။

တချို့အတွေ့အကြုံရှိသူ အကျဉ်းသူများကတော့ ထောင်ထဲက တရားစခန်းမှာ ဆယ်ရက်စခန်းပင် ဝင်လိုက်ကြသေးတယ်။ မေထားတို့လို အတွေ့အကြုံမရှိသေးသူများကတော့ ဥပုသ်သီလကိုဆောက်တည်ပြီးတရားနာခြင်းမျိုးပဲ ပြုလုပ်ကြတယ်။

ထောင်ထဲမှာ အကျဉ်းသူအချင်းချင်း တရားစခန်း ဝင်ကြရင်း တရားဓမ္မအဆုံးအမတွေကို နာကြားလာရသော အချိန်မှာ မေထားရင်ထဲမှာ ချစ်ခင်နှစ်သက်မိသူ တစ်ဦးအပေါ်ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြင့် စွဲလမ်းလွန်ကဲမိ၍ သားလေးကို မိမိကိုယ်တိုင်သတ်မိခဲ့သည့်အဖြစ်သနစ်ကို တရားဘာဝနာ ပွားများလာမိချိန်မှာ ရေပေါ် အရုပ်ရေးသလို အရာမထင်ခြင်း ပေါ်ခံစားလာရတယ်။

ဓမ္မမိတ်ဆွေ အကျဉ်းသူတစ်ဦးမှ သူမ၏အိမ်မှ ထောင်ဝင်စာ လာရောက်ဆုံတွေ့စဉ် ပေးသွင်းယူလာသော ဓမ္မစာအုပ်လေးကိုပြက်ပြက်ထင်ထင်ဖတ်ရှုကြည့်မိတော့မှ သဘောပေါက်လာတယ်။

အဲဒီဓမ္မစာအုပ်လေးကအရှင်ဥတ္တမ (သစ္စာရွှေစည်) ရေးသားသော "ဆင်းရဲအစ ချစ်ခြင်းက" ဆိုတဲ့ တရားစာအုပ်လေးဖြစ်တယ်။ အဲဒီစာအုပ်ထဲမှာပါတဲ့ တရားဓမ္မဆုံးမစာလေးကို ဖတ်ခဲ့ရတယ်။

"ချစ်ခင်မှုကြောင့် စိုးရိမ်မှုဖြစ်ရသည်၊ ချစ်ခင်မှုကြောင့် ကြောက်ရွံ့မှုဖြစ်ရသည်၊ ချစ်ခင်မှုမှ ကင်းလွတ်သောသူအား အဘယ်မှာစိုးရိမ်မှု၊ ကြောက်ရွံ့မှုရှိတော့အံ့နည်း။"

(ဓမ္မပဒဂါထာ-၂၁၂)

ဆိုတဲ့ စာပိုဒ်လေးကို မေထားအရမ်းသဘောကျသွားတယ်။ အဲဒီထဲမှာဆင်းရဲဒုက္ခဟူသမျှ လိုချင်စွဲလမ်းချစ်ခင် မြတ်နိုးမှုကြောင့် ဖြစ်ရသည်ဟု အမှန်အတိုင်းသိရမည်ဆိုသည့်သံယုတ်ပါဠိတော်ကိုဖတ်ပြီးမိမိကိုယ်ကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်မိခဲ့တယ်။

ထို့ကြောင့် လောက၌ အကြင်သူသည် ချစ်မြတ်နိုးအပ်သောအရာတစ်ခုမှမရှိ၊ ထိုသူသည် ချမ်းသာ၏၊ စိုးရိမ်မှုကင်း၏။ ထို့ကြောင့်စိုးရိမ်မှုကင်းလိုသော် ကိလေသာမြူကင်းလိုသော် လောက၌ တစ်စုံတစ်ရာကိုမျှ ချစ်ခင်မှုမပြုကြတုန်ရာ။

ဒီလိုစိတ်သဘောထား နူးညံ့ပျော့ပျောင်းစေမယ့် အဆုံးအမစကားပါ စာပိုဒ်လေးတွေကို ဖတ်ရ၊ မှတ်ရမှပဲ မေထားရဲ့နှလုံးသားထဲမှာ အစိုင်အခဲဖြစ်ထွန်းနေတဲ့ ကိလေသာစိတ်တွေကို ဝေဖန်ပိုင်းခြား ဆုံးဖြတ်နိုင်လာတယ်။

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မေထားအဖို့တော့ ထောင်ထဲမှာ ဖွင့်လှစ်ထားတဲ့ အကျဉ်းသူများ၏စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးလုပ်ငန်းတွေကိုအထူးအားလျော်စွာ ဆောင်ရွက်ရင်း ဘာသာရေးလုပ်ငန်းတွေမှာ မိမိစိတ်ကို လေ့ကျင့်ဆုံးပါးမှုမရှိပဲထိန်းချုပ်နိုင်အောင်ကြိုးစား ဆောင်ရွက်နေတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ခါတစ်ရံ ထောင်ထဲမှာ စိတ်အပန်းဖြေနိုင်အောင် သက်ဆိုင်ရာက စီစဉ်ပေးသည့် နယ်လှည့်ဖျော်ဖြေရေးအဖွဲ့တွေကလည်း အကျဉ်းသူများ စိတ်ဓာတ်ပျော်ရွှင်မြူးထူးသွားအောင် သီဆိုဖျော်ဖြေပေးနေတာတွေလည်း ကြုံရတယ်။

အမှန်တော့ - မေထားအတွက်ဖြစ်မှုတစ်ခုကိုအမှတ်မထင် ကျူးလွန်ခဲ့မိလို့ ထောင်ထဲကို ရောက်လာခဲ့ရပေမယ့် ထောင်ထဲမှာ ကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့အတွေ့အကြုံတွေဟာ မေထားဘဝကို အများကြီး ပြောင်းလဲသွားစေခဲ့တယ်။

အထူးသဖြင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုတွေအများကြီးပြောင်းလဲတိုးတက်လာတယ်။ ထောင်ဆိုတာ လူပေါင်းစုံ စုဝေးရောက်ရှိနေသည့်နေရာဒေသတစ်ခုဖြစ်ပေမယ့် ထောင်ဥပဒေ၊ ထောင်စည်းကမ်းတွေက လူတစ်ယောက်၏စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့နေထိုင်မှု၊ သွားလာမှု၊ စားသောက်မှုတွေကို စည်းကမ်းတကျဖြစ်အောင် ပြုပြင်ပြောင်းလဲပေးတယ်။

ဒါ့ပြင် - အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပညာရပ်တွေကိုလည်း ကျွမ်းကျင်တတ်မြောက်နည်းပြဆရာတွေနဲ့ သင်ကြားပေးတယ်။ မေထား ထောင်က လွတ်မြောက်သွားရင် ပြင်ပမှာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုနိုင်အောင် သင်ကြားပေးတယ်။

ညနေစောင်းထောင်ပိတ်ချိန်မတိုင်မီမှာ မေထားလည်း အိပ်ဆောင်ကြီးဘေးနားက သစ်ပင်ကြီးအောက်မှာစိတ်အပန်းဖြေဖို့ ထိုင်နေတယ်၊ ဘေးနားမှာ ဒေါ်လှရောင်းဝယ်မှားမှုနှင့် ထောင်သုံးနှစ်ကျနေသည့် ဒေါ်သီတာဆိုသူ အမျိုးသမီးနှင့် စကားလက်ဆုံကျနေတယ်။

"ညည်းက ဘယ်လိုဖြစ်လို့ လူသတ်မှုကျူးလွန်လာတာလဲ"

"အင်း - ပြောရရင်တော့အရှည်ကြီးပေါ့ - အစ်မရယ်"

"ဘယ်လိုကြောင့်များလဲ"

"ကိလေသာစိတ်မွှန်ထူပြီး ယောက်ျားတစ်ယောက်နှင့်နစ်ကိုယ်တူပေါင်းသင်းနိုင်ဖို့ကြားက အဟန့်အတားဖြစ်တဲ့ သက်ရှိတစ်ယောက်ကို လောကကြီးထဲကနေ အပြီးအပိုင် နှင်ထုတ်ပေးတယ်"

"ဟင် - ဟုတ်လား - ဘယ်သူ့ကို
"

"ကျွန်မရဲ့သားလေးကိုပေါ့"

"အို - ရက်စက်လှချည်လားဟယ်"

"ဟုတ်တယ် - အစ်မရေ၊ ရက်စက်ကြကွဲ၊ ရဲမှ မင်းဖြစ်ဆိုတဲ့စကားလို ့၊ နောက်ဆုံး၊ ဘာမှဖြစ်မလာဘဲ မသာ ထောင်နန်းစံခဲ့ရတယ်"

"စိတ်မကောင်းစရာပဲ - မေထား ။ ညည်းအဖြစ်က ဆိုးလိုက်တာ
"

ထိုစဉ် ထောင်ပိတ်ရန် သံချောင်း တ်လိုက်သံကြောင့်မေထားတို့နှစ်ဦး ားပြောဆိုနေရင်းရပ်လိုက်ရတယ်။

ညနေထောင်ပိတ်ချိန်ရောက်ပြီဆို ိပ်ဆောင်ကြီးအနီးအပါးမှာအေးအေး လူ စကားပြောနေကြသူများ၊ လမ်း ျှောက် လေညင်းခံနေကြသူ အကျဉ်းသူအားလုံးမိမိတို့အိပ်ဆောင်ကြီးထဲကို အသီးသီး ဝင်လာကြရတယ်။

ထောင်ပိတ်ချိန်မှာ လူပေါင်းရေတွက်စစ်ဆေးမည်မို့ အိပ်ဆောင်ထဲကို အားလုံးဝင်လာပြီးနှစ်ယောက်တစ်တွဲစီ အိပ်ဆောင်ဘေး မျဉ်းတန်းနားမှာ ကပ်စီနေကြရတယ်၊

သက်ဆိုင်ရာထောင်ပိတ်တာဝန်ခံနှင့်အဖွဲ့ ဝင်ရောက်စစ်ဆေးလာချင်ကြိုတင်သတင်းပို့နိုင်ဖို့ ဘာယာအကျဉ်းသူများက နှစ်ယောက်တစ်တွဲစီ တန်းစီထိုင်နေသော အကျဉ်းသူများကို လိုက်လံ လူရေတွက်စစ်ဆေးနေကြတယ်။

"ပုံစံ"

အိပ်ဆောင်ကြီးထဲကို ထောင်ပိတ်တာဝန်ခံ ထောင်မှူးမနှင့် တာဝန်ကျဝန်ထမ်းအချို့လူစစ်ဆေးရန်ဝင်ရောက်လာနေသည်ကို တန်းစီးမှ စောစောက ရေတွက်စစ်ဆေးထားသောလူပေါင်းအရေအတွက်ကို သတင်းပို့နေတယ်။

"ထောင်ကျဆောင် - အကျဉ်းသူနှစ်ရာ့နှစ်ဆယ်ယောက် - တန်းစီပြီးအသင့်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယင်းသို့ သတင်းပို့ပြီးသည်နှင့် ဝန်ထမ်းအမျိုးသမီးများက ထပ်မံစစ်ဆေးကြည့်ရှုနေတယ်။အားလုံးသောအကျဉ်းသူများသည် လက်ပိုက်ခေါင်းငုံ့အနေအထားဖြင့် ပုဆစ်ဒူးတုပ် ပုံစံထိုင်နေကြတယ်။

လူခေါင်းစာရင်း ကိုက်ညီသွားသောကြောင့် ထောင်မှူးမက ညကင်းစောင့် ဘာယာကတ်ပေါ်မှာ အတည်ပြုလက်မှတ်ရေးထိုးပြီးအိပ်ဆောင်ကြီးထဲကပြန်လည်ထွက်ခွာလို့ တံခါးကိုသော့ခလောက်ဖြင့် ခိုင်မာအောင် ခတ်ထားလိုက်တယ်။

"အေးစေ"

တန်းစီးဖြစ်သူက တာဝန်ကျဝန်ထမ်းများထွက်သွားပြီးသည်နှင့်အေးစေပေးပြီး လက်ရှိနေရာမှာပဲ သက်သောင့်သက်သာ ထိုင်နိုင်းထားတယ်။

ဂါတ်မကြီးပေါ်က ထောင်ပိတ်ပြီးစီးကြောင်း သံချောင်းခေါက်သံ မကြားရမချင်း ပုံစံမပျက် ထိုင်နေကြရတယ်။ အားလုံး လူခေါင်းဦးရေ တစ်ထောင်လုံး ကိုက်ညီသွားမှ ဂါတ်မကြီးပေါ်ကနေ အချက်ပေးသံ ချောင်းခေါက်လိုက်တယ်။

"ခေါင် - ခေါင် - ခေါင် - ခေါင်"

သည်တော့မှ မထားတို့တစ်တွေ စိတ်မောလူမော စောင့်နေခဲ့ရတဲ့ထောင်ပိတ်ပြီးစီးသွားလို့ ပုံစံထိုင်နေရာကနေ ထစွင့်ရသွားတော့တယ်။

သို့သော်လည်း အေးအေးဆေးဆေး နေထိုင်ခွင့် မရှိသေးပါဘူး။ အိပ်ဆောင်ထဲမှာ ညဘက်အိပ်ရာဝင် ဘုရားရှိခိုးကြရပါတယ်။ တန်းစီးက ဘုရားကျောင်းဆောင်အောက်ခေါင်းရင်းနေရာကနေ ဘုရားစာတိုင်ပေးတာကိုလိုက်ဆိုပြီး ဘုရားကန်တော့ကြရတယ်။ ဘာသာခြားတွေကတော့ မျဉ်းတန်းသေးနေရာလွတ်မှာ မိမိတို့ဘာသာအလိုက် ဘုရားဝတ်ပြုဆုတောင်းနေကြတယ်။

အားလုံးကိစ္စဝိစ္စများ ပြီးစီးသွားမှ ညကင်းဘာယာအုပ်စုက ညဘက်အိပ်ဖို့ အိပ်ရာနေရာထိုင်ခင်းကို အဆင်ပြေအောင်စီစဉ်ပေးနေကြတယ်။အိပ်ရာနေရာကသာ ပေးထားတယ်ဆိုပေမယ့် နံ

ကျာရျာကြမ်းကြီးပေါ်မှာ မိမိတို့ကို ပုံစံထုတ်ပေးထားတဲ့ ဂုန်နီဖျဉ်ကြမ်းစလေးကိုချာကြမ်းပေါ်မှာခင်းပြီးပုံစံချည်စောင်ခေါက်လို့ ခေါင်းအုံးအဖြစ် အသုံးပြုတယ်။ပုံစံလုံချည်အကျီလေးတွေကိုသွားအောင် ခေါက်ပြီးမှ အောက်ကထားအိပ်ရတယ်။

"ဟဲ့ - မထားလုပ်စမ်းပါဦး။ညနေညည်းပြောပြနေတဲ့အမှုအကြောင်း - ဆက်ပြောစမ်းပါဦးဟာ"

ဒေါ်လှာ ဒေါ်သီတာက စားစရာတ်ဖက်သုပ်တွေကို ပုံစံဇလုံလေးထဲသုတ်ပြီး မထားစားဖို့ပေးရင်းဆိုလာပါတယ်။

"အစ်မရယ် - ကျွန်မ ဒီအကြောင်းကို ပြောပြရတာ အတိတ်က ကျွန်မတ်ကြွေးမိုက်ပြစ်တွေကို ပြန်လည်ရပြီး ရင်ထဲမှာ တနင့်နင့် ခံစားရလွန်းရှင်"

"ဟုတ်ပါတယ်ဟယ်။ ညည်းအမှုတ်လမ်းလေးက အရမ်းစိတ်ဝင်စားကောင်းလွန်းလို့ ငါတို့လည်း ဗဟုသုတယူရအောင် ပြောပြစမ်းပါ - ညီမ"

မထား ဘုရားရှိခိုးပြီးစီးသွားလို့ မိမိအတွက် အိပ်ရာနေရာလေးမှာ အိပ်ရာခင်းပြီး အိပ်မည်ကြံရွယ်နေတုန်း ဒေါ်လှာဒေါ်သီတာကြီးလာဆော်တိုက်တွန်းတာနှင့် လက်ဖက်တစ်ဇွန်း ခပ်စားရင်း စကားစလိုက်တယ်။ အိပ်ဆောင်ထဲမှာ အိပ်ချိန်မပေးသေးခင်မှာ ခုလိုပဲ အိပ်ဆောင်ထဲမှာ သူ့အုပ်စု ကိုယ့်အုပ်စုနှင့်ကိုယ် ဝိုင်းဖွဲ့စကားပြောနေသံတွေဟာ စီစီညံညံ ကြားနေရတယ်။

❀ ❀

အတိတ်ကိုပြန်လှန်ရသော်—

မထားမှာမိဘများကွယ်လွန်သွားကြပြီး လင်ဖြစ်သူ ကိုမိုးအောင်နှင့် အိမ်ထောင်ကျကာ မြောင်းမြခရိုင်ထဲရှိ တနစ်ရွာလေးမှာ အတူတကွ ပေါင်းသင်းနေထိုင်ခဲ့ကြတယ်။

တစ်နှစ်ခန့်အကြာမှာ မထားသားယောကျ်ားလေး မွေးဖွားလာတာ မိသားစုရေလုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုနေတယ်၊ လင်ဖြစ်သူ ကိုမိုးအောင်မှာ ပင်လယ်ထက်သို့ထွက်

www.burmeseclassic.com

မေထားရင်ထဲမှာတော့တစစ်စစ် နာကျင်အောင်ခံစားလာနေပေမယ့် ချစ်ရတဲ့သူ ကိုအောင်ထီနှင့် ပေါင်းသင်းနိုင်ဖို့အရေး သားလေးကိုစတေးပစ်ဖို့ကြံရွယ်နေခြင်းဖြစ်တယ်။ ကလေးငယ်မှာ မိခင်ဖြစ်သူ၏အကြံအစည်ကိုမသိရှိမခန့်မှန်းနိုင်သော တစ်နှစ်သာသာအရွယ်လေးမို့ ပျော်ရွှင်မြူးထူးစွာဖြင့် မိခင်ခေါ်ဆောင်ရာ ရေထဲဆီ လိုက်ပါလာနေတယ်။ ■

သော ငါးဖမ်းစက်လှေတွင် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်နေတယ်။

သားကလေးအခါလည်ကျော်ခါစအချိန် နာဂစ်မုန်တိုင်း ဖြစ်ပေါ်လာသည့်အချိန်ဝယ် ပင်လယ်ထဲထွက် ငါးဖမ်းနေကြသော မိုးအောင်တို့စက်လှေမှာ မုန်တိုင်းမိပြီး နစ်မြုပ်ကာ သေသူသေ၊ ရှင်သူရှင်ဖြစ်ပြီး မိုးအောင်မှာ မုန်တိုင်းထဲ ပါပြီး သေဆုံးသွားခဲ့တယ်။

မေထားတစ်ယောက် လင်သား သေဆုံးသည့် ပရိဒေဝသောကမီးများ လောင်ကျွမ်းကာ လူမမည်သားလေးနှင့် လောကအလယ် ခက်ခက်ခဲခဲ ရှန်းတန်းရင်ဆိုင်နေရတယ်။

မိမိတစ်ဦးတည်းမဟုတ်ပဲ သားကလေးရှိသေးတာကြောင့် သားအမိနှစ်ဦးအသက်ရှင်သန်နိုင်ဖို့ စားဝတ်နေရေးဒုက္ခများကိုကိုယ်တိုင်ကြိုးစားရှာဖွေစားသောက်နေထိုင်ကြရတယ်။

ယင်းမှာ ငါးရှဲ့ဒိုင်မှ ငါးများကိုနေ့စဉ် တိုးယူကာ ရွာထဲ လှည့်လည်ရောင်းချ စားသောက်နေရတယ်၊ တစ်နေ့လုံး သားလေးကို ခါးထစ်ခွင်ချီကာ ရွာရိုးကိုး ခေါက် လှည့်လည်ရောင်းချပြီး ဝမ်းရေးကိုဖြေရှင်းနေရတယ်၊

ဒီအချိန်မှာ ကိုအောင်ထီဆိုသူ ငါးပိုက်မျှောနေသူနှင့် ဆုံစည်းလာခဲ့ကြတယ်၊ အစကနဦးတွင် အောင်ထီက ပင်လယ်ထွက် ငါးဖမ်းလှေတစ်စီးဖြင့် ငါးပိုက်မျှောချကာ ရရှိလာသောငါးများကို ငါးရှဲ့ဒိုင်မှာ သွင်းတန်သွင်း၊ အချို့ကို မေထားအား ရွာထဲလှည့်လည်ရောင်းချနိုင်းသည့်အခါများလည်း ရှိတယ်၊

မေထားက အောင်ထီထံမှ ငါးများကိုတစ်ဆင့်ခံယူပြီးအမြတ်ငွေကိုယူကာ အရင်းငွေကို အောင်ထီသို့ ရှင်းရတယ်၊ ဒီလိုငါးအရောင်းအဝယ်လုပ်ကိုင်နေကြရင်းမှ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး နေ့စဉ်ဆုံတွေ့ဖန်များလာသောအခါ သမီးရည်းစားဘဝသို့ ရောက်ခဲ့ကြတယ်၊

"မေထား - အတူ တူ နေကြရအောင်ကွာ"

"ကောင်းတာပေါ့ - အစ်ကိုရယ်၊ ဒါပေမဲ့ - ပတ်ဝန်းကျင်က ပြောစရာဖြစ်လာရင် မကောင်းဘူး"

"အဲဒါကြောင့် - တူတူနေရအောင်လို့ ပြောတာပေါ့"

"ဒီတော့ - အစ်ကိုက ဘယ်လိုလုပ်ချင်လို့လဲ"

မေထားနှင့် အောင်ထီတို့နှစ်ဦးမှာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အတူတကွ လက်ထပ်ပေါင်းသင်းနိုင်ရေးအတွက် နှစ်ဦးသား ဆွေးနွေးတိုင်ပင်နေကြတယ်၊

အောင်ထီမှာ မိခင်အိုကြီးကို လုပ်ကိုင်ကျွေးမွေးနေသူဖြစ်ပြီး မေထားမှာ အခါလည်သားကလေးနှင့် နှစ်ယောက်တည်းနေထိုင်လျက် ရှိကြတယ်၊ အစပထမတော့ မေထားက ငါးရှဲ့ဒိုင်မှ ငါးများကိုတစ်ဆင့်ယူရောင်းနေရာမှ အောင်ထီနှင့် ဆုံမိကြပြီး ၎င်းထံမှ ငါးများကို ဈေးသက်သက်သာသာဖြင့်ရကာတစ်ဆင့်ခံရောင်းချပေးနေခြင်းဖြစ်တယ်၊

"အစ်ကို့သဘောကတော့ မေထားကိုပဲ ပေါင်းချင်တယ်"

"ဟင် - ကျွန်မသားလေးဘယ်သွားထားရမှာလဲ"

"တစ်ယောက်ယောက်ကို မွေးစားဖို့ ပေးလိုက်ပါလား - မေထားရယ်"

www.burmeseclassic.com

"ဘာဖြစ်လို့လဲ - အစ်ကိုရယ်"

"ဘာဖြစ်ရမလဲ - သူများကလေးကို ကိုယ့်ကလေးလိုသဘောထားပြီးပဗေွး လုပ်ရမှာမျိုး အစ်ကို လက်မခံချင်ဘူး"

မေထား ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျသွားတယ်။ မိမိနှင့်မိုးအောင်နှစ်ဦးပေါင်းသင်းလို့ မွေးဖွားလာသည့် သွေးသားကို တစိမ်းတရံစာလက်ထဲ ပေးရမှာကိုလည်း မေထား မလိုလားပေ။

မိုးအောင်ဘက်က ဆွေမျိုးသားချင်းတွေကလည်း မုန်တိုင်းဖြစ်ပွားပြီးကတည်းက သေသူသေ၊ ရွာက အဝေးကို ပြောင်းသွားသူ ပြောင်းသွားကြနှင့် ဆွေမျိုးရင်းချာ မရှိတော့ပေ။

ခု - မိမိတို့နှစ်ဦး ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ ပေါင်းသင်းနိုင်ကြစေဖို့ကြားမှမြေတာပင်သားကလေးက ဓားစာခံဖြစ်နေတယ်။ ဒီသားလေးကို မိုးအောင် ဆုံးသွားပြီး နောက်ပိုင်း လူတစ်လုံး၊ သူတစ်လုံးဖြစ်လာအောင် မိမိကိုယ်တိုင် ကိုယ်ဖိရင်ဖိ ပြုစုစောင့်ရှောက် ကျွေးမွေးလာခဲ့ရတယ်။

ရတော့ - ဒီသားကလေးကိုတစ်ပါး သူလက်ထဲပေးပစ်ရမှာကိုမလိုလားပေ။ မပေးပြန်ရင်လည်း မိမိနှင့် ကိုအောင်ထီ တို့ ပေါင်းသင်းနိုင်ဖို့အရေးက ခက်ခက် ခဲခဲဖြစ်ပေါ်နေတယ်။ မိမိလို မုဆိုးမတစ် ဦးကို တကယ်မေတ္တာစစ်နှင့် ချစ်ခင်နှစ် သက်လာသူအပေါ် ငဲ့ညှာထောက်ထား ရဦးမယ်။

ဘယ်လိုပဲတွေးတွေး မိမိတို့နှစ်ဦး၏ ချစ်ခရီးလမ်းဖြောင့်ဖြူးသာယာစေနိုင်ဖို့ ကြားမှမြေတာပင်သားကလေးကိုစတေး ရတော့မယ်၊ မိမိရင်မှာလွယ်ပြီး မွေးဖွား လာခဲ့ရသည့်မိုးအောင်၏ကိုယ်ပွားလေး ကို နောက်အိမ်ထောင်သစ်နှင့် ဆုံစည်း လာချိန်ဝယ် အတူတူနေဖို့ မဖြစ်လေ တော့ အပြီးအပိုင် ရှင်းပစ်မှ ဖြစ်တော့ မယ်။

မေထားတစ်ယောက် နေ့စဉ်ငါး ရောင်းထွက်နိုင်ဖို့ပင် မလုပ်ကိုင်နိုင် အောင် အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံ စဉ်းစားတွေး တောပြီး ဆုံးဖြတ်ရခက်နေတယ်။ နောက်ဆုံးမှာတော့ -

"မေထား - ငါးရောင်းထွက်မလို့ ...ား"

"ဟုတ်တယ် - ကျွန်မ ဒီနေ့ပဲ သား ...းကို ရေးရောင်းရင်း ခေါ်သွားပြီး ...ဖြတ်ရှင်းလာခဲ့မယ်၊ ရှင့်ကတိတည်ပါ ...ော်"

"စိတ်ချပါ - မေထား၊ မောင် အမြန် ...စောင့်နေမယ်နော်"

သံလင်ဗန်းထဲမှာ ငါးများကို ထည့် ...ယူပြီး ခံတောင်းထဲ လောင်းချကာ ...ပေါ်မှ သံလင်ပန်းဖြင့် ဖုံးအုပ်ပြီး တစ် ...ရွာဆီ ငါးရောင်းထွက်လာခဲ့တယ်။

တစ်နေကုန် သားလေးကို ရှော့မြူ ...တ်၊ ရိုပိုးလိုက်နှင့် ငါးလည်ရောင်းနေ ...း မေထား အချိန်ဖြုန်းနေခဲ့တယ်။ ...နေဝိုင်း နေဝင်ရီတရောအချိန် ...တက်မှာ ရွာဆီကို ပြန်လာတယ်။

ရွာမရောက်ခင်စပ်ကြား ချောင်းရိုး ...နားအရောက်မှာ ငါးတောင်းကို ...ပေါ်ရွက်လာရာမှ အောက်ချလိုက် ...သားလေးကို ပွေ့ချီကာ ချောင်းရေထဲ ...ည်းဖြည်း ဆင်းသွားနေတယ်။

မေထားရင်ထဲမှာတော့ တစစ်စစ် ...ာင်အောင် ခံစားလာနေပေမယ့် ချစ် ရတဲ့သူ ကိုအောင်ထီနှင့် ပေါင်းသင်းနိုင် ဖို့အရေး သားလေးကို စတေးပစ်ဖို့ ကြံ ရွယ်နေခြင်းဖြစ်တယ်။

ကလေးငယ်မှာ မိခင်ဖြစ်သူ၏ အကြံအစည်ကိုမသိရှိမခန့်မှန်းနိုင်သော တစ်နှစ်သာသာအရွယ်လေးမို့ ပျော်ရွှင် မြူးတူးစွာဖြင့် မိခင်ခေါ်ဆောင်ရာ ရေထဲ ဆီ လိုက်ပါလာနေတယ်။

နောက်ဆုံးမှာတော့ မေထားစိတ် ကို ပိုင်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ပြီး သား ငယ်လေးကို ချောင်းရေထဲမှာ နှစ်သတ် ပစ်လိုက်တော့တယ်၊ ကလေးငယ်မှာ အရွယ်နှင့်မမျှအောင် ရေမွန်းသည့် ဝေဒနာကိုခံစားရင်းအသက်ဝိညာဉ်ပြိမ် သက်သွားရှာတယ်။

သည်တော့မှ - မေထား ချောင်းရေ ထဲကနေ ပတ်ဝန်းကျင်ကို တစ်ချက် လှည့်လည် အကဲခတ်ကြည့်လိုက်ပြီး ကလေးငယ်ကိုချောင်းရေထဲမျှောလွှတ် ချလိုက်တယ်။

ယင်းကိစ္စများပြီးစီးသွားပြီးနောက် ရွာဆီကို တောင်းလေးရွက်ကာ ပြန်လာ တယ်၊ အောင်ထီကို ကိစ္စပြီးပြတ်သွားခဲ့ ပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောပြခဲ့တယ်။

www.burmeseclassic.com

အောင်ထီကလည်း သူ့ကတိအတိုင်း နောက်တစ်နေ့မှာပဲ နှစ်ဦးသဘောတူ ရုံးတက်လက်မှတ်ထိုးလို့ ပေါင်းသင်းခဲ့ကြတယ်။ ရွာထဲကလူများကတော့ မေထားရဲ့ကလေးငယ်ကို မတွေ့မမြင်ရဘဲနောက်အိမ်ထောင်သစ်ထူသွားကြသူ ကြင်စဦးလင်မယားကို ကြည့်ကာ သံသယစိတ်ဝင်လာခဲ့ကြတယ်။

နောက်ဆုံး တာဝန်သိသူပြည်သူတစ်ဦးမှ ကလေးငယ်ပျောက်ဆုံးနေမှုအပေါ် သတင်းပေး တိုင်ကြားခဲ့ရာမှ သက်ဆိုင်ရာမှ လာရောက်စစ်ဆေးခဲ့တယ်။

ယင်းသို့ အမှုအပေါ် မသင်္ကာဖွယ်ရာအခြေအနေများစုံစမ်းစစ်ဆေးနေစဉ် ချောင်းရိုးအောက်ဘက်ရွာမှာ ကလေးအလောင်းတစ်လောင်းရှာဖွေတွေ့ရှိလာကြောင်းသတင်းရရှိလာကာ ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များ သွားရောက်စစ်ဆေးကြည့်ရှုရာမှ အမှုမှန် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့တယ်။

ယင်းကိစ္စဖြင့် မေထားအပေါ် သင်္ကာမကင်းဖြစ်ပြီးခေါ်ယူစစ်ဆေးခဲ့ရာမှ အမှုမှန်ပေါ်ပေါက် သွားခဲ့တယ်။

မေထားကို ရုံးတင်စစ်ဆေးနေခဲ့ရာ နောက်ဆုံးအမှုမှန်ပေါ်ပေါက်ကာတရား ရုံးမှနေ၍လူသတ်မှု၊ အလောင်းဖျောက် မှုပုဒ်မများဖြင့် စွဲချက်တင်ကာ ဆုံးဖြတ် ချက်ချခဲ့တယ်။

ယင်းမှာ တရားခံမေထားအပေါ်မိ ရင်သွေးငယ်အား သတ်ဖြတ်အလောင်း ဖျောက်မှုဖြင့် ထောင်ဒဏ်(၁၀)နှစ်ကျ စေရန် တရားသူကြီးက အမိန့်ချမှတ် လိုက်တယ်။

မေထားမှာတော့ တရားသူကြီး မှ အမိန့်စီရင်ချက် ချမှတ်သံ ထွက်ပေ လာပြီးနောက် တရားခွင်မှာ အမှုအခြေ အနေကို လာရောက်နားထောင်နေသူ လင်ဖြစ်သူအောင်ထီကိုလှမ်းအလယ်မှ လက်ညှိုးငေါက်ငေါက်ထိုးကာ ဖေ အစအဖွင့်မှာ ပြောကြားခဲ့သောစကား များပြောဆိုကာ သတိပေးသွားခဲ့တယ်။ နောက်ဆုံးထောင်ကျပြီးအကျဉ်းထောင် ကြီးထဲမှာပြစ်ဒဏ်ကျခံစေရန် ရောက်ရှိ လာခဲ့တယ်။

❀

"အိပ်ချိန်"

ဆိုသည့် အမိန့်ပေးသံကြီးဟာ ဆိတ်ဆိတ်နေသည့် ညဥ့်လယ်ယံအခါ ယမှာ ကျယ်လောင်စွာ ပေါက်ကွဲ ထွက်ပေါ်လာတယ်။

ထောင်ကြီး၏ဂါတ်မကြီးဟိုကင်း မှ ညတာဝန်ကျ အစောင့်စနှုရီ၏ ဘာတစ်သတိပေးလိုက်သံ ဖြစ်ပါ တယ်။ မကြာမီမှာ ညကိုးနာရီထိုးပြီဖြစ် ကြောင်း အချက်ပေးသံချောင်းခေါက် ကို ကြားလိုက်ကြရတယ်။

ဒီတော့မှ မေထားတို့ အကျဉ်းသူ သိုက် တွတ်ထိုးနေကြတာကိုဖြတ် ကိုယ့်အိပ်ရာနေရာအသီးသီးမှာအိပ် လဲလျောင်းနေကြတယ်။

ထောင်ထဲမှာဆိုတာကကိုယ့်မအိပ် သေးပါဘူးလေ။ စကားထိုင်ပြောနေ ယ်လို့ ခွင့်ပြုပေးလို့မရဘူး။ ပြောပြီး တော၊ ထောင်ဆိုတာ အားလုံးကို နဲ့ ချုပ်ကိုင်ထားတဲ့ ရပ်ဝန်းဒေသ

ပြင်ပကမ္ဘာမှာနေသလိုသွားချင်ရာ သွား၊ စားချင်ရာစား၊ အိပ်ချင်ရာအိပ်လုပ် လို့မရတဲ့နေရာပဲ။ ကိုယ့်သဘောနှင့် ကိုယ် ဘာကိုမျှ လုပ်ပိုင်ခွင့်မရှိဘူး။

ကိုယ့်အတွက် အိပ်ရမယ့်နေရာကို လည်း သတ်မှတ်ပေးပြီးသားဆိုတော့ ကိုယ့်အိပ်ရာလေးပေါ်မှာ အိပ်ချင်သည် ဖြစ်စေ၊ မအိပ်ချင်သည်ဖြစ်စေ ခေါင်း ထောင် ထခွင့် မရှိဘူး။ ထသွားလမ်း လျှောက်လုပ်လို့မရဘူး။ အဲဒီလိုသတ် မှတ်ထားတဲ့ပုံစံပေါင်ကို ကျော်လို့က တော့ ချက်ချင်းအရေးယူခံရမယ်။

အဲဒါကတော့ ညကင်းစောင့်ဘာ ယာတွေရဲ့ရိုက်နှက်မှုကို အရင်ဆုံးကြုံရ မယ်။ ထပ်ပြီးစေဒကတက်လာမယ်ဆို လို့ကတော့တန်းစီးဆီရုံးတင်ပြီးနက်ဖြန် အလုပ်ဆင်းသည့်အခါ ပြစ်ဒဏ်ပေးခံရ မယ်။

ဒါကြောင့်လည်း မေထားညဦးပိုင်း တုန်းက ခေါ်သီတာကျွေးတဲ့ လက်ဖက် သုပ်တွေစားပြီး မိမိအမှုဖြစ်လာခဲ့ပုံကို ပြောပြနေခဲ့တယ်။ ဟော - အခုတော့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြဿနာဖြစ်ပြီလေ၊ လက်ဖက်သုပ်ပန်းကန်ကိုကိုင်ပြီး ပြောလည်းပြော၊ စားလည်းစား၊ လုပ်လာခဲ့တာ မျက်လုံးကြောင်ပြီး အိပ်မရတော့ဘူးလေ။

"ခေါ်-ခရော-ဖူး-ဗျော"

ဆိုသည့် မီမီပတ်ဝန်းကျင်က အကျဉ်းသူတွေရဲ့ဟောက်သံ၊ ယောင်ယမ်းနေသံတွေကြားမှာမီမီကတစ်ရေးမှ တောင် အိပ်မရနိုင်သေးဘူး။ သူတို့မှာတော့ အိပ်ရိုန်ပေးပြီးကတည်းက တခေါခေါနှင့် အိပ်နေလိုက်ကြတာများ ကာလနဂါး ဝင်စားနေကြသလား မှတ်ရတယ်။

မေထားအဖို့ ဒီလိုအိပ်မပျော်နိုင်သည့်ဝဋ်ဒုက္ခကိုဘယ်လိုခံစားရမှန်းမသိတတ်အောင်ပဲ၊ အပြင်မှာ အိပ်မပျော်သေးရင် အိမ်ရှေ့ထွက် ကွပ်ပျစ်လေးပေါ်ထိုင်၊ လေညင်းခံရင်းကောင်းကင်ပေါ်က ငွေလမင်းကြီးကိုများ မျှော်ငေးကြည့်နေလို့ရသေးတယ်။

ထောင်ထဲမှာတော့ လေညင်းခံဖို့ နေနေသာသာ လူစော်တွေအနံ့တွေက တဟောင်ဟောင်နဲ့ ကျောမလှည့်သာ၊ သေးတစောင်းနေမရတာတွေကြောင့် စိတ်မွန်းကြပ် လှောင်ပိတ်နေတယ်။

ကိုယ်က လှဲနေရာက ခဏခဏ အပေါ့်အလေးသွားဖို့ဆိုတာကလည်း မလွယ်ဘူး။ ညကင်းစောင့် ဘာယာ အကျဉ်းသူတွေကလည်း လုံခြုံရေး တာဝန်ယူထားရတော့ စည်းကမ်း တင်းကြပ်ပါဘိ။

မီမီအိပ်နေသည့်နေရာက ထိုင် လျှင် ဘာယာကင်းလှည့်လာတုန်းလေ တစ်ဖက်မြောက် ခွင့်တောင်းရတယ်။ ညကင်းဘာယာကမီလ္လာချောင်ကိုလှမ်း ကြည့်ပြီး အစင်းသွားသူမရှိမှ ခွင့်ပြုပေး တယ်။

"၁၃၅၇-စီ မေထား သေးပေါက်" လို့ လှမ်းသတင်းပို့ပြီးမှ အိပ်ရာပေ ရာက ထခွင့်ပေးတယ်။ ဒါပေမဲ့-မေထား နာမည်နဲ့ တစ်ညတစ်ကြိမ်သွားတိုင်း ဘာယာရုပ်ပေါ်မှာ ရေးမှတ်ထားလိုက် တယ်။

နောက်ဆုံး နံနက်မိုးသောက် အလင်းရောက်လာတာနဲ့ ထောင်ဖွင့်ပြီ သွားပြီဆို အိပ်ဆောင်ထဲက သေးအိုး၊ ချေးလားတွေကို ထမ်းပိုးထုတ်ယူသွား ရတယ်။

အဲဒီတာဝန်ကတော့ ဘယ်သူ့ကိုမှ လေးစရာမလိုပါဘူး။ သူ့ဖြစ်ချက်နှင့်သူ ရှိနေပြီးသား။ တစ်ညလုံး မီလ္လာကို အကြိမ်ရေအများဆုံး သွားထားသူနှင့် ထမသောက်ချိန် ထောင်ဖွင့်ခါနီးမှ အပေါ့် အလေးသွားထားသူတို့တွေ ထမ်းပိုးကြ ရတာပဲ။

ဒါကြောင့် -မေထားအတွက် ထောင်ထဲမှာထောင်သက်ကြာရှည်နေရ ဦးမယ်ဆိုတော့ ဒီလိုဝဋ်ဒုက္ခတွေနဲ့ပဲ သံသရာလည်နေရဦးမှာပေါ့လေ။

ဘယ်သူမပြု မိမိမှုဆိုသလို လူဆို တာ ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းတာ ဖြစ်မယ်၊ မကောင်းသည့်ဒုစရိုက်မှုကို ချိုးဖောက်လာခဲ့မှတော့ ထောင်ဝဲဩဃ သံသရာထဲမှာပဲ တဝဲလည်လည် ဘဝ၏ တစ်ဆစ်ချိုးဝေဒနာတွေကို ကြုံတွေ့နေ ရမှာ မလွဲကေန်ပဲ ဖြစ်ပါတော့တယ်။

➤ ထောင်မှူးမ

အနားကပ်သည့်အစီအမံ

လင်မယားနှစ်ယောက် တစ်အိမ်ထဲနေပြီး တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် စိတ်သဘောချင်း မတိုက်ဆိုင်၍ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အနားအကပ်မခံဘဲ ခပ်ခွာခွာနေကြပါက "နားကပ်" ကို ရေစိမ်တိုက်ပါ။

မှတ်ချက် - နားကပ်ကို ရေစိမ်တိုက်ရလေလျှင် သောက်ရေအိုးတွင် မသိအောင် နားကပ်တစ်ရံကို စိမ်ထားလိုက်ပါ။ သောက်သည့်ရေထဲတွင် နားကပ်ရေစိမ်ရေဓာတ်သည် ပါရှိသွားမည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမွေအနှ
ဆိုသည်မှာခံစားထိုက်
ခံစားနိုင်ရကြောင်းနှင့် မိသားစု
ပစ်ပယ်ထားသောစိတ္တ
ဝေဒနာရှင်ဖြစ်သေ
လည်းကုသိုလ်က
အလှည့်အပြောင်းနှ
အမွေကိစ္စနှင့်ပတ်သ
လာသောအခါ

(သမီးယောက်မ အမွေလုစားခုတ်မှုဖြစ်)

"မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ မင်းဘူး စကုမြို့နယ်၊ စကုရဲစခန်းပိုင် ပေါင်းရွာတွင် နေထိုင်ကြသော (သမီးယောက်မ) နှစ်ဦး၊ အမွေကိစ္စဖြင့် စကားများရန်ဖြစ်ရာမှ လင်ယောကျ်ားများ ပါဝင်လာပြီး ဓားခုတ်မှုဖြစ်" ဖြစ်စဉ်မှာ (၈-၇-၁၉၆၂) ခုနှစ် ည (၆) နာရီခန့်က မင်းဘူးစကုမြို့နယ်၊ ပေါင်းရွာနေ၊ ဘုရားဒကာ၊ ကျောင်းဒကာ ဦးပြုံး၊ ဒေါ်ချောတို့၏သမီး မခင်အေးနှင့် ၎င်း၏အစ်ကို၏ဇနီး မချောတို့ နှစ်ယောက်သည် အမွေကိစ္စဖြင့် စကားများကြရာမှ ယောက်ဖဖြစ်သူ လှမောင်နှင့် မခင်အေး၏အစ်ကို ကံထူးတို့ ပါဝင်လာကြပြီး ဓားခုတ်မှုများဖြစ်၍ ဆေးရုံတွင် အတွင်းလူနာအဖြစ် ပို့ထားကြောင်း သတင်းရရှိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မင်းဘူးစကုမြို့နယ်၊ စကုရဲစခန်းမှ စခန်းအမှတ်(ပ)၈၅/၁၉၆၂ ပြစ်မှုပုဒ်မ (၃၂၆) အမှုဖွင့် အရေးယူပြီး နှစ်ဦးနှစ် ဖက်ရိုက်နှက်မှုများပြုလုပ်ကြသူကိုဖမ်း ဆီး၍ ဆေးစာများ ရေးသားပေးပြီး စကု ဆေးရုံသို့ ပို့ခဲ့ကြ၏။

ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍စကုရဲစခန်း မှ အမှုလိုက် မောင်ပိုက်နှင့်အဖွဲ့သည် စခန်းနှင့်မိုင်(၂၀)ခန့်ဝေးသောပေါင်းရွာ သို့ သွားရောက်ပြီး မျက်မြင်သက်သေ များကို စစ်ဆေးကာ အမှုနှင့်ပတ်သက် သောအသုံးပြုခဲ့သည်၊ တုတ်၊ ဓားလက် နက်တို့ကို ရှာဖွေပုံစံဖြင့် စနစ်တကျ သိမ်းဆည်းခဲ့၏။

မခင်အေးနှင့် ကံထူးတို့သည် ဘုရားဒကာ၊ ကျောင်းဒကာ ယာပိုင်ရှင် ဦးမြူး၊ ဒေါ်ရော်တို့၏ သားသမီး(၃)ဦး ရှိသည့်အနက်မှ အကြီးနှင့် အလတ်တို့ ဖြစ်ကြ၏။

မရော်နှင့် ကံထူးသည် လင်မယား ဖြစ်ပြီး မခင်အေးနှင့် လှမောင်တို့မှာ လည်း လင်မယားဖြစ်ကြကာ မခင်အေး နှင့် မရော်တို့နှစ်ယောက်သည် သမီး ယောက်မဖြစ်ပြီး ကံထူးနှင့် လှမောင်တို့ မှာ ယောက်ဖများဖြစ်ကြသည်။

သေဆုံးသွားသော ဦးမြူး၊ ဒေါ်ရော် တို့ ထားရစ်ခဲ့သည့် ရွှေငွေ၊ ကျောက်သံ ပတ္တမြားများကို သူ ဖွက်ထားသည် ကိုယ်ဖွက်ထားသည်ဟု စွပ်စွဲငြင်းခုံကြ ရာမှ စကားများ ရန်ဖြစ်ကြကြောင်း စုံစမ်းသိရှိကြရသည်။

သတင်းရျာနယ်စာစောင်တွင် သတင်းထောက် စာရေးဆရာ မြန်မာ ပြည်ဆရာဟိန်း၏သတင်းမှာ အကျယ် တဝင့် ဖော်ပြခြင်း ခံရသဖြင့် စကုမြို့သူ မြို့သားများသာမက မကွေးမြို့က စာရေး ဆရာများပါ စိတ်ဝင်စားကြ၏။

အထူးသဖြင့် ထိုကိစ္စကို စိတ်ဝင် တစားအဖြစ်ဆုံးလူမှာ ကျွန်ုပ်ပင် ဖြစ် တော့၏။

အခင်းဖြစ်ပွားသော ကံထူး၊ မခင်အေး၊ လှမောင်၊ မရော်၊ အုံမောင်၊ ဦးမြူးနှင့် ဒေါ်ရော်တို့(၅)ယောက်စလုံး နှင့် ကျွန်ုပ်မှာ ပြောမနာ၊ ဆိုမနာ ခင်မင် ကြသူများဖြစ်သည်။

ဦးမြူးနှင့် ဒေါ်ရော်တို့မှာ မသေသဆုံး ခင်က ရွာတွင် အလှူအမျိုးမျိုး ပြုလုပ်ရာ တွင်ကျွန်ုပ်တည်ထောင်ထားသော (စိန် သရဖူ)ဇာတ်ပွဲကိုသာ ငှားရမ်းခဲ့သကဲ့သို့ မောင်ကံထူးတို့လက်ထက်တွင်လည်း ကျွန်ုပ်၏ဇာတ်ကိုသာပင် ငှားရမ်းခဲ့ရာ သူတို့နှင့် လွန်စွာမှ ခင်မင်ခဲ့ကြ၏။

ယာပိုင်ရှင်ကြီး ဦးမြူးနှင့် ဒေါ်ရော် တို့ရှိစဉ်က ထိုအိမ်ထောင်စုမှာ အလွန် ညီညွတ်ကြ၏။ ချစ်ချစ်ခင်ခင် နေထိုင် ကြ၏၊ လှူစရာရှိလျှင်လည်း တက်ညီ လက်ညီ လှူကြ၏။ ယာ(၃)ကွက်ရှိရာ တွင် ကံထူးတို့(၄)ယောက်မှာ တက်ညီ လက်ညီလုပ်ကိုင်သည်၊ ထို့ကြောင့် စီးပွားမှာ ဒီရေပမာ တိုးတက်သည်။

ရသမျှပစ္စည်းတို့ကို ဖခင်ဦးမြူးထံ အပ်၏၊ ဦးမြူးကလည်း ရသမျှငွေကို ရွှေဒင်္ဂါးများ ပြုလုပ်ကာ စုဆောင်းထား လေ၏။ တခြားသော ကျောက်သံ ပတ္တမြားတို့ကိုလည်း ဝယ်၍စုထား၏။

ထိုသို့ဖခင်တို့က ဝယ်ယူစုဆောင်း ထားသည်ကို ကံထူး၊ မခင်အေး၊ လှမောင်နှင့် မရော်တို့လေးယောက်က သတိရှိထားပါသော်လည်း ကံထူး၊ မခင် အေးတို့၏မောင်အငယ်ဆုံး၊ အုံမောင်က တော့ မသိရှိပေ၊ ဤတွင်

အုံမောင်ဆိုတဲ့ကောင်လေးကနှဖါး သိုက်က လာတာဟု ပြောကြ၏။

ကျုပ်မပြည့်၊

ဘယ်ဘက်လက်က သိပ်မသန်၊

ညာဘက်လက်က ကောက်နေ၏၊

ပါးနည်းနည်းရွဲ့သည်၊ စကားပြော လျှင် မပီသ၊ ဒုက္ခိတသဘော။

ဆံပင်က နီကြောင်ကြောင်၊ လတ် တစ်ဆစ်စာထက် ပို၍ရှည်ထွက်မလာ၊

မျက်လုံးကပြူးပြူး။ အိမ်မှာနေ သည်မရှိ၊ တစ်ရွာလုံး လျှောက်သွားနေ တတ်သည်၊

တစ်ရွာလုံးကလည်းသူ့ကို ချစ်ကြ ခင်ကြ၏။

ကျွေးတိုင်းလည်း မစား၊ သူဆာ၍ စားချင်စိတ်ရှိလျှင် သူ့အမေရဲ့အစ်ကို ရွာဦးကျောင်းဆရာတော်ဦးပညာနန္ဒထံ သွား၍ ဆွမ်းကျန်၊ ဟင်းကျန်တို့ကို တောင်း၍စား၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အထူးသဖြင့် ရွာ၏အရှေ့ဘက်၊ ဘုရားကုန်းတောင်ပေါ်တွင် သူ၏မိဘများ တည်ထားကိုးကွယ်သော (ကိုးတောင်ပြည့်)အောင်တော်မူစေတီမှာ၊ နေ့နေ့ညည အိပ်၏။

အောင်တော်မူစေတီ၏ရင်ပြင်တစ်ခုလုံး၏ သန့်ရှင်းရေးကို သူတာဝန်ယူ၍ ရှင်းလင်းပေး၏။

ရပ်ထဲရွာထဲမှ ဆွမ်းတော်တင်သမျှ မုန့်ပဲသွားရေစာများသည် သူ၏ အစားအစာများဖြစ်တော့၏။ ကျပ်မပြည့်ဟုဆိုသော်လည်း ဆွမ်းတော်တင်ထားသမျှ တို့နေ့(၁၂)နာရီမှ ယူ၍စားသည်။

ပိုသော၊ လျှံသောအစားအစာများကို တော့ငှက်သာရကာများကို သန့်သန့်ရှင်းရှင်း ချကျွေးသည်။

အိမ်ကို ပြန်သည့်ရက်က နည်း၏။ မှတ်မှတ်ရရနှစ်ခေါက်သာရောက်သည်။ ထိုရောက်သည့်နေ့ရက်များကိုမှတ်မှတ် ရရပြောရလျှင် ...

အမေသေတဲ့နေ့နှင့် အဖေသေခဲ့သောနေ့က ဖြစ်သည်။

အမွေကိစ္စ သူ ဘာမှမသိ။

ထိုပစ္စည်းများကိုလည်း သူနှင့် မဆိုင်ဟု ထင်မှတ်ထားသူဖြစ်သည်။

အောင်တော်မူစေတီပေါ်တွင် ဂဝံကျောက်ကို ထုဆစ်ထားသော ကျောက်သားလိပ်တစ်ကောင်ရှိသည်။

ထိုကျောက်လိပ်သည် ဗေဒင်မှန်သည်ဟု နာမည်ကြီး၏။

"ဒီနှစ် မိုးကောင်းမည်ဆိုလျှင် မ၍မရအောင် လေးပြပါ" ဟု တိုင်တည်၍ (မ)ကြည့်လျှင်၊ မိုးကောင်းမည်ဆိုလျှင် လေးပြီး မ၍မရကြ။ မိုးမကောင်းဘူးဆိုလျှင် ဂွမ်းလိပ်ကဲ့သို့ ပေါ့ပြ၏။

ထိုနည်းတူစွာ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြော၍ မ ကြည့်ပါက ထိုပြောသည့်အတိုင်း အမှန်ကိုပြသည်ဟု လူသိများသဖြင့်ထို ကျောက်လိပ်ကြီးသည် ပုံသဏ္ဌာန်ပင် ယိုယွင်းကာ ချောမွတ်၍နေပြီဖြစ်၏။

ထိုကျောက်လိပ်ကို ထုဆစ်နိုင်းပြီး လှူဒါန်းခဲ့သော ယာပိုင်ရှင် ဦးမြူးက ကျောက်လိပ်ကြီး၏ကျောကုန်းပေါ်တွင် (စ.ဓ.ဗ.ဝ)ဟု ရေးထားခဲ့လေ၏။

ထိုကျောက်လိပ်ကြီးသည်အုံ့မောင်အဖို့တော့ ခေါင်းအုံး၍အိပ်ရသဖြင့် အသုံးတည့်လေ၏။

ကလေးစကား၊ သဘင်သည်စကား၊ အရူးစကား ဟူ၍ရှိ၏။ ထိုသုံးဦးတို့၏ စကားသည် တဘောင်စကားများ၊ အတိတ်နိမိတ်စကားများဖြစ်သည်ဟု ဗုဒ္ဓဘာသာမြန်မာလူမျိုးများကယုံကြည်ကြ၏။

အုံ့မောင်ကိုလည်း လူအားလုံးက အရူးတစ်ယောက်အဖြစ် သတ်မှတ်ထားကြ၏။ အုံ့မောင်က လူထုထုတွင် -

"စ" ဆိုတာ စကု - အရပ်လေးမျက်နှာ။

"ဓ" ဓနပစ္စည်းများသည်၊

"ဗ" ဗဟုများစွာ။

"ဝ" ဝပြည့်ပြည့်ဝဝရှိကြကုန်၏ဟု လိပ်ကြီးကိုကိုင်ကာ အော်ဟစ်၍နေတတ်၏။

"စ.ဓ.ဗ.ဝ ဆိုသည်၏အဓိပ္ပာယ်က ဗုဒ္ဓဘာသာတို့၏ အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူကြောင်း ဤသို့မဟုတ်သဖြင့် အရူးစကား မှမှမျောက်မျောက်ပဲ ထားခဲ့ကြလေ၏။

တချို့ဗေဒင်မေးသူတို့က ဘုရားကုန်းသို့ လာရောက်ကာ ဤကျောက်လိပ်ကြီးကို ရှာကြ၏။ ကျောက်လိပ်ကြီးကို သစ်ပင်တစ်ပင်၏ အရိပ်ကောင်းကောင်းအောက်တွင် အုံ့မောင်တစ်ယောက်ခေါင်းအုံး၍အိပ်နေတတ်သဖြင့် ရှာ၍မတွေ့ ဖြစ်နေတတ်ကြလေရာ နောက်ပိုင်းတွင် အုံ့မောင်ပျောက်နေလျှင် အုံ့မောင်ကိုတွေ့အောင်ရှာကြရ၏။

အုံ့မောင်ကို တွေ့လျှင် ဤလိပ်ကျောက်ကြီးကိုလည်း တွေ့ပြီဖြစ်၏။

တွေ့တော့လည်း တော်တော်တန်တန်လူကို မပေး။ ဤလိပ်ကျောက်ကြီးမှာမိမိပိုင်ပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း မိမိ၏ခင်နှင့်မိမိ၏မိခင်တို့မှ လှူထားသောပစ္စည်းဖြစ်၍ မိမိရရှိသည့် အမွေပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း ပြောဆို၍ငြင်းနေတတ်၏။

"ဒီလိပ်ကျောက်ကြီးကို ကုသိုလ်ရဖို့ပါတို့ကလှပ်မှာ၊ ဒါမှ - နင့်အမေနဲ့အမေနတ်ပြည်ရောက်မှာ" ဟုပြောဆိုနားချ

www.burmeseclassic.com

ဤလိပ်ကျောက်ကြီးကို ပေးတတ်လေ၏။

အရှုးပင်ဖြစ်သော်လည်း အဖေ၊ အမေ နတ်ပြည်ရောက်မည်ဆိုတော့ အရှုးပါး ထိုလိုလူမျိုးကို ပေးတတ်၏။

"ဒီလိပ်ကြီးကျောကုန်းမှာ ကျွန်တော့်အဖေက စ.ခ.ဗ.ဝလို့ရေးထားတာ တွေ့တယ်မဟုတ်လား"

"အေး - တွေ့တယ်"

"အဲဒီအဓိပ္ပာယ်ကိုရော သိကြလား"

"သိတာပေါ့ - နင့်ဦးလေး - ငါတို့ရွာဦးကျောင်းက ဆရာတော်ကြီးက ဒီကိစ္စကို စာကောရှင်းပြနေတာပဲ"

"နင်ပြောတာတွေကိုစိတ်ထဲမထားကြနဲ့တဲ့၊ နင်က ကျပ်မပြည့်လို့ ပြောနေတာတဲ့"

"ဟား - ဟား - ဟား - ခင်ဗျားတို့က ကျုပ်ကို အရူးဆိုပြီး မယုံကြဘူးပေါ့၊ မှတ်ထား - ကျုပ်အဖေက သူ့ပစ္စည်းတွေကို လူမသိအောင် ဒီအထဲမှာ ဖွက်ထားတာ"

"မသိသူကျော်သွား၊ သိသူဖော်စား ဆိုတဲ့စကားအတိုင်းပဲ၊ စဆိုတာက စကျ၊ အရပ်လေးမျက်နှာမှ၊ ဝ - များစွာ၊ ပြည့်ပြည့်ဝဝ ရှိကြလေ၏တဲ့ဗျ၊ ဟား - ဟား ဟား - ခင်ဗျားတို့ အဓိဋ္ဌာန်ကျောက်တုံး မပြိုးရင်ဒီကျောက်တုံးကိုကျုပ်လက်ထဲ ထည့်ဖို့ မမေ့ကြနဲ့ဦး"

"ဟဲ့ကောင်လေး - မဟုတ်မဟတ် စကားတွေကို ပြောပြောမနေနဲ့၊ ဆရာတော်ကြီးရင် နင့်ကို ကပ္ပိလိမ့်မယ်"

"နင်မှတ်ထား - အုံမောင်"

စ - စက္ကုမာစရ၊ မာစိဇ္ဈာ၊

ခ - ခမ္ဘညူ၊ ခမ္ဘာသာမိတော၊

ဗ - ဗလုပေတော၊ ဗလခရော၊

ဝ - ဝရဒေါ၊ ဒေတုမေဝရံတဲ့ - ဟဲ့၊

"စက္ခုမာ - လောကသုံးစွင်၊ ဘုံအပြင်၌၊ ကုန်စင်ပေင်း၊ မကျန်ကြွင်းအောင်၊ လင်းလင်းထင်ပေါ်၊ သိမြင်တော်မူပေထသော၊ ဗုဒ္ဓအရှင်မြတ်သခင်"

"စ ရမာစိဇ္ဈာ - သီလသမာ ပညာစ သားမြတ်တရားတို့ကို၊ မနား မနေ၊ ပရိယေဖြင့်၊ ဘာဝနာပွား လုံ့လထား၍၊ ကြိုးစားတော်မူပေထသော၊ ဗုဒ္ဓ အရှင်မြတ်သခင်"

"ခမ္ဘညူ - လောကုတ်၊ လောကီ၊ နမ်လီနှစ်ဝ၊ မြတ်ခမ္မကို၊ ကျနကုန်စင်၊ သိမြင်တော်မူပေထသော၊ ဗုဒ္ဓ အရှင်မြတ်သခင်"

"ခမ္မာသိ မိတော - သောင်းထိုက် ဒိုလ်ရေများ၊ ဝေနေတို့၏၊ ကိုးကွယ်ရာအစစ်၊ ခမ္မရာဇ်သယမ္ဘူ တရားမင်းကြီးအစ်ဆူ ဖြစ်ပေတော်မူထသော၊ ဗုဒ္ဓ အရှင်မြတ်သခင်"

"ဗလုပေတော၊ ကာယဉာဏ - နှစ်မည်ရလျက်ဗလနှစ်သွယ်၊အံ့ဖြဖွယ်ဘု၊ ကြီးကျယ်ခမ်းနား စွမ်းပကားဖြင့် ဆယ်ပါးသောအားတော်လည်း၊ ရှိပေတော်မူထသော၊ ဗုဒ္ဓ အရှင်မြတ်သခင်"

"ဝရဒေါ - လတ်တလောလက်ငင်း၊ ချက်ချင်းစကာ၊ ချမ်းသာရအောင်၊ မုချ ထင်လင်းဆင်းရဲကင်း၍လူမင်း၊နတ်မင်း ဗြဟ္မာမင်းတို့ထက်၊ စထက်လွန်ကြူး နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော၊ဆုထူးမြတ်ကြီးကို လည်းပေးသနားတော်မူနိုင်ပေထသော၊ ဗုဒ္ဓ အရှင်မြတ်သခင်"

"ဗုဒ္ဓေါ - ဒုက္ခသမုဒယ၊ နိရောဓနှင့် မဂ္ဂသညာ လေးသစ္စာကို ဆရာမကူ သယမ္ဘူဉာဏ်ဖြင့်အမှန်၊ ထိထိမိမိအလိုကိုကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်သိမြင်တော်မူသော သုံးလူ့ထွဋ်တင် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်"

"ဓမ - ဓန္ဓာငါး၀၊ ရုပ်နာမ်ဓမ္မတည်းဟူသော အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ တရားအဆုမ္ဘူသာ ဘုရားတပည့်တော်အား"

"ဝရံ - အောင်ပေရိစေ အောင်မောင်းကျော်၍၊ အောင်တော်မူဆဲ၊ အောင်စစ်ပွဲ၌၊ အောင်မြေမဟ်လာ၊ အောင်ရတနာဖြင့်၊ အောင်ချမ်းသာဟူမျှ အောင်သုခကြီးကို"

"ဒေတု - သားရောဟုလာကဲ့သို့ဝမာ သို့ကရုဏာပွား၊ မေတ္တာထား၍၊ ကယ်မ ပေးသနားတော်မူပါ၊ ဗုဒ္ဓသခင် အရှင်မြတ်ကြီးဘုရားလို့ အဓိပ္ပာယ်ရတယ် အုံမောင်ရဲ့ အခုဟာက နင့်ဉစ္စာသော သလွဲ စခဗဝ ဆိုတာ နင့်အဖေက ပစ္စည်းတွေ ဒီထဲ ထည့်ဖွက်ထားတယ်လို့ဟာ နင်တော့ ငဲကြီးတော့မှာပဲ"

ဟု စခဗဝ ပါ လိပ်ကျောက်တုံးကြီးကို တောင်းရင်း စခဗဝ၏အဓိပ္ပာယ်ကို ရှင်းပြ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟဲ့-မိနှင်းဝေ-နင့်ကိုလည်းငါဖြင့် အံ့ပါရဲ့အေ၊ ကျပ်မပြည့်တဲ့ကောင်လေး တို့ ဒါတွေရှင်းပြနေတော့ နင့်ဥစ္စာက ကျွဲပါးစောင်းတီးဖြစ်နေပြီ၊ ကဲ-ကဲ-လာ ငါတို့ကိစ္စ ငါတို့လုပ်ရအောင် သူ့ကိုရှင်းပြ နေလို့ နင် လိပ်ခေါင်းထွက်ရုံပဲ ရှိတော့ မယ်ပေါ့ဟဲ့"

ဟုပြောကာ ကျောက်လိပ်ကိုယူ၍ စေတီရှိရာသို့ ထွက်သွားကြလေတော့ သတည်း။

၀ဝ၀

၈-၆-၁၉၆၂ ခုနှစ်က ဖြစ်၏။

မိခင်ကြီး ဒေါ်ချောသေပြီး တစ်ပတ် အကြာတွင် ဦးပြုံးလည်း လူကြီးရောဂါ ဖြင့် ဆုံးရှုံးသွားခဲ့၏။

ရွာမျက်နှာဖုံးဖြစ်သဖြင့် ရွာနီးချုပ် စပ်မှ လူများနှင့် ရွာခံလူများ စုံလင်စွာ အသုဘပွဲ လာရောက်ကြရာ ပေ(၆၀)၊ ပေ(၁၀၀)ရှိသော အိမ်ဝိုင်းကြီးထဲမှာပင် ပြည့်ကျပ်နေလေ၏။

မဏ္ဍပ်ကြီးကလည်း အိမ်ဝိုင်း အပြည့်ထိုးထားသည်။ ရွာပတ်ဝန်းကျင် မှ ဘုန်းကြီးများကိုလည်း သရဏဂုံတည် ရန် ဖိတ်ကြားထား၏။

ရွာသူရွာသားများလည်း စုံလင်စွာ ရောက်ရှိနေကြသည်။

ဦးပြုံး၏ အလောင်းစဉ်မှာလည်း လှလှပပကြီး ရှိလှ၏။ ဘုရားဒကာ၊ ကျောင်းဒကာ၊ သိမ်ဒကာ၊ ကျောင်းထိုင် ဘုန်းကြီး ဦးပညာနန္ဒ၏ညီဖြစ်နေသဖြင့် ခုတင်၏လေးဖက်လေးတန်တွင် ရွှေထီး များ ဆောင်းထား၏။

"အောင်မယ်လေး-အဖေရဲ့ သေ မယ်ဆိုတာတောင် ကြိုမသိရဘူး။ ဖြုန်း စားကြီးပါလားတော့-အဖေလုပ်ခဲ့တဲ့ အရှုပ်တွေကို သမီးတို့ ဘယ်လိုရှင်းရ မလဲတော့"

ဦးပြုံး၏ချွေးမ မချောက လူပုံ အလယ်မှာ အော်ကြီးဟစ်ကျယ် လာ၍ ငိုလေ၏။

လာရောက်ကြသော မင်းပရိသတ် များမှာလည်း-

"အဖေလုပ်ခဲ့တဲ့အရှုပ်တွေ" ဆို သည့်စကားနှင့်ပတ်သက်ပြီး နားမလည် နိုင်ပဲဖြစ်ကြရသဖြင့် သူ့ကို ကိုယ်က ကြည့်၊ ကိုယ့်ကို သူကကြည့် ပြုံးစိစိဖြစ် နေကြလေ၏။

ဦးပြုံးကလည်း ချွေးမပြောမည်ဆို— သည်း ပြောလောက်သည်။

ဦးပြုံးအသက်က (၈၀)နှစ်။

ငွေရေး

ကြေးရေး

လူမှုရေး မပူမပင်နေရသဖြင့် ဗျား သည် နာသည်မရှိ။

အိမ်မှုကိစ္စ၊ လယ်ယာရေးကိစ္စ အားလုံးကို မသေခင် နာရီပိုင်းအထိ သူကိုယ်တိုင် စီစဉ်ဆောင်ရွက်နေသူ ဖြစ်၏။

သူကြိုက်တဲ့ ဝက်သားပုန်းရည် ချက်ဟင်းဖြင့် ထမင်းစားနေရိုက်၊ ထမင်း သတ်အဝင်မှားပြီး လည်ပင်းတွင်နင်နေ ၏။

ထိုသို့ ထမင်းလုတ်နင်နေခြင်းကို ကိစ္စမရှိဟု တွေးကာ ရေချက်ချင်း သောက်ပဲ စားပြီးပန်းကန်းကို ဆေးနေ ရာမှ အသက်ရှူလမ်းကြောင်းပိတ်သွား ပြီး ဘုန်းခနဲ လဲကျသေဆုံးသွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုသို့သေဆုံးသည့်အချိန်က သား ကြီးကံထူးက မရှိ၊ သားကြီးကံထူးသည် မယားဖြစ်သူ မချော၏ဇာတိလယ်ကိုင်း မြို့တွင် ရောက်နေ၏။

လယ်ကိုင်းနှင့် ပေါင်းရွာက ဖြတ် လမ်းမှ စက်ဘီးဖြင့် သွားပါက တစ်နာရီ သာ ကြာပါသော်လည်း ညီမဖြစ်သူ မခင်အေးက ချက်ချင်းအကြောင်းမကြား နိုင်ခဲ့။

မမျှော်လင့်ဘဲ သေဆုံးသွားခဲ့သော ဖခင်အတွက် မိမိအပေါ် အမှုမပတ်ရန် ကျေးရွာဥက္ကဋ္ဌနှင့် ဦးရီးတော် ဦးပညာနန္ဒ တို့ကို အကြောင်းကြားခြင်း။

သက်ဆိုင်ရာရဲစခန်းသို့ အကြောင်း ကြားခြင်း၊ မြေရှုဖို့ကိစ္စ စီမံခြင်း၊ ရပ်ရွာကို ဖိတ်ကြားခြင်းများအပြင် လယ်ကိုင်းမြို့ သို့ အကြောင်းကြားရန် လူကြုံမရှိသဖြင့် ကိစ္စအဝဝပြီးဆုံးမှ လူတစ်ယောက်ကို စက်ဘီးဖြင့် အကြောင်းကြားခိုင်းခြင်း ရာ တစ်ရက်နောက်ကျသွားခဲ့ရလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟဲ့ကောင်မ-ညည်း ဘာစကား ပြောတာလဲ၊ အဖေက ဘာအရှုပ်တွေ လုပ်ခဲ့လို့လဲ"

ဟု သမီးဖြစ်သူ မခင်အေးက ထ၍ မေးလေ၏။

"ဘာရှုပ်ရမလဲဟဲ့၊ နင် မသိဘူးလား။ သေသေခြင်းငါတို့ကိုအကြောင်းမကြားတော့အဖေ့ပစ္စည်းတွေကိုနင်တို့လုပ်ချင်တိုင်း လုပ်လို့ ရနေပြီပေါ့၊ ဒါ အရှုပ်အထုပ်မဟုတ်လို့ ဘာတွေလဲ"

ဟု မချောက ဒိုရင်းပြောနေ၏။

"ဟဲ့-ဟဲ့-တော်ကြစမ်း။ ဒီဟာမတွေ-ဖအေသေတာမှ မြေကြီးထဲတောင် မရောက်သေးဘူး၊ ဘာတွေဖြစ်နေကြတာလဲ၊ နင်တို့မရှက်ကြဘူးလား"

ဆရာတော် ဦးပညာနန္ဒက ဝင်ရောက်ပြောဆိုလိုက်မှ နှစ်ယောက်သား အံတကြိတ်ကြိတ်ဖြင့် မကျေမနပ်ရပ်ထားရလေ၏။

သမီးယောက်မနှစ်ယောက် ငြိမ်သွားသောအခါ ဆရာတော် ဦးပညာနန္ဒက သေခြင်းတရားနှင့်ပတ်သက်ပြီး အောက်ပါတရားစကားများကို ပြောဆိုကြ၏။

"ဒကာ၊ ဒကာမတို့ သေခြင်းတရားဆိုတာ နင်ကတော့ ငယ်သေးလို့ မသေနဲ့ဦး၊ နင်ကတော့ အသက်ကြီးပြီသေတော့လို့ပြောလို့မရသလို မှတ်လို့လည်းမရကြဘူး"

"အခုသေမယ်-မနက်ဖြန်မှသေမယ်လို့လည်း ရက်ရွေးနေလို့မရဘူး"

"ငါကတော့ ဘုရင်ပဲ-မသေသေးဘူး၊ ငါကတော့ သူဌေးကြီးပဲ-မသေသေးဘူးလို့လည်း ရက်ကို ဆွဲဆန့်ထားလို့မရဘူး"

"ဒီကောင်ကတော့ မွဲတေဆင်းရဲနေပြီ၊ မရှိတဲ့အတူတူတော့ သေတာပဲကောင်းတယ်ဆိုပြီး သေလို့လည်းမရဘူး"

"သေခြင်းတရားက သူသေနေစေတဲ့အချိန်မှာ သေရမှာပဲ၊ ရှောင်လွှဲလို့မရဘူး"

"ကွေးသောလက် မဆန့်မီ ဆန့်သောလက်မကွေးမီသေတတ်ကြတယ်ဆိုတာ သိကြတယ်မဟုတ်လား-ဒကာတို့"

"တင်ပါ့ဘုရား"

"အခုကြည့်-ဒကာကြီး ဦးပြုံးဆိုင် ကျန်းကျန်းမာမာကြီးနဲ့ ရုတ်တရက်သေဆုံးသွားရတယ်"

"တင်ပါ့ဘုရား"

"သူ့ကိုယ်သူ သေလို့သေသွားမှန်းတောင် သိလိုက်မှာမဟုတ်ဘူး၊ မှန်ကြသားဟဲ့"

"မှန်ပါတယ်-ဘုရား"

"ဒကာတို့တစ်တွေ-သေကောသေတတ်ကြရဲ့လား"

"မသေတတ်ပါဘူး-ဘုရား"

"အေး-သေတတ်အောင် ငါ ဘုန်းကြီး သင်ပြပေးမယ်"

"သေနည်းမှာ နှစ်မျိုးရှိတယ်တဲ့၊ မှတ်ထားကြ-ဒကာတို့"

"မိန့်မြွက်တော်မူပါ-ဘုရား"

"နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်အောင်သွားတဲ့ သေနည်းနဲ့ ငရဲ၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကာယ်နဲ့ တိရစ္ဆာန်ကိုသွားတဲ့ သေနည်းနှစ်မျိုးရှိတယ်-မှတ်ထားကြ"

"တင်ပါ့ဘုရား"

"နောက်တစ်နည်းက နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်ဖို့ဆိုတာထက် နတ်ပြည်နဲ့ ဗြဟ္မာပြည်ကိုသွားဖို့က လွယ်တယ်"

"တင်ပါ့ဘုရား"

"မြတ်စွာဘုရားကသခင်က နတ်ပြည်၊ ဗြဟ္မာပြည်နဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို အထက်လမ်းလို့ခေါ်ပြီး ပြိတ္တာငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်နဲ့ အသူရကာယ်ဆိုတာတွေက အောက်လမ်းလို့ခေါ်တယ်"

"တင်ပါ့ဘုရား"

"အဲဒါကြောင့် - မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက အထက်ကို ဆန်တက်မလား၊ အောက်ကို ခုန်ဆင်းမလားလို့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေကို မေးတာပေါ့"

"တင်ပါ့ဘုရား"

"တချို့ရှိသေးတယ်-ဩကာသ ရွတ်ဆိုရာမှာ နိဗ္ဗာန်မင်္ဂလ်ရက်တိုတိုနဲ့ ရောက်ရပါလို၏ဘုရားတဲ့"

"တင်ပါ့ဘုရား"

"နိဗ္ဗာန်ကို ရက်တိုတိုနဲ့ ရောက်ချင်တယ်ဆိုတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မြန်မြန် သေရပါလို၏ဘုရားလို့ ဆုတောင်းနေ

www.burmeseclassic.com

ကြတာမဟုတ်ဘူးလား။ သေသေချာချာ တွေးကြည့်စမ်း"

"ဟား - ဟား - ဟား - တင် ပါ့ ဘုရား။ အများဆိုလို့ လိုက်ပြီးဆိုနေကြတာ - ဘုရား။ ရှေးရိုးစဉ်ဆက်၊ ဘိုးဘွား၊ ဘီဘင်များကလည်း ဩကာသရွတ်ဆိုကြရာမှာ နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ် ရက်တိုတိုနဲ့ ရောက်ရပါလို၏ ဆိုနေကြတာဆိုတော့ ဘာရယ်လို့မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီလိုပဲဆိုနေကြတာပါ၊ ဘုန်းဘုန်းပြောမှသိတော့တယ် - ဘုရား"

ဟု ပြန်လည်လျှောက်ထားကြ၏။

"အေး - ဒကာ၊ ဒကာမတို့က ဘယ်လောက်ပဲသေချင်လို့ဆုတောင်းပေမယ့် မြတ်စွာဘုရားသခင်က နင်တို့ကို နိဗ္ဗာန်လည်း ပို့မပေးဘူး။ ငရဲပြည်ရောက်အောင်လည်းလုပ်မပေးဘူး။ ကိုယ်သွားမယ့်လမ်း ကိုယ်လျှောက်မယ့်လမ်းကို ရောက်အောင် ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်ပဲ သွားကြရမှာဟဲ့။ ဒကာတို့ရဲ့ - မှတ်ထား"

"တင်လှပါဘုရား"

"မြတ်စွာဘုရားသခင်က မိမိကိုယ်သာ မိမိကိုးကွယ်ရာလို့ ဟောခဲ့တာကွယ့်"

"တို့ရဲ့ဗုဒ္ဓဘုရားက နတ်ပြည်၊ ဗြဟ္မာပြည်၊ နိဗ္ဗာန်ကို သွားပုံသွားနည်း။ လမ်းပြခဲ့သလို ပြိတ္တာ၊ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်နဲ့ အသုရကာယ်ကိုသွားတဲ့ လမ်းလည်း ပြထားတာ ရှိတယ်ကွယ့်"

"တင်ပါ့ဘုရား။ လမ်းသိရင်ပြတော်မူပါ - ဘုရား"

"အေး - သေသေချာချာ မှတ်ထားကြ။ ဒါနဆိုတဲ့လှူဒါန်းခြင်းကိစ္စ၊ လှုလှုချင်း ညာတာထောက်ထား၊ ထောက်ပံ့လှူဒါန်းခြင်းကိစ္စတွေ များများလုပ်"

"ကံငါးပါး လုံခြုံအောင်ထိန်း၊ သီလကို ဆောက်တည်ကြမယ် ဆိုရင် (နတ်ပြည်)ကို မလွဲမသွေရောက်ကြလိမ့်မယ်ကွယ်"

"တင်ပါ့ဘုရား"

"သမထ၊ တရားကို ကျင့်ကြံအားထုတ်မယ်ဆိုရင်တော့ (ဗြဟ္မာ)ပြည်ကိုရောက်မယ်ကွယ့်"

"တင်ပါ့ ဘုရား - သေသေချာချာ မှတ်ထားပါမယ် - ဘုရား"

"နိဗ္ဗာန်ရောက်ဖို့ဆိုတာကတော့ လွယ်တဲ့အလုပ် မဟုတ်ပေဘူး။ သာမန်လူသားတွေ မရောက်ဘူး။ ဝိပဿနာတရားကို ကောင်းကောင်းသိအောင် ကျင့်ကြံအားထုတ်နိုင်မှ စုဋ္ဌသောတာပန် ဖြစ်မယ်"

"စုဋ္ဌသောတာပန်ဘဝမှာ ဆက်ကျင့်နိုင်ရင် မဟာသောတာပန်ဖြစ်မယ်"

"မဟာသောတာပန်ဘဝမှာ ဆက်ကျင့်ရင် သကဒါဂါမ်ဖြစ်မယ်"

"သကဒါဂါမ်ဘဝမှာ ဆက်ပြီးကျင့်ကြံအားထုတ်နိုင်ရင် ရဟန္တာဘဝကို ရောက်မယ်"

"ရဟန္တာဘဝကိုရောက်လို့ သမာဓိအားကောင်းကောင်းနဲ့ ဆက်ကျင့်မှ နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်ကြမှာကွယ့်"

"နိဗ္ဗာန်ရောက်ဖို့ လွယ်ကြရဲ့လား"

"မလွယ်ပါဘူး - ဘုရား"

"နိဗ္ဗာန်ရောက်ဖို့ ဘာကိုကျင့်ကြံရမလဲ"

"ဝိပဿနာတရားပါ - ဘုရား"

"နိဗ္ဗာန်ရောက်ဖို့ ဘယ်နဆင့် ကျင့်ကြံအားထုတ်ကြရသလဲ"

ငိုအောင်လည်းလုပ်တယ်၊
ရယ်အောင်လည်းလုပ်တယ်။ ဒေါသတွေထွက်အောင်၊ မောဟတွေကြီးအောင် အမျိုးမျိုးသရုပ်ဆောင်ကြရာမှာ ကြည့်သူတွေအားလုံး ပျော်ကြရတယ်။ အဲဒါကြောင့် သူတို့ဟာ အောက်ကို မလျှောက်ချင်ပဲ လျှောက်မိလျှင် သား ဖြစ်ကြရတယ်။

www.burmeseclassic.com

"ငါးဆင့်ပါဘုရား"

"အဲဒါက ဘာတွေလဲဟဲ့-ဒကာတို့"

"စူဠသောတာပန်"

"မဟာသောတာပန်"

"သကဒါဂါမ်"

"အနာဂါမ်နဲ့"

"ရဟန္တာပါ-ဘုရား"

"မြတ်စွာဘုရားထံမှာ ကလေးတွေ အမေ၊ အဖေဆီ မုန့်ဖိုးတောင်းသလို အသံတစာစာနဲ့ ငိုတောင်းနေလို့ရသလား။ ဒါမှမဟုတ်-ကိုယ်တိုင်ကျင့်မှ ရမှာလား"

"ကိုယ်တိုင်ကျင့်ကြံအားထုတ်မှ ရမှာပါ-ဘုရား"

"အေး-နိဗ္ဗာန်ကို တကယ်ရောက်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့-ဝိပဿနာတရားကို သမာဓိအားကောင်းကောင်းနဲ့ ဖွဲ့ရှိရှိ ကျင့်ကြ"

"မှန်လှပါဘုရား"

"ကိုင်း-ပြန်မေးမယ်။ နတ်ပြည်ရောက်ချင်ရင် ဘာတွေဆောက်တည်ရမလဲ"

"ဒါနနဲ့ သီလပါဘုရား"

"ဖြဟ္မာကြီးဖြစ်ချင်ကြရင်တော့ ကွဲ့"

"သမထတရားကျင့်ကြံရပါမယ် ဘုရား"

"အေး-သာဓု ကွယ်-သာဓု-သာဓု-ဘုန်းကြီးတို့နယ်ပယ်က ဒကာ ဒကာမတွေက သိမြင်၊ တတ်မြင်လှ ကြသားပါလားကွယ့်။ ဒီတော့-ဆော ကြားရတဲ့ ငါတို့ဘုန်းကြီးတွေမှာဝမ်းသ ပီတိဖြစ်ကြရသကွယ့်"

"ဒီစကားကြားရလို့ ဝမ်းသာပီ ဖြစ်ရပါတယ်-ဘုရား"

"အေး-ဒကာတို့ရေ-အဲဒါ အထက်ကို ဆန်ပြီးတက်တဲ့လမ်း ကွယ့်။ အခုတစ်ခါတော့ အောက်ကိုဖ ဆင်းတဲ့လမ်းအကြောင်း ပြောပြမယ်"

"တင်ပါ့ဘုရား"

"အောက်လမ်းကိုတော့ ဘယ်သူ မရောက်ချင်ကြဘူးကွယ့်၊ ဒါပေမဲ့-လူ တွေအားလုံးနီးနီးဟာ အောက်လမ်း မသွားချင်ကြပေမဲ့ အလိုလိုအဲဒီလမ်း လျှောက်မိကြတယ်ကွယ်"

"လမ်းကလည်း ပန်းခင်းလမ်းပေ ကွယ့်၊ လမ်းကတော်တော်ဖြောင့်ဖြူး သယ်၊ ဒါ့ကြောင့်-လူဝတ်ကြောင်ဘဝ ငြှန့်လွှတ်ကြတဲ့ ဘုရားအရေကိုလွှမ်း ထားတဲ့ သင်္ကန်းဝတ်ဘုန်းကြီးတွေနဲ့ နပညာသမား၊ ဇာတ်သမား၊ ရုပ်ရှင်နဲ့ ကြော်ငြာမင်းသားမင်းသမီးတွေအများ ရောက်ကြရတယ်ကွယ့်"

"အဲဒါတော့-တပည့်တော်တို့ ရင်းလို့ ရှင်းအောင်ဟောကြားတော်မူ ဦး-ဘုရား"

"အဲဒီအောက်လမ်းက လူတွေသွား င်အောင် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ နဆိုတဲ့ပန်းတွေနဲ့ ခင်းထားပြီးလူတွေ ဆွဲဆောင်နေတာကွယ့်"

"လောဘကြောင့် ပြိတ္တာဘဝ ရောက်တယ်"

"ဒေါသကြောင့် ငရဲကို ရောက်ကြ သယ်"

"မောဟကြောင့် တိရစ္ဆာန်ဘဝ ရောက်တယ်"

"မာနကြောင့် အသူရကာယ်ကို ရောက်ကြရတယ်"

"လူမှန်သမျှဟာ-အဲဒီလေးပါးနဲ့ ကင်းသူ ရှားကြတယ်။ ဇာတ်မင်းသား ရုပ်ရှင်မင်းသား မင်းသမီးတွေဟာ သဏ္ဍာန်လုပ်သရုပ်နဲ့တူအောင် ဇာတ် ကွက်ဇာတ်လမ်းအရ သရုပ်ဆောင်ကြ ရမှာ၊ ငိုအောင်လည်း လုပ်တယ်၊ ရယ် အောင်လည်း လုပ်တယ်။ ဒေါသတွေ ထွက်အောင် မောဟတွေကြီးအောင် အမျိုးမျိုးသရုပ်ဆောင်ကြရာမှာ ကြည့် သူတွေအားလုံးမျောပါကြရတယ်။ အဲဒါ ကြောင့်သူတို့ဟာအောက်ကိုမလျှောက် ချင်ပဲ လျှောက်မိလျက်သား ဖြစ်ကြရ တယ်"

"ကြော်ငြာ၊ မင်းသား၊ မင်းသမီးတွေ ကျတော့ ပိုဆိုးတာပေါ့။ စဉ်းစားကြည့် ရွှေအတုတွေ ရောင်းနေတဲ့ဆိုင်တွေ အတွက် ရွှေအစစ်ပါလို့ညာပေးရတယ်။ ဆေးအတုတွေကိုဆေးအမှန်တွေပါလို့ ညာကြရတယ်"

"ငွေရလိုတဲ့လောဘတစ်ခုတည်းနဲ့ မဟုတ်တာကို ဟုတ်ပါတယ်လို့ ညာနေ ရတဲ့ ကြော်ငြာမင်းသားမင်းသမီးတွေ ဟာ ငရဲမကျပဲနေပါ့မလား။ တို့တွေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှာဘုရားဟောကြားခဲ့တာနော်။ ငါဘုန်းကြီးဟောတာ မဟုတ်ဘူး"

"မှန်လှပါဘုရား။ မှတ်သားလောက်ပါတယ် - ဘုရား"

"ဟဲ့ - ဒကာတို့ရဲ့ - မှတ်သားရမှာ မဟုတ်ဘူး။ ရှောင်ကြဉ်ရမှာဟဲ့ - ရှောင်ကြဉ်ရမှာ"

"တင်ပါ့ ဘုရား။ ဒါနဲ့ - ငရဲပြည်မှာ သတ်နီးတွေ ထပ်နေတာပဲဆိုတာကော ဘုရား"

"အေး - အဲဒါကလည်းငါဘုန်းကြီးရဲ့ အာဘော်မဟုတ်ဘူး။ ငါ့ထက် ဝါကြီး၊ သမ္မာကြီးတဲ့သီလသမာဓိပြည့်စုံတဲ့ဘုန်းကြီးတွေက ဟောခဲ့တာဟဲ့"

"မိဘမဲ့ကလေးတွေကို ရှေ့တန်းတင်ရုပ်ပြပြီး အလှူခံရသမျှ ပိုက်ဆံတွေကို တိတ်တိတ်ပုန်းမယားတွေ ထောက်ပံ့၊ ပါဂျဲရိုးကားကြီးတွေ ဝယ်ပြီး လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိသူတွေနဲ့ပေါင်းပြီး တကယ့်ရဟန်းအစစ်တွေကိုသတ်နီးဖွတ်ရှုတ်၊ ကျောင်းတွေ အပိုင်သိမ်း၊ ဆိုက်ကားပေါ် ဘုရားရုပ်ထုတင်ပြီးအလှူညာခံ၊ ဘာရောဂါမှ မရှိပဲ ရောဂါရှိယောင်ဆောင်ပြီး ဈေးထဲမှာ အလှူခံနေတဲ့ ဘုန်းကြီးတွေ ငရဲရောက်တာပေါ့ကွာ - ဒကာတို့ရာ"

"နောက်ဆုံးမှတ်သားရမှာကတော့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာနတရားမကင်းတဲ့လူတိုင်းပြိတ္တာ၊ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်နဲ့ အသူရကာယ်ကို ရောက်ကြရမှာ အမှန်ပဲဆိုတာ မှတ်ထားကြ"

"နတ်ပြည်၊ ဗြဟ္မာပြည်နဲ့ နိဗ္ဗာန် ရောက်ဖို့က မလွယ်ဘူး။ ငရဲပြိတ္တာ အသူရကာယ်နဲ့ တိရစ္ဆာန်ဘဝရောက်ဖို့က တအားလွယ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဝိပဿနာတရားတော်နဲ့ သမထတွေကို များများလုပ်ကြကွဲ့"

"ဒကာတို့တစ်တွေလွယ်လွယ်မှတ်မိဖို့ ဒီအထက်ဆန်မလား၊ အောက်ကို စုန်ဆန်မလားဆိုတဲ့ ပညာပေးဆောင်ပုဒ်ကို ငါဘုန်းကြီးပန်းချီဆွဲလာခဲ့တယ်၊ ကူးယူမှတ်သားကြကွဲ့" ဟုပြောကာ ပန်းချီဆွဲလာသော (ဘနိုင်း)ပုံကို ဖြန့်၍ အောက်ပါအတိုင်းပြခဲ့လေ၏။

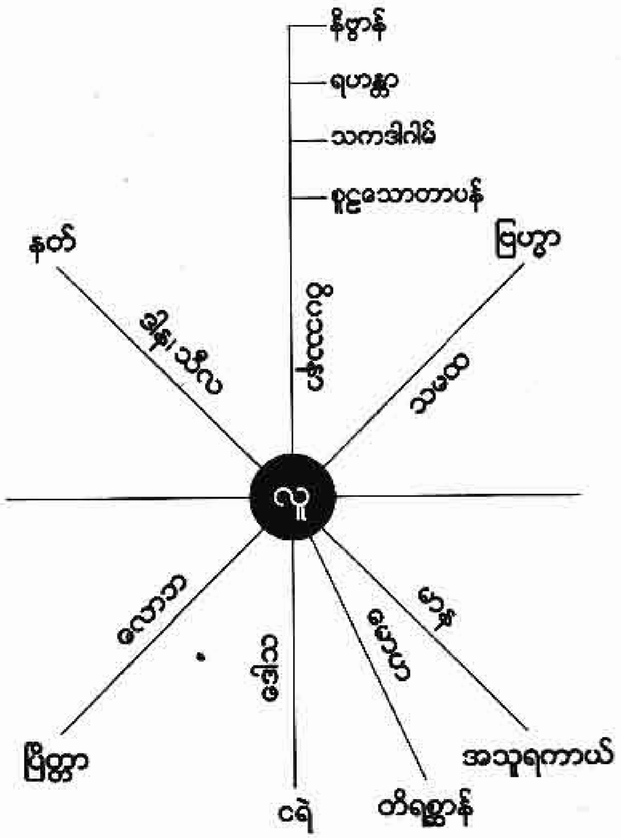

www.burmeseclassic.com

မိဘမဲ့ကလေးတွေကို ရှေ့တန်းတင်
ရုပ်ပြပြီး အလှူခံရသမျှ ပိုက်ဆံတွေကို
တိတ်တိတ်ပုန်းမယားတွေ ထောက်ပံ့။
ပါဂျဲရိုးကားကြီးတွေ ဝယ်ပြီး လုပ်ပိုင်ခွင့်
ရှိသူတွေနဲ့ပေါင်းပြီး တကယ့်
ရဟန်းအစစ်တွေကို သက်နှုတ်
ချွတ်၊ ကျောင်းတွေ အပိုင်သိမ်း။
ဆိုက်ကားပေါ် ဘုရားရုပ်ထုတင်ပြီး
အလှူညာခံ။ [redacted]

"ကိုင်း - ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ရှင်းကြရဲ့လားဟေ့"

"ရှင်းပါတယ် ဘုရား"

"တစ်ချိန်က မင်းတို့ကို အများကြီး ကူညီခဲ့တဲ့ မောင်ပြူးနဲ့ မရှော်တို့ကို သူတို့ ရှာထားတဲ့ ဥစ္စာပစ္စည်းတွေက မသေအောင် ကူညီနိုင်ကြရဲ့လား ဟေ့"

"မကူညီနိုင်ပါဘူး - ဘုရား"

"ရှာသွားတဲ့ ပစ္စည်းတွေကိုကော ယူသွားလို့ရရဲ့လားဟေ့"

"မရပါဘူး - ဘုရား"

"ဟဲ့ - ဟဲ့ - ဟဲ့ - နင်တို့မှားနေကြပြီ ငါ့ဒုန်းကြီးပြောသမျှ နင်တို့က သံယောင်လိုက်နေကြတာကိုးကွယ့်၊ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ကလေးနဲ့ စဉ်းစဉ်းစားစား ဝေဖန်သုံးသပ်ပြီးမှ ဖြေကြပါကွယ့် ဒကာတို့ရဲ့"

"ဘယ်လိုလဲ - ဘုရား၊ တပည့်တော်တို့ပြောတာ မှားနေလို့လား"

"အင်း - လုံးလုံးကြီးမှားတယ်လို့တော့ မပြောလိုဘူး၊ အမှားတစ်ဝက် အမှန်တစ်ဝက်ဖြစ်နေတယ်ဟဲ့"

"တပည့်တော်တို့ နားရှင်းအောင် ဟောကြားတော်မူပါ ဘုရား"

"အေး - ကိုယ်ရှာထားတဲ့ပစ္စည်းကို သေရာပါအောင် ယူသွားချင်ရင် ယူလို့ရတယ်ဟဲ့"

"ယူနည်းကလေး မိန့်တော်မူပါ ဘုရား"

"ပစ္စည်းတွေကို ရောင်းချထုခွဲပြီး သင်္ဃာတရား တောင်းမှန်စွာနဲ့ ဒကာကြီး မောင်ပြူးလို့ လှူခဲ့ရင် အဲဒီပစ္စည်းတွေက ကိုယ့်နောက်ကို ပါတာပဲကွယ့်၊ ရှင်းကြပြီလား"

"တင်ပါ့ဘုရား"

"ရှင်းပါပြီ - ဘုရား"

"အေး - လှူကြရာမှာ ယတြာနဲ့ မလှူနဲ့၊ သဒ္ဓါနဲ့ လှူကြကွယ့်၊ တဏှာနဲ့ မလှူနဲ့၊ ပညာနဲ့လှူကြ၊ စိတ်အကြံပေါက်ပြီး မလှူနဲ့၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ဖို့ အထောက်အကူဖြစ်ဖို့လှူကြ၊ ငါရှိလို့ ပိုလို့လျှံလို့ လှူတာလို့ မမှတ်ကြနဲ့၊ လှူခြင်းအကျိုး ကိုသိလို့ လှူခြင်းဖြစ်ကြပါစေ"

"ဟုတ်ကြရဲ့လား - ဒကာတို့"

"သိပါပြီ - ဘုရား"

"အေး - နောက်တစ်ခုက ဒကာ၊ ဒကာမတို့ အယူသီးပြီး အမှတ်မှားနေတဲ့ကိစ္စတစ်ခုကိုလည်း ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိသွားအောင် ဟောပြောစရာကလေးတစ်ခုလည်း ရှိသေးတယ်ကွယ့်"

"မှတ်သားနာယူပါ့မယ် - ဘုရား၊ မိန့်မြွက်တော်မူပါ"

"မသာတစ်ခေါက်"

"ကျောင်းဆယ်ခေါက် ဆိုတဲ့စကား အဓိပ္ပာယ်ကိုကော သိကြရဲ့လား"

"သိပါတယ် - ဘုရား"

အသုဘသို့ လာရောက်ကြသော ရွာသားများထဲမှ တစ်ယောက်က ထ၍ လျှောက်ထား၏။

"ဒကာကြီးဦးထွန်းကျော် - ခင်ဗျား သိတယ်ဆိုရင် အခုလာကြတဲ့ပရိသတ်ကြီးလည်း သိအောင်ပြောပြစမ်းပါ"

"အမှန်တော့ - ဒီလူတွေအားလုံးလည်း မသာတစ်ခေါက်၊ ကျောင်းဆယ်ခေါက်ဆိုတာ သိကြပါတယ် - ဘုရား"

"ဟုတ်ရဲ့လား - ဒကာတို့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟုတ်ပါတယ် - ဘုရား"

အသုဘသို့ လာကြသူအားလုံးက သံပြိုင်အော်၍ ဖြေကြ၏။

"ကိုင်း - ဒါဖြင့် - မှန်၊ မမှန်သိရအောင် ဦးထွန်းကျော်ကပဲ အားလုံးကိုယ်တား ဖြေကြားပေးပါဦး"

"တင်ပါ့ဘုရား၊ ကောင်းမှုကုသိုလ်လုပ်ရာမှာ မသာတစ်ခေါက် ပို့လို့ရတဲ့ ကုသိုလ်ဟာ ဘုန်းကြီးကျောင်းကို ဥပုသ်စောင့်ဖို့ သွားလို့ရတဲ့ ကုသိုလ်ဆယ်ခေါက်နဲ့ တူညီတာကို ဥပမာပုံ ခိုင်းနှိုင်းပြတာပါ - ဘုရား"

"အေး - အဲသဘောကြောင့်ပြောတာပေါ့ - ဒကာကြီး ဦးထွန်းကျော်ရဲ့၊ ဒကာကြီးရဲ့ ဖြေကြားချက်က တက်တက်စင်အောင် လွဲမှားနေတော့တာပဲ"

"ဗျာ..."

"ရှင်..."

ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ မိန့်ဆိုချက်ကို ကြားသိရသည်တွင် လာရောက်ကြသော ပရိသတ်များအားလုံး အံ့သြသွားကြလေတော့၏။

"အဲသဘောဖြင့် - အမှန်ကို သိပါ့စေ - ဘုရား"

"ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဘုန်းကြီးကျောင်းကိုသွားပြီး ဥပုသ်စောင့်တရားနာကြပေမယ့် ဘုန်းကြီးဟောတုန်းကပဲ တရားရရှိကြမှာကွယ့်၊ ကျောင်းပေါ်ကဆင်းလို့ လမ်းတစ်ဝက်ရောက်သွားတာနဲ့ ဘုန်းကြီးဟောတာတွေ ဒီဘက်နားကဝင်ပြီး ဟိုဘက်နားက ထွက်သွားကြမှာပဲ၊ တရားကို မေ့သွားကြမှာပဲ"

"အဲ - အခုလို မသာတစ်ခေါက်ပို့လာလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ပိုက်ဆံဘယ်လောက် ချမ်းသာ ချမ်းသာ၊ ဘယ်လောက်ပဲ ရုပ်လှလှ တစ်နေ့ကျတော့ သေရမှာပဲဆိုတဲ့အသိကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်တွေ့သိရှိရလေတော့၊ အမြဲတွေ့အောင် သိမသွားပေဘူးလား၊ ဆိုလိုတာက ဘုန်းကြီးကျောင်းကို ဆယ်ခေါက်သွားလို့ရတဲ့ တရားအသိနဲ့ မသာတစ်ခေါက်သွားလို့ရတဲ့ တရားအသိတာ အတူတူပဲလို့ပြောတာကွယ့်၊ ကုသိုလ်မရဘူးလားဆို တော့ - ရပါတယ်၊ ကုသိုလ်ရပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ - အဲဒီကုသိုလ်ရတာကို တင်စားနှိုင်းဆတယ်ဆိုတာ မဟုတ်ဘူး၊ တရားအသိ တရားအမြင်ကို နှိုင်းဆိုတာဖြစ်တယ် - ဒကာတို့"

ဟု စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းပြ၏။

"သာဓု - သာဓု - သာဓုပါဘုရား"

အသုဘပို့ရန်လာကြသော ရွာသားများက ရင်ထဲမှ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ သာဓုခေါ်ဆိုသံမှာ ဘဝင်သို့ပင် ညံသွားလေတော့သတည်း။

၁၀

မစည်ကားအပ်တဲ့နေရာ သုံးနေရာ သတ်မှတ်ထားတယ်၊

ဆေးရုံ၊

ရုံးစခန်းနဲ့

သချိုင်းတို့ဟာ မစည်ကားအပ်ဘူးလို့ လူကြီးသူမတို့ ပြောစကားကြားဖူးခဲ့၏။

ပေါင်းရွာသချိုင်းမှာ ဘုရားပွဲကြီးသမျှ စည်ကားနေ၏။

ဦးပြူး၏အလောင်းမြှုပ်နှံခြင်း အခမ်းအနားမှာ သွင်းသော နေ့ဖြစ်သဖြင့် ဈေးတောင်းမျိုးစုံ မကောင်းများနှင့် မိမိကို ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့ရှိသော ပတ်ဝန်းကျင်ရွာများမှ လာရောက်ကြခြင်းကြောင့်ဖြစ်၏။

စောင်တွေ၊

ခေါင်းအုံးတွေ၊

ခြင်ထောင်တွေ၊

အိပ်ရာခင်းများ ယူလာကြ၏။

အသင့်လုပ်ပြီးသော အုတ်ဂူအတွင်းသို့ စောင်များ ခင်းပေးကြ၏၊ ပန်းများ ပစ်၍ ထည့်ကြ၏။

ဦးပြူးသေဆုံးစဉ်က ဝတ်ထားသော အင်္ကျီ၊ လုံချည်၊ စောင်နှင့် ခေါင်းအုံးတို့ကို ပေါင်းနေပြီဖြစ်၍ လာရောက်ပို့ဆောင်သူများက ဦးပြူးထံမှ ချွတ်ပြီး အုတ်ဂူအနီးမှာပင် ပစ်ပေါက်ဖယ်ရှားလိုက်သည်။

ပေါင်းရွာ၏သချိုင်းမှာ တစောင်းဆူးပင်များ၊ ဆူးရစ်ပင်များ၊ ဆီးသီးပင်များ ပြည့်ကျပ်နေ၏။

www.burmeseclassic.com

အပေါင်းများကို ပစ်ပေါက်လိုက်ရာတွင် ဦးပြူး၏ ပုဆိုး၊ အင်္ကျီ၊ ခေါင်း နှင့် ခေါင်းအုံးတို့မှာ ထိုစေးစက်များပေါ်တင်၍နေလေ၏။

လူစုံတက်စုံ လာရောက်ပို့ဆောင်ကြပါသော်လည်း အုံ့မောင်တစ်ယောက်တစော့ လိုက်၍မပို့ပဲ ဦးပြူးတည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော ဘုရားစေတီမှာပင် ကျောက်လိပ်ကြီးကိုဖက်၍ အိပ်နေလေ၏။

"ဘုန်းဘုရားနဲ့ ဥက္ကဋ္ဌကြီးတို့က အိမ်ကို မပြန်ကြသေးပဲ ကျွန်မတို့ အမွေကိစ္စကို လိုက်ပြီးရှင်းလင်းပေးပါဦး"

ဟုဦးပြူး၏ခွေးမမရောကတောင်းဆို၏။

"ဟုတ်တယ် - ဘဘုန်း - ဒီကိစ္စက ဘဘုန်းကိုယ်တိုင် ရှင်းပေးမှဖြစ်မှာ"

ဟု ဦးပြူး၏သမီး မခင်အေးကပါထောက်ခံ၏။ ဤကိစ္စက ကျေးရွာဥက္ကဋ္ဌထက် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီးက ဆွေမျိုးအရင်းခေါက်ခေါက်ဖြစ်နေ၍ ဆရာတော်ကိုယ်တိုင်က ရှင်းပေးလျှင် ပိုကောင်းမည်ဟု တွက်ဆကြ၏။

"ဟဲ့ - ဘာများရှုပ်နေကြလို့လဲ မိခင်အေးရဲ့၊ နင်တို့မှာ မောင်နှမသုံးယောက်ရှိတယ်။ နင်တို့မိဘများကထားခဲ့တာကလည်း လက်ရှိလုပ်ကိုင်စားနေတဲ့ ယာသုံးကွက်ရှိတာ နင်တို့မောင်နှမသုံးယောက် တစ်ယောက်တစ်ယာခင်းခွဲယူလိုက်ရုံပေါ့ဟဲ့"

ဆရာတော်မိန့်မြွက်သည်မှာ ရိုးစင်းလှ၏။ အကြမ်းဖျင်းတွေးကြည့်တော့လည်း မှန်၏။ သို့သော် -

"မဟုတ်သေးဘူး - ဘုရား"

"ဘာမဟုတ်သေးတာလဲ - မိရော"

"အုံ့မောင်ကကျပ်မပြည့်ဘူး။ ဒီယာကို သူလုပ်ကိုင်စားလို့မရဘူး။ ကျွန်မတို့ အဲဒီ့ ယာခင်းကို ထက်ခြမ်းခြမ်းပြီး မိခင်အေးနဲ့ ခွဲယူမယ်"

ဟု မိရောက ပြော၏။

"ဒါကိုတော့ - ကျွန်မ သဘောမတူဘူး။ ကျွန်မမောင်ကို ကျွန်မပဲ ကျွေးမွေးထားမယ်။ ယာကိုလည်း ကျွန်မပဲ လုပ်ကိုင်စားမယ်"

ဟု မိခင်အေးက ပြောသည်။

ဤကိစ္စကို အစ်ကိုဖြစ်သူ ကံထူးက သဘောမတူ။ မိမိပဲ အုံ့မောင်ကို ကျွေးထားမည်။ ယာကို မိမိပဲလုပ်မည်ဟု ငြင်းခုံနေတော့၏။

"ကိုင်း - ကိုင်း - တော်ကြတော့ တော်ကြတော့။ အုံ့မောင်ရဲ့ယာကွက်ကို ကံထူးက တစ်နှစ်လုပ်စား၊ အုံ့မောင်အတွက် ထွက်ရှိသီးနှံထဲက သုံးပုံ ပုံပြီး တစ်ပုံပေး"

"နောက်နှစ်ကျတော့ မိခင်အေးက လုပ်စား။ အထက်က အချိုးအတိုင်း အုံ့မောင်ကိုပေး။ အုံ့မောင်ရသင့်တဲ့ဝေစုတို့တော့ ငါ့ဆီ လာအပ်ကြ။ ကိုင်း - ကိုင်း အိမ်ကျမှ စာချုပ်စာတမ်းနဲ့ လုပ်ကြဖို့"

ဟုပြောကာ သရိုင်းမှ ပြန်ခဲ့ကြလေတော့၏။

၀O၀

ဆရာတော်ဘုရား၏ သမာသမတ်ကျကျ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာပေးမှုအရ အမွေကိစ္စမှာ ပြီးသွား၏။

အုံ့မောင်က အိမ်တွင်နေသူမဟုတ်၍ အိမ်ဝိုင်းကို နှစ်ခြမ်းခြမ်းပြီး ခွဲယူစေ၏။

အိမ်၏တန်ဖိုးကိုဖြတ်၍ မိခင်အေးက တန်ရာတန်ဖိုး တစ်ဝက်ပေးချေပြီး အိမ်နှင့်အိမ်ဝိုင်းကို ယူလိုက်သည်။

နွားနှင့် ထွန်စက်များကို တော့ အလှည့်ကျ ယူသုံးကြ၊ တိရစ္ဆာန်များ၏ ကျွေးစရိတ်၊ မွေးစရိတ်များကိုတော့ တစ်ဝက်စီခံကြဟု ဆုံးဖြတ်ပေးခဲ့၍ကိစ္စပြီးသွားပါသော်လည်း ...

စိန်၊ ရွှေ၊ ကျောက်သံပတ္တမြားတို့ကပျောက်ဆုံးနေသည်။

အမှန်ပင် - မခင်အေးလည်း တစ်အိမ်လုံးကို ရှာကြည့်၏၊ မတွေ့။

ဒီတွင် - မခင်အေးနှင့် မရောတို့စကားများတော့သည်။

မယားထိ၊ ဓားကြည့်ဆိုသကဲ့သို့ မခင်အေးကိုထိတော့ သူ့ယောကျာ်းလှမောင်က မရောကိုဝင်ရိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

မချောအရိုက်ခံရတော့ ကံထူးက မနေ့ယောက်ဖဖြစ်သူလှမောင်ကိုနီးရာတုတ်ကိုဆွဲ၍ ရိုက်တော့၏။

ဤသို့ဖြင့် လေးယောက်စလုံး အမှုဖွင့်ခံရပြီး ဆေးရုံသို့ ရောက်ရှိသွားကြလေတော့၏။

ထိုသို့ အိမ်တွင် ရန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်နေချိန်တွင် သချိုင်းတွင် လူရှင်းနေသဖြင့် အုံ့မောင်က အဖေနှင့် အမေ့ကို နောက်ဆုံးကန်တော့ရန် ရောက်လာ၏။

ဆူးခက်များပေါ်တွင် တင်နေသော ဖေဖေခြုံသည့်စောင်နှင့်ဖေဖေအုံးသည့် ခေါင်းအုံးကို တွေ့ရှိလေရာ -

"ဒါ - ငါ့ဖေဖေပစ္စည်းတွေ မထားခဲ့နိုင်ဘူး" ဟု စိတ်ထဲမှ ပြောဆိုကာ ဆူးခက်ပေါ် တင်နေသော စောင်နှင့် ခေါင်းအုံးကို ယူ၍ ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ သူ့အဖေ၏ပစ္စည်းများ အပ်နှံထားရန် လာခဲ့လေ၏။

ဆရာတော်ကြီးသည် ဘုရားခန်းတွင် ပုတီးစိပ်၍နေ၏။

ဆရာတော်၏ကျောင်းကြီးပေါ်တွင် သူ့ လူ့ဘဝတုန်းက တောလိုက်၍ ရခဲ့သော ကျားသားရေ၊ ကျားခေါင်း၊ သမင်ချိုး ဆတ်ချိုး စိုင်ချိုများ ချိတ်ဆွဲ၍ အလှဆင်ထား၏။

အုံ့မောင်သည် ကျောက်လိပ်ကြီးကတစ်ဖက်၊ ဦးပြူး၏စောင်နှင့်ခေါင်းအုံးကတစ်ဖက်ကိုင်၍ဆရာတော်ကြီးပုတီးစိပ်နေသောဘုရားခန်းသို့ တက်လာပြီး ရင်းပစ္စည်းများကို ယူထားရန် လျှောက်ထားလေရာ ဆရာတော်က လက်မခံပေ။

"ဟေ့ကောင် အုံ့မောင် - သေလို့ မသုံးတော့တဲ့ပစ္စည်းတွေကိုသချိုင်းမှာပဲ သွားပစ်ထားချေ"

ဟုပြောရာ လက်မခံသဖြင့် ဆရာတော်က ဘုန်းကြီးကျောင်းသားကြီးတစ်ယောက်ကို အုံ့မောင်ထံမှ စောင်နှင့် ပစ္စည်းများယူပြီး သချိုင်းသို့သွား၍ ပစ်ရန်ပြောရာ ...

အုံ့မောင်က မပေးသဖြင့် စောင်နှင့် ခေါင်းအုံးကို အုံ့မောင်၏လက်ထဲမှ ကျောင်းသားကြီးက လုလေ၏။

ကျပ်မပြည့် သောလူ များသည် သာမန်လူများထက် လိုအပ်လျှင် ခွန်အားပို၍ပြည့်၏။

ကျောင်းသားကြီးနှင့် အုံ့မောင်တို့ ခေါင်းအုံးကို သူဆွဲကိုယ်ဆွဲလုပ်ကြရာ နှစ်ကြာနေပြီဖြစ်သောခေါင်းအုံးမှာ ဆွေးမြည့်နေသဖြင့် ထက်ခြမ်းခွဲ၍ ကွဲသွားလေတော့၏။

"ရှမ်"

"ရှ - လွမ် - ရှလွမ်"

"ဝုန်း"

"ဖျော - ဖျော"

"ဟာ - ဘာတွေလဲ - ဘာတွေဖြစ်နေကြတာလဲ"

ဘုရားဘက် လှည့်၍ဝတ်ပြုနေသော ဆရာတော်ကြီးကနောက်သို့လှည့်ကြည့်ရာတွင် ...

အုံ့မောင်၏လက်ထဲမှခေါင်းအုံးမှာ နှစ်ခြမ်းခွဲပြီသွားရာမှ ရွှေဒင်္ဂါးပြားများ ထွက်၍ကျလာသည်ကိုလည်းကောင်း...

အုံ့မောင်သည် အရှိန်ဖြင့် ကျောင်းနံရံကြီးကို တိုက်မိရာ နံရံပေါ်တွင် အလှချိတ်ဆွဲထားသော စိုင်ချိုကြီးက နံရံမှ ပြုတ်ကျရာတွင် ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ တိုက်ရိုက်မကျပဲ ...

အုံ့မောင်ယူလာသော ကျောက်လိပ်ကြီးပေါ်သို့ ပြုတ်ကျလေရာ ....

ကျောက်လိပ်ကြီးမှာ ကျောင်းအမြင့်ပေါ်မှ စိုင်ချိုကြီးနှင့်အတူ ကျောင်းအောက်သို့ အရှိန်ပြင်းထန်စွာဖြင့် လေဝင်ရန် ဖောက်ထားသော ပြတင်းပေါက်တံခါးအောက်ပိုင်း လေဝင်ပေါက်မှ မြေပြင်သမံတလင်းခင်းထားသည့်အပေါ်သို့ ကျသွားတော့လေ၏။

စိုင်ချိုကြီးသည်လည်းကောင်း၊ စိုင်ချိုကြီး ကပ်ရိုက်ထားသော ကျွန်းပျဉ်ပြားကြီးသည်လည်းကောင်း ကျိုးပဲ့ပျက်စီးသွားသကဲ့သို့၊

ကျောက်လိပ်ကြီးမှာလည်း အစိတ်စိတ် အမွှာမွှာ ကျိုးပဲ့ပျက်စီးသွားလေတော့၏။

"ဟာ - အုံ့မောင်တို့ကတော့ လူရှုပေမယ့် ဘုန်းမရှုးဘူးဟေ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အုံမောင်တစ်ယောက် စိုင်ကော်လို့ ချုံပေါ်ရောက်ပြီကွ"

ဟု ဆရာတော် ဦးပညာနန္ဒက အားရဝမ်းသာ အော်လေတော့၏။

ဆရာတော် ဝမ်းသာအားရဖြစ်ရခြင်းမှာ စိုင်ချိုကြီးနှင့်တိုက်မိပြီး လွင့်စဉ်ကျသွားသော ကျောက်လိပ်ကြီးအတွင်းမှ ဦးပြူးဖွက်ထားသော "စိန်" ပွင့်များ ထွက်ရှိလာသောကြောင့် ဖြစ်ချေသည် တကား။

လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတွေ လွှမ်းနေပါသော်လည်း ပစ္စည်းဆိုတာ ကိုယ်နဲ့ ထိုက်မှရကြကြောင်း တင်ပြရင်း ...။

သဗ္ဗေ၊ အနိစ္စ၊ သင်္ခါရ

> မြေဖြူ ညိုမြိုင်

ချစ်သူချင်း ပြန်လည်သင့်မြတ်ဖို့ ဗေဒင်

- တနင်္ဂနွေသားသမီး စိတ်ဆိုး၍ မခေါ်မပြောဘဲနေလျှင် ရဲယိုမြစ်ကို အလယ်လက်နှင့် လက်တစ်ဆစ်တိုင်းဖြတ်ပြီး ဆောင်ပါ။ တနင်္ဂနွေသားသမီး ချစ်သူစိတ်ဆိုးပြေကာ ပြန်လည်ချစ်ခင်လာပါလိမ့်မည်။
- တနင်္လာသားသမီး စိတ်ဆိုး၍ မခေါ်မပြောဘဲနေလျှင် ပဲမြစ်ကို အလယ်လက်နှင့် လက်တစ်ဆစ်တိုင်းဖြတ်ပြီး ဆောင်ပါ။ တနင်္လာသားသမီး ချစ်သူစိတ်ဆိုးပြေကာ ပြန်လည်ချစ်ခင်လာပါလိမ့်မည်။
- အင်္ဂါသားသမီးစိတ်ဆိုး၍ မခေါ်မပြောဘဲနေလျှင် သီးမြစ်ကို အလယ်လက်နှင့် လက်တစ်ဆစ်တိုင်းဖြတ်ပြီး ဆောင်ပါ။ အင်္ဂါသားသမီး ချစ်သူစိတ်ဆိုးပြေကာ ပြန်လည်ချစ်ခင်လာပါလိမ့်မည်။

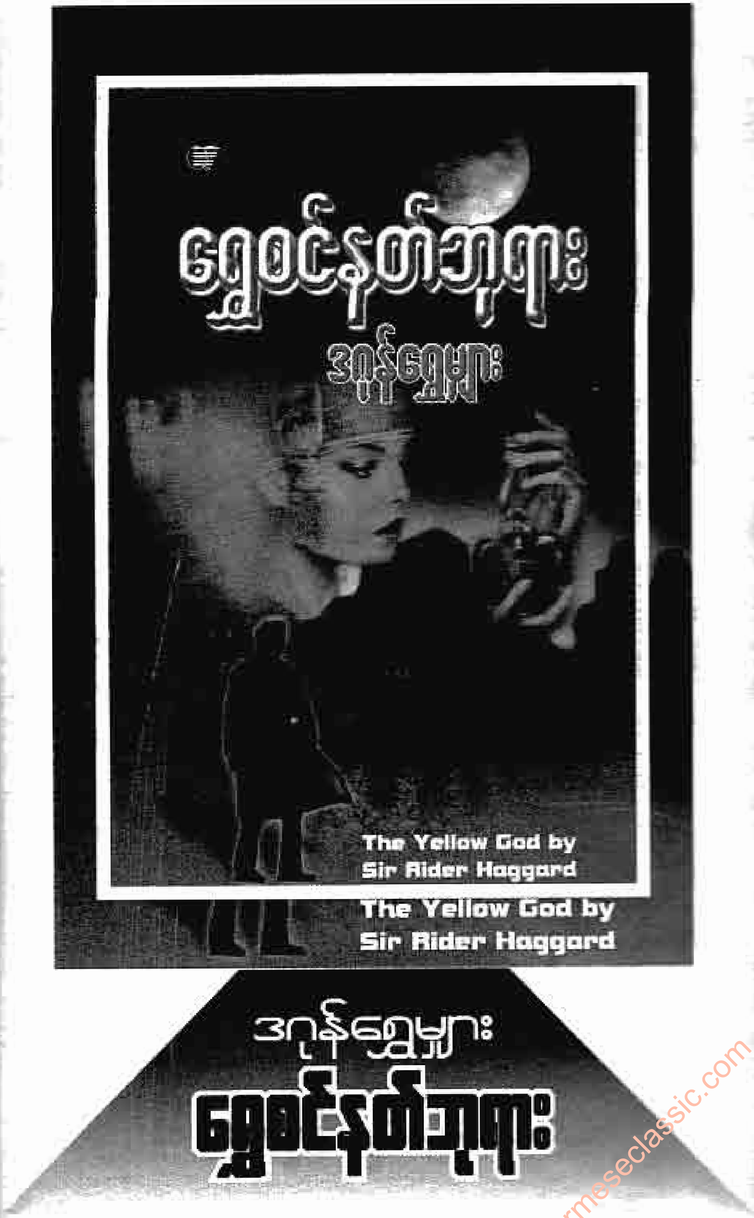

www.burmeseclassic.com